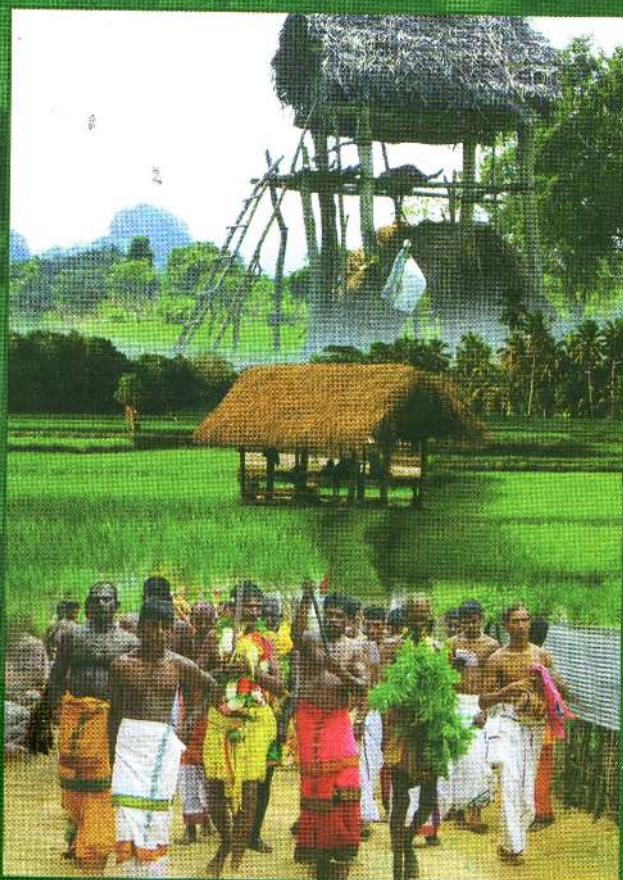

ஈழத்துத் தமிழ் ரூட்டர் உழுக்காற்றியல்

கலாநிதி சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம்

Class No	
Acc No	1641

LENDING
ARASADY PUBLIC LIBRARY

Arasady Public Library
Municipal Council
Batticaloa.

164

1. இவ்வகட்டுரை நூல் எழுதினார் கி. பி. சிவசுப்பிரமணியன்
 2. இவ்வகட்டுரை நூல் எழுதினார் கி. பி. சிவசுப்பிரமணியன்
 3. இவ்வகட்டுரை நூல் எழுதினார் கி. பி. சிவசுப்பிரமணியன்
 4. இவ்வகட்டுரை நூல் எழுதினார் கி. பி. சிவசுப்பிரமணியன்

Arasady Public Library
 Municipal Council
 Batticaloa

Class No:	
Acc No	1641

ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்

Municipal Council
Municipal Council
Municipal Council

Class No.	
Acc No.	701

ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்

கலாநிதி சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம்

குமரன் புத்தக இல்லம்

கொழும்பு - சென்னை

2020

Class No:	
Acc No	1641

ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்

எழுதியது: சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம் ©

முதற்பதிப்பு: 2020

குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது

39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6, தொ.பே. 0112 364550, மி.அஞ்சல்: kumbhik@gmail.com

3 மெய்கை விநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி, வடபழனி சென்னை - 600 026

குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6

Sri Lankan Tamil Folklore

by Sinnathamby Santhirasegaram ©

First Edition: 2020

Published by Kumaran Book House

39, 36th Lane, Colombo -6, Tel. - 0112 364550, E.mail : kumbhik@gmail.com

3 Meigai Vinayagar Street, Kumaran Colony, Vadaivalani, Chennai - 600 026

Printed by Kumaran Press (Pvt) Ltd.

39, 36th Lane, Colombo -6

வெளியீட்டு எண்: # 867

ISBN : 978-955-659-679-3

Arasady Public Library
Municipal Council
Batticaloa.

சமர்ப்பணம்

அறிவுச்சுடர் ஏற்றிய ஆசான்
பேராசிரியை சித்திரலேகா மௌனகுரு
அவர்களுக்கு

Arasady Public Library
Municipal Council
Barkislor

அணிந்துரை

நவீன கல்வி உலகில் நாட்டார் வழக்காறுகளும் நாட்டார் இலக்கியங்களும் பண்டைய தமது நாகரிகங்களையும் இலக்கியங்களையும் மாணவர்கள் புரிந்து கொள்வதற்காகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அதாவது, காலங்காலமாக தொடர்ந்து வரும் நமது நாட்டார் வழக்காறுகள் மற்றும் வாய்மொழி இலக்கியங்கள் இன்றைய உலகமயமாக்கலில் அழிந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில், உதாரணமாக சொல்லப்போனால் எல்லோருடைய உணவுப் பழக்க வழக்கங்களும் உடைப் பழக்க வழக்கங்களும் மட்டுமல்லாமல் வாழ்வு முறைகளும் உலகெங்கும் ஒரே விதமாக (விசேட சந்தர்ப்பங்கள் தவிர) வேகமாக மாறிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இது எங்களுடையது; எமது பாரம்பரியம் இவ்வாறானது என்பதை மார்தட்டி தமது சந்ததியினருக்கும் ஏனைய மக்கட்கும் சொல்வதற்காக இவை பயன்படுத்தப் படுவதுடன் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை அறிவுறுத்துவதுடன் தொடர்ந்து ஆராட்ச்சிகளை மேற்கொள்ளவும் உதவுகின்றன.

இவற்றின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது அறக்கருத்துகளை எடுத்துச்சொல்வதும் பயன்தரத்தக்க தகவல்களை எடுத்துக்கூறுவதும் வாழ்க்கைக்கான விடயங்களை விளக்குவதுமாகும். இதற்கு நாட்டாரிடையே வழங்கிவந்த பழமொழிகள், உபகதைகள், பாடல்கள், நாடகம் போன்றன பங்களித்தன. ஒருமனிதன் சமூகத்தில் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதையும், அவனது சொந்த வாழ்விலும் சமூகத்திலும் ஒரு உறுப்பினனாக எவ்வகையான பணிகளை ஆற்ற வேண்டும் என்பதையும், தன் உறவுகளை எவ்வாறு பேணவேண்டும், பண்பாட்டைப் பழக்க வழக்கங்களை எவ்வாறு பின்பற்ற வேண்டும் என்பதெல்லாவற்றையும் நாட்டார் இலக்கியங்களும் வழக்காறுகளும் அறிவுறுத்தின. அவர்களின் நாளாந்த சடங்குகள் மற்றும் செய்கைகள் மூலமாக அவை தொடர்ந்து கையளிக்கப்பட்டன.

எமது மூதாதையர் விட்டுச்சென்ற பண்பாடுகளின் பழக்க வழக்கங்களின் எச்சங்களாக மட்டுமன்றி அவற்றின் சாட்சியங்களாகவு முள்ளன. அவை எமது எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு எமது பாரம்பரியத்தைக் கையளிப்பதற்கான சிறந்த ஊடங்களாக அமைகின்றன.

நாட்டார் வழக்காற்றியலினதும் நாட்டாரியற் கற்கைகளினதும் முக்கியத்துவத்தை உலகளாவிய நிலையில் 1982இல் யுனெஸ்கோ "Recommendation on the Safeguarding of Traditional Culture and Folklore" என்ற ஆவணத்தை வெளியிட்டதின் மூலம் உறுதிசெய்தது. 2003இல் யுனெஸ்கோ மீண்டும் 'Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage' என்ற சாசனத்தை அழிந்து கொண்டிருக்கும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை பேணிக் காக்கும் நோக்கில் வெளியிட்டது.

கிராம மக்களின் வாழ்வோடு மண்மணம் மாறாது பின்னிப் பிணைந்திருந்த நாட்டார் இலக்கியங்களும் வழக்காறுகளும் தற்போது புத்தகங்களாகவும் ஆவணங்களாகவும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கருப்பொருள்கள் நாவல்களாக, வரலாறுகளாக, நாடகங்களாக, பாடல்களாக, பிரார்த்தனைப் பாடல்களாக உருமாரியுள்ளன. நாட்டுப் பாடல்கள் பல சினிமாப் பாடல்களாக மாறியுள்ளமையை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். சிலபாடல்கள் உள்ள நிலையிலிருந்து எந்த மாற்றமுமின்றிப் பயன்படுத்தப்பட, சிலபாடல்கள் சினிமாவுக்கேற்ற முறையில் உருமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. நாட்டார் கதையாக இருந்த கண்ணகி கதை ஒரு செந்நெறிக் காவியமாக, சிலப்பதிகாரமாக மாறியது. தொடர்ந்து வந்த கண்ணகி வழக்குரையின் கதையில் மாற்றங்களைக் காண்கிறோம். நாட்டார் வழக்கில் வருகின்ற கோவிலன் கதை தன்அமைப்பிலே மாற்றங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. திரைப்படமாக வெளிவந்த பூம்புகாரில் (கருணாநிதி எழுதியது திராவிட இயக்கத்தின் நோக்கங்களுக்கேற்ப) கண்ணகி பாத்திரம் வித்தியாசமாக சித்திரிக்கப்படுகிறது.

ஐரோப்பாவில் குறிப்பாக ஐக்கிய ராச்சியத்தில் ஆரம்பத்தில் நாட்டாரியற் கற்கை மானிடவியலின் ஒரு கூறாக இருந்தது. 1950களில் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் இது ஒரு கல்விசார் விடயமாகக் கருதப்படத் தொடங்கிற்று. கீழைத்தேசங்களைப் பொறுத்தவரை இங்கு வியாபாரத்துக்காகவும் மத மாற்றங்களுக்காகவும் வேறு விடயங்களுக்காகவும் வந்த ஐரோப்பியருக்கு இந்த நாடுகளில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள், நடைமுறைகள் ஆகியன முற்றிலும் புதினமானதாக, புதிதாக இருக்க அவர்கள் அவற்றைப் பற்றி எழுதத் தொடங்கினார்கள் என்றே கூறவேண்டும். 19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் வாழ்ந்த மக்களைப் பற்றி தங்கள் பார்வையில் ஐரோப்பியர்கள் எழுதிய நூல்கள் மற்றும் ஆவணங்களே

தமிழ் நாட்டாரியலின் முதல் முயற்சிகளாகின்றன. ஐரோப்பியக் கல்வியைப் பெற்ற மத்தியதர மக்களின் எழுச்சி, பல்கலைக்கழகங்களின் கல்வி போன்றன எங்களிடமிருந்த எழுத்திலக்கியங்களை மட்டுமல்லாது நாட்டாரிலக்கியங்களையும் தேடவைத்தன என்பதில் எந்த வித சந்தேகமுமில்லை.

இவ்வகையில் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஆரம்பத்தில் முக்கியம் பெற்றவை நாட்டார் இலக்கியங்களே. எனினும் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் ஏனைய விடயங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் பின்னர் முனைப்புப் பெறுகின்றன. இலங்கையில் நாட்டார் பாடல்கள் பாடசாலைக் கல்வியிலிருந்து அறிமுகமாகின்றன. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் 1970களில் தமிழ் சிறப்பு பாடத்திட்டத்தில் பாடநெறியாக இணைக்கப்பட்டு கற்பிக்கப்படத் தொடங்கிற்று. அதன் பின்னர் நாட்டார் இலக்கியத் தொகுப்புகள் அதிகம் வெளிவந்தன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற (1980) இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் மாநாடு மிக முக்கியமானது. அது நாட்டாரியல் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களையும் தொகுத்துத்தந்தது. கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, சுப்பிரமணிய ஐயர், நுஃமான், கணேசலிங்கம் என தமிழ்த்துறை சார்ந்தவர்கள் மட்டுமல்லாது கா. இந்திரபாலா, (வரலாற்றுத்துறை), பொ.பாலகிருஷ்ணன் (பொருளியல் துறை), வ.தேவராஜ் (அப்போது வரலாற்றுத்துறை மாணவன்) என பல்துறை அறிஞர்களும் இவ் ஆய்வுமாநாட்டில் தமது பங்களிப்பைச் செய்தனர். அதுவே இலங்கைத் தமிழ் நாட்டாரியல் தொடர்பான ஓரளவுக்கேனும் முழுமையான நூலாக ரோனியோ தட்ட்ச்சில் வெளிவந்தது. அதன் பின்னர் இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் மாநாடு. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் 'வாய்மொழி மரபுகள் வரலாற்று மூலங்களாக' என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற மாநாடு போன்றவை மிக முக்கிய நிகழ்வுகளாகும். தனிப்பட்ட முறையில் பலர் நாட்டாரியல் சார்ந்து சொந்த ஆர்வம் காரணமாகவும் அடையாளங்களைத் தொகுக்கும் நோக்கிலும் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் நாட்டாரியல் சார்ந்து பல ஆய்வுகள் மாணவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவை இன்னும் பல்கலைக்கழகங்களில் பரீட்சைப் பிரதிகளாக மட்டுமேயுள்ளன.

இந்தப் பின்னணியில் உருவானவர்தான் சந்திரசேகரம். இளங்கலை மாணிப்பட்டம் முதல் கலாநிதிப்பட்டம் வரையில் அவரது ஆய்வுத்துறை

நாட்டாரியல் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. சந்திரசேகரம் சுறுசுறுப்பான ஆய்வாளர், தேடலில் அக்கறையுள்ளவர், தமிழ்நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பாக நிறைய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஆபிரிக்க வழக்காறுகளை ஆராய்ந்தபோது Orature பற்றிய ஆய்வுகள் பெருகத் தொடங்கிய காலத்தில் கிழக் கிலங்கையின் Orature அரை வாய்மொழிப் பாரம்பரியம் பற்றிய முழுமையான ஆய்வை பேராசிரியை சித்திரலேகாவின் கீழ் மேற் கொண்டவர். உண்மையில் அவரது ஆராய்ச்சி முழுமை அல்லது ஈடுபாடு முக்கியமாக கிழக்கிலங்கையின் நாட்டார் வழக்காற்றியற் பாரம்பரியம் தொடர்பானதாகும். இதற்குமேல் 'மொழிதல்' சஞ்சிகை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறார். அது மிக காத்திரமான கட்டுரைகளைத் தாங்கி வருவதற்கும் இவர் முக்கிய காரணம் ஆவார். மொழித்துறையின் சிரேஷ்ட தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் துறைத்தலைவராகவும் தற்போது கடமையாற்றுகிறார். மண்டூர் கலை இலக்கிய அவையின் தலைவராகவும் உள்ளார்.

தன் கல்வி மற்றும் ஆய்வு அனுபவங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு 'ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்' என்ற இந்நூலை எழுதியிருக்கிறார். இந்நூல் ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் வளர்ச்சி தொடக்கம் நாட்டார் இலக்கியங்கள், கலைகள், சடங்குகள், நாட்டார் அறிவியல், களஆய்வு, சமூகமாற்றமும் ஈழத்துத் தமிழ்நாட்டாரியலும் என்பன பற்றி ஆராய்கிறது.

சந்திரசேகரம் எழுதியிருக்கும் இந்த நூல் இரண்டு வகையில் முக்கியமாகிறது. ஒன்று இலங்கைத் தமிழ் நாட்டாரியல் தொடர்பாக கற்கும் மாணவர்களுக்கு பாடநூலாக, பாடநூலுக்கான அமைப்புடன் எழுதப்பட்டிருப்பது. பல்கலைக்கழகங்களைப் பொறுத்தவரை அங்கே கற்கும் மாணவர்களுக்கான பாடநூல்கள் எழுதப்படுவது மிகக் குறைவு. ஆசிரியரின் கற்பித்தலிலே தங்கி இருக்கும் மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட பாடப்பரப்பு தொடர்பாக நூல்களைத் தேடிப்படிக்க வேண்டும். இன்றைய பல்கலைக்கழக கல்விமுறையில் பாடநூல்களை ஆராய்ச்சி முறையில் எழுதி மாணவனுக்கு வழங்கவேண்டியது அவசியமானதொன்றாகவுள்ளது. அதனை இது பூர்த்தி செய்கிறது.

இரண்டாவது நாட்டார் வழக்கியல் வரலாற்றையும் அவ்வழக்கியல் ஆய்வு பற்றியும் அறிய விரும்புகின்ற ஒரு பொதுமனிதனுக்கு முழுமையான தகவல்களையும் ஆய்வு முறையியலையும் பற்றிய அறிவை வழங்குவது.

அந்தவகையில் உலகெங்கும் பரந்திருக்கும் தமிழ் ஆர்வலருக்கும் ஆராய்ச்சியாளருக்கும் பெரிதும் உதவக்கூடிய நூல் இது. சந்திரசேகரம் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருப்பவர்; விடாமுயற்சியாளர். அவரது ஆய்வு வெளியீட்டு முயற்சிகள் வெற்றிபெற மனம் நிறைந்த வாழ்த்துகள்.

10-06-2020

பேராசிரியர் அம்மன்கிளி முருகதாஸ்

பதில் பணிப்பாளர்

சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

முன்னுரை

ஒரு சமூகத்தின் பழங்காலப் பண்பாட்டின் எச்சம் (Cultural Survival) நாட்டுப்புறவியலாகும். அந்தவகையில் ஒரு சமூகத்தின் நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை, மரபுகளை, பழக்கவழக்கங்களை, வரலாற்றை, மொழியை உண்மையான முறையில் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாக நாட்டுப்புறவியல் அமைந்திருக்கின்றது. எனவேதான் நாட்டாரியல் இன்று சர்வதேச அளவில் வளர்ச்சியுற்று வருகின்ற ஒரு துறையாக விளங்குகின்றது. குறிப்பாக சமூகவியல், மானிடவியல், கலை, இலக்கியம், வரலாறு, சமயம் முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் நாட்டாரியல் முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

நகரமயமாக்கமும் நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் பெரு வளர்ச்சியுற்றுக்கொண்டு வருகின்ற இன்றைய சூழலில் பண்பாட்டு மூலங்களாக விளங்குகின்ற நாட்டார் வழக்காறுகளைப் பேணுவதிலும், மீளூருவாக்கம் செய்வதிலும், விபரிப்பதிலும், ஆய்வு செய்வதிலும் ஆர்வம் காட்டப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழகத்தைப் போலவே இலங்கையிலும் ஆங்கிலேயர் காலத்திலே தொகுப்பு, விபரிப்பு என்ற அளவில் தொடங்கப்பட்ட நாட்டாரியல் தொடர்பான புலமைச் சிரத்தைகள் இன்று பல்வேறு வளர்ச்சி நிலைகளைக் கண்டுள்ளன. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டாரியலைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வளர்ச்சியில் பல்கலைக்கழகங்களின் பங்களிப்பு பிரதானமானதாகும். பல்கலைக்கழக மொழி, தமிழ், நுண்கலைத் துறைகளிலே நாட்டாரியல் ஆய்வுப் பொருளாகவும் பாடப் பொருளாகவும் அமைந்ததைத் தொடர்ந்து நாட்டாரியல் சார்ந்த ஈடுபாடு அதிகரிக்கலாயிற்று. முக்கியமாக தமிழ், நுண்கலை, நாடகமும் அரங்கியலும், இந்துநாகரிகம் முதலான பாடங்களில் சிறப்புக் கற்கைநெறியை மேற்கொண்ட மாணவர்கள் பலர் நாட்டாரியலைத் தம் ஆய்வுப்பொருளாகத் தேர்வு செய்து கள ஆய்வுகளிலே ஈடுபட்டனர். இதன் பலனாக பிரதேச நிலைப்பட்ட நாட்டார் வழக்கியல் கூறுகள் சேகரிக்கப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டன; அவற்றின் உண்மையான பயில்நிலைகள் வெளிக்கொணரப்பட்டன. அத்தோடு மேற்பட்டப் படிப்புக்கான ஆய்வுப்பொருளாகவும் நாட்டாரியல் அமைந்திருக்கின்றது.

மொழி, தமிழ், நுண்கலை, நாடகமும் அரங்கியலும் முதலான துறைகளிலே தமிழ் நாட்டாரியல் பாடப்பொருளாக இடம்பெற்றுள்ளமை நாட்டாரியல் பற்றிய தேடலையும் ஆய்வினையும் ஊக்கப்படுத்துவதற்கான பின்னணியை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. குறிப்பாக இலங்கைக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றிலே மொழித்துறையில் தமிழை விசேட பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கு 'இலங்கைத் தமிழ் நாட்டாரியல்' ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

எவ்வாறாயினும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சிறப்பு இரண்டாம் வருட மாணவர்களுக்கு 'இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்' (Sri Lankan Tamil Folklore TLS 2233) என்ற பாடத்தைப் பல ஆண்டுகளாகக் கற்பித்து வருகின்ற நிலையில் மாணவர்கள் மேலதிக தகவல்களை வாசிப்பினூடாகத் திரட்டுவதில் சில அசௌகரியங்களை எதிர்நோக்கி வருவதை என்னால் உணரமுடிந்தது. ஏனெனில், இலங்கையின் அனைத்துப் பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கியதும், இலங்கை நாட்டார் வழக்கியல் கூறுகளைப் பொதுநிலையில் வெளிப்படுத்துவதுமான நூல்கள் வெளிவராமல் இருக்கின்றது. தமிழகத்திலே தே. லூர்துவின் 'நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள்' (1997), சு. சக்திவேலின் 'நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு' (1995), 'நாட்டுப்புறவியல் - ஓர் அறிமுகம்' (1996), சு. சண்முகசுந்தரத்தின் 'நாட்டுப்புற இயல்' (1996), ஆறு. இராமநாதனின் 'நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள்' (1997) என இத்தகைய பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளபோதும் இலங்கைத் தமிழர்களின் நாட்டாரியலின் பல்வேறு கூறுகளையும் ஒரே பார்வையில் தருகின்ற நூல்கள் வெளிவராமல் உள்ளமை பெரும் குறையாகவே உள்ளது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறை வெளியீடான 'இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல்', இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடான 'தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்' ஆகிய நூல்கள் குறித்த சில வழக்காறுகள் பற்றிய ஆய்வரங்கக் கட்டுரைத் தொகுப்புகளாகவே அமைந்துள்ளன.

இதுவரை வெளிவந்த ஈழத்துத் தமிழர்களின் நாட்டார் வழக்காறுகள் பற்றிய அறிமுக, ஆய்வு நூல்கள் குறிப்பிட்ட கூறுகள் அல்லது குறிப்பிட்ட பிரதேசம் தொடர்பானவையாகவே அமைந்துள்ளன. இதனைவிட இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் வழக்கிலுள்ள சில நாட்டார் வழக்கியல் கூறுகள் பற்றித்தானும் உரிய அறிமுகங்களோ, ஆய்வுகளோ செய்யப்படாத

நிலையும் தொடர்கின்றது. குறிப்பாக கதைப்பாடல்கள், வாய்மொழிக் கதைகள், நாட்டார் அறிவியல், நாட்டார் நம்பிக்கைகள், நாட்டார் கைவினைக் கலைகள், உணவு வழக்காறுகள் என்பன பற்றி அதிகம் கவனிக்கப்படாத நிலையே தொடர்கின்றது. இப்புலமைத்துவச் சூழல் ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டாரியலைப் பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கு அசௌகரிய நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. எனவே இலங்கைத் தமிழ் நாட்டுப்புறவியலின் அனைத்துக் கூறுகளையும் வெளிப்படுத்துகின்ற நூலொன்றின் தேவையை உணர்ந்து இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் (TLS 2233) என்ற பாடத்தின் பாடவிதானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த நூல் வெளியிடப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் ஓர் ஆரம்ப முயற்சியாக இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு, மலையகப் பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய வகையில் ஈழத்துத் தமிழர்களின் நாட்டார் வழக்காற்றியலைப் பொதுநிலையில் அறிமுகம் செய்யும் ஒரு நூலாக இந்நூல் அமைகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் வளர்ச்சி, நாட்டார் இலக்கியம், நாட்டார் கலைகள், நாட்டார் சடங்குகள், நாட்டார் அறிவியல், களஆய்வு, சமூக மாற்றமும் ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டாரியலும் என்ற ஏழு அத்தியாயங்களின்கீழ் ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றி இந்நூல் அறிமுகம் செய்கின்றது. எனினும், ஈழத்துத் தமிழர்களின் நாட்டார் வழக்கியல் புலத்தினுள் அடங்கும் அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கிய நூலாக இது அமையவில்லை. பாடவிதானத்தைக் கருத்திற் கொண்டு நாட்டார் வழக்கியலின் முக்கிய கூறுகளை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. முக்கியமாக இந்த மரபுகளின் பொருள், வடிவம், பயில்நிலை என்பன பற்றிய தெளிவை இந்நூல் தருகின்றது. நாட்டார் வழக்காறுகள் பற்றிய தெளிவைத் தருவதோடு இந்த வழக்காறுகள் தொடர்பான களஆய்வுகளில் ஈடுபடுவதற்கான தெளிவை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு களஆய்வு முறையியல்கள் பற்றியும் தனியே ஒரு இயலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது இறுதியாண்டில் கள ஆய்வில் ஈடுபடும் மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமையும்.

ஒவ்வொரு மரபைப் பொறுத்தும் கிழக்கிலங்கை, வடஇலங்கை, மலையகப் பிரதேசங்களுக்கு இடையே ஒற்றுமைகள் உள்ள அதேவேளை தனித்துவங்களும் உள்ளன. எனவே பொதுமைகளோடு பிரதேச தனித் துவங்களை அடையாளப்படுத்தவும் முயற்சிக்கப்பட்டுள்ளது. ஈழத்துத்

தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய அறிமுகமாக அமையும் இந்நூல் இப்புலம் பற்றிய வரலாற்றையும் தர முனைகின்றது.

எனவே, பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு மட்டுமன்றி பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள், பாடசாலை ஆசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் முதலானோருக்கும் இந்த நூல் பயன் மிக்கதாக அமையும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இந்த நூலை எழுதியபோது பல்வேறு நூல்களை வழங்கியதோடு ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வழிப்படுத்தியவர் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள். அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள். இந்த நூலுக்குப் பெறுமதியானதொரு அணிந்துரையை வழங்கிய பேராசிரியை அம்மண்கிளி முருகதாஸ் அவர்களுக்கும் வாழ்த்துரை வழங்கிய கலை கலாசார பீட பீடாதிபதி கலாநிதி ஜீ.கென்னடி அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். அத்தோடு நூலைச் செப்பனிடுவதில் துணையாக இருந்த சக விரிவுரையாளர் திருமதி விஜிதா திவாகரன் அவர்களுக்கும் சரவை பார்ப்பதில் துணைபுரிந்த திரு த. மேகராசா, துணை விரிவுரையாளர்கள் ஓசாநிதி, அருண்ஜா ஆகியோருக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்நூலை வெளியிட முன்வந்த குமரன் புத்தக இல்லத்தினருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். அத்தோடு எனது ஆய்வுப் பணிகளின்போது எனக்குத் துணையாக இருக்கும் எனது மனைவி அருணாளினி, எனது பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம்

110/3, கண்ணகி அம்மன் கோயில் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	vii
முன்னுரை	xii
1. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் வளர்ச்சி	1
2. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் இலக்கியங்கள்	20
1. நாட்டார் பாடல்கள்	22
2. பழமொழிகள்	43
3. விடுகதைகள்	56
4. கதைப் பாடல்கள்	61
5. வாய்மொழிக் கதைகள்	71
3. நாட்டார் கலைகள்	80
4. நாட்டார் சடங்குகள்	105
5. நாட்டார் அறிவியல்	124
6. களஆய்வு	137
7. சமூக மாற்றமும் ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டாரியலும்	153
உசாத்துணை	162
சுட்டி	167

ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் வளர்ச்சி

நோக்கங்கள் (Objectives)

1. நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்றால் என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்துதல்.
2. நாட்டார் வழக்காற்றியலில் உள்ளடங்கும் கூறுகளைத் தெரியப்படுத்துதல்.
3. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளைக் கால ஒழுங்கின் அடிப்படையில் எடுத்துக்காட்டல்.
4. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் போக்குகளை மதிப்பிடுதல்.

கற்றல் விளைவுகள் (Learning Outcomes)

1. நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்றால் என்ன? அதன் அடிப்படை இயல்புகள் யாவை? என்பவை தொடர்பாக விபரிப்பர்.
2. நாட்டார் வழக்காற்றியலைப் பல்வேறு வகைகளில் வகைப்படுத்துவர்.
3. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளின் தன்மைகளையும், படிமுறைகளையும் எடுத்துரைப்பர்.
4. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பாக 19 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் போக்குகளை மதிப்பீடு செய்வர்.
5. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் தொடர்பாக எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளவேண்டிய செயற்பாடுகள் பற்றி விவாதிப்பர்.

அறிமுகம்

ஃபோக்லோர் (Folklore) என்ற ஆங்கிலக் கூட்டுச் சொல்லுக்கு மாற்றீடான சொற்றொடராகவே 'நாட்டார் வழக்காற்றியல்' என்பது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. Folklore என்ற சொற்றொடரை 1846 இல் வில்லியம் ஜோன் தோமஸ் என்பவர் உருவாக்கினார். Folk என்ற சொல்லுக்கு நாட்டு, நாட்டார், நாடோடி, கிராம என்ற அர்த்தங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் நாட்டார் என்பது தேசத்தவர் என்ற கருத்தில் வருவதன்று. சமூக வாழ்க்கை நிலையில் அடித்தளமான ஒரு நிலையே நாட்டார் என்னும் சொல் மூலம் சுட்டப்பெறுகின்றது என்பார் கா. சிவத்தம்பி.¹ Lore என்பது வழக்காறு, மரபுச் செய்தித் தொகுதி முதலான பொருள்களில் வருகின்றது. ஆகவே Folklore என்பதற்கு மாற்றீடான தொடராக தமிழில் நாட்டார் வழக்காற்றியல், நாட்டாரியல், நாட்டுப்புறவியல், நாட்டார் வழக்குத் தொகுதி ஆகிய தொடர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

வில்லியம் ஜோன் தோமஸ் Folklore என்ற சொற்றொடரை உருவாக்க முன்னர் Folkloriditic, Traditional Science, Popular Antiquities, Traditional Mreation, Common Mythology முதலான சொற்றொடர்கள் இந்த மரபைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. ஆரம்பத்தில் நாட்டார் பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நாட்டார் இதிகாசங்கள், ஐதீகங்கள் என்பவற்றைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த Folk என்ற சொல் பின்னர் பொருள் விரிவுபட்டு நாட்டார் வாழ்வின் பல்வேறு அம்சங்களையும் குறிக்கப் பயன்பட்டது.

தமிழகத்தில் 'நாட்டார்' என்பது சாதிக் குழுவும் ஒன்றைச் சுட்டும் பதமாக வழங்கி வருவதனால் நாட்டுப்புறம் என்ற தொடரே Folk என்ற சொல்லைக் குறிக்கப் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எனினும் இலங்கையில் நாட்டார் என்ற சொல்லே வழங்கி வருகின்றது.

நாட்டார் வழக்காற்றியல்: வரைவிலக்கணம்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றி அறிஞர்கள் பல்வேறுபட்ட வரைவிலக்கணங்களை முன்வைத்திருக்கின்றனர். இந்த வரைவிலக்கணங்கள் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் தன்மைகள், அதனுள் உள்ளடங்கும் கூறுகள் என்பன பற்றிய பல்வேறு கருத்தாக்கங்களை முன்வைத்துள்ளன. அந்தவகையில்

1 சிவத்தம்பி, கா., 1980: 44

ஸ்டீபன் ஃபியூக்ஸ் (Stephen Fuchss) தனது வரைவிலக்கணத்தைப் பின்வருமாறு முன்வைக்கின்றார்:

“நாகரிக வளர்ச்சி பெற்ற மக்களிடையே எச்சசொச்சங்களாக நிலவும் பண்டைய நம்பிக்கைகள், பழக்கங்கள் பற்றிய அறிவியலே நாட்டார் வழக்கு எனும் பயில் துறையாகும். சாதாரண மக்களின் புராதன ஒழுக்கலாறுகள், பழக்கங்கள் முதல் அவர்களது கருத்துக்கள், நம்பிக்கைகள், பாரம்பரியங்கள், அறியாநிலைக்கிலிகள், மனச்சாய்வுகள் வரையுள்ள சகலவற்றையும் அது அடக்கும். ஆனால், நாட்டார் கதைகள், பாடல்கள், கட்டுக்கதைகள், ஐதீகங்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நாட்டார் இசை, நாட்டார் நடனம் ஆகியவற்றுடன் நாட்டார் கூத்தும் நாட்டார் வழக்கு என்னும் இத்துறையைச் சேர்ந்தவையாம்”².

இந்த வரைவிலக்கணம் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் ஆய்வுக் களம் பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறுவதுடன் அத்துறையின் முதன்மையான பண்புகள் சிலவற்றையும் சுட்டிநிற்கின்றது. வில்லியம் ஜோன் தோமஸும் பழங்காலப் பண்பாட்டின் எச்சமாகவே நாட்டார் வழக்காற்றியலைக் கருதுகின்றார்.

புராதனமாகவோ, நாகரிகம் வாய்ந்ததாகவோ, வரலாற்றில் இருந்து வருகின்ற ஒரு சமூகப்பகுதி அல்லது உறவுக் குழுக்கள் அல்லது பழங்குடி மக்கள் அல்லது ஒரு இனம் அல்லது ஒரு நாட்டு மக்களின் வழக்காற்றுத் தொகுதியை நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்று போக்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார்³.

பரிமாற்றப்படும் முறையின் அடிப்படையில் நாட்டார் வழக்காற்றியலை ஆர்ச்சர் ரெய்லர் (Archer Taylor) என்பவர் மரபுவழியாக வழங்கப்படும் வழக்காறுகள் ஒரு தலைமுறையினரிடமிருந்து மற்றொரு தலைமுறையினருக்குப் பரவுவதே நாட்டார் வழக்காற்றியல் என வரையறுக்கின்றார்⁴.

நாட்டுப்புற இயலானது, மனித சமுதாயம் எதை அனுபவித்ததோ, எதைக் கற்றதோ, எதைப் பயிற்சி பெற்றதோ அவற்றைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையாகும் என்று ஒளரலியோ எம். எஸ்.பினோசா கூறுவார்⁵.

2 மேற்கோள்: சிவத்தம்பி,கா.,1980:45-46.

3 மேற்கோள்: விசாகநுபன்,கி.,2013:5.

4 மேலது

5 மேற்கோள்: முத்துமீரான், எஸ்.,1997:19.

நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டியல் என்பது கிராமாந்திர மக்களின் அனுபவத்தின் பொக்கிசம். மனிதனோடு மனிதனை அது நேரடியாக மட்டுமல்லாது இதயத்தோடு பிணைத்து வைக்கின்றது. அவர்களுடைய மனிதத் தன்மையைக் குலைக்காமல் ஒற்றுமையை வளர்க்கிறது. இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்தமான அல்லது தனிப்பட்ட உணர்ச்சிகளை அது பிரதிபலிக்கின்றது என சங்கர்சென் குப்தா குறிப்பிடுவார்⁶.

ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை, பழக்க வழக்கங்களை, வரலாற்றை, நாட்டு நடப்பை, உண்மையான முறையில் படம்பிடித்துக் காட்டுவதே நாட்டுப்புறவியலாகும். பழங்காலப் பண்பாட்டின் எச்சம் (Cultural Suraival) நாட்டுப்புறவியலாகும். நாட்டுப் புறவியல் என்பது நாட்டுப்புற மக்களின் மரபுவழிப்பட்ட படைப்புக்கள் (Traditional Creations) எனலாம் என்பார் சு. சக்திவேல்⁷.

நாட்டார் வழக்காறுகள் ஒரு குழுவினரால் ஒரு பண்பாட்டினரால் பகிர்ந்துகொள்ளப்படுவன, அவர்களால் கருத்துப் புலப்படுத்தம் செய்யப் பயன்படுத்தப்படுவன, அவை சமூகத்தைச் சார்ந்தன, சமூகச் சூழல்களில் வெளிப்படுத்தப்படுவன என்பார் தே.லூர்து⁸.

நாட்டார் வழக்காற்றியலின் பண்புகள்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் பிரதானமான ஆறு பண்புகளைக் கொண்டிருப்பதாக தே.லூர்து குறிப்பிடுகின்றார். அவை பின்வருமாறு:

- வாய்மொழியாகப் பரப்பப்படுவது
- மரபுவழிப்பட்டது
- ஆசிரியரற்றது
- ஒருவித வாய்பாட்டுக்குள் அடங்குவது
- ஒரு குழுவினரால் (நாட்டாரால்) பகிர்ந்துகொள்ளப்படுவது
- பல்வேறு வடிவங்களாகத் திரிபடைவது (variants)⁹

நாட்டார் வழக்காறுகள் வாய்மொழி நிலையில் தோன்றி வாய்மொழியாக மற்றவர்களுக்குக் கடத்தப்படுபவை. சில வழக்காறுகள்

6 மேற்கோள்: முத்துமீரன், எஸ்.,1997:18.

7 சக்திவேல்,சு., 1993:1.

8 லூர்து,தே.,1997:26-27.

9 லூர்து,தே.,2000: 32-33

பிறரைப் பார்த்துப் பழகிக்கொள்ளப்படுவன. அவை மரபுவழிப்பட்டவை; எழுத்திலன்றிக் கர்ண பரம்பரையாகச் சொல்லப்படுவன; தலைமுறை தலை முறையாக வாழையடி வாழையாக நிலவி வருவன. வழிவழியாக வழங்கி வரப்படவில்லை என்றால் நாட்டார் வழக்காறு நிலைபேறுடைய தன்று.

நாட்டார் வழக்காறுகள் குறித்த ஆசிரியருக்குச் சொந்தமானதாக அமைவதில்லை. அதாவது, ஆசிரியர் பெயர் தெரியாமை என்பது அவற்றின் முக்கியமானதொரு பண்பாகும். இந்த வழக்காறுகள் பலரின் கூட்டுப் படைப்புகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆயினும், வாய்மொழி வழக்காறொன்று முதன் முதலில் வருவரால் படைக்கப்பட்டதாகத்தான் இருக்கும் என்றும், ஒருவன் முதலில் ஒன்றைப் படைத்த பின்னரே அது பலரால் பலவாறு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க முடியும் என்பார் தே.லூர்து¹⁰. ஆயினும், அவை ஆசிரியர் பெயரைப் பெறுவதில்லை.

வாய்மொழிப் பாடல்களின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியாமைக்குரிய காரணத்தை சி.எம். பௌரா பின்வருமாறு கூறுவார்:

“தனக்குமுன் பாடியவர்களிடமிருந்து தன் கலையில் பெரும்பான்மை யானவற்றை எடுத்துக்கொண்ட வாய்மொழிப் புலவன் தன்னுடையது என்று உரிமை பாராட்டுதல் (copyright) கிடையாது. தானே மூல ஆசிரியன் என்று கருதப்படவேண்டும் என்றும் அவன் எண்ணுவதில்லை. ஒவ்வொரு பாடகனும் அது பாடப்படும்போது ஒருமுறை நிலைபேறு பெறுகின்றது. அப்போது பார்வையாளர்கள் அதனைப் பாடிய புலவன் யார் என்பதை அறிந்திருப்பர். அதனால் அவன் தன் பெயரைத் தன் பாடலில் சொல்ல வேண்டிய தேவை இல்லை”.¹¹ எனவே, கூட்டுப் படைப்புகளாயினும்சரி, தனிநபர் படைப்புகளாயினும்சரி அவை ஆசிரியர் உரிமையைப் பெறுவதில்லை.

நாட்டார் வழக்காறுகளின் ஆக்க முறையியல் சார்ந்த மிக முக்கியமான தொரு பண்பு அவை ஒருவித வாய்மொழி வாய்பாட்டின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளமையாகும். வாய்மொழி வழக்காறுகள் பல, ஓரளவு மரபுத் தொடர்களால் (clichés) வெளிப்படுத்தப்படுபவை. எளிய, மாறா மரபுத்தொடர்களிலிருந்து மிக விரிந்த தொடக்க வாய்பாடுகளாகவும், முடிக்கும் வாய்பாடுகளாகவும் அல்லது மரபுசார்ந்த வாய்மொழி மாறா

10 லூர்து, தே., 2000: 34-35

11 மேற்கோள்: லூர்து, தே., 2000: 35

மரபுத் தொடர்களைக் கொண்ட முழுப்பகுதிகளாகவும் திருப்பு முனைகளாகவும் அமையக்கூடும்¹².

நாட்டார் வழக்காறுகள் ஒரு குழுவினரால் ஒரு பண்பாட்டினரால் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவனவாக உள்ளன. அவை அவர்களால் கருத்துப் புலப்படுத்தம் செய்யப் பயன்படுத்தப்படுவன. அவை சமூகத்தைச் சார்ந்தன; சமூகச் சூழல்களில் வெளிப்படுத்தப்படுவன.

பல்வேறு வடிவங்களாகத் திரிபடைவது என்பதும் நாட்டார் வழக்காறுகளின் முக்கியமானதொரு பண்பாகும். நாட்டார் வழக்காறுகளின் வாய்மொழிப் பரவல் காரணமாக அவை நிலைத்த பிரதிகளாக இருப்பதில்லை. அவை உள்வாங்குபவரின் ஞாபக சக்தி, ஆக்கத் திறன், பண்பாடு, காலம், இடம் என்பவற்றுக்கு ஏற்ப பல்வேறுபட்ட வடிவங்களாகத் திரிபடைவனவாக உள்ளன.

“இயல்பாகப் பரவும் ஒரு வழிமுறைப் பாங்கில் காலம், இடம் ஆகியவற்றின் வழித் தீவிரமாகத் திரிபடைந்து நிலைத்து நிற்கும், மரபுவழியாகப் பரிமாறிக் கொள்ளப்படும் வெளிப்பாட்டு அலகுகள் நாட்டார் வழக்காறுகளாம்”¹³ என்ற கூற்று நாட்டார் வழக்காறுகளின் முதன்மைப் பண்புகளைச் சுட்டிநிற்கின்றது.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் கூறுகள்

மேலைத்தேய அறிஞர்கள் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றி பல்வேறு வகையான வகைப்பாடுகளை முன்வைத்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, வில்லியம் பாஸ்கம் (William Bascom.R) வாய்மொழிக் கலை (Verbal Art), வாய்மொழி சாராக் கலை (Non- Verbal Art) என இரு பிரிவுகளாகவும், பிருண் வார்ட் (Brunward) வாய்மொழிக் கலை (Verbal Art), ஓரளவு வாய்மொழிக் கலை (Partly Verbal Art), வாய்மொழி சாராக் கலை (Non-Verbal Art) என மூன்று வகைப்பாடுகளாகவும் வகைப்படுத்துகின்றனர். ஆனால் ரிச்சர்ட் டோர்சன் (Richard Dorson) வாய்மொழி வழக்காறுகள், சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள், பொருள்சார் பண்பாடு, நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள் என நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிப்பதோடு வாய்மொழி வழக்காறுகளுள் நாட்டுப்புறக் கதைகள், கதைப் பாடல்கள், நாட்டுப்புறக் காப்பியங்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நாட்டுப்புறப் பேச்சுவழக்கு ஆகியவற்றையும், சமூகப்பழக்கவழக்கங்களுள் விழாக்கள், பண்டிகைகள்,

12 லூர்து,தே.,2000: 36.

13 லூர்து,தே.,2000: 38.

பொழுதுபோக்கு/விளையாட்டு, நாட்டுப்புற மருத்துவம், நாட்டுப்புறச் சமயம் ஆகியவற்றையும், பொருள்சார் பண்பாட்டினுள் நாட்டுப்புறக் கைவினைப் பொருட்கள், நாட்டுப்புறக் கலைகள், நாட்டுப்புறக் கட்டடக்கலை, நாட்டுப்புற ஆடைகள், நாட்டுப்புற உணவு முறைகள் என்பவற்றையும், நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகளில் நாட்டுப்புற நாடகம், நாட்டுப்புற இசை ஆகியவற்றையும் உபபிரிவுகளாகக் குறிப்பிடுகின்றார். பிரான்சிஸ் லீ உட்லி (Francis le Utley) இலக்கியம், நம்பிக்கைகள், கைவினைப் பொருட்கள், மொழி, நாட்டுப்புறப் பேச்சு என்ற நான்கு வகையில் வகைப்படுத்துகின்றார்¹⁴.

தமிழ்ச் சூழலிலும் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் வகைப்பாடுகள் பற்றிய கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில் ச.சண்முக சுந்தரம் நாட்டார் வழக்காற்றியலை கலைகள், மரபுகள் என்ற இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றார்¹⁵. ச.சக்திவேல் நாட்டுப்புற இலக்கியம், நாட்டுப்புறக்கலை மற்றும் நம்பிக்கைகள் என்ற இரு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பதோடு நாட்டுப்புற இலக்கியத்தினுள் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள், நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், புராணக்கதைகள் முதலியவற்றையும், நாட்டுப்புறக்கலை மற்றும் நம்பிக்கைகளினுள் நாட்டுப்புறக் கலைகள், நாட்டுப்புறக் கைவினைப் பொருட்கள், நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், நாட்டுப்புறப் பழக்க வழக்கங்கள், நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள், நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள், நாட்டுப்புற மருத்துவம் ஆகியவற்றையும் குறிப்பிடுகின்றார்¹⁶.

ஈழத்தில் நாட்டார் வழக்காற்றியலின் வளர்ச்சி

சர்வதேச ரீதியாக நோக்குமிடத்து 18 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தே நாட்டார் வழக்காற்றியல் தனித்த ஒரு ஆய்வுப் புலமாக மேற்கிளம்பியது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை 19 ஆம் நூற்றாண்டு மத்திய பகுதியில் இருந்தே நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகள் அரும்பத் தொடங்கின. ஆங்கில மிசனரிமாரும் ஆங்கிலேய அரசுகளால் அரச சேவையில் நியமிக்கப்பட்ட துரைத்தன உத்தியோகத்தர்களும் பெரும்பாலும் பொழுதுபோக்கின் பொருட்டு நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டார்கள். இவர்கள் சமய, நிர்வாகப் பணிகளின் நிமித்தம் மக்கள்

14 மேற்கோள்: சக்திவேல்,ச.,1995:25-25.

15 சண்முகசுந்தரம்,ச.,1996:22.

16 சக்திவேல்,ச., 1995:24.

மத்தியில் தொடர்புகொள்ள வேண்டியிருந்ததால் அவ்வப்போது அவதானித்த, அறிந்துகொண்ட மக்களின் நாட்டார் வழக்கியல் அம்சங்கள் பற்றி குறிப்புகளையும் கட்டுரைகளையும் எழுதிவந்தனர். அதேவேளை இவர்களின் முயற்சிகளால் கவரப்பட்ட சுதேசிகள் சிலரும் இந்த முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். இக்காலத்திலே இங்கு வெளிவந்த ஆங்கிலச் சஞ்சிகைகள் இந்த முயற்சிகளுக்கு இடமளித்தன. அந்தவகையில் ஆரம்பத்தில் நாட்டாரியல் ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களாக பீற்றர் பேர்சிவல் லாசரஸ், ஜென்சன், ஜோன் ஹென்றி, டபிள்யூ. எச். கிளார்க், லெவிஸ், சைமன் காசிச்செட்டி, என் விஸ்வநாத முதலியார், மு. இராமலிங்கம், க. நவரெத்தினம் முதலானவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் பெரும்பாலும் பழமொழிகள், சாதியமைப்பு, கிராமியக் கலை, கைப்பணிகள், நாட்டார் பாடல்கள், பழக்கவழக்கங்கள், நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள், சடங்குகள் என்பன பற்றி எழுதினர். பேர்சிவல் பாதிரியார் எழுதிய 'தமிழ்ப் பழமொழிகள்' என்ற ஆங்கில நூல் (1842) ஒரு முன்னோடி முயற்சியாக அமைந்தது. என் விஸ்வநாத முதலியாரின் 'தமிழ்நாட்டார் வழக்கியல்', லெவிஸ் எழுதிய 'யாழ்ப்பாணத்தில் நளவர்கள், டபிள்யூ. எச். கிளார்க் எழுதிய 'வடமாகாணத்தில் யானைபிடித்தல்' முதலான கட்டுரைகள் இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கன. இத்தகைய கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் நாட்டார் பண்பாடு பற்றிய ஆய்வுகளாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1940 கள், 1950 களில் ஈழத்து நாட்டாரியல் ஆய்வில் ஒரு வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. நாட்டாரியல் சார்ந்த கட்டுரைகளை பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் பலர் எழுதத் தொடங்கினர். க.நவரெத்தினம், மு.இராமலிங்கம், செ.பூபாலப்பிள்ளை, வி.சீ.கந்தையா, எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராசா, சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, சு.வித்தியானந்தன், அருள்செல்வநாயகம், ரி.டி.செல்வநாயகம் முதலிய பலர் இத்தகைய கட்டுரைகளை எழுதினர்.

தி.சதாசிவஹயர் மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித்திரட்டு (1940) என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டார். இதில் 40 வகையான வசந்தன் கூத்து ஆட்ட முறைகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. 1940 களின் பிற்பகுதியில் செ.பூபாலப்பிள்ளை கண்ணகி வழிபாடு, நாட்டுக் கூத்து, கொம்பு விளையாட்டு, களரிப் பாடல்கள், வசந்தன் பாடல்கள், ஊஞ்சல் பாடல்கள் என்பன பற்றிக் கட்டுரைகள் எழுதினார். இக்காலத்தில் க.நவரெத்தினம் முதலானோர் கிராமியக் கலைகள், கைப்பணிகளின்

சிறப்பு, முக்கியத்துவம் குறித்து எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது. க.நவரெத்தினம் எழுதிய 'யாழ்ப்பாணத்துக் கலை கைப்பணிகள்' (1953) என்ற ஆங்கிலக் கட்டுரை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இலங்கையில் 1950 களின் மத்திய பகுதியிலிருந்து ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களையொட்டி எழுந்த தேசிய உணர்வு, தமது சொந்தப் பண்பாடு பற்றிய பிரக்ஞை ஏற்பட்டமை என்பன நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வுகளுக்கு சாதகமான சூழலை ஏற்படுத்தின. சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், அவர்களது மொழி என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியப் போக்கொன்று இக்காலத்தில் முனைப்புற்றது. இது நாட்டார் வழக்கியல் பற்றிய தேடலுக்கும் ஆய்வுக்குமான சாதகமான சூழலாக அமைந்தது.

எவ்வாறாயினும் இவர்களில் பெரும்பாலானோர் உயரிலக்கியப் பயிற்சியுடனும் பற்றுடனும் நாட்டார் இலக்கியத்தை அணுகியதோடு உயரிலக்கியப் பண்புகளையே நாட்டார் இலக்கியத்திலும் எதிர்பார்த்தனர்; தேடினர் என்பார் கைலாசபதி¹⁷.

1950 களில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தின் பின்னணியில் நிறுவன ரீதியாக கலை இலக்கியங்களை வளர்க்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இலங்கைக் கலைக்கழகம் என்ற அரசசார் நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டதோடு பிரதேசரீதியான கலாமன்றங்களும் நிறுவப்பட்டு இவற்றினூடாக நாட்டார் கலை இலக்கியங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. மு. இராமலிங்கம், சு.வித்தியானந்தன், கா.சிவத்தம்பி, வி.சீ.கந்தையா முதலியோர் நாட்டுக்கூத்து முதலிய துறைகளில் ஆர்வம் காட்டினர். கலைக்கழகம், பிரதேச கலாமன்றம் முதலியவற்றின் உதவியுடன் பாடல்கள், கூத்துக்களை இவர்கள் நூல்வடிவமாக்கினர். சு.வித்தியானந்தன் மட்டக்களப்பு, மன்னார் பிரதேச நாட்டார் பாடல்கள் சிலவற்றையும், நாட்டுக்கூத்துக்கள் சிலவற்றையும் வெளியிட்டார். அந்தவகையில் அலங்காரரூபன் - தென்மோடிக்கூத்து (1962), எண்டிநீக்கு எம்பர்தோர் நாடகம் - வடபாங்குக் கூத்து (1964) முதலானவை வெளிவந்தன. சு.வித்தியானந்தனின் 'மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்' (1960) கலைக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இது காதல் பாடல்கள், தொழில்முறைப் பாடல்கள், கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள், பொதுப் பாடல்கள் என்ற வகைகளின் அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. 1961 இல்

17 கைலாசபதி, சு., 1980:19.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக் கலை மன்றத்தின் நாட்டுப்பாடல் நடன நாடகக் குழு வாய்மொழி இலக்கியம் என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டது.

காரைதீவு இந்துசமய அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் வெளியீடாக வி.சீ.கந்தையா பதிப்பித்த கண்ணகிவழக்குரை (1968) வெளிவந்தது. கொழும்புப் பல்கலைக்கழக வைத்தியப் பகுதி இந்து மாணவர் சங்க வெளியீடாக கா.சிவத்தம்பி பதிப்பித்த மார்க்கண்டன் நாடகம், வாள்வீமன் நாடகம் (1963), தென்புலோலியூர் மா.சே. செல்லையா பதிப்பித்த கோவலனார் கதை (1962) என்பன வெளிவந்தன. இக்காலத்தில் எஸ். எதிர்மன்னசிங்கத்தினால் தொகுக்கப்பட்ட 'மட்டக்களப்பு மாநில உபகதைகள்' என்ற நாட்டார் கதைத் தொகுப்பை மாவட்ட கலாசார பேரவை வெளியிட்டது. 17 பாட்டிக் கதைகளைக் கொண்ட இந்நூல் சிறுவர் இலக்கியமாகவும் கொள்ளத்தக்கது.

இக்காலத்தில் தனிநபர்நிலைப்பட்ட தொகுப்புக்களும் அதிகம் வெளிவந்தன. எவ்.எக்ஸ்.சி. நடராசா ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள் (1962) என்ற தொகுதியை வெளியிட்டார். மட்டக்களப்புப் பிரதேச நாட்டார் கவிகள் பற்றிய 'கனிந்த காதல்' (1960) என்ற தொகுப்பை ஷரிபுதீன் வெளியிட்டார். இத்தொகுதிகளும் சு.வித்தியானந்தனின் 'மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்' தொகுதியும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கவிகளை அகத்திணை மரபு நோக்கில் அணுகி கற்பனையான விபரிப்புக்களைத் தருபவையாக உள்ளன.

இக்காலத்தில் மு.இராமலிங்கத்தின் இலங்கை நாட்டுப் பாடல்கள் (1957), கிராமக் கவிக்குயில்களின் ஒப்பாரி (1960), வட இலங்கையர் போற்றும் நாட்டார் பாடல்கள் (1961) ஆகிய தொகுப்புக்களும் வெளிவந்தன.

1960 கள், 1970 கள் நாட்டுக்கூத்துக்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளில் பெருவளர்ச்சி பெற்ற காலங்களாகும். பல்வேறு கூத்துக்கள் பதிப்பிக்கப்பட்ட அதேவேளை இக்காலத்திலே பிரதேசநிலைப்பட்ட கூத்துக்கள் தொடர்பாக பல கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டன. மு.இராமலிங்கம், மெற்றாஸ்மெயில், வி.சீ.கந்தையா, எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராசா, சி.வி.வேலுப்பிள்ளை முதலான பலர் இத்தகைய கட்டுரைகளை எழுதினர். ஆயினும் இக்கட்டுரைகள் இரசனை முறையிலும், விபரணநிலையிலும் அமைந்தவையாகவே பெரும்பாலும் அமைந்தன.

அதேவேளை, சு.வித்தியானந்தன், கா.சிவத்தம்பி, சி.மௌனகுரு, செ.சுந்தரம்பிள்ளை, இ.பாலசுந்தரம் ஆகியோர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளும் பரிசோதனை முயற்சிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. பல்வேறு கூத்துக்களைப் பதிப்பித்த வித்தியானந்தன் கூத்துக்கள் பற்றிய பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதினார். மரபுவழிக் கூத்துக்களை பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக்கொண்டு பழக்கியபோது புதிய மாற்றங்கள் பலவற்றைச் செய்தார்; கூத்தை நவீனப்படுத்தினார்.

இக்காலத்தில் சி.மௌனகுரு, தாசீசியஸ், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் முதலானோர் நாட்டுக் கூத்துக்களிலே காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ப பல பரிசோதனைகளைச் செய்து அளிக்கை செய்தனர். சமகாலப் பிரச்சினைகளைக் கூத்திற்குப் பொருளாக்கினர். இவர்களைவிட கா.சிவத்தம்பி, இ.பாலசுந்தரம் ஆகியோர் நாட்டார் அரங்கு பற்றி காத்திரமான கட்டுரைகளை எழுதினர்.

1970 களில் இருந்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பாடப்பொருளாகவும் ஆய்வுப் பொருளாகவும் ஆனதைத் தொடர்ந்து கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுகளுக்கான பொருளாகவும் நாட்டாரியல் அமைந்தது. அந்தவகையில் இ.பாலசுந்தரத்தின் 'மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்: ஆய்வும் மதிப்பீடும்' (1979) என்ற ஆய்வு முக்கியமானது. இந்நூல் மட்டக்களப்புப் பிரதேச தாலாட்டுப் பாடல்கள், தொழிற் பாடல்கள், காதல் பாடல்கள் ஆகியவற்றை அமைப்பியல் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்வதாக அமைந்துள்ளது. அந்தவகையில் இப்பாடல்களின் பொருளமைப்பு, வடிவஅமைப்பு ஆகியன விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. நூலின் இறுதியில் ஆய்வுக்குப் பயன்பட்ட பாடல்களைத் தொகுத்துத் தந்திருப்பதுடன் அப்பாடல்களில் வரும் வழக்குச் சொற்களுக்கு விரிவான விளக்கங்களையும் தருகின்றார்.

பல்கலைக்கழகத்தை மையப்படுத்திய நாட்டார் வழக்கியல் தொடர்பான புதிய ஆய்வு முயற்சிகளில் மொழியியல் தொடர்பான ஆய்வுகள் முக்கியமானவை. இலங்கையில் மொழியியல் கல்வியில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி காரணமாக இக்காலத்தில் ச.தனஞ்சயராசசிங்கம், சு.சுந்திரராசா, அ.சண்முகதாஸ், எம்.ஏ.நு.மான் முதலியோர் இலங்கைத் தமிழரிடையே வழங்கும் கிளைமொழிகள் பற்றி ஆராய்ந்தனர். இவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வுகளுக்கு உறுதியான அடித்தளம் அமைத்ததாக கைலாசபதி கருதுவார்¹⁸.

இக்காலத்தில் பாடசாலை மட்டத்திலும் நாட்டார் பாடல்கள் பாடநூலாக

18 கைலாசபதி,ச.,1980:23.

அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்கள வெளியீடாக சு.சுந்திரராசா, அ.சண்முகதாஸ், எம்.ஏ.நுஃமான், செ.வேலாயுதபிள்ளை ஆகியோரின் நாட்டார் பாடல்கள் (1976) என்ற தொகுதி வெளிவந்தமை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இக்காலத்தில் வெளிவந்த சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் 'மாமன் மகளே மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்' (1976) முக்கியமான தொகுப்பாக அமைந்தது. தோட்டத் தொழில் துறை சார்ந்த பாடல்கள், காதல் பாடல்கள், தாலாட்டு, ஒப்பாரிப் பாடல்கள், துதிப்பாடல்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்த இத்தொகுப்பு அந்த மக்களின் வாழ்வையும் வரலாற்றையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்தது. அதனாலேயே இந்நூலின் முன்னுரையில் நவீன இலங்கை வரலாற்றின் ஒரு பகுதிக்கு உயிர்த்தோற்றங் கொடுப்பனவாய் இப்பாடல்கள் உள்ளன என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி கூறுகின்றார்.

1980 களிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த மிக முக்கியமான நாட்டாரியல் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவற்றில் கூத்துத் தொடர்பான பேராசிரியர் சி.மௌனகுருவின் 'மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள்' (1998) என்ற ஆய்வும், காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளையின் 'வடஇலங்கை நாட்டார் அரங்கு' (2000) என்ற ஆய்வும் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுகளாக அமைந்தன.

'மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள்' என்ற ஆய்வு சமூக இயக்கப் பாட்டிற்கும் சமூகப் பின்னணிக்கும் நாடகங்களுக்குமிடையே ஆறாத் தொடர்பு உள்ளது என்பதும் சமயச் சடங்குகளில் இருந்து நாடகம் பிறந்தது என்பதுமான கோட்பாடுகளை வைத்து ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சடங்கிற்கும் கூத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பு, வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களின் கதைப்பொருள், கட்டுக்கோப்பு, அவற்றில் கையாளப்பட்டுள்ள உத்திகள், பாத்திரப்படைப்புக்கள், ஆட்டக்கோலங்கள், தாளங்கள், பாடல் வகைகள், ஆடை, அணிகள், இக்கூத்துக்களின் நிலைபேறு என்பன பற்றிய நுணுக்க ஆய்வாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

'வடஇலங்கை நாட்டார் அரங்கு' என்ற நூல் வடஇலங்கை நாட்டார் அரங்கத் தொழிற்பாட்டின் பின்புலத்தையும், தளத்தையும், முறைமைகளையும் எடுத்துக்கூறுகின்றது. ஆசிரியர் இவ்வரங்கை ஒப்பியல் நோக்கின் வழிநின்று தெளிவுபடுத்துகின்றார். இலங்கைக் கூத்து மரபின் அடிப்படையான ஒருமைப்பாட்டை இந்நூல் வெளிக்கொணர்கின்றது

என்றும், வடஇலங்கையின் மூன்று பண்பாட்டு வட்டங்களையும் வெளிக் காட்டுவது மாத்திரமல்லாமல், அவ்வவ் வட்டங்களுக்குள்ளேயே நிலவிய பண்பாட்டு வேறுபாடுகளினூடே அரங்கு பெற்ற இடத்தை அதன் வகிபாகத்தை அறிவதற்கும் உதவுகின்றது என்றும் கா.சிவத்தம்பி கூறுவார்¹⁹.

1980களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை நடத்திய நாட்டாரியல் கருத்தரங்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை நல்கியுள்ளது. அக்கருத்தரங்குக் கட்டுரைகள் கா.சிவத்தம்பியைத் தொகுப்பாசிரியராகக்கொண்டு வெளிவந்தது. இக்கட்டுரைகள் ஈழத்து நாட்டார் வழக்கியலின் பல்வேறு கூறுகள் பற்றிப் பேசுகின்றன; நாட்டார் வழக்கின் சமூகப் பின்னணியையும் அவற்றின் சமூகப் பயன்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துகின்றன; நாட்டார் வழக்குகளின் சமூக, மத அடிப்படைகள் பற்றிக் கவனம் செலுத்துகின்றன; புதிய கருத்துக்களையும் முன்வைக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் வழக்குப் பற்றிய கட்டுரையில் எம்.ஏ.நுஃமான் இதுவரைகாலம் கவிகள் பற்றிக் கூறப்பட்டுவந்த அகத்திணை அடிப்படையிலான நாடகப்பாங்கான பொய்யான விபரிப்புக்களை மறுத்து அவற்றின் உண்மையான பயில்நிலை பற்றி எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

மற்றாஸ்மெயிலின் 'வன்னிவள நாட்டார் பாடல்கள்' (1980) தொகுதி நாட்டார் பாடல் தொகுப்புக்களில் முக்கியமானது. வன்னிப் பிரதேசத்தில் பயிலப்பட்டுவந்த வேலப்பணிக்கன் ஒப்பாரி, பன்றிப்பள்ளு முதலான நாட்டார் கதைப் பாடல்களையும் உள்ளடக்கி அது வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை பாடாந்தரத் திறனாய்வுக்கு அமைய அவர் பதிப்பித்தார்.

1993 இல் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் நடத்திய தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் மாநாட்டுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு 1995 இல் வெளிவந்தது. இந்நூல் தமிழக, ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் பற்றியனவும், நாட்டார் வழக்காற்றியல் கோட்பாடுகள் பற்றியனவுமான கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிந்தது.

எஸ். முத்துமீரானின் 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் கிராமியக் கவியமுதம்' (1991) என்ற தொகுப்பு மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின்

19 சிவத்தம்பி.கா., முன்னுரை, x,xii.

கவிகள் பலவற்றை முதன்முதல் தருகின்ற போதும் கவிகளின் பயில்வு பற்றிய கற்பனையான விளக்கத்தையே தருகின்றது. ஆயினும் அவரது 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்' (1997) என்ற தொகுப்பு கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பல்வகைப்பட்ட பாடல்களை சேகரிப்புப் பற்றிய ஆய்வுசார் விபரங்களுடன் தருகின்ற ஒரு நூலாக அமைந்துள்ளது.

மலையக வாய்மொழிப் பாடல்கள் தொடர்பாக வெளிவந்த தொகுப்புகளிலே சாரல்நாடனின் 'மலையக வாய்மொழி இலக்கியம்' (1993) குறிப்பிடத்தக்கது. மலையக மக்களின் தொழில், துன்பப்பட்ட வாழ்வு பற்றிய பாடல்களை விபரிப்பதோடு அப்பாடல்களை தமிழக வாய்மொழிப் பாடல்களுடன் ஒப்பிடுவதும், உணர்வுகளுக்கு வடிகாலாக அவை அமையுமாற்றை எடுத்துக் காட்டுவதும் இத்தொகுதியின் சிறப்பம்சங்களாகும்.

1990 களில் நாட்டார் இசை தொடர்பாக வெளிவந்த ஆய்வு நூல் என்றவகையில் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் எழுதிய 'நாட்டார் இசை இயல்பும் பயன்பாடும்' (1991) என்ற நூல் ஒரு நுண்ணாய்வாக அமைந்தது. வாய்மொழிப் பாடல்கள், சடங்குப் பாடல்கள், கூத்துப் பாடல்கள் முதலான நாட்டார் பாடல்களின் இசைப் பண்பினை ஆராயும் அவர் நாட்டார் இசைப் பாவலர்களின் தனித்துவம், ஆற்றல், அவர்களது பாடல்களின் தெய்வீகத் தன்மை என்பன பற்றியும் ஆராய்ந்துள்ளார்.

ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டாரியல் வளர்ச்சியில் வாய்மொழிப் பாடல்களின் வளர்ச்சியாக அமையும் சற்று எழுத்தறிவு உடைய கிராமியப் புலவர்களால் எழுதப்பட்டு, பாடப்பட்டு வருகின்ற பாடல்களின் உருவாக்கமும் அதன் வளர்ச்சியும் முக்கியமானது. இப்பாடல்களைக் கட்டுப்பாடல்கள், அரைவாய்மொழிப்பாடல்கள், எழுத்துமரபு சார்ந்த வாய்மொழிப் பாடல்கள் எனப் பல பெயர்களால் வழங்குவர். இத்தகைய பாடல்கள் பற்றி 1990 களிலிருந்து பேராசிரியர் செ.யோகராசா, பேராசிரியை சித்திரலேகா முதலானோர் எழுதினர்.

2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டாரியல் புலத்தில் பல வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. ஏ.மஜீத் எழுதிய 'தென்கிழக்குத் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்' (2007) என்ற நூல் முஸ்லிம்களின் கவிகள் பற்றி விரிவாக நோக்குகின்றது. எஃ.எச். எம்.ஜெமீலின் கிராமத்து இதயம் (2008) என்ற நூலும் நாட்டார் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதே. இவ்விரு

நூல்களும் விபரண நிலைப்பட்ட தொகுப்புகளாகவே உள்ளன. எஸ். முத்துமீரான் 'இலங்கை முஸ்லிம் கிராமத்து தாலாட்டுப்பாடல்கள்' (2007) என்ற தொகுதியை வெளியிட்டார்.

எஸ். முத்துமீரான் எழுதிய 'இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் பழமொழிகள்' (2005) என்ற நூல் தொகுப்பாக மட்டுமன்றி ஆய்வாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்நூல் பழமொழிகள் உருவாக்கப்படும் முறை, அவை வழங்கும் சூழல் என்பன பற்றி ஆராய்ந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆய்வுரீதியான தொகுப்பாகவும் அது அமைகின்றது. தம்பிஐயா தேவதாஸ் 2009 இல் 'இணைப் பழமொழிகள்' என்ற தலைப்பில் சிங்கள, தமிழ் மொழிகளில் வழங்கும் பழமொழிகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

என்.செல்வராஜாவின் 'வாய்மொழி மரபில் விடுகதைகள்' (2006) என்ற நூல் அர்த்தங்களின் அடிப்படையில் விடுகதைகளை வகைப்படுத்தி அவற்றின் விளக்கங்களையும் தருகின்றது. இக்காலத்தில் வெளிவந்த நாட்டார் கதைத்தொகுப்புகளில் பேராசிரியர் கி. விசாகரூபனின் 'ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள்' (2009) குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தொகுப்பு பொருளடிப்படையில் தெய்வ, மந்திர, அரச, மனிதப்பண்பு, விலங்குக் கதைகள் என்ற வகைப்படுத்தலின் கீழ் 128 கதைகளைத் தருகின்றது.

இதைவிட முத்துமீரானின் 'இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் வாய்மொழிக் கதைகள்' (2011) என்ற தொகுதி நகைச்சுவைக் கதை, பாலியல் கதை, நீதிக்கதை, பேய்க்கதை, மூடர்கதை எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட 35 கதைகளைத் தருகின்றது. கதைகள் பெரும்பாலும் வட்டார வழக்கு மொழியிலே அமைந்திருப்பதும் கள ஆய்வுக் குறிப்புகள், வழக்குச் சொற்களுக்கான விளக்கங்கள் என்பன தரப்பட்டிருப்பதும் இத்தொகுதியின் சிறப்புகளாகும்.

இக்காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க நாட்டாரியல் ஆய்வுகளும் வெளி வந்துள்ளன. 2001 இல் வெளிவந்த செல்வி திருச்சந்திரனின் 'பெண்களின் வாய்மொழி இலக்கியம் தாலாட்டு ஒப்பாரி பற்றிய சமூகவியல் நோக்கு' என்ற நூல் பெண்ணிலை நோக்கிலே ஈழத்துத் தாலாட்டு, ஒப்பாரிப் பாடல்களிலே பெண்களின் உணர்வுகள் வெளிப்படுத்தப்படுமாற்றைச் சமூகவியல் நோக்கில் பார்ப்பதாக அமைந்துள்ளது.

2004இல் வ.சிவசுப்பிரமணியம் எழுதிய 'மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல்' பண்டைத் தமிழரின் கலை, இலக்கிய மரபுகளின் தொடர்ச்சியாக

மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்களையும் கூத்துக்களையும் காண முனைகின்றது. அதாவது, மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல் தொன்மையை எடுத்துக்காட்ட முனைவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. நாட்டார் பாடல் வரிசையில் கவிிகள், காவியங்கள், அம்மானைப் பாடல்கள், வசந்தன் பாடல்கள், குழந்தைப் பாடல்கள் என்பன பற்றிய பல்வேறு அனுபவத் தகவல்களைத் தருவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

2001இல் நமீஸ் அப்துல்லாஹ் எழுதிய 'கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம்' என்ற நூல் நாட்டார் இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பல்வேறு பண்பாட்டம்சங்களை இனங்காட்டுவதாகும். இதுவரை அச்சில் வெளிவராத சில நாட்டார் பாடல்களையும் அவர் பின்னிணைப்பில் தந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியை அம்மன்கிளி முருகதாஸ் தொகுத்த 'ஈழத்துத் தமிழரிடையே வாய்மொழி இலக்கியம்' (2007) குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் வழங்கும் பல்வேறு வாய்மொழிப் பாடல்கள் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக அமைந்துள்ளது.

பேராசிரியர் கி.விசாகரூபனின் 'நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஓர் அறிமுகம்' (2004) நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றியும் அதன் முக்கிய கூறுகள் பற்றியும் தெளிவான விளக்கத்தைத் தரும் அறிமுக நூலாக அமைந்துள்ளது. சோதிமலர் ரவீந்திரன் எழுதிய 'காமன் கூத்தும் மலையகப் பாரம்பரியமும்' (2004) என்ற மலையகக் கூத்துப் பற்றிய நூல் காமன் கூத்தின் கதைக்கூறுகள், பண்டிகைகள், அக்கூத்து நடத்தப்படும் முறை, பாத்திரத் தேர்வு, களரியமைப்பு, அதன் கலையம்சங்கள், ஆட்டமுறை, இசையமைப்பு, அக்கூத்தின் இலக்கிய நயம் முதலானவற்றை விரிவாக ஆராய்வதோடு, காமன் கூத்தை இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசக் கூத்துக்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்குகின்றது.

இக்காலத்தில் பல்கலைக்கழகங்களும் கலாசாரம்சார் அரசு நிறுவனங்களும் நாட்டாரியல் வளர்ச்சிக்குப் பல்வேறு பங்களிப்புகளை நல்கிவருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் வருடாவருடம் நடத்தும் தமிழ் இலக்கிய விழாவில் இலக்கிய ஆய்வரங்கும் முக்கிய நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது. இந்த இலக்கிய விழாவில் கிராமியக் கலை, இலக்கியங்களுக்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. 2009 ஆம் ஆண்டு நடந்த விழாவில் கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் நாட்டார் வழக்குகள் என்ற

தலைப்பிலே ஆய்வரங்கை நடத்தி, அதில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் நூலுருப்படுத்தப்பட்டன. இத்தொகுதி கிழக்கிலங்கையின் கூத்து மரபு, நாட்டார் அறிவியல், பழமொழிகள், நாட்டார் நம்பிக்கைகள், இடப்பெயர்கள் என்பன பற்றிய ஆய்வுகளைக் கொண்டுள்ளது.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை 2000 ஆம் ஆண்டு 'வாய்மொழி மரபுகள் வரலாற்று மூலங்களாக, என்ற தலைப்பில் ஆய்வரங்கை நடத்தியது. இக்கட்டுரைகள் 2004 இல் தொகுப்பாகவும் வெளியிடப்பட்டது. இத்தொகுதி வழிபாட்டிடங்களைச் சார்ந்த வாய்மொழி மரபுகள், கதைகள், கதைப்பாடல்கள், சடங்குகள் முதலான நாட்டார் மரபுகள் மட்டக்களப்பின் வரலாற்றை வெளிப்படுத்துவதில் எத்தகைய பங்கு வகிக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அதாவது, வாய்மொழி மரபுகள் வரலாற்று ஆதாரங்களாக உள்ளன என்பதை அது ஆதாரப்படுத்தியது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை 'புதிய நோக்கில் நாட்டார் வழக்காற்றியல்' என்ற தலைப்பில் 2017 இல் ஆய்வுக் கருத்தரங்கை நடத்தியது. இக்கருத்தரங்கக் கட்டுரைத் தொகுதி புதிய கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நாட்டார் வழக்கியலை ஆராய்தல், இலங்கைத் தமிழர்களின் சடங்குகள் முதலிய வழக்காறுகளைத் தொகுத்தல், இலங்கை நாட்டார் வழக்காறுகள் பற்றி இடம்பெற்றுள்ள ஆய்வுகளை மதிப்பிடுதல் ஆகிய நோக்கங்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருக்கின்றது.

கிராமிய வழிபாடு தொடர்பாகவும் சில ஆய்வுகள் இக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வ. இன்பமோகனின் 'கிழக்கிலங்கைச் சடங்குகள்: சமயம் - கலை - அழகியல்' (2012) என்ற ஆய்வு கலாநிதிப் பட்டத்துக்காகச் செய்யப்பட்டதாகும். இந்நூலில் கிழக்கிலங்கைச் சடங்கு நிகழ்த்துகையின் ஊடாகப் பெறப்படும் அழகியல் அனுபவம் அரிஸ்ரோட்டிலின் கதாரசில் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நோக்கப்படுவதோடு சடங்கின் கலைக் கூறுகள் பற்றியும் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது. சுகந்தி சுப்பிரமணியம் எழுதிய 'மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கிராமிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் அவை தொடர்பான பாடல்களும்' (2006) என்ற நூல் சடங்கு வழிபாட்டில் பின்பற்றப்படுகின்ற மரபுகள், அவ்வழிபாட்டில் பாடப்படும் பாடல்கள் ஊடாக வெளிப்படும் மரபுகள், நம்பிக்கைகள் முதலான விடயங்கள் பற்றி நோக்குகின்றது. வெவ்லவூர்க் கோபாலின் 'கண்ணகி வழிபாடு பார்வையும் பதிவும்'

(2018) என்ற நூல் ஈழத்திற்குக் கண்ணகி வழிபாடு பரவிய வரலாற்றையும், கண்ணகி வழிபாட்டின் மரபுகள், விழாக்கள், பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள், மக்களிடம் இவ்வாலயங்கள் பெற்ற செல்வாக்கு என்பன பற்றியும் ஆராய்கின்றது.

2010 களில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து கிழக்கிலங்கை வாய்மொழி இலக்கியங்கள் தொடர்பாக இரு கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலாநிதி ஹனிபா இஸ்மாயிலின் 'கிழக்கிலங்கைக் கவி மரபு' என்ற நூல் கவிகளின் பொருள், வடிவ, அளிக்கை மரபுகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வாக அமைகின்றது. கலாநிதி சி.சந்திரசேகரத்தின் 'மட்டக்களப்பு வாய்மொழிப் பாடல்கள்: கட்டுப் பாடல்களின் ஆக்கமும் பயில்நிலையும்' என்ற நூல் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வெளிவந்திருக்கின்றது. கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வாக அமைந்த இந்நூல் மட்டக்களப்பில் கிராமியப் புலவர்களால் பாடப்படுகின்ற எழுத்து மரபுசார்ந்த வாய்மொழிப் பாடல்களின் (கட்டுப்பாடல்கள்) பொருள் மரபு, ஆக்கமுறை, அப்பாடல்களால் ஏற்படும் கலை அனுபவம், அவற்றின் மொழிப்பயன்பாடு என்பன பற்றிய ஆய்வாக அமைந்துள்ளது.

முன்னர் குறிப்பிட்ட எழுத்துமரபுசார்ந்த வாய்மொழிப் பாடல்கள் தொடர்பாக கலாநிதி செ.யோகராசாவின் 'ஈழத்து 'வாய்மொழிப்பாடல் மரபு', 'ஈழத்து முச்சந்தி இலக்கியம்', கலாநிதி சி.சந்திரசேகரத்தின் 'கிழக்கிலங்கை வாய்மொழிப் பாடல் மரபு' ஆகிய தொகுப்பு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இந்தத் தொகுப்புகள் வாய்மொழிப் பாடல்களின் மற்றுமொரு பகுதியை அடையாளப்படுத்தியுள்ளன. கலாநிதி சி. சந்திரசேகரத்தின் மேலே கூறிய மட்டக்களப்பு வாய்மொழிப் பாடல்கள்: கட்டுப் பாடல்களின் ஆக்கமும் பயில்நிலையும் என்ற நூல் இந்தப் பாடல் மரபு பற்றிய ஆய்வு நூலாக அமைந்தது.

மாதிரி வினாக்கள் (Sample Questions)

1. I. 'நாட்டார் வழக்காற்றியல்' என்பதனை வரைவிலக்கணப்படுத்துக.
 II. நாட்டார் வழக்காற்றியலின் அடிப்படைப் பண்புகள் பற்றி எடுத்துரைக்குக.
2. I. நாட்டார் வழக்காற்றியலின் வகைப்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டுக.
 II. நாட்டார் சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள், நாட்டார் பொருள்சார் பண்பாடு என்பன பற்றி விபரிக்குக.
3. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி பற்றி மதிப்பீடு செய்க.
4. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகளின் போக்குகள் குறித்து உமது கருத்து யாது?
5. ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலை விருத்தி செய்வதற்காக ஆற்றவேண்டிய பணிகள் யாவை?

ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் இலக்கியங்கள்

நோக்கங்கள் (Objectives)

1. நாட்டார் பாடல்களின் பொருள், வடிவ அமைப்புப் பற்றித் தெளிவுபடுத்தல்.
2. நாட்டார் பாடல்களின் பயில்நிலை பற்றி விபரித்தல்.
3. பழமொழிகளின் அமைப்பு, கருப்பொருட்கள், வகைப்பாடு என்பன பற்றிக் கண்டறிதல்.
4. விடுகதைகளின் அமைப்பினையும் பேசுபொருள்களையும் விபரிப்பதோடு அவற்றின் சமூகப் பயன்பாடு பற்றியும் கலந்துரையாடல்.
5. கதைப்பாடல்களின் வகைப்பாடுகளை அடையாளம் காணல்.
6. வாய்மொழிக் கதைகளின் வகைப்பாடுகள் பற்றியும் அவற்றின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் தெளிவுபடுத்தல்.

கற்றல் விளைவுகள் (Learning Outcomes)

1. நாட்டார் பாடல்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ள முறை, அவை வெளிப்படுத்தும் கிராமிய மக்களின் அனுபவங்கள், உணர்வுகள் முதலானவை பற்றிக் கலந்துரையாடுவர்.
2. நாட்டார் பாடல்கள் தொழிற் களங்களிலும் பல்வேறு சமூகச் சந்தர்ப்பங்களிலும் அளிக்கை செய்யப்படுவது பற்றியும், அவை அளிக்கை செய்யப்படுகின்ற முறை பற்றியும் எடுத்துரைப்பர்.
3. பழமொழிகளின் அடிப்படைத் தன்மைகள், அவை உருவாக்கப்பட்டுள்ள முறை என்பன பற்றி விபரிப்பர்.
4. பழமொழிகளின் கருப்பொருள், அவற்றின் சமூகப் பயன்பாடு ஆகியவை தொடர்பாக மதிப்பீடு செய்வர்.
5. விடுகதைகளின் அமைப்பு, பேசுபொருள், சமூகப் பயன்பாடு என்பன குறித்து விவாதிப்பர்.

6. கதைப்பாடல்களின் வகைப்பாடுகளை உதாரணங்களோடு எடுத்துரைப்பர்.
7. வாய்மொழிக்கதைகளின் பல்வேறு வகைப்பாடுகளை எடுத்துரைப்பதுடன் அவை சமூகப் பெறுமானம் கொண்டவை என்பதை ஏற்றுக்கொள்வர்.

அறிமுகம்

நாட்டார் வழக்கியலின் பிரதானமானதொரு பகுதியாக நாட்டார் இலக்கியம் அமைந்துள்ளது. மண்ணின் மைந்தர்தம் மனக் கருவறையில் கருக்கொண்டு உருப்பெற்று, உயிர் பெற்று உலாவரும் உள்ளத்தின் உண்மையான வெளிப்பாடுகளே நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் என்பர்¹. இவற்றை பாமரர் இலக்கியம், கிராமிய இலக்கியம், எழுதா இலக்கியம், வாய்மொழி இலக்கியம் முதலான பெயர்களாலும் அழைப்பர்.

அந்தவகையில் பரம்பரையாக மக்களிடையே பேணப்பட்டு வருகின்ற பாடல்கள், விடுகதைகள். கதைகள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், வழிபாட்டுப் பாடல்கள் என்பன வாய்மொழி இலக்கிய வகையினுள்ளே அடங்குவனவாகும்.

இந்த இலக்கியங்கள் கிராமப்புற மக்களின் அனுபவங்களை மட்டுமன்றி அவர்களது உணர்வுகளையும் பிரதிபலித்து நிற்கின்றன. மனித இனம் தோன்றியபோதே நாட்டார் இலக்கியங்களும் தோன்றிவிட்டன. உலகில் மொழியும் அடுத்து வாய்மொழி இலக்கியங்களும் அதனைத் தொடர்ந்து எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களும் முகிழ்த்தன எனக் கூறலாம். எனவே ஒரு மொழியின் முதல் இலக்கியமாக வாய்மொழி இலக்கியமே அமைந்தது. இதனைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் ஊடாகவும் காணலாம். சங்ககால வீரயுகப் பாடல்கள் வாய்மொழிப் பாடல்களே என்று க.கைலாசபதி கூறுவது இதனையே காட்டுகின்றது. நாட்டார் இலக்கியம் ஆரம்ப இலக்கியமாகவும் மக்கள் இலக்கியமாகவும் இருந்ததால் அது எழுத்திலக்கியத்திலும் தொடர்ந்து ஊடாடி வந்துள்ளதை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே நாம் பரவலாகக் காணலாம்.

1 சக்திவேல்,ச., 1983 :1.

ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் இலக்கிய வகைகள்

1. நாட்டார் பாடல்கள்

நாட்டார் பாடல்கள் நாட்டுப்புற மக்களால் பாடப்படுபவை. அவர்களின் வாழ்வோடும் பின்னிப்பிணைந்தவை. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையுள்ள நிகழ்வுகள் அவற்றின் பொருளாகின்றன. இவை வாய்மொழிப் பாடல், மக்கள் பாடல், நாட்டுப் பாடல், நாட்டுப்புறப் பாடல், கிராமியப் பாடல், மலையருவி, நாடோடிப் பாடல் முதலான பெயர்களாலும் வழங்கப் படுகின்றன.

நாட்டார் பாடல்கள் வாய்மொழி மரபில் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பேணப்பட்டு வருவன. எளிமையும் இனிமையும் மரபுவழி இசையமைப்பும் உணர்ச்சியும் உண்மையும் விரவிய இப்பாடல்கள் கிராமத்து மக்களால் உள்ளத்தில் உள்ளதை ஒழிவு மறைவின்றி அவர்களின் மொழியிலே படைக்கப்பட்டவை. அந்தவகையில் இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் பயிலப்பட்டு வருகின்ற நாட்டார் பாடல்களிலே தாலாட்டுப் பாடல், குழந்தைப் பாடல், தொழிற் பாடல், காதற் பாடல், வழிபாட்டுப் பாடல், கதைப்பாடல், ஒப்பாரிப் பாடல் என்பவற்றை முக்கியமானவையாகக் கூறலாம்.

தாலாட்டுப் பாடல்கள்

கிராமத்துத் தாய்மார் குழந்தைகளை அமைதிப்படுத்தி நித்திரையாக்கும் பொருட்டு பரம்பரை பரம்பரையாகப் பாடிவரும் பாடல்களே தாலாட்டுப் பாடல்களாகும். நாவினை ஆட்டிப் பாடும் (தால் + ஆட்டு) பாடலைத் தாலாட்டு எனலாம். இதனை ஓராட்டு, ஆராட்டு என்றும் கிராமப்புற மக்கள் கூறுவர்.

தாலாட்டுப் பாடுவோர்

பெண்களுக்குரிய அதிலும் தாய்க்குரிய பாடல் வகையாகவே தாலாட்டு அமைகின்றது. அது தாயின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் வடிவமாக உள்ளது. அவள் தன் பிள்ளைக்குப் பாலூட்டும்போது, பிள்ளை அழும்போது, அதனை உறங்கவைக்கும்போது தாலாட்டைப் பாடுகின்றாள். ஆயினும், குழந்தையுடன் நெருங்கிய உறவுடைய பாட்டி, சகோதரிகள், தாயின் சகோதரி, தாதிப் பெண் ஆகியோரும் தாலாட்டுப் பாடுவது வழக்கமாக உள்ளது.

பாடற்பொருள்

குழந்தையைப் போற்றிப் புகழ்வதும் தாயின் தவப்பயன், குழந்தையின் சொத்து, குழந்தையின் சடங்கு, அதன் உறவினர் பற்றிய பெருமை முதலானவையே தாலாட்டின் முக்கிய பொருள் கூறுகளாக அமைகின்றன. தாயின் மனவுணர்வு வெளிப்பாடே தாலாட்டின் மையப் பொருளாக அமையும். அந்தவகையில் அவளது இன்ப உணர்ச்சிகள் மட்டுமன்றி துன்பியல் உணர்வுகளும் அதில் சித்திரிக்கப்படுகின்றன.

குழந்தையின் சின்ன இதயங்களைச் சுண்டி இழுத்து, அவர்களை ஆனந்தக் களிப்பில் ஆற்றுப்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்றுள்ள தாலாட்டுப் பாடல்களில் பசுமையான நினைவுகளும், பக்குவமான கற்பனைச் சுவையும், இளவேனிற்கால இன்ப அழகும் தனித்துவம் பெற்று மிளிர்வதைக் காணலாம் என்று தாலாட்டுப் பாடல்களை இனிமையும் இன்பமும் தருகின்ற பாடல்களாகக் கொள்வார்².

கண்ணே உறங்குறங்கு - என்ற கண்மணியே நித்திரை செய்
பொன்னே உறங்குறங்கு - என்ற புனக்கிளியே நித்திரை செய்
நித்திரை செய் நித்திரை செய் நெடியபுவி மன்னவனே
சித்திரப்பூந் தொட்டிலிலே சிகாமணியே நித்திரை செய்

என்று குழந்தையைப் புகழ்ந்து தாய் தனது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றாள். அதேவேளை, இத்தாலாட்டுப் பாடல்களில் பெண்கள் எதிர்நோக்கும் இன்னல்கள் பற்றிய மனவுணர்வு வெளிப்பாடுகளையும் காணலாம். அந்தவகையில் பல்வேறு தாலாட்டுப் பாடல்களிலும் 'மலடி' என்ற நிலை ஏற்படுவதனால் பெண் எதிர்கொள்கின்ற நெருக்குவாரங்களும் மலடி என்ற அவப்பெயர் குழந்தைப் பேற்றால் மறைந்து 'சுமங்கலி' என்ற மங்கல நிலை பெற்றதனால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியும் விரவி வருகின்றன. வட இலங்கையில் பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடலொன்று பின்வருமாறு:

மலடி மலடி யென்று
மானிலத்தோர் ஏசாமல்,
மலடிக்கொரு குழந்தை
மாயவனார் தந்த பிச்சை
இருளி இருளி யென்று
இந்நிலத்தோர் ஏசாமல்

2 முத்துமீரான், எஸ்., 1997: 37-38

இருளிக் கொரு குழந்தை
ஈஸ்வரனார் தந்த பிச்சை³

மலையகத் தாலாட்டுப் பாடல்களிலே பெண்கள் தோட்டத் தொழில் துறையிலே எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசப்படுவது சிறப்பம்சமாகும்.

தாலாட்டுப் பாடலின் வடிவம்

தாலாட்டுப் பாடல்கள் பல்வேறு இசை வாய்பாடுகளைக் கொண்டவை. இவற்றிலே நன்கு பரிச்சயம் பெற்ற கிராமியத் தாய்மார் பாடல் தொடங்க முன்னர் குறிப்பிட்ட இசை வாய்பாட்டை ஒரு முறையோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறையோ இசைத்துவிட்டே தாலாட்டுப் பாடலைத் தொடங்குவர். இடையிடையிலும் இந்த இசை வாய்பாடு பாடப்படும். அவற்றில சில வருமாறு:

'ஆராரோ ஆரிரரோ - கண்ணே
ஆராரோ ஆரிரரோ'

'ஆராரோ ஆரிரரோ - என்
ஆராட்டும் நீ கேளாயோ'

'ஓஓரர ரர..... கண்ணே நீ
ஓராரோ ஓராரோ'

இந்த வாய்பாடுகளின் முதல் வரியின் ஈற்றில் விளித்தொடர் பெற்று வருகின்றது. அதேவேளை, அது பாடலின் இசைத் தன்மையையும் அதிகரிக்கின்றது. இந்த வாய்பாடுகளுக்கு அமையவே பின் தாலாட்டுப் பாடல் பாடப்படும். தாலாட்டுப் பாடல்கள் ஓசையினிமை மிக்கனவாக விளங்குவதனால் அவற்றிலே இயல்பான எதுகை, மோனை அமைப்பு சிறப்புற்றுக் காணப்படுகின்றது.

கற்பனைத் திறன்

தாலாட்டுப் பாடல்கள் இயற்கையோடிணைந்த உவமை, உருவகங்கள் அமைந்த இலக்கிய நயம் மிக்க பாடல்களாக உள்ளன. தாய் குழந்தையைப் பலவாறு புகழ்ந்து பாடி மகிழ்வை வெளிப்படுத்துவது அவற்றின் அடிப்படையாக அமைந்திருக்கின்றது. முக்கியமாகக் குழந்தையைக் காவிய, இதிகாச நாயகர்களாக, தெய்வமாக, வீரர்களாகக் கற்பனை செய்து தாலாட்டி மகிழ்ச்சியடைவதோடு தன்னையும் தன் உறவுகளையும்

3 பார்க்க: திருச்சந்திரன், செல்வி., 2001:31.

புராண இதிகாசக் கதைகளில் வரும் பாத்திரங்களாகவும் அவற்றின் உறவாகப் பிள்ளையையும் கற்பனை செய்து புகழ்ந்து பாடுவதைக் காணலாம். அவ்வாறே உயர்ந்த- சிறந்த அஃறிணைப் பொருட்களுக்கும் பிள்ளையை உவமித்துப் பாடுவதைக் காணலாம்.

குழந்தைப் பாடல்கள்

குழந்தைகள் இயற்கையாகவே தங்கள் உள்ளங்களில் எழும் எண்ணங்களை இனிய ஓசையோடு பாடும் பாடல்களையும் அவர்களை மகிழ்விக்க அவர்களின் உள்ளமறிந்து பிறர் பாடுகின்ற பாடல்களையும் குழந்தைப் பாடல்கள் எனலாம். குழந்தைப் பாடல்களை குழந்தைகள் விளையாடும் போது பாடும் பாடல்கள், பொழுதுபோக்காக அவர்கள் பாடும் பாடல்கள், அவர்களுக்காகப் பெரியோர் பாடும்பாடல்கள் என்று வகைப்படுத்தலாம். குழந்தைகள் விளையாடுகின்ற விளையாட்டுக்களிலே கிட்டிப்புள், புங்கடி புங்கடி, கண்ணாமூச்சி, கிள்ளிநொள்ளிப் பிராண்டி, பசுவும் புலியும் முதலானவை பாடல்களோடு சேர்ந்தவை. இவற்றில் பாடல்களே பிரதானம் பெறுவதாகவும் மகிழ்ச்சியை ஊட்டுவதாகவும் அமைந்திருக்கும்.

குழந்தைப் பாடல்களின் பொருள்

குழந்தைப் பாடல்கள் களங்கமற்ற குழந்தைகளின் எண்ண வெளிப்பாட்டைக் கொண்டவையாக அமையும். எனவே, பல பாடல்களிலும் கருத்துக்களை அல்லது நேர்கோட்டுத் தன்மையான கருத்து வெளிப்பாடுகளைக் காணமுடியாது. அவற்றிலே கருத்துச் சிதறுண்ட தன்மையைக் காணலாம். சில பாடல்களில் மிக எளிமையான கருத்துப் புலப்பாட்டைக் காணலாம்.

குழந்தைப் பாடல்களில் பெரும்பாலும் இயற்கை சார்ந்த பொருட்கள் கருப்பொருட்களாக வருவதைக் காணலாம். அவற்றில் குழந்தைகள் தமது அன்றாடச் சூழலில் காணுகின்ற, ரசிக்கின்ற பூக்கள், கனிகள், மரங்கள், பிராணிகள், மிருகங்கள், பறவைகள் முதலானவை கருப்பொருட்களாக வருகின்றன. அவை குழந்தைகளின் மனநிலையின் பிரதிவிம்பங்களாக அமைகின்றன. பெரியவர்கள் குழந்தைகளுக்குப் பாடுகின்ற சில பாடல்கள் பொருள் பொதிந்தவையாக இருப்பதுண்டு.

குழந்தைப் பாடல்களின் அமைப்பும் தன்மையும்

குழந்தைப் பாடல்கள் எளிய, இனிய அமைப்பை உடையவை. பெரும்பாலான பாடல்கள் குறுகிய பாடல்களாகவும் சிறுசிறு அடிகளைக் கொண்டவையாகவும் அமைந்துள்ளன. சில ஈரடிப் பாடல்களாகவும்,

சில நீண்டு செல்லும் தன்மை கொண்டனவாகவும் அமைந்துள்ளன. அடிகளை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறையில் பாடுவதால் சில பாடல்கள் நீண்டு செல்லும் தன்மையைப் பெற்றுவிடுகின்றன. குழந்தைப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் இருசீர், முச்சீர் கொண்ட பாடல்களாகவே உள்ளன. மிகச்சில பாடல்கள் மட்டும் நான்கு சீர்களைக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளன என்பர்⁴. பல பாடல்கள் வினாவிடை அமைப்பிலே அமைந்தவை.

புங்கடி புளியடி

எவடம் எவடம்?

புங்கடி புளியடி

எவடம் எவடம்?

என்ற பாடல் வினாவிடை அமைப்புக்கும் நீண்டு செல்லும் தன்மைக்கும் எடுத்துக் காட்டாகும்.

ஆண்டாரே ஆண்டாரே

எங்க போறா

கம்புவெட்டப் போறன்

கம்பு என்னத்துக்கு

கால போட

கால என்னத்துக்கு

மாடு அடைக்க

மாடு என்னத்துக்கு

சாணி போட

சாணி என்னத்துக்கு

ஊட்டுக்குப் போட

ஊடு என்னத்துக்கு

புள்ளப் பொற

புள்ள என்னத்துக்கு

எண்ணக்குடத்துக்க துள்ளிப் பாய

என்ற விதமாக கேள்வி விடை அமைப்பில், ஒரு கேள்வியில் தொடங்கி அதற்கான விடையில் இருந்து மற்றொரு கேள்வி என்றவாறாக தொடர்ந்து செல்கின்ற பாடல்களும் உள்ளன. இத்தகைய பாடல்கள் குழந்தைகளின் புத்திசாதுரிய வெளிப்பாட்டுப் பாடல்களாகவும் மகிழ்ச்சியூட்டும்

4 கோதண்டராமன்,மா.,1985:62

பாடல்களாகவும் அமைகின்றன. இவ்வாறான பாடல்களை இருவர் மாறிமாறிப் பாடுவது வழக்கமாகும்.

குழந்தைகளின் மனநிலைக்கும் விளையாட்டின் தன்மைக்கும் ஏற்ப குழந்தைப் பாடல்களின் இசையமைப்பு வடிவம் அமைந்திருக்கும். கிட்டிப் புள் விளையாட்டு அந்த விளையாட்டின் தன்மைக்கேற்ப நீண்ட நேரம் மூச்சு விடாமல் பாடத்தக்க அமைப்புடையதாக விளங்குகின்றது. சில பாடல்கள் ஒருவரை ஒருவர் கேலி செய்கின்ற வகையிலும் அமையும்.

குழந்தைப் பாடல்களின் மொழியும் வேறுபட்டது. இலகுவான மொழிநடை மட்டுமன்றி அவற்றில் பயின்று வருகின்ற சொற்கள் மழலைச் சொற்களையும், கிராமியச் சொற்களை சார்ந்தவையாயும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். ஒரே பாடல் பிரதேசத் தன்மைகளுக்கு அமைய வழக்குச் சொற் பயன்பாடுகளைப் பெற்று மாறி அமைந்துள்ளதையும் காணலாம்.

குழந்தைகளுக்காகப் பெரியவர்கள் பாடும் பாடல்களும் மிக இலகுவாக அமைந்திருந்தபோதும் சில பாடல்கள் பொருள் பொதிந்தவையாகவும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவை உள்ளார்ந்த அறிவு புகட்டலாகவும் அமைவதுண்டு.

ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி எங்கெங்கே முட்டை வைத்தாய்
கல்லைப் பிளந்து கடலோரம் முட்டையிட்டேன்
இட்டதுவோ மூணு முட்ட பொரிச்சதுவோ ரெண்டு குஞ்சி
மூத்த குஞ்சிக்கு இரைதேடி மூணுமல சுத்தி வந்தேன்
இளைய குஞ்சிக்கு இரைதேடி ஏழுமல சுத்தி வந்தேன்
மாயக் குறத்தி மகன் மயிர் புடுங்கிக் கண்ணி கட்டி
ஆத்த மறிச்சி அதனருகே கண்ணி குத்த
காலிரண்டும் பட்டு கையிரண்டும் மாரடிக்க
நானழுத கண்ணீரும் - என் குஞ்சழுத கண்ணீரும்
வாய்க்கால் நிறம்பி வழிப்போக்கர் கை கழுவி
குண்டு நிரம்பி குதிரை குளிப்பாட்டி

என வருகின்ற ஆக்காண்டிப் பாடல் இத்தகையதாகும்.

தொழிற் பாடல்கள்

கிராம மக்கள் மரபுரீதியான தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றபோது பாடுகின்ற பாடல்கள் தொழிற் பாடல்கள் எனப்படும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரை விவசாயம், மீன்பிடி, மலையகத் தோட்டத் தொழில் முதலான தொழிற் துறைகளிலேயே பெரும்பாலும் பாடல்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பாடப்படுகின்றன. தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடும்போது களைப்பை மறந்து உற்சாகமாக வேலை புரிவதற்காக பாடல்களைப் பாடுவர். அவ்வாறு பாடும்போது தனியாகவோ, கூட்டாகவோ பாடுவது மரபாகும். விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் மட்டுமன்றி அத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படும் கால்நடைகளும் களைப்பின்றிச் சுறுசுறுப்பாக வேலைசெய்வதற்காகத் தொழிற் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன.

தொழிற் பாடல்களின் வகைகள்

விவசாயத் தொழிற் பாடல்கள்:

பொலிப்பாடல்: சூடு மிதிக்கும்போது பாடப்படும் பாடல்கள் பொலிப் பாடல்கள் எனப்படும். எருமை மாடுகளைக்கொண்டு சூடு மிதிக்கும்போது மாடுகளதும் அவற்றைச் சாய்ப்போரதும் தூக்கத்தையும் களைப்பையும் போக்கி உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக இப்பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன.

ஏர்ப்பாடல்கள்: இப்பாடல்களை உழவுப் பாடல்கள் என்றும் கூறுவர். எருது மாடுகளையும் எருமை மாடுகளையும்கொண்டு ஏரால் உழும்போது உழுவரதும் அக்கால்நடைகளதும் களைப்பைப் போக்கிச் சுறுசுறுப்புடன் வேலை செய்வதற்காக இப்பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. எருமை மாடுகளைக்கொண்டு வயல் மிதிக்கும்போதும் இப்பாடல்களைப் பாடுவதுண்டு.

ஏற்றப் பாடல்கள்: நெல் விதைப்பின்போது வயலில் உள்ள நீரை வற்றச் செய்வதற்கும் வாய்க்காலில் இருந்த நீரைப் பயிருக்குப் பாய்ச்சுவதற்கும் ஏற்றினால் நீர் இறைப்பர். முக்காலியில் ஏற்றைப் பூட்டி இருவர் மாறிமாறி நீரை இறைக்கும்போது உற்சாகத்தோடு வேலை செய்ய ஏற்றப் பாடலைப் பாடுவர்.

அருவிவெட்டுப் பாடல்: வேளாண்மை முற்றி விளைந்ததும் பலர் சேர்ந்து குழுவாகவும் தனியாகவும் அரிவாள்கொண்டு அறுவடை செய்கின்றபோது பாடுகின்ற பாடல்கள் அருவி வெட்டுப் பாடல்களாகும். பெரும்பாலும் இப்பாடல்கள் காதல்சார் பாடல்களாக (கவி) அமைவதுண்டு. வன்னிப் பகுதியில் பன்றிப் பள்ளு என்ற பாடலைப் பாடுவர்.

அம்பாப் பாடல்கள்: கரைவலை மூலம் மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்கள் அம்பா என்னும் பாடலைப் பாடுவர். அம்பா என்பது (அம்+பா) அழகிய பாடல் எனப் பொருள்படும். கரைவலையில் மீன் பிடிக்கும்போது வள்ளத்தைத் தள்ளுதல், தண்டு வலித்து வலை களைதல், வலை இழுத்தல், மடி இழுத்தல் முதலான வேலைகளின்போது இப்பாடல்கள் பாடப்படும்.

தோட்டத் தொழிலாளர் பாடல்கள்: தோட்டத் தொழிற் துறையில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள் பாடிய தெம்மாங்குப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் தோட்ட எசமானர்களையும் பல மட்டங்களில் தொழில் புரிபவர்களையும் பற்றியவையாக உள்ளன. அவை இந்த மக்களின் சொந்த அனுபவ வெளிப்பாடுகளாக அமைந்தன.

தொழிற் பாடல்களின் பெரூள்

தொழிற் பாடல் வகைகளிலே பொலிப்பாடல்களில் இறை பிரார்த்தனையே முதன்மை பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். பூமியையும் பூமாதேவியையும் நன்றியறிதலுடன் போற்றுவது இவற்றின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது. பூமாதேவி முதலான தெய்வங்களை வழிபட்டு நெல் பொலிய வேண்டும் எனப் பயபக்தியுடன் வேண்டுகல் செய்யப்படுகின்றது. அத்தோடு மரபுவழிப்பட்ட விவசாயச் செய்கை முறைகளும், சூட்டுக் களமும் இங்கு வர்ணிக்கப்படுகின்றன. மற்றும் சூடு மிதிக்கும் மாடுகளும் சூட்டுக்களப் பொருட்களும் புகழப்படுவதையும் காணலாம். மாடுகளை வர்ணித்து, புகழ்ந்து அவற்றை விரைந்து நடக்கும்படியும் பாடப்படுகின்றது.

பொலி பொலி தாயே

பொலி தம்பிரானே பொலி

பூமி பொலி

பூமாதேவித் தாயே

மண்ணின் களமே

மாதாவே நிறைகளமே

பொன்னின் களமே பூமாதேவி அம்மா

பொலி பொலி பொலியே

எனவே, நெல் பொலிய வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் தெய்வங்களைப் போற்றிப் பாடுவதும், தெய்வ அருள் வேண்டுவதும் பொலிப் பாடல்களில் முதன்மை பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. இதையடுத்துச் சூட்டுக்களம், சூடு மிதிக்கும் மாடுகள், இராக்காலம் பற்றிய வர்ணனைகளும் இடம் பெறுகின்றன.

ஏர்ப்பாடல்களில் ஏர் இழுக்கும் மாடுகள், ஏர், நுகத்தில் பூட்டப் பட்டிருக்கும் மதியாணி, இயற்கைச் சூழல்கள் - வயல்நிலம் பற்றிய வர்ணனைகள் இடம்பெறுவதோடு கலப்பை இழுக்கும் மாடுகளைத் தட்டிக்கொடுத்து எவ்வாறு உழ வேண்டும் என அன்பாகக் கூறுவதும் அவற்றின் நடை பற்றி வர்ணித்து விரைந்து நடக்கும்படி கூறுவதும் இப்பாடல்களின் பொருள்களாக அமைகின்றன. அதோடு வெயிலின் கடுமை, சாமிதுணை என்பன பற்றியும் பாடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

ஓரம்போ..... சார் பார்
 ஏளள.....ஓஓஓகோ
 சார் பார்த்த கள்ளனடா - செல்லன்
 தாய் வார்த்தை கேளாண்டா
 பாரக் கலப்பையடா செல்லனுக்கு
 பாரம் மெத்தத் தோணுதடா
 வரம்போ தலைகாணி - செல்லனுக்கு
 வாய்க்காலோ பஞ்சு மெத்தை
 செல்லன் நடந்த நடை - இன்று
 சொல்லவொண்ணா அன்னநடை
 இந்த நடை நடந்து -செல்லா நாம்
 எப்போ கரை சேருவதோ
 வெள்ளி மதியாணி செல்லனுக்கு
 வெண்கலத்தால் கள்ளாணி.....

என்று ஏர் இழுக்கும் மாடுகளுக்குக் கூறும் தன்மையில் இப்பாடல் அமையும்.

ஏற்றப் பாடல்களில் ஏற்றம் இறைப்பது பற்றிய விபரிப்பும் அத் தொழிலின் வேலைப்பழு, ஏற்றமிறைப்பவரின் உடல் வேதனை பற்றிய விபரிப்புக்களும் மற்றும் வயற்களக் காட்சி வர்ணனைகளும் இடம் பெறுகின்றன.

ஏத்தாலே தண்ணி இறைக்கணுமே
 எங்கள் வயலை விதைக்கணுமே
 காத்தது சோளகம் வீசுதடா
 கட்டடா முக்காலி சட்டனவே
 தனியே இழுப்பது தனிவண்டி மாடண்ணே

தம்பியுமண்ணனுமா யிறைச்சால்
 குனிஞ்சி இறைச்சால் கூடிய தண்ணியை
 கோலி இறைக்கலாம் அண்ணாவே
 தம்பியே தண்ணி இறைச்சிடுவோம்⁵

ஏற்றைப் பூட்டுவது, அத்தொழிலின் சிரமம் காரணமாக இருவர் மாறிமாறி இறைப்பது முதலான தொழில்முறைச் சித்திரிப்புகள் இங்கு இடம் பெறுகின்றன. ஏற்றம் இறைக்கும்போது கவிகள் பாடுவதும் வழக்கமாகும். அவ்வாறு பாடும் கவிகளில் பல அத்தொழில் தொடர்பானவையாக அமையும். இக்கவிகளில் ஏற்றம் இறைப்பவரின் உளநிலை சித்திரிக்கப் படுமாற்றைக் காணலாம்.

அருவிவெட்டுப் பாடல்கள், அருவி வெட்டுவோரின் உணர்வுகளையும் பிரச்சினைகளையும் சித்திரிப்பதோடு அரிவாள், விளைந்த நெற்கதிர்கள், அறுவடைக்கூலி, பங்கு அளத்தல் என்பன பற்றிக் கூறுவனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஆற்றோடு ஆற்றுநீர் அலைந்து வருமாப்போல்
 அதன் பிறகே புள்ளுத் தொடர்ந்து வருமாப்போல்
 சேற்றோடு வெள்ளம் தெளிந்து வருமாப்போல்
 செங்கால் நாரையினம் மேய்ந்து வருமாப்போல்
 சினந்தரிவி வெட்டும் இளந்தாரிமாரை
 கண்ணான எங்கூநர் இளந்தாரிமாரை
 கண்ணூறு படாமற் காரும் ஐயனாரே⁶

அருவிவெட்டும் இளந்தாரிமார் பற்றிய வர்ணனையாக வரும் இப்பாடல் இறை வேண்டுகலாக அமைகின்றது. அதேவேளை, அருவி வெட்டும்போது மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்திலே காதல் கவிகளைப் பாடுவது பெரு வழக்காகும். அவை ஆணும் பெண்ணும் பாவனையாகப் பாடுவனவாக அமையும்.

'கத்தி எடுத்துக் கதிர் அரியும் வேளையிலே
 கள்ள நினைவு வந்து - என்ற கைய அறுத்துப் போட்டுதுடி'
 'நாலுமுளக் கம்பால் நாயளந்த வெள்ளாம
 பகலெல்லாம் வெட்டி - என்ற பழுவெலும்பு நோகுதுகா'

இக்கவிகள் வேளாண்மை வெட்டும்போது தொழிலாளர்கள் எதிர்நோக்கும் இடையூறுகள் பற்றிப் பேசுகின்றன.

5 பாலசுந்தரம், இ., 2005:436.

6 பார்க்க: நடராசா, எவ். எக்ஸ். சி., 2005:130.

அம்பாப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் மீன்பிடித் தொழில் பற்றிக் குறிப்பிடுவனவாகவும் கடவுளரையும் கன்னிகளையும் துதிப்பனவாகவும் அல்லது தொழிலுக்கு அருள்புரிய வேண்டுதல் செய்வனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஏலேலோ ஏலேலோ ஏலேலோ ஏலேலோ
ஆவேலோ ஏலேலோ ஆடாட ஏலேலோ
ஐயாடி ஏலேலோ ஜாலம்மா ஏலேலோ
அம்மா மாறி ஏலேலோ முத்துமாரி ஏலேலோ
மூலமெத்தனி ஏலேலோ⁷

சில பாடல்கள் பாலியல் அம்சங்கள் நிறைந்தவையாகவும் வருவது அம்பாப்பாடல்களின் விசேட தன்மையாகும். ஆண்களே இத்தொழிலில் ஈடுபடுவதால் அவர்களது பாலியல் விருப்பார்வங்கள் அவற்றிலே வெளிப்படுகின்றன. அதேவேளை, காதல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களையும் காணலாம். வேறுசில பாடல்களில் அவர்களது வாழ்வியற் பிரச்சினைகள் வெளிப்படுத்தப்படுவதையும், தம் முதலாளிமாரான சம்மாட்டிமாரையும் அவர்களது மனைவியரையும் தொழிலை வழிநடத்தும் மண்டாடிமாரையும் கேலிசெய்யும் தன்மையினையும் காணலாம்.

அம்மா கடலே தாயம்மா
அரிகா தாயே ஏலம்மா
சும்மா நிண்டா ஏலம்மா
சோறு வருமா ஏலம்மா
கெதியா இழுங்க ஏலம்மா
வண்ணாண்ட பொண்டாட்டி ஏலம்மா
வந்து நிற்பாள் ஏலம்மா
இருநூறு ரூபா ஏலம்மா
கொடுக்கணுண்டா ஏலம்மா
காகமில்ல ஏலம்மா
கடலம்மா தாயே அம்மம்மா⁸

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பாடல்களில் அதிகமானவை தோட்ட எசமானர்கள் பற்றியவையாக அமைந்துள்ளன. இவற்றிலே சில

7 பார்க்க: பாலசுந்தரம், இ., 2005: 440

8 பார்க்க: அம்மன்கிளி, மு., 2007: 65

அவர்களைத் துதிக்கும் பாடல்கள், சில தம்மீதான அடக்குமுறைகள், சுரண்டல்கள் பற்றியவை. குறிப்பாக இத்தகைய பாடல்களில் பல அவர்களது வேதனைக்கு வடிகால்களாக அமைபவையாகும்.

பொழுதும் எறங்கிரிச்சி
 பூமரமும் சாஞ்சிரிச்சி
 இன்னமும் இரங்கலையோ
 எசமானே ஓங்க மனம்
 அவசரமா நான் போறேன்
 அரபேரு போடாதீங்க⁹

இங்கு கங்காணி, துரை முதலான எசமானர்களின் சுரண்டல்களும் இரக்கமற்ற தன்மைகளும் விமர்சனமாக அமைந்து வருகின்றன. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் தொழிற் பாடல்களிலே காதற் பாடல்களும் முக்கியம் பெற்றுள்ளன. இத்தொழிற் பாடல்களை ஆண்கள் பாடியவை, பெண்கள் பாடியவை என இருவகைப்படுத்துவார் சாரல்நாடன்¹⁰.

பனிய லயத்து சாவல்
 பாசமுள்ள வெள்ளச் சாவல்
 காலு வளத்த சாவல்
 கண்டாலும் பேசதில்ல

இது மலையகப் பெண்கள் பாடுவதாக வரும் பாடலாகும். வேலை செய்யும் களைப்புத் தோன்றாமல் இருப்பதற்காக பாசவுணர்வையும் கேலியும், கிண்டலும் கலந்த சாடைமாதையான சம்பவங்களையும் அவர்களின் பாடல்களில் காணலாம்¹¹. இத்தகைய பாடல்கள் கிழக்கிலங்கைக் காதற் கவிகளை ஞாபகப்படுத்துகின்றன.

தொழில் பாடல்களின் வடிவம்

தொழிற் பாடல்களில் சில இசையமைப்பு வாய்பாடுகளைக் கொண்டவை. அந்த இசையமைப்பு வாய்பாட்டுக்கு ஏற்பவே பாடல்கள் ஆக்கப் பட்டுள்ளன. குறித்த பாடலைப் பாடும் முன்னர் இசையமைப்புத் தொடர்களைப் பலமுறை பாடிய பின்னர் அதற்குத்தக்கவாறு பாடல்களைப் பாடுவது வழக்கமாகும்.

9 பார்க்க: சாரல் நாடன், 1993:33.

10 சாரல் நாடன், 1993:28-30.

11 மேலது, 30.

பொலி பொலி பொலிஓஓ..... பொலி
 பொலி பொலி அம்மா.....ஓகோ பொலி
 ஓஓஓ தாயே பொலி
 பொலி தாயே பொலி

எனப் பொலிப் பாடலில் பல இசை வாய்பாடுகள் வழக்கிலுள்ளன. இவை உரத்த தொனியில் பாடப்படுபவை. அவ்வாறே அம்பாப் பாடல்களிலும் அதிகமான இசை வாய்பாடுகள் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

ஏலேலோ..... ஏலேலோ
 ஏலேலோ..... ஐலசா
 ஓடியெலே..... ஏலேஏலே
 ஏலேலோம்..... ஓவலோம்.....ஏலடி
 ஏல்ஏலம்..... ஏலஎலம்

என்பன அவற்றில் சில. தனித் தனித் தொடராக அமைந்துவரும் இவற்றில் ஓசை ஒலியே பிரதானப்பட்டு நிற்கின்றது. இந்த ஓசையின் ஒலி நயம் தொழிலாளர்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்கான கருவியாகப் பயன்படுகின்றது. இந்த இசையமைப்புத் தொடர்கள் வரிதொறும் இடம்பெறுவது சிறப்பம்சமாகும். கரைவலை மீன்பிடியின்போதான ஒவ்வொரு வேலையின் வேகத்துக்கும் தன்மைக்கும் ஏற்ப அம்பாப் பாடல்களின் ஓசை வேறுபடும்.

தொடரமைப்பைப் பொறுத்தவரை பொலிப்பாடல்களின் நீளமான தன்மை காரணமாக அவை அந்தாதித் தொடர் அமைப்புப் பெற்று வருவதைக் காணலாம். பொலிப்பாடல்களும் ஏர்ப்பாடல்களும் இருவரிக் கண்ணிகளால் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. அம்பாப் பாடல்களில் வரிதொறும் இசையமைப்புத் தொடர் இடம்பெற ஏர்ப்பாடல், பொலிப்பாடல்களில் முதலாம் வரியிலோ, இரண்டாம் வரியிலோ இசையமைப்புத் தொடர்கள் இடம்பெறுகின்றன.

பொலிப்பாடலில் இடம்பெறும் விருத்தம் அகவற்பா போன்று பல வரிகளைக் கொண்டுள்ளது. தொழிற் பாடல்கள் பொதுவாக நீண்ட இரு சீர்களால் அமைந்த வரிகளால் ஆக்கம் பெற்றவை. ஆயினும் மீன்பிடிப் பாடல்களில் வரியமைப்பு மிகக் குறுகிய இரு சீர்களால் ஆக்கம் பெற்றுள்ளன. தனியொரு சொல்லால் ஆன வரிகளைக் கொண்ட மீன்பிடிப் பாடலுமுண்டு¹².

12 பாலசந்தரம், இ.,2005:215.

நாட்டார் கவிகள்

அறிமுகம்

ஈழத்துத் தமிழ் வாய்மொழிப் பாடல் வகைகளிலே 'கவி' என்பது பிரதானமானதொரு வகையாக உள்ளது. குறிப்பாக கிழக்கிலங்கையில் கவிகள் பிரபலம் பெற்று விளங்குகின்றன. கவி என்ற சொல் புலவன், கவிதை, பாடல் ஆகிய பொருள்களைத் தருகின்றன. ஆனால், கிழக்கிலங்கையில் கவி என்ற சொல் குறிப்பிட்டதொரு வாய்மொழிப் பாடல் வடிவத்தைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பயன்படுகின்றது. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் கிராமியப் பாடல் வகைகளில் ஒன்றாகக் கவி கருதப்படினும் இப்பிரதேச தமிழ் மக்களிடமும் அது செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது.

கவிகளின் அமைப்பு

நான்கு வரிகளைக் கொண்ட கவி, ஈரடிக் கண்ணி அமைப்புடையது. அதாவது ஈரடி இசையமைப்பு வாய்பாட்டைக் கொண்டது.

ஆடும் கொடியானேன், அந்தரத்தில் காயானன்

வாடும் பயிரானன் - மச்சானின், வண்ணமுகம் காணாமல்

இங்கு முதல் இரு வரிகளும் ஒரு தொடராகவும் அடுத்து வரும் இரு வரிகளும் ஒரு தொடராகவும் அமைகின்றன. வடிவ அடிப்படையில் மட்டுமன்றி ஓசை, பாடப்படும் முறை என்பவற்றைப் பொறுத்தும் கவிகள் ஏனைய வாய்மொழிப் பாடல்களில் இருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. கவிகள் உயர் தொனியுடன் பாடப்படுபவை.

பொருள்

பொருள் அடிப்படையிலே வாய்மொழிக் கவிகள் பல்வகைப் பொருட்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளபோதும் அதிகமான கவிகள் காதல், திருமணம் பற்றியவையாக அமைந்துள்ளன. இந்த உணர்வு வெளிப்பாடுகள் கூற்றுமுறையாகவும் மாறுந்தரமாகவும் அமைந்துள்ளன. அந்தவகையில் காதலன், காதலி, தோழி, தாய் முதலியோருக்கு இடையே இடம்பெறுகின்ற உரையாடல்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் கவி என்பது காதலையும் பாலியல் கருத்துக்களையும் பாடுவது என்ற கருத்து மக்களிடம் நிலவி வந்தது.

- காதலர் நலம்புனைந்துரைத்தல்
- காதலர்தம் பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் கூறுவது
- காதலர் உறவுமுறை கூறுதல்

- காதலர் தனிமையில் சந்திக்க வழி கூறுவதாக அமைதல்
- காதலர் சூழ் உரைக்கும் பாடல்கள்
- காதலர் பற்றிய அலர் மொழிப் பாடல்கள்
- ஒழுக்கத்தைப் பேணும் காதலி பாடும் பாடல்கள்
- காதலரது பிரிவாற்றாமை
- காதலில் தோல்வியுற்றோரின் வேதனைப் பாடல்
- கணவன், மனைவி உறவுமுறைப் பாடல்

என்று பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் காதல் சார்ந்த கவிகளைப் பொருள் அடிப்படையில் பாகுபடுத்துவார்¹³.

பயிலப்படும் சமூகச் சந்தர்ப்பங்கள்

கவிகள் வயல் மிதிப்பு, அருவி வெட்டு, வேளாண்மைக் காவல், நெல் குற்றல், வண்டில் பயணம் முதலான வேளாண்மைச் செய்கைச் சந்தர்ப்பங்களிலேயே அதிகம் பாடப்பட்டு வந்துள்ளன. அதேவேளை கவிப்போட்டி, தமக்கேற்பட்ட பிரச்சினையை, துயரத்தை மற்றவருக்கு அல்லது தனிமையில் தெரியப்படுத்துதல் முதலான சந்தர்ப்பங்களிலும் பாடப்பட்டு வந்துள்ளன.

கவிகளின் காதல் உணர்வு வெளிப்பாடு, மாறுந்தரமாக அமையும் தன்மை என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கவிகளை ஆரம்பத்திலே விபரித்தவர்களும் தொகுத்தவர்களும் உண்மையில் காதலன், காதலி, தோழி, தாய் முதலியோருக்கு இடையே இடம்பெறுகின்ற உரையாடல்களாகக் கொண்டு விளக்கமளித்தனர். எப்.எக்ஸ்.சி.நடராசா, சு.வித்தியானந்தன், வி.சீ.கந்தையா முதலியோர் இத்தகைய கற்பனை விளக்கங்களை அளித்தனர். ஆனால் 1980 இல் எம்.ஏ. நு.மான் 'கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் நாட்டார் வழக்குகளும் - ஒரு பயில்நிலை ஆய்வு' என்ற கட்டுரையில் கவி பற்றிய மேற்படி கருத்துக்களைப் புறக்கணித்து முதன்முதல் கவிகளின் உருவாக்கம், பயில்வு என்பன பற்றிய யதார்த்த நிலையை வெளிப்படுத்தினார். அவர் கவிகள் பற்றிய பல முக்கியமான கருத்துக்களை முன்வைத்தார்.

“மாறுந்தரமாக அமைந்த கவிகளை, கவிப் பொருளுக்கு ஏற்ப தலைவன், தலைவி, தாய், தோழி முதலியோருக்கிடையே நடக்கும் உண்மை உரையாடல்களாகச் சித்திரிப்பதும் அதற்கேற்ப கதைகளையும்

13 பாலசுந்தரம், இ., 2005

நிகழ்ச்சிகளையும் சோடித்துப் புனைந்துரைப்பதும் கவி பற்றி எழுதப்பட்ட நூல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் அடிக்கடி காணக்கூடியதாக உள்ளது. காதல் பற்றிய இக்கவிகளுக்கு நாடகப் பாணியில் கதைகள் புனைந்து கற்பனையான விளக்கம் அளிப்பது முற்றிலும் அபத்தமானது. ஆகவே பெண் கூற்றாக அமைந்த காதற் கவிகள் எல்லாம் பெண்களால் பாடப்பட்ட கவிகள் அல்ல என்பது வெளிப்படலாம். காதற் கவிகள் எல்லாம் பொதுவாக ஆண்களால் பாடப்படுகின்ற பாவனை நவீனசியான கற்பனைப் பாடல் களேயாகும்¹⁴ என்று கூறினார். இந்தக் கட்டுரையிலே கவி என்பது காதல் சார்ந்தது என்ற கருத்தையும் மறுத்து அது பல்வகைப் பொருட்களையும் உள்ளடக்கிய வடிவம் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டினார்.

ஆரம்பத்தில் விவசாயத் தொழில் முயற்சிகளில் இருந்தே கவிகள் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்பதையும் நுஃமான் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். வேளாண்மைக் காவல், வண்டில் பயணம் முதலிய விவசாய முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட ஆண்கள் தமது பொழுதையும் சலிப்பையும் போக்குவதற்காக கவிகளை உருவாக்கிப் பாடியபோது தமது பாலியல் உணர்வுகளுக்கு வடிகாலாக அதனைக் காதல் சார்ந்ததாக அமைத்துள்ளனர். தம்மைக் காதலன், காதலி முதலான பாத்திரங்களாகக் கற்பனை பண்ணிக்கொண்டு பாடி இன்பங்கண்டுள்ளனர். கவிகளின் உயர் தொனித் தன்மை அவை விவசாயத் தொழில் முறையின் அடியாகத் தோன்றின என்பதைக் காட்டுகின்றது.

வழிபாட்டுப் பாடல்கள்

இலங்கைத் தமிழர்களின் வழிபாட்டு மரபில் பாரம்பரிய சடங்கு வழிபாட்டு முறை முக்கியம் பெற்று விளங்குகின்றது. கண்ணகி, மாரி, பேச்சி, காளி, திரௌபதை, நாககன்னி, கருமாரி, குமாரர், பெரியதம்பிரான், வைரவர், வீரபத்திரர், வதனமார் முதலான தெய்வங்களுக்கு ஆண்டுக்கொரு தடவை சடங்கு செய்வது இவர்களது மரபாகும். இந்த வழிபாட்டில் குறித்த தெய்வங்கள்மீது வழிபாட்டுப் பாடல்களைப் பாடுவது பிரதானமானது. இந்தப் பாடல்கள் ஏடுகள் வழியாகவும் வாய்மொழியாகவும் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றைவிட இலங்கை முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலும் வாய்மொழி வழிபாட்டுப் பாடல்கள் இருந்துவருகின்றன.

14 நுஃமான். எம். ஏ., 1980:132-35.

வழிபாட்டுப் பாடல்களின் வடிவம்

சடங்குப் பாடல்கள் காவியம், குளுர்த்தி, அம்மாளை, தாலாட்டு, கும்மி, அகவல், ஒப்பாரி, கவி முதலான வடிவங்களிலே பாடப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய சடங்குப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் கதை தழுவிய பாடல்களாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இவ்வடிவங்களிலே காவியம் என்பது உடுக்கிசையுடன் பாடத்தக்க இசையமைப்பைக் கொண்டதொரு வாய்மொழி இசை வடிவமாக விளங்குகின்றது. காவிய இசையை சடங்குகளிலே இசைக்கப்படுகின்ற தெய்வீக இசை வடிவமாக மக்கள் கருதுகின்றனர். இந்த வடிவங்களைத் தவிர காவடிச்சிந்து, வழிநடைச் சிந்து முதலான வடிவங்களிலும் வழிபாட்டுப் பாடல்கள் அதிகம் பாடப்பட்டுள்ளன.

முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இருந்து வருகின்ற பிரார்த்தனைப் பாடல்கள் பற்றி முத்துமீரான் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார். இப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் வாய்மொழிக் கவிகளாகவே அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில் யேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின்போது பாடப்படும் ஒப்பாரியும் இவ்வகையைச் சார்ந்தன என்பர்¹⁵.

வழிபாட்டுப் பாடல்களின் பொருள்

வாய்மொழி வழிபாட்டுப் பாடல்கள் கிராமிய மக்களின் பக்தியுணர்வை வெளிக்காட்டுவனவாக உள்ளன. இவ்வுலக வாழ்வில் மக்கள் வளமுடனும், நலமுடனும் வாழ்வதற்கான வேண்டுகளாகவே இப்பாடல்கள் அமைகின்றன. அதாவது, வளம் வேண்டுவது, நோய்களையும் துட்டப் பேய் பிசாசுகளையும் துரத்துமாறு வேண்டுகல் செய்வது என்பன இப்பாடல்களின் மையக் கருவாக அமைந்துள்ளன. இச்சடங்குகள் வளச் சடங்குகளாகவே அமைவதனால் மழை, வேளாண்மை விளைவு, இயற்கை வளச் செழிப்பு, கருவளம், மந்தைகளுக்கான வளம் என்பவற்றை வேண்டுவதாக இப்பாடல்கள் அமைந்தன.

கண்ணகி, மாரி முதலான தெய்வங்களின் கோபம் காரணமாகவே மழை ஒழுப்பதாகவும், நோய் பரவுவதாகவும் நம்புகின்ற மக்கள் கோபம்கொண்ட தெய்வத்தை மகிழ்வித்து மழை பெறலாம் என்றும் நோய்களை நீக்கலாம் என்றும் நம்பினர். இந்த நம்பிக்கைகளின் வெளிப்பாட்டைச் சடங்குப் பாடல்களிலே காணலாம். இப்பிரதேசத்தில் குறிப்பாகக் கண்ணகிமீது மழைக்காவியப் பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

15 அம்மன்கிளி, மு., 2007: 8.

மாதாவு மானகௌ மாரியொடு வாலை
 வனதிரி புரையென்னு மாதிமுதற் சக்தி
 தாதா வுனதுமன மானது மகிழ்ந்து
 தாரணியோ ரீடேற மழையுதவ வேணும்

வழிபாட்டுப் பாடல்கள் சமூக வரலாற்றையும், ஆலயங்களின் வரலாற்றையும் கூறுகின்ற ஆவணங்களாகவும் விளங்குகின்றன. பொற்புறா வந்த காவியம், வதனமார் சடங்குப் பாடல்கள் என்பன இதற்கு எடுத்துக்காட்டுக்கள். வதனமார் சடங்குப் பாடல்கள் வதனமார் என்னும் இடையர் குழுவும் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்து இங்கு வீரதீரச் செயல்களைச் செய்து இறுதியில் தெய்வமான வரலாற்றைக் கூறுகின்றன.

பிற்காலத்திலே கிராமியத் தெய்வங்கள் மீதும் செந்நெறித் தெய்வங்கள் மீதும் கிராமியப் புலவர்களால் பாடப்பட்ட பல பக்திநிலைப்பட்ட பாடல்கள் சமூக, அரசியல் அவலங்களைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளன. குறிப்பாக இவை யுத்தத்தால் அனுபவித்த பல்வேறு அவலங்களையும் ஏக்கங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. முருகன் பத்திப் பதம், தமிழ் அகதிகளுக்காக மாமாங்கப் பிள்ளையார் தோத்திரம், புளியடிமடு வடபத்திரகாளி அம்மன் காவடிப் பாடல்களும் காவியப் பாடல்களும் முதலான பாடல்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். இத்தகைய பல பாடல்களில் தனிமனித அவலங்களும் அதிகம் இடம் பெறுகின்றன.

முஸ்லிம்கள் மத்தியில் வழங்கும் குறிப்பாக கவி வடிவப் பிரார்த்தனைப் பாடல்களில் மக்களின் வேதனை உணர்வு வெளிப்பாட்டைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக எஸ்.முத்துமீரான் கூறுகின்ற கவிகளில் அதிகமானவை பிள்ளையில்லாத பெண்களின் ஏக்கங்களை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

இறந்தவரை நினைந்து அவர்மேல் பாடப்படும் பாடலையே ஒப்பாரி என்பர். இறந்தவர்களின் இழப்பை எண்ணி இறந்தவரையும் தன்னையும் ஒப்பிட்டுப் பாடுவதும் ஒப்பாரியாகும். ஒப்பாரி என்பது ஒப்புச் சொல்லி அழுதல் என்று பொருள்படும். ஒப்பாரியைத் தமிழில் பிலாக்கணம், பிணக்கானம், புலம்பல், கையறுநிலை, சாவுப்பாட்டு, இரங்கற்பா, இழவுப்பாட்டு, அழுகைப் பாட்டு எனப் பல பெயர்களால் கூறுவர். ஒப்பாரி பெரிதும் பெண்களுக்குரிய வழக்காறாக உள்ளது. இதன்மூலம்

பெண் ஆழ்ந்த துயரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றாள். கணவன், பெற்றோர், பிள்ளை, உடன்பிறந்தார், உறவினர் ஆகியோருக்காகப் பெண்கள் ஒப்பாரி பாடுவர்.

ஒப்பாரியின் நோக்கம்

இழப்பினால் தமக்கு ஏற்பட்ட துயரைப் பிறருடன் பகிர்ந்துகொள்கின்ற செயற்பாடாகவே ஒப்பாரி அமைகின்றது. துன்பப்பட்டவரின் மனதுக்கு வடிகாலாக ஒப்பாரி பயன்படுகின்றது. ஒப்பாரி ஒருவரை மனச்சாந்தி அடையச் செய்வதாகவும் துயருற்றோர் தம் மனதுள் அடக்கி வைத்திருக்கும் சஞ்சல உணர்வுகளையும் துக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தி அமைதி பெறுவதற்கு வடிகாலாக அமைவதாகவும் கூறுவர்¹⁶. ஒப்பாரிகள் நொந்த மனதுக்கு ஒத்தடமாகவும், வெந்த மனதுக்கு வீசும் தென்றலாகவும் அமைகின்றன.

அதேவேளை, ஒப்பாரியினால் இறந்தவரின் ஆத்மா சாந்தி பெறும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலும் ஒப்பாரி பாடப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இறந்தவரின் ஆவி ஒப்பாரிகளால் சாந்தியடைவதாகவும், ஒப்பாரி பாடாவிட்டால் ஆவிகள் துன்புறும் என்றும், இவ்வுலகம் விட்டு மறு உலகம் செல்ல ஒப்பாரிகள் இறக்கைகளாக உதவுகின்றன என்றும் மக்கள் நம்புகின்றனர்¹⁷.

ஒப்பாரியின் உள்ளடக்கம்

அவலச் சுவையின் உச்சக்கட்டம் ஒப்பாரிப் பாடல்களாகும்¹⁸. அதாவது, துயரத்தினதும் அவலத்தினதும் உணர்வுபூர்வமான வெளிப்பாடே ஒப்பாரியாகும். இறந்தவரின் பெருமை, குணநலங்கள், உடலழகு, அவர் செய்த நற்காரியங்கள், பாடுபவர் இறந்தவரை நேசித்த முறை, தன்னுடைய நிலை, குடும்பநிலை என்பன பற்றிய விபரிப்புகளும் அதனூடான துயர வெளிப்பாடுகளுமே ஒப்பாரியின் பிரதான விடயங்களாக அமைகின்றன. சண்முகசுந்தரம் ஒப்பாரியின் தன்மை பற்றிக் கூறுமிடத்து, இறந்தவர்களின் பெருமையும், புகழும் பேசப்படுவதுண்டு. காலனது கொடுமையும், விதியின் வலிமையும், விதவைகளின் வேதனையும், இறந்தவரால் அடைந்த இழப்பும் ஒப்பாரிகளின் பொருளாகின்றன என்பார்¹⁹.

16 திருச்சந்திரன், செல்வி, 2001:67.

17 சக்திவேல், சு., 1983: 51

18 லூர்து, தே., 1997: 186

19 சண்முகசுந்தரம், சு., 2000:31.

முத்துப் பதித்த முகமோ
முதலிமார் மதித்த முகமோ
எங்க ராசாவே அப்புவடா
தங்கம் பதித்த முகம்
தரணிமார் மதிந்த முகம்ஓ.....அப்பு.....
உன்கையும் கணக்கெழுதும்
உமது கறுத்தவிழி பார்த்தெழுதும்
விரலும் கணக்கெழுதும்
என்றை ராசாவே அப்புவடா
உங்க வெள்ளை விழி பார்த்தெழுதும்அப்பு.....
அந்தக் கச்சேரி வாசலிலே
உமக்குக் கைகொடுப்பார் எத்தனைபேர்
ஐயா உமக்குப் பூக்கதிரை போட்டு என்றும்
முன்னிறுத்தி வைப்பார்கள்
என்ற ராசாவே அப்புவடா²⁰

மனைவியின் ஒப்பாரியாக அமையும் இப்பாடலில் இறந்தவரின் உடலழகு, அவருக்கிருந்த மதிப்பு என்பவற்றைப் பலவாறு சொல்லிப் புலம்புவதோடு நடந்த சம்பவங்களை எண்ணி ஏங்குவதையும் காணலாம். மகனை இழந்த தாயின் தவிப்பைப் பின்வருகின்ற ஒப்பாரி புலப்படுத்துகின்றது:

என்ற மகனே
பத்துக் கட்டு பனையோல
நீ படிக்கும் சுருள் ஓல
படிப்பாய் என்றிருந்தேன்
படித்து முடியுமுன்னே
பாலனுன்னை ஒப்படைத்தேன்
எட்டுக்கட்டு பனையோல
எழுதும் சுருள் ஓல
எழுதி முடிக்குமுன்னே
எமனுக்கே ஒப்படைத்தேன்²¹

தன் மகனைப் படிப்பித்து ஆளாக்கவேண்டும் என்ற தாயின் கனவு சிதைந்துபோன ஏக்கத்தை இப்பாடல் காட்டுகின்றது.

20 பார்க்க: அனந்தராஜ்,ந.,2002:91

21 பார்க்க: அம்மன்கிளி,மு.,2007:48

ஒப்பாரிகள் சில சமூகப் பிரச்சினைகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் வெளிப்படுத்தி நிற்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக கணவனை இழந்த பெண்ணால் பாடப்படுகின்ற ஒப்பாரிகளிலே இத்தன்மையை அதிகம் காணலாம். கணவனை இழந்த பெண்ணால் பாடப்படுவதாக அமையும் ஒப்பாரிகளில் கணவனை இழந்ததால் ஏற்பட்ட துயரம், அந்த இழப்பினால் தனக்கு ஏற்படவுள்ள 'விதவை' நிலை குறித்த ஏக்கம் என்ற இரு விடயங்கள் பிரதானம் பெறுகின்றன. கணவனை இழந்த பெண்கள் சமூக மரபுகளின் பெயராலும் அதிகாரக் கருத்தியல்களின் பெயராலும் பல்வேறு நெருக்குவாரங்களுக்கு முகம்கொடுக்க வேண்டியுள்ளமை பற்றிய ஏக்கங்களை இத்தகைய ஒப்பாரிப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. குறிப்பாக கணவனை இழந்தவள் முழிவியளத்துக்கு ஆகாதவள், நற்காரியங்களைச் செய்வதற்குத் தகுதியற்றவள், பாவம் செய்தவள், பிள்ளைகளை முறையாக வளர்க்கத் தெரியாதவள் என்றவாறான கருத்துக்கள் நிலவுவதோடு குங்குமம் வைத்தல், தாலி அணிதல், மற்றப் பெண்களைப் போல் அலங்காரம் செய்துகொள்ளல் முதலானவற்றிற்கு உரித்தற்றவளாகவும் கொள்ளப்படுகின்றாள். இத்தகைய கருத்துக்களும் நடைமுறைகளும் விதவைப் பெண்களின் மனதைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளன என்பதை ஒப்பாரிப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

- கைவிசேசக் காரியணை - நானும் கன்னிச்சிறை யானேணை
 முழுவியளக் காரியெணை - நானும் மூலைச்சிறை யானேணை
 கோயில் தலமிழந்தேன் - நானும் கும்பிட்ட கையிழந்தேன்
 தீர்த்தக் கரையிழந்தேன் - நானும் திருநீற்றுப் பூச்சிழந்தேன்
 தாலிக்கோ முத்தாமே - நானும் தலைவனையே தோற்று விட்டேன்
 கூறைக்கோ முத்தாமே - நானும் கொழுந்தனையே தோற்று விட்டேன்²²

கணவனை இழந்த பெண்ணின்மீது சம்பிரதாயம் விதித்துள்ள ஒடுக்கு முறைகளை இந்தப் பாடல் வரிகள் மிகவும் உள்ளார்ந்த ரீதியிலும் ஆழமாகவும் சித்திரிக்கின்றன. விதவைப் பெண் ஒரு 'நடைப்பிணமான' சீவியத்தை நடத்தும் சமூக யதார்த்தத்தை இப்பாடல் காட்டுகின்றது. ஒப்பாரிப் பாடல்களில் பெரும்பாலும் இத்தகைய கலாசார மரபுகளாலும் ஆதிக்க நடைமுறைகளாலும் தாக்குண்ட மனநிலையின் - வெப்புசாரத்தின் வெளிப்பாடு முதன்மை பெற்றிருக்கின்றது. இதனை ஒருவகையில் எதிர்ப்பின் அடையாளமாகவும் கொள்ளலாம். இவற்றுக்கும் மேலாக விதவைப் பெண்ணை நடைப் பிணமான வாழ்வுக்குத் தள்ளும் மற்றுமொரு சமூகநிலை, வெளிச் சூழலில் சமூகத்தின் கேலி, கிண்டலுக்கும் அவப்

22 பார்க்க: அனந்தராஜ்,ந.,2002:89.

பெயருக்கும் முகம்கொடுக்க வேண்டியிருப்பதாகும். இந்த விடயம் பற்றிய வெப்புசார உணர்வு வெளிப்பாடுகளும் ஒப்பாரிப் பாடல்களிலே அதிகம் இடம்பெறுகின்றன.

இளம் வயதிலே கணவனை இழந்த ஏழைப் பெண்களின் அவலமான நிலையினையும் சில ஒப்பாரிப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இத்தகைய பெண்களது ஒப்பாரிப் பாடல்கள் சிலவற்றை மு. இராமலிங்கம் தனது தொகுப்பிலே தனியே 'இனமில் இளம் பெண் ஓலம்' என்ற தலைப்பிலே தொகுத்துத் தந்திருக்கின்றார். இப்பாடல்களிலே கணவனை இழந்த அத்தகைய பெண்கள் கைம்பெண் என்றரீதியில் கலாசார, சமூக ஒடுக்குமுறைகளுக்கு மட்டுமன்றி பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார ரீதியிலும் அனுபவிக்கவுள்ள தனிமைப்படுத்தலை, ஆதரவற்ற நிலையை எண்ணி ஏங்குகின்ற தன்மையைக் காணலாம்.

பறக்கச் சிறகுமில்லை - எனக்கு

பறந்திருக்கக் கொப்புமில்லை

இருக்க இடமுமில்லை - எனக்கு

இருந்தாற நிழலுமில்லை

ஆருடைய தஞ்சமென்று - என்னை

அகல விட்டுப் போனீரோ

எவருடைய தஞ்சமென்று - என்னை

எடுத்தெறிந்து போனீரோ!

இத்தகைய பெண்கள் கணவனை இழக்கின்ற நிலையில் பெண் என்பதுடன் வறுமைச் சுவையையும் ஏற்றுச் சொல்லொண்ணாத் துன்பத்தை அனுபவிக்கும் சமூக நிலையை இப்பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

2. பழமொழிகள்

அறிமுகம்

நாட்டார் இலக்கியங்களில் குறுகிய அமைப்புக்கொண்ட வடிவங்களாக பழமொழிகளும் விடுகதைகளும் விளங்குகின்றன. பழமொழிகள் முன்னோர்கள் கூறிவைத்த வாழ்க்கை உண்மைகள், வழிகாட்டல்கள், நற்போதனைகள் என்பவற்றைக் கொண்ட கருத்துச் செறிவுள்ள துணுக்குகளாகும். அவை சமுதாயத்தின் அனுபவ முதிர்ச்சியையும் அறிவுக்

கூறுகளையும் எடுத்துக்காட்டும் சான்றுகளாக உள்ளன. தமிழ் மொழியில் முதுசொல், முதுமொழி, பழஞ்சொல், மூதுரை, பழமொழி, சொல்வடை முதலான பல சொற்கள் பழமொழியைச் சுட்டப் பயன்படுத்தப் பட்டுவருகின்றன.

சங்ககாலம் முதல் இலக்கிய வழக்கிலே பழமொழிகள் பயின்று வந்துள்ளமை அதன் சிறப்பைக் காட்டுகின்றது. தொல்காப்பியர் பழ மொழியை முதுமொழி, முதுசொல் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இளங்கோவடிகள் நெடுமொழி என்றும், கம்பர் மூதுரை என்றும், நச்சி னார்க்கினியர் பழம் வார்த்தை என்றும் பழமொழியைக் குறிப்பிடுவர். சங்கமருவிய காலத்தில் 'பழமொழி நானூறு' என்ற நூல் பழமொழித் தொகுப்பாக (செந்நெறிநிலைப்பட்டதாக) வெளிவந்தது. இவையெல்லாம் பழமொழிகளின் சிறப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

பழமொழி பற்றிய வரையறைகள்

நல்ல பொருட் செறிவும் ஆழ்ந்த கருத்தும் நிரம்பிய சொற்றொடர்கள் நாளதுவரை தொடர்ந்துநின்று பழமொழி என்ற குறியுடன் நிலவுகின்றன. மக்கள் மனதிலே ஆழமாகப் பதிந்து நற்செயலைத் தூண்டச் செய்வனவான பழமொழிகள் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த பண்பாட்டுக் கருவூலங்களாகும்.²⁴

பழமொழி என்ற சொல்லே பழமொழி பற்றிய சிறந்த வரையறையாக அமைந்துள்ளது என்கிறார் ஜான் லாசரஸ். பழமொழி என்பது உலகு உணர்த்தும் உண்மையை ஒரு சிறிய வாக்கியத்தின்மூலம் சுருக்கிக் கூறுவது ஆகும். அப்பழமொழி முழுமையாக இல்லாவிடனும் அதை விளக்கிக் கூறும்போது முழுக்கருத்தும் வெளிப்படும் என்கிறார் துர்கா பகவத் அவர்கள். ரிச்சார்டு டார்சன் அவர்கள் பழமொழியானது எளிதில் கவனிக்கக் கூடிய, சேகரிக்கக்கூடிய தொன்மை வாய்ந்த கருத்தாகும். இருப்பினும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக் கடினமானது என்கிறார். ஜான் ரஸ்ஸல். பழமொழி பலரின் அறிவையும் ஒருவரின் உண்மைத் தன்மையையும் உணர்த்துவனவாகும் என்கிறார்.²⁵

24 சிவனேசச்செல்வன், ஆ., 1980:341-42.

25 மேற்கோள்: சக்திவேல், ச., 1995:97.

தமிழில் பழமொழிக்கு முதன்முதல் வரையறை கூறிய தொல்காப்பியர் நூட்பம், சுருக்கம், விளக்கம், எளிமை ஆகிய இயல்புகளுடன் குறிப்பிட்ட பொருளைக் காரணத்துடன் விளக்க வல்லது பழமொழி என்றார்²⁶. இதனை ஒட்டியதாக ஆர்.சி. ட்ரென்ச் (R.C.Trench) என்பவர் ஒரே மூச்சில் சொல்லக் கூடியதாகவும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் கூர்மையாகவும் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தக்கூடியதாகவும் பழமொழி இருக்க வேண்டும் என்று வரையறுக்கின்றார்²⁷.

பழமொழியை அமைப்பியல் அடிப்படையில் வரையறை செய்யும் ஆலன் டண்டிஸ் 'குறைந்தபட்சம் ஒரு தலைப்பையும் (Topic), ஒரு முடிவுரையையும் (Comment) உள்ளடக்கிய ஒரு விளக்கவுரைக் கூறினைக் (One descriptive element) கொண்ட மரபுவழி உரைக்கூற்று பழமொழியாகும் என்றார்²⁸.

பழமொழியின் இயல்புகள்

ஆர்.சி. ட்ரென்ச் பழமொழிகளின் முக்கிய சில பண்புகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார். அவை பின்வருமாறு:

- ஒரே மூச்சில் சொல்லக்கூடியதாய் இருக்க வேண்டும்.
- சுருக்கம் அதன் மூலப்பண்பாகும்.
- சிறந்த பொருள் தருவதாய் இருக்க வேண்டும்.
- காரசாரமாய் கூர்மையுடன் திகழ வேண்டும்.
- மக்களால் நன்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, விரும்பப்பட்டு, அன்றாட வாழ்க்கையில் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்²⁹.

எனினும் இத்தகைய பண்புகள் பழமொழிகளின் முழுமையான இயல்புகளைத் தருவதாக இல்லை. இவற்றோடு சேர்த்து இன்னும் பல இயல்புகளை தே.லூர்து பின்வருமாறு தருகின்றார்:

- கோட்பாட்டளவில் ஒரு பழமொழியில் இரு சொற்கள் இருந்தே தீரும், ஒரு சொல்லில் பழமொழி அமையாது.
- பழமொழிகள் வாய்மொழி வழக்காறுகளில் நிலைத்த தொடர் அமைப்புடையவை.

26 தொல்.பொருள்.செய்யுளியல் நூற்பா.479

27 மேற்கோள்: சக்திவேல்,ச., 1995:99

28 மேற்கோள்: லூர்து, தே., 1988:10

29 லூர்து, தே., 1988:5-6

- பழமொழி உரைநடை சார்ந்தது. எனினும் கவிதைக்குரிய எதுகை, மோனை, முரண்தொடை போன்ற ஒலிநயங்களைப் பழமொழியிலும் காணலாம்.
- பழமொழிகள் கருதிய பொருளை மறைத்து ஒன்று சொல்லி மற்றொன்றை விளக்குவனவாகவும் அமையும்.
- பழமொழி, அது வழங்கும் சூழலைப் பொறுத்தே பழமொழியாகும்.
- பழமொழி உருவகமாகவும் அமையும்.
- பழமொழி உவமைப் பண்பு கொண்டது. ஆனால் உவமைகள் எல்லாம் பழமொழிகளல்ல.
- பழமொழி நேர்பொருளும் உணர்த்தும்.
- பழமொழி தற்சார்பற்றது.
- வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்து சிக்கலைத் தீர்க்க உதவுவது.
- சில பழமொழிகள் சில கதைகளைப் பிழிந்தெடுத்த சாறுபோல அமைகின்றன³⁰.
- இவற்றோடு பழமொழி கூறப்படும் சூழலை ஒட்டி பொருள் வேறுபடுவதும் உண்டு.
- பொதுவான உண்மையின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்க வேண்டும்.
- மக்களிடையே வழக்கில் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.
- நன்மதிப்பு உடையதாக இருக்க வேண்டும்.
- மக்களின் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிப்பனவாகவும், உணர்த்தப்படக் கூடிய கருத்தின் அடிப்படையிலும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும்³¹.

பழமொழியின் அமைப்பு

ஆலன் டண்டிஸ் அமைப்பியல் ரீதியாக பழமொழிக்குக் கூறிய மேற்படி வரையறையின் அடிப்படையில் பழமொழியின் பிரதான அமைப்பை அறிந்துகொள்ளலாம். அதாவது, ஒரு பழமொழி குறைந்தபட்சம் ஒரு தலைப்பையும் ஒரு முடிவுரையையும் உள்ளடக்கிய ஒரு விளக்கவுரைக் கூற்றினைக் கொண்டிருக்கும் என்றார் அவர்.

30 லூர்து, தே., 1988:6-7.

31 சக்திவேல்,சு., 1995:106-107.

நண்டு கொழுத்தால் (தலைப்பு) பொந்திலிராது (முடிவுரை)
 ஊர்ப் பஞ்சம் (தலைப்பு) நாயிலே தெரியும் (முடிவுரை)

அதேவேளை தமிழ் மொழியில் மூன்று விளக்கக் கூறுடைய பழமொழிகள் வரை காணப்படுவதாக தே. லூர்து கூறுவார்.

இரு விளக்கக் கூறுகள்:

ஏவுறவனுக்கு (தலைப்பு) வாய்ச்சொல் (முடிவுரை)
 செய்யிறவனுக்குத் (தலைப்பு) தலைச்சுமை (முடிவுரை)

மூன்று விளக்கக் கூறுகள்:

ஒரு ஏர்க்காரன் (தலைப்பு) உழுது கெட்டான் (முடிவுரை)
 நாலு ஏர்க்காரன் (தலைப்பு) நிறுத்திக் கெட்டான் (முடிவுரை)
 பத்து ஏர்க்காரன் (தலைப்பு) பாத்துக் கெட்டான் (முடிவுரை)³²

பழமொழியின் பொருண்மையும் சூழலும்

பழமொழி உணர்த்தும் பொருண்மைக்கும் அது பயிலப்படும் சூழலுக்கும் இடையே மிக நெருங்கிய உறவுண்டு. ஒரு பழமொழி அது சொல்லப் படுகின்ற சூழலின் அடிப்படையில் வெவ்வேறு பொருள்களைத் தரலாம். சூழலுக்கும் பழமொழியின் பொருண்மைக்கும் இடையிலான உறவின் அடிப்படையில் தே.லூர்து பழமொழி பற்றிப் பின்வருமாறு மதிப்பீடு செய்வார்:

1. பழமொழிகள் முழு உண்மைகளை உணர்த்துவதைவிடச் சார்புடைய உண்மைகளையே உணர்த்துகின்றன.
2. பழமொழி உணர்த்தும் பொருளும், உண்மையும் அது பயன்படுத்தப்படும் சூழலைப் பொறுத்தே அமையும்.
3. பொருண்மை நிலையில் சரியான நிலையில் சரியான ஒரு பழமொழி பங்குபற்றுவோர் செய்துமுடிக்க விரும்பும் செயலைச் சூழலைக் கொண்டு பார்க்கும்போது சமுதாய நோக்கில் சரியானதாக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை.
4. ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் தனக்குச் சாதகமான பழமொழியையே ஒருவன் பயன்படுத்துகின்றான்.
5. சூழல்கள் பல வகைகளில் மதிப்பிடப்படலாம்³³.

32 லூர்து, தே., 1988:11

33 லூர்து, தே., 1988:29.

பழமொழிகளின் பயன்பாடு - நோக்கம்

குறிப்பாகக் கிராமப்புற மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் தமது கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காக பேச்சின் இடையே பழமொழிகளைப் பயன்படுத்துவது வழக்கமாகும். பேச்சு வழக்கில் பேச்சை அர்த்தம் பொதிந்ததாகவும் செறிவு மிக்கதாகவும் அழுத்தமானதாகவும் மாற்றுவதற்குப் பழமொழிகள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. ஒரு நடத்தையை, பிறழ்வை அவதானிக்கின்ற ஒருவர் தனது மனவுணர்வை குறித்த பழமொழியால் மட்டும் வெளிப்படுத்துகின்ற சந்தர்ப்பங்களை நிறையவே காணலாம். அந்த இடத்தில் நீண்டநேரம் உரையாடலில் கூறவேண்டியதை ஒரு பழமொழி மனதில் தைக்கத் தக்கதாக உணர்த்தி விடுகின்றது.

அந்தவகையில், ஒருவன் தவறு செய்யுமிடத்து அல்லது சமூக ஒழுங்கையும் நீதியையும் மீறுகின்றபோது அவனுக்கு அறிவுரை கூறி அவனை வழிப்படுத்துவதற்குப் பெரியோர்கள் பழமொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அத்தகைய செயல்களைச் செய்யும்போது இடித்துரைக்கவும் இதைச் செய், இதைச் செய்யாதே என்று கட்டளையிடவும் பழமொழிகள் பயன்படுகின்றன. மேலும் ஒரு செயலைச் செய்ய முனையும்போது எச்சரிக்கவும் ஒருவனது செயலை அல்லது ஒரு குழுமத்தினரது நடத்தைப் பாங்கை நையாண்டி செய்யவும் வசைகூறவும் அது பயன்படுகின்றது.

ஒட்டுமொத்தத்தில் பழமொழிகள் வாழ்வுக்கான வழிப்படுத்தலையும் கட்டுப்பாட்டையும் மேற்கொள்வதை முதன்மை நோக்காகக் கொண்டுள்ளன எனலாம். இந்தக் கட்டுப்பாடு சிலபோது அதிகாரநிலைப்பட்டதாகவும் அமைந்திருப்பதைச் சில பழமொழிகள் காட்டுகின்றன.

பழமொழியின் வகைகள்

பழமொழிகள் பொருள், வடிவம், அமைப்பியல், சமய, சமூக, வட்டாரம் எனப் பல்வேறு அடிப்படைகளிலே வகைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆலன் டண்டிஸ் அமைப்பியல் அடிப்படையில் முரணற்ற பழமொழிகள் (Non - opposition Proverbs), முரணுடைய பழமொழிகள் (Oppositional Proverbs), முரணுடைய முரணற்ற கூறுகளைக் கொண்ட பழமொழிகள் (Proverbs with Non - opposition and oppositional features) என்று மூவகையாகப் பிரிப்பார்³⁴.

34 லூர்து, தே., 1988:12

தமிழ்ப் பழமொழிகளைப் பொறுத்தவரை டாக்டர் க.சாந்தி உருவம், பொருள் என்ற இரு அடிப்படைகளிலே பிரித்து அதன் உப பிரிவுகளையும் தருகின்றார். டாக்டர் சக்திவேல் அளவு, பொருள், அகரவரிசை, அமைப்பியல், பயன் என்ற அடிப்படைகளிலே தமிழ்ப் பழமொழிகளைப் பிரிக்கின்றார்³⁵.

பழமொழிகளின் கருப்பொருள்

பழமொழிகள் கிராம மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் தரிசித்த பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும், பொருட்களையும், காட்சிகளையும் கருப்பொருட்களாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பழமொழிகளை ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கும் சக்திவேல், அவற்றின் கருப்பொருளை வைத்து மக்கள் இனம், விலங்கினம், மரம், செடி, கொடி, இனம், பண்பாடு, பல்பொருட்கள் என்ற பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிப்பதோடு அவற்றுள் உள்ள உப பிரிவுகளின் அடிப்படையில் இயற்கை, மனித உலகம், விலங்குகளும் பறவைகளும், மரம், செடி, கொடிகள், குடும்பம், சாதி, வேளாண்மை, கல்வி, பொருளாதாரம், தத்துவம், தெய்வம், நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும், மாதமும் கிழமையும், வானிலை, பல்பொருள் பற்றியவை எனப் பிரிப்புச் செய்கின்றார். இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் வழங்கும் பழமொழிகள் பெரும்பாலும் இத்தகைய பகுப்பினுள் அடக்கத்தக்கன.

குறிப்பிட்ட துறைசார்ந்ததாக வரும் பழமொழிகள் அத்துறை சார்ந்த கருத்தை மட்டுமன்றி பல்வேறு விடயங்கள் சார்ந்த கருத்தையும் தாங்கி நிற்கும் குறியீட்டு வாசகங்களாக விளங்குகின்றன. சில பழமொழிகள் வெளிப்படையாகக் கூறும் கருத்திற்கும் அது கூறவந்த கருத்திற்கும் தொடர்பில்லாதனவாக உள்ளன.

வேளாண்மை என்ற வகைப்பாட்டை தொழில் என வகைப்படுத்துவது பொருத்தமாக அமையும். அந்தவகையில் இலங்கையில் நெற்செய்கை, மீன்பிடி ஆகிய கிராமியத் தொழில்கள் பற்றிய அதிகமான பழமொழிகள் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன. அதைவிட கால்நடை வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு, தச்சுவேலை முதலான தொழில்கள் பற்றியும் பழமொழிகள் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை இப்பிரதேச மக்களின் தொழில்முறைகள், அதுசார்ந்த நம்பிக்கைகள் முதலானவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவற்றில் சில பின்வருமாறு:

- வாழை நாட்டுவதென்றால் தாழ் நாட்டு
- ஆடிவிதை தேடி விதை
- மாடு முக்கினால் வீடு நக்கிப் போகும்
- அறுக்கமாட்டாதவனின் இடுப்பில் அம்பத்தெட்டு அரிவாள்
- சிறுபுள்ள செஞ்ச வெள்ளாம ஊடுபோய்ச் சேராது
- பாவக்கொட்ட போட்டா சுரக்கொட்டயா முளைக்கும்
- வைக்கல் இழுத்த அளிப்பாடு மாதிரி

வேளாண்மைச் செய்கை தொடர்பாக இலங்கையில் தனித்துவமான பல பழமொழிகள் நிலவிவருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக கிழக்கிலங்கையில் நிலவுடைமையாளர்களாகவும், சமூகத்தில் அந்தஸ்து உள்ளவர்களாகவும் விளங்கும் போடிமார் தொடர்பாக - அவர்களது அந்தஸ்தைக் காட்டும், அவர்களை விமர்சிக்கும் பல பழமொழிகள் நிலவிவருகின்றன. அவற்றில் சில பின்வருமாறு:

- அரை அவணம் காணாது போடியாரே, ஒரு அவணமும் காத்தாடியும் தா என்றானாம்.
- வேலிக் கட்டைக்குப் போடிப் பட்டம்.
- கெட்டாலும் போடி கிளிஞ்சாலும் பட்டு.
- போக்கணம் கெட்ட போடியாருக்கு ஏக்கணம் கெட்ட பொண்டாட்டி³⁶.
- வேலிக்கட்டை எண்டாலும் போடித் தத்துவம் போகாது.

மாடு வளர்ப்பு, பனாட்டு உற்பத்தி, கோழி வளர்ப்பு, சேனைச் செய்கை முதலான ஏனைய விவசாயத் தொழில்களைச் சுட்டும் பழமொழிகளுக்குச் சில உதாரணங்கள் வருமாறு:

- ஆடுற மாட்ட ஆடிக் கறக்கணும் பாடுற மாட்டப் பாடிக் கறக்கணும்
- பட்டிக்காரன் கையில் சார்ப்பாம்பு பட்ட மாதிரி
- அறிஞ்சவன் அறிய வேணும் அரியாலயில பனாட்டுத் தட்ட
- கோழி மிதிச்சிக் குஞ்சி சாகாது.
- கோழியும் நம்மட புழுங்கலும் நம்மட.
- கோழிக்குப் பட்டுக் குஞ்சம் கட்டினாலும் அது குப்பயத்தான் கிளறும்.

இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களில் கடல் மீன்பிடி முக்கிய

36 றூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ்.

தொழிலாக உள்ளது. அதேவேளை விவசாயக் கிராமப்புறங்களிலும் ஆறு, குளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட மீன்பிடி தொழிலாகவும் வீட்டுத் தேவையின் பொருட்டும் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இத்தகைய இருதரப்பாரதும் அனுபவங்களின் அடிப்படையில் பிறந்த பல பழமொழிகள் பயிலப்பட்டு வருவதைக் காணலாம்.

- மீனுக்கு வாலயும் பாம்புக்குத் தலையையும் காட்டுமாம் விலாங்கு
- விரால் இல்லாத ஆத்துக்குக் குறட்ட அதிகாரியாம்
- வெள்ளி விழுங்கின விரால் போல
- துற தெரியாம தோணி உடாதே
- நண்டு கொழுத்தால் பொந்தில் இராது
- இறால் போட்டுச் சுறா புடிக்கிற மாதிரி
- சீலைய வித்துச் சீலா வாங்கு
- ஆள்மெத்தம் போனா மீன் மெத்தக் கிடைக்கும். பங்கிட்டுப் பாத்தா அங்கொண்டுமில்ல.
- மீன் வித்த காசு மணக்குமா.

இத்தகைய தொழில்சார் பழமொழிகளில் சில மீன் பிடிப்போரின் அனுபவங்களை, அவர்களது வாழ்வை வெளிப்படுத்துவனவாக மட்டுமன்றி சமூக விமர்சனங்களாகவும் அமைகின்றன.

ஏனைய தொழில்கள் பற்றியும் சில பழமொழிகள் வழக்கிலுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

- ஓடாவிர வீட்டுக்குள்ள நாய் பூருது போல.
- பூசாரி பொண்டில் புழுத்துச் செத்தாளாம்.
- இரிக்கிறவன் சரியா இருந்தா சிரைக்கிறவன் சரியாச் சிரைப்பான்.
- பச்ச இரும்பக் கண்டா கொல்லன் சூத்தர்கூத்த ஆட்டுவானாம்.

சமூகத்திலுள்ள தொழில்முறைகள் பற்றிய மக்களின் பொதுவான மதிப்பீடுகளின் வெளிப்பாடுகளாகவும் பழமொழிகள் அமைகின்றன. என்பதற்கு இந்தப் பழமொழிகள் எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.

நாட்டுவைத்தியம் முதலான நாட்டார் அறிவியல் தொடர்பான அரிய கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற பழமொழிகள் பல வழக்கில் உள்ளன. நவீன வைத்திய முறைகள் வளர்ச்சியடையாத சூழலில் மக்கள் நாட்டு வைத்தியத்தையே நம்பியிருந்தனர். இந்நிலையில் குறிப்பிட்ட நோய்

நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றபோது பெரியோர் மூலிகைகள்/ மருந்துகள் தொடர்பான பழமொழிகளைக் கூறி வழிப்படுத்துவது வழக்காக இருந்தது. இது கிராமப்புறங்களில் இப்போதும் தொடர்கின்றது.

- ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி.
- அட்டைக் கடிக்குச் சண்ணாம்பு வை.
- சீரகம் உண்ண சீரணம் ஆகும்.
- நோயைக் கட்ட வாயைக் கட்டு.
- பத்து மிளகு இருந்தால் பகைவன் வீட்டிலும் உண்ணலாம்.
- பித்தம் குறைக்க அகத்திக் கீரை.

முதலான பழமொழிகள் சுக வாழ்வுக்கான வழிகாட்டல்களாக அமைந்துள்ளன.

மேலும், பழக்கவழக்கங்கள் சார்ந்த பழமொழிகள் மக்களது பழக்கவழக்கங்களைச் சீர்ப்படுத்தி சமூக ஒழுங்கமைப்பைப் பேண முயன்றுள்ளன. அவை வாழ்க்கை பற்றிய ஆணித்தரமான கருத்துக்களை முன்வைப்பனவாகும்.

- ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது.
- பொறப்பில நல்லா இருந்தா நடப்பில தெரியும்.
- நாய் வால நிமித்த ஏலா.
- தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்.

இத்தகைய பழமொழிகள் பெரிதும் இடித்துரைக்கும் தன்மையினவாக அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். குடும்பம் - குடும்ப உறவுகள் பற்றிய பழமொழிகளும் பெரிதும் வழிகாட்டல் பண்பு மிக்கனவாகவே அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

- பிள்ள இல்லாத வீட்டில கிழவன் துள்ளிப் பாய்வான்.
- தானாடாட்டியும் தன்ர தசை ஆடுமாம்.
- வைக்கலால வெளஞ்சத வைக்கலாலதான் கட்டணும்.
- தாய்க்குப் பின் தாரம்.
- தூரத்துத் தண்ணி ஆபத்துக்கு உதவாது.

முதலான பழமொழிகள் குடும்ப உறவுகளின் தன்மை பற்றிப் பேசுகின்றன.

கிராமிய மக்களின் மத்தியில் பல்வேறுபட்ட நம்பிக்கைகள் சார்ந்த

பழமொழிகள் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகின்றன. இப்பழமொழிகள் மக்களின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் முதன்மை ஆதாரங்களாக அமைந்துள்ளன.

- சனிப்பிணம் தனித்துப் போகாது.
- காலாகாலத்தில் பெய்யாத மழ பூசா பூசத்தில் பெய்யும்.
- பரணியில் பிறந்தவன் தரணி ஆள்வான்.

மாதம், கிழமை தொடர்பான பழமொழிகளும் பெரும்பாலும் நம்பிக்கைகளின் வெளிப்பாடுகளாக அமைவதைக் காணலாம்.

- ஐப்பசி அடைமழை, கார்த்திகை கடும் மழை.
- சித்திரை மாதம் புத்திரன் பிறந்தால் அக்குடி நாசம்.
- தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்.
- பங்குனி கண்டு பெருந்ததுமில்லை சித்திரை கண்டு சிறுத்ததுமில்லை.
- பங்குனி வெயிலில் போறவனப் பாத்திருந்தவனும் பாவவாழி.
- கள்ள வியாழன் கழுத்தறுக்கும்.
- செவ்வாய் வெறுவாய்.
- ஞாயிறு நாயலச்சல்.

குறிப்பாக மாதம் பற்றிய பழமொழிகளை நோக்கின் கிராமிய மக்களின் அறிவியல் அடிப்படையிலான காலநிலை பற்றிய கணிப்பீடுகள் அவற்றில் தெரிவதை நாம் காணலாம்.

இவற்றைவிட இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ மதம் சார்ந்த பழமொழிகளும் குறிப்பிட்ட மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகின்றன. இவை மத நம்பிக்கைகளை மட்டுமன்றி ஒழுக்க முறைகளையும், அவர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் எடுத்தியம்புகின்றன. அதிலும் இஸ்லாமியர் மத்தியில் அதிகமான மதம்சார் பழமொழிகள் பயிலப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

- வாயில ஓதல் இருந்தால் வழியெல்லாம் சோறு.
- ஊரா கோழிய அறுத்து உம்மா பேரில் கத்தம் ஓதுகின்றார்.
- உள்ளதும் ஒரு புள்ள எண்டு ஒன்பது தரம் சுன்னத்து வச்சானாம்.
- ஏழு ஊட்டுல மவ்லத்து இடையில ஒரு நாய் மவ்த்து.
- பள்ளியத் திண்ட குடி பத்தி எரிஞ்சி போகும்.
- தொழாதவண்ட கிப்லா எல்லாப் பக்கமும்.

- எவண்ட பொண்டாட்டி எவனோட போனா என்ன லெவ்வைக்குத் தேவ நாலுபணம்.
- தொழுகிறன் தொழுகிறன் அல்லாஹ்காக வைக்கல் களவெடுக்கன் மாட்டுக்காக.

இந்தப் பழமொழிகள் முஸ்லிம்களின் பல்வேறு பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் பதிவுசெய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூக அதிகாரத்துவத்தின் வெளிப்பாடாகப் பழமொழிகள்

சமூக நீதி, வாழ்வியல் வழிகாட்டல்கள் பற்றிப் பழமொழிகள் அதிகம் பேசுகின்ற அதேவேளை, சமூக அதிகார நிலைகளையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. குறிப்பாக சாதி ஏற்றத்தாழ்வு, பெண்ணடிமை முதலான விடயங்களையும் அவை பேசுகின்றன. அதிகமான பழமொழிகள் பெண்களின் தாழ்த்தப்பட்ட சமூக நிலையை அழுத்துவனவாக உள்ளன. அந்தவகையில் பெண் வெறுப்பு, அவர்கள் மீதான கட்டுப்பாடுகள், கற்புநிலை, பெண்களை ஆளுமையற்றவர்களாகக் கருதுதல் முதலான விடயங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன.

- ஐந்து பெட்டை பெத்தால் அரசனும் ஆண்டியாவான்.
- சாண்பிள்ள எண்டாலும் ஆண்பிள்ள.
- கெண்ட பெருத்தவள் குலவழிக்கும் ஆகாது.
- கூந்தல் பெருத்தவள் குடிவழிக்கும் ஆகாது.
- விரிச்சிக் கெட்டது போயில சிரிச்சிக் கெட்டது பொம்புள.
- பொம்புள சிரிச்சாப் போச்சி போயில விரிச்சாப் போச்சி.
- தாயச் சந்தையில கண்டா மகள் ஊட்டில பாக்கத் தேவயில்ல.
- தாய் எட்டடி பாஞ்சா மகள் பதினாறடி பாய்வாள்.
- கரும்பு கட்டோட இருந்தா எறும்பு தானே வரும்.
- பெண்புத்தி பின் புத்தி.
- பெட்டக் கோழி கூவி பொழுது விடியாது.

இவை பாரம்பரிய தமிழ்ச் சமூகத்தின் மற்றுமொரு பக்கத்தைக் காட்டுவன. அவ்வாறே சாதி வேற்றுமைகளும் சாதிகளுக்குள் உள்ள குடிகளுக்கு இடையிலுள்ள வேற்றுமைகளும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவந்த சூழலில்

சாதிக் காழ்ப்புணர்வுகளையும் அதிகார அந்தஸ்துகளையும் வலியுறுத்தும் வகையில் மக்கள் தம் அன்றாடப் பேச்சு வழக்கில் சாதி, குடி தொடர்பான பழமொழிகளையும் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். இதிலே அதிகமானவை ஒரு சாதியினர் மற்றொரு சாதியினரைத் தாழ்த்தி அல்லது குறைத்துக் கூறும் வகையில் அமைந்துள்ளவையாகும். எடுத்துக்காட்டாக:

- கரையான் உறவும் கமுக மரத்து நிழலும் ஒன்றுதான்
- முக்குவனுக்கு முழங்காலுக்குக் கீழ் புத்தி
- தட்டானத் தொட்டவனும் கெட்டான் பக்கத்தில இருந்தவனும் பட்டான்.
- காப்பொன்னிலையும் மாப்பொன் எடுப்பான் தட்டான்.
- பள் புத்தி பதினெட்டுப் புத்தி.
- பாவக்கொடிக்குத் தண்ணி ஊத்தினாலும் பாட்டுவாழிக் குடிக்குத் தண்ணி ஊத்தாதே (சீர்பாத சாதியில் இறுதிக் குடி).
- கொழுக்கட்டைக்குத் தலையும் இல்ல கரையானுக்கு முறையும் இல்ல.
- பஸ்கால் முதலிட்ட அகப்பட்ட முக்குவனின் நிலை.

இந்தப் பழமொழிகள் ஒரு சாதி பற்றிய மற்றைய சாதியினரின் மதிப்பீட்டை மட்டுமன்றி சாதி/குடி வேறுபாட்டுணர்வையும் பிரதிபலித்து நிற்கின்றன. இத்தகைய பழமொழிகளில் பல நேரடியாக வேறுபாட்டுணர்வைக் காட்டுவனவாக உள்ளன.

ஆகவே, பழமொழிகள் இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் சமுதாய மரபுகளையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும், அவர்களது பழக்கவழக்கங்களையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. மக்கள் பின்பற்றவேண்டிய நியமங்களை மட்டுமன்றி சில அதிகாரக் கருத்தியல்களையும் அவை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

3. விடுகதைகள்

அறிமுகம்

விடுகதைகளைக் கிராமிய மக்கள் 'நொடி' என்று கூறுவார்கள். விடுகதைகளைப் 'புதிர்' என்றும் கூறலாம். அதாவது குறித்த கூற்றுக்குள் மறைபொருளாக இருப்பதை அல்லது புதிரை விடுவிப்பதைப் பொருளாகக் கொண்டதே விடுகதைகள். அதாவது கதையை (குறித்த கூற்றை) விடுவிப்பது விடுகதை. 'நொடி' என்பது நொடிப்பொழுதில் கூறத்தக்கவாறு சுருங்கிய அமைப்புடையது என்ற கருத்தைத் தருகின்றது. அந்தவகையில் கிராமிய மக்களின் அறிவுக்கு விருந்தளிக்கும் இலக்கிய வடிவமாக விடுகதைகள் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன.

தமிழில் பழங்காலம் தொட்டு விடுகதைகள் வழக்கிலிருந்து வந்தன என்பதற்குத் தொல்காப்பியம் சான்றாகும். 'பாட்டு, உரை, நூலே, வாய்மொழி, பிசியே.....' என்ற தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் சூத்திரம் பழமொழியைப் பிசி என்று கூறுகின்றது. உவமையாக வருவதும் தெளிவுபட வருவதும் என விடுகதை இருவகையில் அமையும் என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

விடுகதைகளின் தன்மையும் அமைப்பும்

விடுகதைகள் தமிழில் புதிர்ப்பண்பை அடிப்படையாகக்கொண்டு எதிர் மறைப் பண்புள்ளனவாகவே பெரும்பாலும் அமைகின்றன. அத்துடன் வினா எழுப்பும் வகையிலும் விடையிறுக்கும் தன்மையாகவும் விடுகதைகள் உள்ளன.

விடுகதை பொருளையோ அல்லது கருத்தையோ மறைத்துக் கூறுகின்றது. விடுகதையில் ஒப்புவமைப் பண்பும், உருவக அமைப்பும் இன்றியமையாததாகும். உவமையும், உருவகமும் இல்லையெனில் விடுகதையே இல்லை எனலாம். பெரும்பாலான விடுகதைகளில் உவமை, உருவகப் பண்பு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது என்பர்³⁷.

விடுகதைகள் மயக்குமொழித் தொடர்களைக் கொண்டனவாக அமையும். மனித அறிவுக்கு நேரடியாகப் புலப்படாததாக பொருளைக் கொண்டிருக்கும் இவ்விடுகதைகள் சிந்தித்துப் பொருள் காணவேண்டியதாக அமையும். இத்தன்மை பற்றித் தே.லூர்து பின்வருமாறு கூறுவார்.

37 சக்திவேல், ச., 1983:121

“கருதிய ஒரு பொருளைச் செயற்கையான சொல்லமைப்பால் கூறுவது புதிரின் இன்றியமையாத் தன்மையாகும். உருவகங்களையே வைத்து அடுக்குவதனால் மட்டுமே இத்தகைய புதிர்களை அமைக்க இயலும். இவ்விடுகதைகளின் அடிப்படைகளுள் மயக்கப் பண்பை ஏற்படுத்தும் தடைக்கூறு (Block element) என்பது நடுநாயகமானது. அதாவது, விடுகதையானது கருத்தாக்க நிலையில் வினாவாகவே அமையும். அவ்வினாவை விடுவிப்பதைத் தடுக்கும் கூறு விடுகதையின் மூலக்கூறாகும்”³⁸.

விடுகதைகள் நிலைத்த தொடர் அமைப்பை உடையவை. சில விடுகதைகள் மோனை அமையப் பெற்றும், சில விடுகதைகள் எதுகை அமையப் பெற்றும், சில விடுகதைகள் இயைபு பெற்றும் வந்துள்ளன. எனினும், இத்தகைய ஓசைப் பண்புகள் இறுக்கமாகப் பின்பற்றப்படவில்லை. அடியளவு அடிப்படையில் ஓரடியில் இருந்து பல அடிகள் வரையான விடுகதைகள் உள்ளபோதும் பல அடிகளைக் கொண்ட விடுகதைகள் மிகவும் குறைவாகும்.

ஓரடி விடுகதைகள்:

- ஒரு குப்பிக்குள்ள ரெண்டெண்ண - இது என்ன? (கோழிமுட்டை)
- உரிச்ச கொக்கு சந்தைக்குப் போகுதாம் - (தேங்காய்)
- ஊசி மூக்கன் சந்தைக்குப் போறானாம் - (இறால்)

ஈரடி விடுகதைகள்:

- உள்ளே இருந்தால் ஓடித்திரிவான்
வெளியில் வந்தால் விரைவில் மடிவான் - (குருதி)
- மந்திரமெல்லாம் ஒரு முட்டைக்குள்ளே
மானமெல்லாம் ஒரு கொட்டைக்குள்ளே (பருத்தி)

பல அடி விடுகதை:

- அடி அடி தென்னஞ்சோலை
அதில் ஒரு பையன் காவல்
அப்பையா முதலி காவல்
முத்தையா செட்டி காவல்
இத்தனை காவலுக்குள்ளே
எப்படி வந்தாய் பெண்ணே?

குருவியும் கூண்டிறங்கிக்

குறவனும் கண்சாய

யாகசாலை வாசலுக்குள்ளே

சந்தோசமாக வந்தேன்³⁹ - (பெருச்சாளி)

பல அடி விடுகதைகள் பெரும்பாலும் கதை அமைப்பிலே அமைந்து வரும்.

பயிலப்படும் சந்தர்ப்பங்கள்

குறிப்பிட்ட சில நேரங்களில் மட்டும் பயிலப்படுவதாகவே விடுகதைகள் உள்ளன. 'விடுகதை போடுவது' என்பது பெரும்பாலும் ஓய்வு நேரப் பொழுதுபோக்கு நிகழ்வாகவே இருந்துவந்தது. ஓய்வு நேரங்களில் அதிலும் குறிப்பாக இரவு வேளைகளில் சாப்பாட்டின் பின்னர் வீட்டிலே சிறுவர்களும் பெரியவர்களும் ஒன்றாகக் கூடியிருக்கும்பொழுது தமக்குள் மாறிமாறி விடுகதைகள் கூறி மகிழ்ந்திருப்பதே பெரு வழக்காகும்.

இது ஒரு உலகப் பொது வழக்கம் என்பார் தே.லூர்து⁴⁰. ஒருவர் விடுகதையைக் கூற மற்றவர் மறுமொழி சொல்வதாக இது அமையும். சரியான மறுமொழியைச் சொல்கின்றபோது அது சொல்பவரதும் அதனைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களதும் அறிவுக்கு விருந்தளிப்பதாக அமையும். விடையளிக்கும்போது அந்த விடுகதையின் நுணுக்கத்தை உணர்ந்து மற்றவர்கள் வியப்படைவர். ஒருவர் கேட்ட விடுகதைக்கு மற்றவரால் விடையளிக்க முடியவில்லையெனில் மாற்று விடுகதையொன்றைக் கூறுவதும், அதற்கு முன்னர் விடுகதையைக் கேட்டவரால் விடையளிக்க முடியாதவிடத்து இருவரும் தத்தம் விடுகதைகளுக்கான விடைகளைத் தாமே கூறுவதும் வழக்கமாகும். சிறுவர்கள் மட்டும் அல்லது சிறுவர்களும் பெரியவர்களும் சேர்ந்து விடுகதை போடுவர். ஆனால் பெரியவர்கள் மட்டும் சேர்ந்து விடுகதை போடுவது மிகவும் குறைவாகும். இத்தகைய நிகழ்வு மகிழ்வுறுத்தல் நிகழ்வாக அமையும். வீட்டில் மட்டுமன்றி வேறு இடங்களில் பொழுதுபோக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலும் விடுகதைகள் பயிலப்பட்டுவந்துள்ளன.

39 செல்வராசா,என்., 2006:18.

40 லூர்து,தே.,1988:69.

பேசுபொருள்

விடுகதைகளில் இடம்பெறுகின்ற கருப்பொருட்களை நோக்கினால் கிராமிய மக்கள் தம் வாழ்வில் பயன்பட்ட பல்வேறு பொருட்களையும், இயற்கைச் சூழலில் கண்டு களித்தவற்றையும், அனுபவித்தவற்றையும் கருப்பொருளாக அமைத்துள்ளதை உணரலாம். அந்தவகையில், அவை இயற்கைப் பொருட்கள், விலங்கு மற்றும் பறவைகள், தாவரங்கள், உடல் உறுப்புக்கள், உணவுப் பொருட்கள், பண்ட பாத்திரங்கள், அணிகலன்கள், வாகனங்கள், தத்துவம், அறிவியல், புராண இதிகாசம், பல்பொருள்⁴¹, தொழில்கள் முதலானவற்றைக் கருப்பொருட்களாகக் கொண்டுள்ளன. எடுத்துக் காட்டுக்கள் வருமாறு:

- 'எட்டுக்கால் ஊன்றி இருகால் படமெடுத்து
வட்டுக்குடை பிடித்து வாறாராம் வன்னியனார்' - (நண்டு)
- 'காவி உடை அணிந்த கள்ளத் தவசி
கரையோரத்தில் கடுந்தவம் செய்கிறான்' - (கொக்கு)
- 'கணுவில்லா மரத்தில எலும்பில்லாதவன் ஏறுகிறான்' - (பேன்)
- 'முன்பிறந்தவர் ஆற்றிலே
நாவுக்கினியவர் காட்டிலே
நன்மொழி சொல்பவர் வீட்டிலே'
(ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஊர்வனவான முதலை, உடும்பு, பல்லி)

தாவரங்கள்/ பழங்கள்

- 'இலையுண்டு கிளையில்லை பூவுண்டு மணமில்லை
காயுண்டு விதையில்லை பட்டையுண்டு கட்டையில்லை
கன்றுண்டு பசுவில்லை அது என்ன?' - (வாழை மரம்)
- 'காய்க்கும் பூக்கும் கலகலக்கும் காக்கா தங்கக் கொப்பில்ல' - (நெற்கதிர்)
- 'பொட்டுப்போல் இலையிருக்கும்
பொரிப்போல் பூ பூக்கும்
தின்னக் காய் காய்க்கும்
தின்னாத பழம் பழுக்கும்' - (முருங்கை)
- 'தொப்பி கழண்டான் தொப்பெண்ண விழுந்தான்' - (பனம்பழம்)

41 சக்திவேல், சு., 1983:123

- 'முள்ளா முள்ளுக்குள்ளே
மூங்கிலம் தண்டுக்குள்ளே
வெள்ளி மணலுக்குள்ளே
வெங்கலச் செம்பு குந்தித்திருக்காம்' - (பலாப்பழம்)

உடல் உறுப்புக்கள்

- தச்சன் செய்யாத பெட்டி
தானே திறந்து மூடும் பெட்டி - (கண்)
- தத்தக்கா பித்தக்கா நாலுகால்
தானே முளைத்தது இரண்டு கால்
முத்தின மரத்துக்கு மூண்டு கால்
முடிவாய் போகயில் எட்டுக்கால் (கால் என்னும் உறுப்பை வைத்து
மனித வாழ்க்கைக் கட்டங்களைக் கூறுவது)

மனித உறுப்புக்கள் பற்றிய விடுகதைகள் உறுப்புகளின் வடிவங்களும் இயல்புகளும் இயற்கைக் காட்சிகளோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

விடுகதைகளின் பயன்பாடு

விடுகதைகளின் முதன்மையான பயன்பாடுகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்:

விடுகதையின் வெளிப்படையான பயன்பாடு பொழுதுபோக்கு-மகிழ்வளிப்பாகவே உள்ளது. அது உழைக்கும் மக்களுக்கு ஓய்வு வேளைகளிலே மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கின்றது.

சிறுவர்கள், பெரியவர்கள், அயலவர்கள் எல்லோரும் கூடியிருந்து விடுகதை போடுகின்ற நிகழ்வில் பங்குபற்றுகின்றபோது அவர்களுக்கு கிடையே தொடர்புகள் ஏற்படுவதோடு ஒருமைப்பாடு, இணைவு என்பன பெருகுவதற்கும் வழி ஏற்படுகின்றது.

அறிவு, உளப்பாங்கு விருத்திக்குத் தூண்டுகோலாக அமைகின்றது. அதாவது, விடுகதைகள் அறிவுக்கு உரைகல்லாகவும், சிந்தனைக்குத் தூண்டுகோலாகவும் அமைகின்றன. விடுகதை கூறுபவரின் உளப்பாங்கு வளர்ச்சியடைகின்றது. சிந்தனைக்கும் திறனுக்கும் பயிற்சியளிப்பனவாக விடுகதைகள் அமைகின்றன. இத்தகைய பயன்பாடு பற்றி ஆய்வாளர் பின்வருமாறு கூறுவர்:

பல்வேறு பொருட்களுக்கிடையே சிறப்பாக ஒன்றுக்கொன்று மாறான ஒப்பிட முடியாதவற்றுக்கிடையே ஒப்புமை காண்பதில் மனிதன் பெருமையடைகின்றான். மயக்கத்தைத் தீர்த்துத் தன்னால் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும் என்ற முறையில் மனிதன் திருப்தி அடைகின்றான். விடுகதை போடுபவன், விடுவிப்பவன், பார்வையாளர் போன்றோரின் தன்முனைப்பை வளர்க்கின்றது விடுகதை என்று உளவியல் நோக்கில் விடுகதையின் பயன் பற்றிக் குறிப்பிடுவர்⁴².

மக்களின் பல்வேறுபட்ட மரபுகளை வெளிப்படுத்தும் கருவூலங்களாக, வரலாற்று மூலங்களாக விடுகதைகள் அமைகின்றன. மக்களின் வட்டார வழக்குகள், அவர்களது பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், அவர்களது ஒழுக்க விழுமியங்கள், சிந்தனைப் போக்குகள், கொள்கைகள், அவர்கள் வழிபடும் தெய்வம், தொழில்கள் முதலான பல்வேறு விடயங்களும் விடுகதையின் பின்னணியில் உணர்த்தப்படுகின்றன.

4. கதைப் பாடல்கள்

அறிமுகம்

கதை ஒன்றை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு மக்கள் முன்னர் எடுத்துரைக்கப் பட்டு, பரம்பரை பரம்பரையாக வாய்மொழியாகப் பாடப்பட்டு வருவது கதைப்பாடலாகும்⁴³. இக்கதைப்பாடல்கள் இசைக் கருவிகளின் பயன் பாட்டுடனோ, பயன்பாடு இன்றியோ ஒருவர் அல்லது குழுவாகச் சேர்ந்து எடுத்துரைப்பதாக அமையும். கதைப்பாடல்களைக் கிராமிய மக்கள் 'கதைப்பாடல்கள்' என்று கூறுவதில்லை. அந்தவகையில் இலங்கையில் கதைப்பாடல்கள் பல்வேறு வடிவங்களிலும் பெயர்களிலும் வழங்கி வருகின்றன. வில்லுப் பாடல்கள், கூத்துப் பாடல்கள், சடங்குப் பாடல்கள், ஊஞ்சல் பாடல்கள், பள்ளுப்பாடல்கள், ஒப்பாரி என்ற பல்வேறு வடிவங்களிலே கதைப்பாடல்கள் நிலவுகின்றன.

கதைப் பாடல்களின் தன்மைகள்

கதைப்பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்களுக்குரிய பொதுமையான பண்புகளைக் கொண்டிருப்பதோடு சிறப்பான தன்மைகளையும் கொண்டிருப்பதைக்

42 லூர்து, தே., 1988: 74.

43 லூர்து, தே., 1988: 76.

காணலாம். கதைப்பாடல்களின் தன்மைகள் பற்றி மால்கம் லாஸ் (G.Malcolm Laws, Jr) பின்வருமாறு கூறுகின்றார்⁴⁴.

“எடுத்துரைக்கப்படும் நாட்டார் பாடல் (Narrative folk – song) பற்றி நான் ஆய்வு செய்கின்றேன். கதைப்பாடலில் கதையே இன்றியமையாத கூறாகும். தொடக்கத்திலிருந்து முடிவுவரை ஒரு கதையைக் கூறாத நாட்டார் பாடலை நான் கதைப்பாடலாகக் கருதமாட்டேன். ஒரு பாடல் கதைப்பாடல் என்று சொல்லப்பட வேண்டுமென்றால் அப்பாடல், மரபான ஒரு வாழ்வைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதாவது முக்கியமாக அது மக்களின் நினைவில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். மேலும் ஒரு பாடகனிடமிருந்து மற்றொரு பாடகனுக்கு வாய்மொழியாகச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்க வேண்டும்” என்கிறார். இவற்றைவிட கதைப்பாடல்களின் வேறுசில பண்புகளையும் மாக் எட்வர்ட் லீச் (Mac Edward Leach) கூறுகின்றார்:

- எடுத்துரைக்கப்படுவது
- பாட்டாகப் பாடப்படுவது
- உள்ளடக்கத்தாலும், பொருளாலும், நடையாலும், பெயராலும் மக்களுக்குரியது.
- தனிச் சம்பவம் ஒன்றைப் பிரதிபலிப்பது.
- தற்சார்பற்றது. கதையின் நிகழ்ச்சிப் போக்கு உரையாடலாலும் சம்பவங்களாலும் முடிவை நோக்கி விரைவாக நகரும்.

என்று கூறும் அவர், எடுத்துரைக்கப்படும் எல்லாவிதமான கதைகளுக்கும் கதையின் நிகழ்ச்சிப் போக்கு, பாத்திரங்கள், பின்புலம், கரு என்ற நான்கு பண்புகள் உள்ளன. ஆனால், இவற்றினுள்ளும் கதைப்பாடல்களுக்கு இன்றியமையாதது நிகழ்ச்சிப் போக்கேயாம். இதுவே ஆர்வத்தைத் தூண்டுவது, ஈர்ப்பது. நிகழ்ச்சிப் போக்கு நாடகப் பாங்கில் அமைந்திருக்கும். திடுக்கிடச் செய்வதாகவும், நினைவில் பதிதற்குரியதாகவும் இருக்கும் என்றும் கூறினார்⁴⁵.

தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள் பற்றி ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் அ. பாண்டிரங்கன் நாட்டார் பாடல் வகைகளில் ஒன்றான கதைப்பாடல்கள் கொண்டிருக்கின்ற சிறப்புப் பண்புகளைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

44 மேற்கோள்: லூர்து,தே.,1988:77.

45 மேலது,78-79.

1. கதையொன்றைக் கொண்டிருத்தல்.
2. நாடகப் பாங்குடன் அமைதல்.
3. நிகழ்கலை வடிவில் வழங்குதல்.
4. பாடுகளும் இருத்தல்.
5. பல்வேறு வடிவங்களில் இருத்தல்.
6. திட்டமிட்ட கட்டமைப்பு.

கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் காப்பு, குருவணக்கம்/ இறை வணக்கம், வரலாறு, வாழி என்ற பகுதிகளைக் கொண்டனவாக அமைந்திருக்கும். எனினும், எல்லாப் பாடல்களிலும் அனைத்தும் இடம்பெற்றிருக்கும் என்றும் கூறமுடியாது.

கதைப் பாடல்களின் வகைகள்

கதைப்பாடல்கள் உள்ளடக்கம், இசை முதலான பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழ்க் கதைப் பாடல்கள் பற்றிய வகைப்பாடுகள் பெரும்பாலும் உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகவே அமைந்துள்ளன. அந்தவகையில், நா. வானமாமலை தெய்வீகக் கதைப்பாடல்கள், புராணக் கதைப்பாடல்கள், சமூகக் கதைப்பாடல்கள், வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள் என்று நான்கு வகையாகப் பிரிக்கின்றார்⁴⁶. ச.சக்திவேல் புராண இதிகாசக் கதைப்பாடல்கள், வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள், சமூகக் கதைப்பாடல்கள் என்று வகைப்படுத்துகின்றார்⁴⁷. இதை ஒத்ததாகவே அ. பாண்டுரங்கன் புராணக் கதைப் பாடல்கள், சமூகக் கதைப்பாடல்கள், வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள் என்று வகைப்படுத்துகின்றார்⁴⁸.

இந்த அடிப்படையில் இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் வானமாமலையின் வகைப்படுத்தலுக்கு உட்பட்டவையாகவே உள்ளன. இவ்வாறு வகைப்படுத்தியுள்ளபோதும் ஒரு வகையில் இன்னுமொரு வகையின் தன்மைகள் இடம்பெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

46 வானமாமலை,நா., 1974 :21.

47 சக்திவேல்,ச.,1995: 95

48 பாண்டுரங்கன்,அ.,1995:242-249.
noolaham.org | aavanaham.org

1. தெய்வீகக் கதைப்பாடல்கள்

இலங்கைத் தமிழ்க் கதைப்பாடல்களில் தெய்வங்கள் மீது பாடப் பட்டிருக்கின்ற கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் கோயில்களில், சடங்குகளில் பாடப்படுகின்ற புனிதப் பாடல்களாகவே உள்ளன. கோயில்களில் ஏட்டுச் சுவடிகளாக இருந்த இவை அவற்றின் அளிக்கை காரணமாக மக்கள் மத்தியில் வாய்மொழியாகவும் நிலவி வருகின்றன.

கோயில் சடங்குசார் கதைப்பாடல்களுக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாக வதனமார் என்ற தெய்வத்தின் கதைகளும் 'வதனமார் ஊர்சுற்று காவியம்', 'வதனமார் குழுமாடு கட்டு காவியம்', 'வதனமார் குழுமாடு கட்டு அகவல்', 'வதனமார் யானை கட்டு அகவல்', 'வதனமார் தேன்வெட்டு காவியம்' ஆகிய ஐந்து கதைப்பாடல்களைக் கூறலாம்.

இந்தப் பாடல்கள் வதனமார் எனப்படுகின்ற ஒரு இடையர் குழுவும் இந்தியாவிலிருந்து கிழக்கிலங்கைக்கு வந்து குழுமாடு கட்டுதல், யானைகளை அடக்குதல், தேனெடுத்தல் முதலான தொழில்களைப் புரிந்தும், வீரதீரச் செயல்களைப் புரிந்தும் இறுதியில் வெள்ளைக் கடாவால் வெட்டுண்டு அகால மரணத்தைத் தழுவியதையும் பின்னர் தெய்வநிலை பெற்றதையும் கூறுகின்றன.

அமானுஸ்ய நிகழ்வுகளோடும் தெய்வீகப் பண்புகளோடும் கூடவே வரலாற்றுச் செய்திகளையும் இணைத்துச் செல்கின்ற வதனமார் கதைப் பாடல்களை மதநிலைநின்ற வரலாற்றுணர்வுப் பாடல்களாகவே கொள்ள வேண்டும். அவற்றில் பேசப்பட்டிருக்கின்ற வதனமார் குழுமத்தின் வரவு, அவர்களின் தொழில்முறை, அவர்கள் தெய்வமாதல் முதலானவை பற்றிய பல தகவல்கள் கிழக்கிலங்கைச் சமூகத்தின் ஒரு காலகட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகளாக உள்ளன. அதேவேளை இப்பிரதேச மக்களின் பக்தியுணர்வையும் நம்பிக்கைகளையும் அவை புலப்படுத்திநிற்கின்றன.

'வெள்ளைக் கிடாவும் விரைந்துவர லுற்றதுவே

வேதங்க ளோதிநிற்க வெள்ளைக்கிடா வெட்டியதே

வீராதி வீரரெல்லாம் வீணிலே தான்மடிந்தார்.....

எல்லோரை யும்மெழுப்பி எதிர்கொண்டு போகையிலே

எச்சில்பட்ட நீங்களினி இங்குவரக் கூடாது

பட்டிக்குப் பட்டி பாலமிர்த முண்டுபண்ணி

எல்லாமை செல்லாமை எல்லோர்க்கு முண்டுபண்ணி

எல்லோரும் நில்லுமென்று ஏகினாள் சுவாதியம்மை'

- (வதனமார் குழுமாடுகட்டு அகவல்)

இறுதியில் வெள்ளைக் கடாவால் வெட்டப்பட்டு வதனமார் இறந்ததும் சுவாதியம்மன் வந்து அவர்களை எழுப்பித் தெய்வநிலை பெற அருளினார் என்கிறது இப்பாடல். 'கொலையில் உதித்த தெய்வங்கள்' என்ற தமிழ் மரபின் தொடர்ச்சியாக வதனமார் தெய்வ உருவாக்கத்தை இந்தப் பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இவற்றைவிட கண்ணகி அம்மனின் கதை கூறுகின்ற பொற்புறா வந்த காவியம், வற்றாப்பளைக் கண்ணகியம்மன் காவியம், தம்பிலுவில் கண்ணகி அம்மன் காவியம் முதலான பல சடங்குப் பாடல்கள் பொதுவாக பிரதேச நாட்டாரிடையே வழங்கும் கண்ணகி கதையைக் கூறிச் செல்வதுடன் வளம் முதலான அருள் வேண்டிப் பிரார்த்திப்பனவாகவும் உள்ளன.

2. புராண, இதிகாசக் கதைப்பாடல்கள்

இத்தகைய பாரம்பரிய கதைப்பாடல்களிலே பாரத அம்மாளை, கஞ்சன் அம்மாளை, இராமர் அம்மாளை, வள்ளியம்மன் அம்மாளை முதலான அம்மாளைப் பாடல்கள் பழமையானவையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த இப்பாடல்கள் புராண, இதிகாசக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இப்பாடல்களிலே பாரத அம்மாளை, கஞ்சன் அம்மாளை ஆகிய கதைப்பாடல்கள் வழிபாட்டுப் பாடல்களாகவும் சமூகநிலைப்பட்ட பாடல்களாகவும் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன. பாரத அம்மாளை திரௌபதை அம்மன் கோயில்களில் படிக்கப்பட்டு வருகின்றது. கஞ்சன் அம்மாளை விஷ்ணு கோயிற் சடங்கில் கதவு திறக்கப்பட்டதில் இருந்து இறுதி கலியாணச் சடங்கு வரை படிக்கப்படுகின்றது.

பாரத அம்மாளை பாரதக் கதையை முழுமையாகவும் ஆனால், சுருக்கமாகவும் பாடுகின்ற ஒரு கதைப்பாடலாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் காலம் கி.பி. 1713 க்கு முன்னராய் இருக்கலாம் என்பார் அதன் பதிப்பாசிரியர் சா.இ.கமலநாதன். ஏறத்தாழ 9500 வரிகளைக் கொண்டது. காப்பு, அவையடக்கம், வரலாறு, வாழி என்ற அமைப்பையுடையது. இந்த இலக்கியத்தின் தன்மைகளை நோக்கும்போது அது பொது மக்களுக்காக அவர்களது ரசனைக்கும் அறிவுக்கும் ஏற்ப உருவாக்கப்பட்டது என்பது தெரிகின்றது.

'ஒன்று மறியே னுரைத்தொரு பாரதத்தை
மன்றிலுள்ளோர் எல்லோரும் மகிழ்ந்து கேட்டருள்வீர்'

என்ற அவையடக்கப் பாடலடிகள் அளிக்கை நிலையில்/ மக்கள் மத்தியில் அது பயிலப்பட்டு வந்ததைக் காட்டுகின்றன. பாண்டிருப்புத் திரௌபதை அம்மன் கோயில் வருடாந்த திருவிழாவின்போது இவ்விலக்கியம் இன்றுவரை பாடப்பட்டு வருவது இப்பண்பை உறுதி செய்கின்றது.

“பாரத அம்மானை அமைப்பை நோக்கும்போது அது பொது மக்களுக்கு கதைசொல்லும் பாணியிலேயே அமைந்துள்ளதென்பது புலனாகின்றது” என்று சா.இ.கமலநாதன் கூறுவது (2004: xxix - xxx) இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. வியாச, வில்லி பாரத எழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து பல்வேறு மாற்றங்களையும், புதிய சேர்க்கைகளையும், விடுபாடுகளையும் பெற்றுள்ள இப்பாடல் பாரதக் கதையைத் தமது பிரதேச மக்களுக்குரியதாக மாற்றுகின்ற முயற்சியாக உள்ளது. இது புராண, இதிகாசம் சார்ந்த கதைப்பாடல்களின் பிரதான பொதுத் தன்மையாகும்.

பாரத அம்மானையில் வியாச, வில்லி பாரதக் கதைகளிலே இல்லாத புதிய கதை இணைப்புகள் பல இடம்பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக அருச்சுனன் தவநிலைக்குச் செல்லும்போது பேரிண்டன்- பேரிண்டி ஆகிய அரக்கர்களைச் சந்திக்கின்ற கதையைக் கூறலாம். இவ்வாறே சகுனி பற்றியும் சுவையான புதிய இரு கதைகள் இடம்பெறுகின்றன.

அத்தோடு, வியாச, வில்லி பாரதக் கதைகளிலே இடம்பெறுகின்ற பல கதைக் கூறுகள் பல்வேறு மாற்றங்களோடும் இடம்பெறுகின்றன. இதற்கு உதாரணங்களாக இடும்பன் - இடும்பி கதை, சூதாட்ட நிகழ்வு பற்றிய கதை முதலான பல கதைக் கூறுகளைக் கூறமுடியும். சூதாட்டம் பற்றிய கதையிலே திரௌபதி ஒரு புரட்சிப் பெண்ணாகப் படைக்கப் பட்டுள்ளமை மிக முக்கியமானதொரு மாற்றமாகும். தருமர்துரியோதனனுடன் சூதாடித் தோற்ற பின்னர் தன்னைப் பணயமாக வைத்துச் சூதாடியது முறையற்றது என்று சபையிலே கடுமையாக வாதாடுகிறாள்.

வெருவிமனக் கோவமதாய் வேந்தன்முகம் பார்த்து

வாருமடா சூதுபொர மன்னவனே யென்னுடனே

என்று மிக்க ஆக்ரோசத்தோடு தன்னுடன் சூதாடுவதற்குத் துரியோதனை அழைத்து அவனைத் தோற்கடித்துத் தன்னை வென்றெடுப்பவளாகக் காட்டப்படுகின்றாள்.

இந்த ஆக்கமுறையின் மற்றொரு அம்சமாக சில காட்சிகள் அல்லது கதைக் கூறுகளை விரிவுபடுத்துவது அல்லது சுருக்குவது என்ற முறையியலும் பாரத அம்மாளையிலே பின்பற்றப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

ஆகவே, பாரதக் கதையைப் பொதுமக்களுக்குரியதாக மாற்றுகின்ற படைப்பாகவே பாரத அம்மாளை அமைந்துள்ளது. அதன் மொழி, வடிவம் (அம்மாளை), இசை, அளிக்கைப் பண்பு, கதையமைப்பு, எடுத்துரைப்பு முறை என்ற அனைத்தும் பொது மக்களின் உணர்வுகளை மையப்படுத்தியனவாகவே அமைந்துள்ளன.

கஞ்சன் அம்மாளை கிருஷ்ணன் தேவகி வயிற்றில் கண்ணனாகப் பிறந்து கொடுமைகள் புரிந்த கஞ்சனை அழித்தொழிக்கும் புராணக் கதையை அம்மாளை வடிவில் கூறுவது. இந்த அம்மாளையில் கஞ்சன் வதம் மட்டுமன்றி அதனோடு தொடர்புபட்ட பூதனை வதம், சகடன் நினைபோசனன் வதம், மத்தன் மகாமத்தன் வதம் முதலான வதங்களும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு கண்ணனது வரலாறும் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றது.

வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போதெல்லாம் விஷ்ணுவின் அவதார மகிமை, அற்புத ஆற்றல், அருள்மாட்சி பற்றிப் பேசப்படுவது காரணமாகவும், விஷ்ணு கோயிற் சடங்கின்போது கஞ்சன் அம்மாளை பாடப்படுவது காரணமாகவும் இந்நூல் பொதுமக்கள் மத்தியில் எளிதாகப் பரவி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு பொழுதுபோக்குக் காரணமாகவும் ஆவணி மாதச் சதுர்த்திப் பிறையைத் தவறுதலாகப் பார்க்க நேரிடுவதனாலேற்படும் தோஷம் காரணமாகவும் கஞ்சன் அம்மாளை வீடுகளில் பாடப்படுகின்ற வழக்கமுள்ளது⁴⁹. பாரத அம்மாளையைப் போலவே இந்நூலும் பொதுமக்களைக் கவரக்கூடிய வகையில் பாடப்பட்டுள்ளது.

இராமர் அம்மாளை இராமாயணக் கதையைக் கூறுவது. இந்நூல் நாற்சீர் கொண்ட அகவல் யாப்பில் அமைந்தது. 4800 அடிகளைக் கொண்டது. சுருக்கமாகக் கதையை மட்டும் மக்களிடையே பரப்ப வேண்டும் என்ற காரணத்தினாற் போலும் உயர்நிலை கொடுத்து அறிஞர் விமர்சிக்கும் கவித்துவம் புலப்படும் கவிதைகள், வர்ணனைகள் என்பன பெரும்பாலும் இராமர் அம்மாளையில் இடம்பெறவில்லை⁵⁰. இராமர்

49 யோகராசா, செ., 2003: 147-148.

50 கமலநாதன், சா.இ., 2003: 151.

அம்மாளை சாதாரண மக்களுக்காக எழுதப்பட்டது என்பதை இது காட்டுகின்றது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள மட்டக்களப்புப் பிரதேச மக்களின் பேச்சுமொழிப் பயன்பாடும் இதனையே காட்டுகின்றது.

வள்ளியம்மன் அம்மாளை வள்ளியின் வரலாறு கூறுவது. இந்நூல் வள்ளியின் பிறப்பு, வள்ளியை வேடர்கள் கண்டெடுத்து வளர்த்தல், தினைப்புனம் காத்தல், முருகன் வள்ளியிடம் சென்று திருவிளையாடல் புரிதல், வள்ளிக்கு முருக வடிவத்தைக் காட்டுதல், முத்தியடைதல் என்ற கதையமைப்பையுடைய புராணக் கதையினைச் சாதாரண மக்களின் புரிதலுக்கும், ரசனைக்கும் ஏற்ப எடுத்தியம்புகின்றது. காப்பு, கதை, வாழி என்ற அமைப்பினைக் கொண்டது

கூத்துப் பாடல்களும் இவ்வகையைச் சார்ந்தனவாகும். அந்தவகையில் இராமாயண, பாரதக் கதைகள் சார்ந்த கூத்துப்பாடல்கள் இவர்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்று வந்துள்ளன. இவை கூத்தாட்ட அளிக்கைப் பாடல்களாக மட்டுமன்றி வாய்மொழியாகவும் மக்கள் மத்தியில் நிலவின. இதிலும் பாரதக் கதைப்பாடல்கள் மிகச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன.

3. சமூகக் கதைப்பாடல்கள்

சமூகக் கதைப்பாடல்களுக்கு வன்னிப் பகுதியிலே வழக்கிலுள்ள வேலப்பணிக்கன் ஒப்பாரி, பன்றிப்பள்ளு முதலானவற்றைக் கூறலாம். வேலப்பணிக்கன் ஒப்பாரி வன்னிப் பகுதியில் யானை பிடிக்கும் தொழில் புரிந்த பணிக்கர் சமூகத்தின் கதையைக் கூறுகின்றது. பணிக்கர் பலராலும் பிடிக்க முடியாத கொம்பன் யானையை வேலப்பணிக்கரின் மனைவி அரியாத்தை சவாலாக ஏற்று யானையைப் பிடித்துக் கட்டுகின்றாள். ஆனால், இறுதியில் அவள் நஞ்சு கொடுத்துக் கொல்லப்படுகின்றாள். அந்தவகையில் பெண்ணின் துணியையும் வீரத்தையும் காட்டுகின்ற ஒரு கதையாக இது கருதப்படுகின்றது.

பொல்லை எடுத்து என்கையிலே ஆனைமத யானையது வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தை கையில் பொற்புடனே தான் கொடுக்க உன் காலைத்தா தா கந்தா ஆனையடி ஆனையடி ஆனைமறிகாறன் மகன் ஆனை மயில் வாகனமே நானும் கனத்த வடம் போட்டிற்றுக்க முன்னங்கால் தான் கிழப்பி வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி நாச்சன் அரியாத்தைக்கு முடுக்கிட்டு நின்றதுவே
மான் வாற் கயிறு எடுத்து வேலப்பணிக்கர் பெண்சாதி
அவமனங்குளிர்ப் போட்டிற்றுக்கி.....

என்று யானையை அடக்கும் அரியாத்தையின் துணிவும் வீரமும் பலவாறு பேசப்படுகின்றன. அதேவேளை அவளது வீரம் மத நம்பிக்கையோடு இணைந்ததாகச் சித்திரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். ஆயினும், அவள் இறுதியில் கொல்லப்படுவதானது குறித்த வீரச்செயல் பெண்ணுக்குரியதல்ல என்ற ஆண் முதன்மைச் சமுதாய உணர்வை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

பன்றிப் பள்ளு வன்னிப் பிரதேச விவசாய உற்பத்தி தொடர்பான பிரச்சினையைக் கருவாகக் கொண்டது. கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் ஆகியவர்களுக்கு இடையிலான குடும்ப உறவைப் பன்றிகள் மீதேற்றிக் கதைகளும் அமைப்பில் அது பாடப்பட்டுள்ளது.

தாயை விட்டுப் பிரியவும் வேண்டாம்
தனியே தூரத் தகலவும் வேண்டாம்
வேசை மக்கள் உலாவியே வந்தால்
வெருட்டுவார் ஓடித் தப்பவும் மாட்டீர்

ஓட்டும் கட்டையு மாகத் துரத்துவான்
ஊண்டிச் சூழினால் ஊட்டி முறிப்பான்
குட்டி யென்று மனமிரங் காக்குறங்
கொள்ளி யால்உயிர் கொல்லுவான் மக்கான்

பன்றிகள் வயலில் நெல்லுத் தின்னும்போது தாய்ப்பன்றி குட்டிக்குக் கூறுவதாக இப்பாடல்கள் வருகின்றன. விவசாயத் தொழில் (அருவிவெட்டு) முயற்சியின்போது பாடப்படுகின்ற இப்பாடலில் நகைச்சுவை உணர்வு முக்கியம் பெறுகின்றது.

4. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள்

வரலாற்றுப் பாடல்களுக்கு கண்டிராசன் ஒப்பாரி, கண்டிராசன் ஊஞ்சல், கண்டிராசன் கூத்துப்பாடல்கள் முதலானவை எடுத்துக்காட்டுக்கள். இந்து மூன்று பாடல்களும் ஒரே கதையைக் கூறினும் இசை அமைப்பில் வேறுபடுவதோடு கதைக் கூறுகளைப் பொறுத்தும் சிற்சில வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன.

கண்டியை ஆட்சி செய்த கடைசி மன்னனாகிய ஸ்ரீ விக்கிரமராச சிங்கனைப் பற்றிய வாய்மொழிக்கதைகள் மட்டுமன்றி மேற்படி கதைப் பாடல்களும் மக்கள் மத்தியில் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து நின்ற ஸ்ரீ விக்கிரமராசசிங்கன் தனது தளபதி ஆலப்பிள்ளையின் மருமகள் பூசணியாளமீது ஆசைகொள்கிறான். ஆலப்பிள்ளையை கண்டியைக் கைப்பற்ற வரும் ஆங்கிலேயருடன் போரிடுமாறு தூர

இடத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு பூசணியானைக் கூட்டிவருமாறு மந்திரியை அனுப்ப அவள் மறுக்கிறாள். அதனால் ஆத்திரமுற்ற மன்னன் அவளைக் கொண்டு வரச் செல்கின்றான். இதையறிந்த பூசணியாள் தப்பிச் சென்று பின் கங்கையில் வீழ்ந்து இறக்கிறாள். பூசணியாளின் இடத்துக்குச் சென்ற மன்னன் அவளைக் காணாததால் ஆலப்பிள்ளையின் மனைவியையும் ஏழு பிள்ளைகளையும் கொலை செய்கின்றான். பின்னர் ஆலப்பிள்ளை ஆங்கிலேயருடன் சேர்ந்து கண்டியைக் கைப்பற்றத் துணைசெய்கிறான். கண்டி மன்னன் பிடிபட்டபோது ஆலப்பிள்ளை அவனைக் கடுமையாகத் தாக்குகின்றான். பின் ஆங்கிலேயர் மன்னனைக் காப்பாற்றிச் சிறையில் அடைக்கின்றனர். ஆலப்பிள்ளையால் தமக்கு ஆபத்து என்றுணர்ந்த ஆங்கிலேயர் அவன் சென்ற கப்பலை மூழ்கடித்துக் கொலை செய்கின்றனர்.

இக்கதையின் மையம் அரசன் தன்னிலை தவறியதனால் நாட்டுக்கு/ ஆட்சிக்கு ஏற்பட்ட கேட்டைக் காட்டுவதாகும். அத்தோடு பெண்ணின் கற்புநெறியை வற்புறுத்துவதும் கதையின் நோக்கமாக உள்ளது. இந்த இருவிடயங்களையும் வற்புறுத்துவதற்காக பல்வேறு புனைவுகளும் இயற்கையிகந்த நிகழ்ச்சிகளும் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. இந்த விடயங்கள் கதையில் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் அம்சங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. உதாரணமாக மன்னன் ஆலப்பிள்ளையின் மனைவியையும் ஏழு பிள்ளைகளையும் கொலை செய்யும் கதை பின்வருமாறு சித்திரிக்கப்படுகின்றது:

பூசணியைக் காணவில்லைப் போனவளை நானறியேன்
என்றழுதாள் மங்கிலியம் ஏழை முகங்காட்டியவள்
மயிரைப்பிடித்திழுத்து மண்மீதிலே வீழ்த்தி
மக்களைக் கொண்டாடியென்று மன்னவனுஞ் சொன்னானே
நித்திரையிலே கிடக்கும் ஏழுபேர் மக்களையும்
கூட்டிவந்து ராசாமுன் குறுகி நின்றாள் மங்கிலியம்
ஒவ்வொரு பிள்ளைகளை உரலிலே நீபோட்டு
உலக்கைகளைத் தூக்கித் துவையென்றானவ்வரசன்
ஒவ்வொருவராய்ப் போட்டு உலக்கைகளைத் தூக்கியவள்
துவைத்தானே மங்கிலியம் துயரத்துடன்னன்னேரம்
பார்த்து நின்ற வீரசிங்கன் பதைத்துமனந் துடித்தந்த
உதிரமுழுதுமள்ளி உண்டான் வீரசிங்கன்
மக்களைக் கொன்றானே மாபாவியானேனோ
புழுவாய்த் துடித்துப் புரண்டழுதாள் மங்கிலியம்

மன்னன்தையறிந்தால் மாய்த்திடுவாரே வுயிரையென்று
 அந்த ஏழுமக்கள் தம்முதிரம் இன்பமுடனே குடித்து
 இரத்த வெறியாகி நின்றான் வீரசிங்க னன்னேரம்
 வீரவாளுருவியவளை வெட்டிவிட்டான் ரெண்டு துண்டாய்.....

இப்பாடல் வரிகளில் மன்னன் மிகக் கொடுமானவனாகக் காட்டப் படுகின்றான். பிள்ளைகளை உயிரோடு உரலில் போட்டுத் தாயே குற்றிக் கொல்லுவதும், அந்த உதிரத்தை மன்னன் இன்பமுடன் பருகுவது என்பதும் புனைவுநிலைப்பட்டதாக அல்லது மிகைப்படுத்தப்பட்டதாகவே உள்ளது. இந்த மன்னன் பற்றிய சில எழுத்தாவணத் தகவல்களும் இது கற்பனை நிலைப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்றன. எனவே புனைவுகளுடன் கூடிய வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்களாக இவை அமைந்துள்ளன.

5. வாய்மொழிக் கதைகள்

அறிமுகம்

மக்கள் மத்தியில் வாய்மொழியாக வழங்கி வருகின்ற பழைய கதைகள் அல்லது மரபுவழிக் கதைகள் வாய்மொழிக் கதைகளாகும். இவை நாட்டார் கதைகள், நாடோடிக் கதைகள், கிராமியக் கதைகள், பழங்கதைகள் என்று பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன.

இலங்கையில் வழங்கி வருகின்ற வாய்மொழிக் கதைகளில் சில தமிழகம் முதலான இடங்களிலும் வழங்கிவருவன. இருந்தபோதும் வாய்மொழிப் பரவுதல், பிரதேச வேறுபாடு என்பவற்றுக்கு ஏற்ப அவற்றிலே சிற்சில மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பல கதைகள் இலங்கைப் பிரதேசங்களிலே உருவான கதைகளாகும். இந்த வாய்மொழிக் கதைகளைத் தொகுக்கின்ற ஒருசில முயற்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அந்தவகையில் சந்தியாகோப்பிள்ளை சந்திரவர்ண முதலியார் தொகுத்த 'கதாசிந்தாமணி', மட்டக்களப்புக் கலாசார பேரவை தொகுத்த 'மட்டக்களப்பு மாநில உபகதைகள்', பேராசிரியர் கி. விசாகரூபன் தொகுத்த 'ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள்' முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன.

கதைகளின் நோக்கம்

நாட்டார் கதைகளின் பிரதான நோக்கம் மகிழ்வுட்டலையும் பொழுது போக்கையும் வழங்குவதும், குறிப்பாக குழந்தைகளுக்கு வாழ்க்கை அறங்களை, பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் போதிப்பதுமேயாகும். சில

கதைகள் சமூக அநீதிகளுக்கு, மூடத்தனங்களுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்பதையும் நோக்காகக் கொண்டுள்ளன. கதைகளின் நோக்கம் மக்களுக்கு அறக்கோட்பாட்டை உணர்த்துவதாகும். நாட்டுப்புற மக்களுக்கு முறைசாராக் கல்வி (Non- Formal education) போன்று உலகியல் அறிவைப் புகட்டுகின்றது. அனைத்து மக்களின் வாழ்வியலை விளக்குவதாக உள்ளது. வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக அறிவூட்டி ஆக்க வழிப்படுத்துகின்றது. பொழுதுபோக்கிற்குச் சாதனமாக மட்டுமன்றி அறநெறியைப் போதிக்கின்றது. வளரும் குழந்தைகளுக்கு நீதி போதனைக் களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்றது என்பர் ஆய்வாளர்⁵¹.

கதைகளின் முக்கியத்துவம்

நாட்டார் கதைகள் வரலாற்று ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன என்ற வகையில் அவற்றுக்குப் பிரதான இடமுண்டு. பிரதேச மக்களின் அல்லது சாதிக் குழுமங்களின் சமூக, சமய, அரசியல் வரலாற்று ஆதாரங்களாக அவை விளங்குகின்றன. அதற்கு மேலாக குறிப்பிட்ட பிரதேச மக்களின் சமூக, சமயச் சடங்குகள், அவர்களது மொழி வழக்காறுகள் என்பவற்றை அறிந்துகொள்வதற்கான ஆதாரங்களாகவும் அவை விளங்குகின்றன. நாட்டார் கதைகள் பிரதேச மக்களின் வாழ்வியலை விளக்குவன.

நாட்டார் கதைகள் சமூகவியல், மானிடவியல், உளவியல், மொழியியல், அரசியல் போன்ற துறைகளை உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகின்றன. பண்பாட்டுக் கூறுகளின் மீட்டுருவாக்கத்தை நாட்டாரியல் இன்றி, நாட்டார் கதைகள் இன்றி முழுமையாகச் செய்ய இயலாது. நாட்டார் கதைகளை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு தமது முன்னோரின் பழக்கவழக்கங்களை, நம்பிக்கைகளை, சடங்காசாரங்களைத் தேடுதல், உருவாக்குதல் பண்பாட்டு மீட்டுருவாக்கமாகும். நாட்டார் கதைகளின்வழி சமூக மதிப்புகளை ஆராய வழியுண்டு⁵².

கதைகளின் வகைகள்

நாட்டார் கதைகள் பொருள், கதையின் பாத்திரங்கள், கதை கூறுவோர் முதலானவற்றை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு வகைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழில் வழங்கும் நாட்டார் கதைகளை தே.லூர்து தோற்றம் பற்றிய பழமரபுக் கதைகள், வரலாற்றுப் பழமரபுக் கதைகள், இடப்பெயர் சார்ந்த பழமரபுக் கதைகள், உள்ளூர்ப் பழமரபுக் கதைகள்,

51 சக்திவேல், சு., 1983: 67.

52 ராஜநாராயணன்,கி.,1991: பதிப்புரை.

தேசியத் தலைவர்கள், போர்கள், அழிவுகள் குறித்த பழமரபுக் கதைகள், பேய்கள் நடமாடும் இடங்கள், சமயப் பழமரபுக் கதைகள் என வகைப் படுத்துகின்றார்⁵³.

சு.சண்முகசுந்தரம் மனிதக் கதைகள், மிருகக் கதைகள், மந்திரக் கதைகள் என மூவகைப்படுத்துகின்றார்⁵⁴. சு.சக்திவேல் மனிதக் கதைகள், மிருகக் கதைகள், மந்திர தந்திரக் கதைகள், தெய்வக் கதைகள், இதிகாச புராணக் கதைகள், பல்பொருள் பற்றிய கதைகள் என ஆறாக வகைப் படுத்துவதோடு மனிதக் கதைகளை பதினொரு வகைப்படுத்துகின்றார்⁵⁵.

பேராசிரியர் விசாகரூபன் அவர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள் என்ற தொகுப்பிலே ஈழத்து வாய்மொழிக் கதைகளை தெய்வக் கதைகள், மந்திரக் கதைகள், பேய்க்கதைகள், அரச கதைகள், மனிதப் பண்புக் கதைகள், விலங்குக் கதைகள் என வகைப்படுத்துகின்றார்⁵⁶. பேராசிரியர் அம்மன்கிளி முருகதாஸ் அற்புத மாயாஜாலக் கதைகள், பேய்பிசாசுக் கதைகள், சமூகக் கதைகள், கோயில் தோற்றம் மற்றும் அற்புதக் கதைகள், ஊர்களின் பெயர்க் காரணக் கதைகள், மிருகங்கள்-மனிதர்கள் கதைகள், பாலியல் கதைகள் என வகைப்படுத்துகின்றார்⁵⁷.

எவ்வாறாயினும் கதைக் கருவை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் கதைப் பாகுபடுத்தல்களிலே மேலும் சில வகைகளைச் சேர்க்கவேண்டிய தேவை உண்டு. அந்தவகையில்,

- * சமூகக் கதைகள்,
- * ஊர்ப் பெயர் பற்றிய கதைகள்,
- * அரச கதைகள்,
- * பாலுணர்ச்சிக் கதைகள்,
- * தெய்வ- கோயிற் கதைகள்,
- * பேய்கள்- ஆவிகள் பற்றிய கதைகள்,
- * அற்புத மாயாஜாலக் கதைகள்,
- * மிருகங்கள்- பறவைகள் பற்றிய கதைகள்,
- * இதிகாச-புராணக் கதைகள்

என வகைப்படுத்தலாம். ஆயினும் கட்டுத்திட்டமாக வாய்மொழிக்

53 லூர்து,தே., 1986:49-55.

54 சண்முகசுந்தரம்,ச., 1996: 174.

55 சக்திவேல்,ச., 1983: 66.

56 விசாகரூபன், கி.2009: XV

57

கதைகளை வகைப்பாடு செய்ய முடியாது உள்ளது. ஏனெனில், ஒரு வகைப்பாட்டினுள் இன்னொரு வகையின் பண்புகளும் சேர்ந்திருக்கின்ற தன்மை காணப்படுகின்றது. இந்த வகைப்பாடுகள் பற்றிய விளக்கம் கதைகளின் தன்மைகள், நோக்கு என்பவற்றைப் புரிந்துகொள்ளத் துணைபுரியும்.

சமூகக் கதைகள்: இப்பிரிவினுள் சமூகப் பிரச்சினைகள், மந்திரம், சாதி, குடும்பம், மக்கள் குடியேற்றம், கேலிகிண்டல் முதலானவை பற்றிய கதைகளையும் பெரியவர்கள், மந்திரவாதிகள், வீரர்கள், சோம்பேறிகள், மூடர்கள், கள்ளர்கள், பொய்யர்கள் முதலான நபர்கள் பற்றிய கதைகளையும் உள்ளடக்கலாம். சாதிகள், அவற்றின் உப பிரிவுகளான குடிகள் என்பவற்றின் உருவாக்கம், பரவல் என்பன பற்றிய பல கதைகள் நிலவுகின்றன. சீர்பாதகுல வரலாறு பற்றிய கதை, முக்குவர் குடியான உலகநாச்சிகுடி பற்றிய கதை என்பன இதற்கு உதாரணங்கள். அவ்வாறே ஆரம்ப காலங்களில் வேடர்கள் முதலான இனக்குழுமங்கள் வாழ்ந்தமை, சாதிகள், குழுமங்கள் குறித்த ஊர்களுக்கு வந்து குடியேறியமை பற்றிய கதைகளும் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக மண்டூர், மாமாங்கம், கொக்கட்டிச்சோலை முதலான கிராமங்களில் ஆதியில் வேடர்கள் வாழ்ந்தமை பற்றிய கதைகள் உள்ளன. இத்தகைய கதைகள் சமூக வரலாற்றுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை.

மந்திர நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தும் எதிரியை அழிப்பதற்காக அல்லது எதிரிக்குக் கேடு விளைவிப்பதற்காக சூனியம் செய்தல், அங்கம் விடுவது, விரும்பியவரை அடைவதற்காக வசியம் செய்தல் ஆகியவை தொடர்பான கதைகள் உள்ளன. இக்கதைகளில் மந்திரத்தின் வலிமை பற்றி அதிகம் பேசப்படும். அதேவேளை, சில கதைகளில் மந்திரத்தைப் பிரயோகிப்பவருக்கு ஏற்படுகின்ற கேடுபற்றியும் பேசப்படுகின்றன. இவை சமூக விமர்சனம் என்றவகையில் அமைபவை.

நபர்கள் பற்றிய கதைகளில் அற்புதங்களை நிகழ்த்திய, அல்லது சமூகத்தில் உயர்நிலையில் விளங்கியவர்கள், வீரர்கள், ஆற்றல் மிக்க மந்திரவாதிகள் முதலானவர்கள் பற்றிய கதைகள் முக்கியமானவை. இவை அவர்களின் ஆற்றல்களையும் அற்புதங்களையும் பேசுகின்றன. சில கதைகள் அவர்கள் பற்றிய விமர்சனங்களையும் முன்வைக்கின்றன.

சோம்பேறிகள், மூடர்கள் பற்றிய கதைகள் பெரும்பாலும் நகைச்சுவை மிகுந்தவையாக மட்டுமன்றி குறித்த நடத்தையின் பின்விளைவுகள்

பற்றிக் கூறி சமூக வாழ்வுக்கு அது பொருத்தமற்றது என்ற உள்ளீடான அறிவூட்டலைத் தருவனவாக இருக்கும். அவ்வாறே கொள்ளையர் பற்றிய கதைகள் அவர்கள் கொள்ளையிடும் முறை, அதனால் மக்கள் படும் துன்பம் என்பவற்றைக் கூறி இறுதியில் தண்டனை அனுபவிப்பதோடு முடிகின்றன. நகைச்சுவையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கேலி-கிண்டல் கதைகளும் பல சமூக நடத்தைப் பாங்குகள் பற்றிக் கூறுவனவாகும். 'ஆத்துறுப் பாஞ்சான்' என்ற கதை கேலிக் கதைக்கு எடுத்துக்காட்டு. இத்தகைய சில கதைகளில் சாத்திரம் பார்த்தல் முதலான மூட நம்பிக்கைகள் கிண்டல் செய்யப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஊர்களின் பெயர் பற்றிய கதைகள்: பல்வேறு ஊர்களதும் பெயர்கள் உருவானமை பற்றிய வாய்மொழிக் கதைகள் வழங்குகின்றன. இந்தக் கதைகள் அந்த ஊரின் பழைய சமூக, அரசியல், பொருளாதார, இயற்கை வளத் தன்மைகளைத் தருகின்ற ஆவணங்களாக விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக, மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், மண்டூர், நாய்ப்பட்டி முனை, வந்தாறுமுலை, சத்துருக்கொண்டான், கொக்கட்டிச்சோலை, மண்முனை முதலான ஊர்களின் பெயர் உருவாக்கம் பற்றிய கதைகள் இதனைக் காட்டுகின்றன. இத்தகைய பெயர்கள் நீர்நிலைகள், நிலப்பயன்பாடு, மரங்கள் - தாவரங்கள், பண்டைய ஆட்சித் தொடர்பு, வயல்கள், விலங்குகள், அவ்வூரைக் கண்டுபிடித்தவர் அல்லது ஆதியில் வாழ்ந்தவரின் பெயர் முதலானவற்றின் அடிப்படையில் இடப்பட்டுள்ளமை தெரிகின்றது. முக்கியமாக இயற்கையோடு ஒட்டியதாக அதிகமான ஊர்களின் பெயர்கள் இடப்பட்டுள்ளமை தெரிகின்றது.

அரசு கதைகள்: அரசர் பற்றிய கதைகளை கற்பனைக் கதைகள், வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைகள் என இரண்டு வகைப்படுத்தலாம். முதல் வகையை நோக்கின் அரசர்களின் வீரம்/ மடமை, ராணி/ இளவரசியின் அழகு, அவர்களது செருக்கு, அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள், இளவரசியின் திருமணம், புத்திசாலித்தனம் முதலான விடயங்கள் பற்றியதாக அமையும். இத்தகைய கதைகளிலும் பெரும்பாலும் அறவியல் தன்மையைக் காணலாம்.

ஆனால், பிரதேச ஆட்சி பற்றிய கதை புனைவுகளதும் உண்மைச் சம்பவங்களதும் கலவையாக இருக்கும். உதாரணமாக மட்டக்களப்பிலே கண்டி மன்னர்கள் ஆட்சி செய்தமை பற்றிய பல கதைகள் உள்ளன. உதாரணமாக பழகாமம் என்ற ஊரில் உள்ள சிங்காரக் கண்டி என்ற

இடம் பற்றிய கதையைக் கூறலாம். நயினாதீவுப் பகுதியை ஆட்சி செய்தவனாகக் கொள்ளப்படும் வெடியரசன் பற்றிய வாய்மொழிக் கதையையும் இத்தகைய கதையாகவே கொள்ளலாம். கண்டியை ஆட்சி செய்த கடைசி மன்னனாகிய ஸ்ரீ விக்கிரமராசசிங்கன் ஆங்கிலேயரால் கைதுசெய்யப்பட்டமை பற்றிய வாய்மொழிக்கதையும் இவ்வகைக் கதைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

பாலுணர்ச்சிக் கதைகள்: பாலுணர்ச்சி சார்ந்த கதைகள், இளைஞர்கள் மத்தியிலேயே பெரிதும் வழக்கில் உள்ளன. இத்தகைய கதைகள் பாலுறுப்பு சார்ந்த, பாலுறவு சார்ந்த சொற்களைப் பாவித்தல், பாலியல் நடத்தைகளைக் கூறல், பாலியல் உறுப்புகளை அதீதப்படுத்திக் கூறுதல், தகாத உறவுகளுக்கிடையிலான (தந்தை - மகள்) பாலுறவைக் காட்டுதல் ஆகியன பற்றியனவாக அமைந்துள்ளன. இத்தகைய கதைகள் பாலியல் உணர்வுகளையும் முறையற்ற நடத்தைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்ற அதேநேரம் சில படிப்பினைகளை ஊட்டுகின்றன. சில கதைகள் பாலுறவு தொடர்பான நகைச்சுவை உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துபவையாகவும் உள்ளன. சில கதைகள் மனிதர்களை மட்டுமன்றி மிருகங்களையும், பறவைகளையும் தொடர்புபடுத்திப் பாலியல் விடயங்களைக் கூறுபவையாகவும் உள்ளன. ஒட்டுமொத்தத்தில் கதை கூறுவோரதும் கேட்போரதும் பாலுறவு ஆசைகளை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதற்கான கருவிகளாகவே இக்கதைகள் அமைந்துள்ளன.

தெய்வ - கோயில் கதைகள்: இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் கதைகளிலே அதிகமானவை இத்தகைய கதைகளாகும். இவை மக்களின் பக்தி உணர்வையும், மத நம்பிக்கைகளையும் புலப்படுத்துவன. பொதுவாக தெய்வங்கள் பற்றிய கதைகள் தெய்வத்தின் அற்புதங்களையும், மகிமைகளையும் கூறுபவை. கோயிலோடு தொடர்புபட்ட கதைகளும் இத்தன்மைகளைப் பெற்றிருப்பினும் கோயிலின் தோற்றம், அதன் வரலாறு, சிறப்பு, மகிமை, எதிரிகளைத் தண்டித்தமை முதலான விடயங்கள் அவற்றில் முக்கியம் பெறுகின்றன. அந்தவகையில் இக்கதைகள் பக்தி உணர்வுக்கு அப்பால் கோயில் வரலாற்றையும், சமூக வரலாற்றையும் கூறுவனவாகவும் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக கொக்கட்டிச்சோலைச் சிவன் கோயிலில் நந்தி புல் உண்டதாகவும், மண்டூர் முருகன் ஆலயத்தில் போர்த்துக்கேயரைக் குளவிகள் குத்தியதாகவும், வற்றாப்பளைக் கண்ணகி அம்மன் கோயிலில் பனிச்சமரத்தின் காய், கனிகள் போர்த்துகேய

அதிகாரியைத் தாக்கியதாகவும் வருகின்ற கதைகள் வெறுமனே அற்புதங்களாக மட்டுமன்றி காலனித்துவ ஆட்சி தமது சொந்தச் சமய மரபுகளில் தலையிடுவது குறித்து மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட எதிர்ப்புணர்வின் வடிவங்களாகவும் உள்ளன. கோயில்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றிய கதைகளும் சமூக வரலாற்று ஆதாரங்களாக அமைபவையாகும். குறிப்பாகப் பெருங்கோயில்களை மையப் படுத்தியதாகக் குடியேற்றங்கள் (சாதிய) நிகழ்ந்துள்ளன. கொக்கட்டிச் சோலைச் சிவன் கோயிலை மையப்படுத்தி உலகநாச்சியுடன் தொடர்புபட்ட குடியேற்றம் பற்றிய கதை, மண்டூர் முருகன் கோயிலை மையப்படுத்தி இடம்பெற்ற சீர்பாதர், வேளாளர் குடியேற்றங்கள் பற்றிய கதைகள் முதலானவை சமூக வரலாற்று ஆவணங்களாக அமைபவையாகும்.

பள்ளிவாசல்கள், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களின் தோற்றம், அங்கு நடந்த அற்புதங்கள் தொடர்பாகவும் வாய்மொழிக் கதைகள் வழங்குகின்றன.

பேய்கள் - ஆவிகள் பற்றிய கதைகள்: மக்களின் நம்பிக்கைகளை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் கதைகளில் பேய்கள், ஆவிகள் பற்றிய கதைகள் முக்கியமானவை. இவை மக்களால் மிகவும் ரசிக்கப்படும் கதைகளாகவும் விளங்கின. பேய்கள் மனிதரை அடித்துக் கொல்வது, பயமுறுத்துவது, மனிதர்களைப் பேய்கள் ஏமாற்றுவது, நடுச்சாமத்தில் உறவினர்கள் போல் கூப்பிட்டு அழைத்துச் சென்று அடிப்பது அல்லது தப்பி ஓடுவது, பேய்கள் மருத்துவிச்சியைப் பிரசவம் பார்க்க இரவில் கூட்டிப் போவது, பேய்கள் மனிதரைப் பழிவாங்குவது, பேய்கள் வாழும் இடங்கள், பூதங்களை மனிதர்கள் வேலைவாங்குவது, பேய்கள், ஆவிகளை மந்திரத்தால் விரட்டுவது முதலானவை பற்றிய கதைகள் மக்கள் மத்தியில் பிரபலமானவை. இத்தகைய கதைகள் எல்லாம் பயத்தை ஏற்படுத்தும் வகையிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். அதேவேளை இந்தக் கதைகள் உண்மைக் கதைகள் என்ற அடிப்படையிலேயே அவர்களால் நம்பப் படுகின்றன. 'தாந்தியும் தோந்தியும்', 'மந்திரவாதியும் பேயும்', 'பேய்க்குப் பிரசவம்' முதலான கதைகளை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

அற்புத மாயாஜாலக் கதைகள்: இத்தகைய கதைகள் இயற்கையிகந்த தன்மைகளை வெளிப்படுத்துவன. ஆர்வத்தையும் வியப்பையும் தூண்டுவது இவற்றின் நோக்கமாக இருக்கும். இவற்றில் பாத்திரங்கள், சம்பவங்கள் என்பன இயல்புக்கு மாறானவையாகச் சித்திரிக்கப்படும். இக்கதைகளில் வரும் மனிதர்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், இயற்கைத்

தோற்றங்கள் என அனைத்தும் விசித்திரத் தன்மை பெற்றனவாகக் காட்டப்படும். உருமாறும் தன்மையும் இவற்றில் அதிகம் இடம்பெறும். ஆணலை பெண்ணலை, தேசிக்காய் பெண்ணாக மாறிய கதை என்பன இத்தன்மையானவை. எவ்வாறாயினும் இத்தகைய கதைகளும் நன்மை - தீமை, பாவம் - புண்ணியம், அறம் - நீதி பற்றிய நியதிகளையே அதிகம் புகட்டுவனவாக உள்ளன.

மிருகங்கள் - பறவைகள் பற்றிய கதைகள்: பறவைகளின் தந்திரம், அவற்றுக்குத் தீங்கு செய்யும் ஏனைய பறவைகள் தண்டனை பெறுவது முதலான கதைக்கருக்களின் ஊடாக கடின உழைப்பு, ஏமாற்றிப் பிழையாமை, தீமை செய்யாமை என்பவற்றைப் பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டுவதை இக்கதைகள் நோக்காகக் கொண்டுள்ளன. ஆலாவும் நரியும், ஆக்காண்டியும் பாம்பும் முதலான கதைகளை இதற்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம். மிருகங்கள்- பறவைகள் பற்றிய கதைகளில் அதிகமானவை தந்திரக் கதைகளாக அமையும். மிருகங்கள் பற்றிய கதைகளிலும் இத்தகைய அறிவூட்டல் பண்பையே பெரிதும் காணலாம். இதற்கு புலியும் பசுவும், நரியின் தந்திரம், குரங்கும் முதலையும் முதலான கதைகளைக் கூறலாம். மிருகங்கள் மனிதர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களுக்கு உதவும் கதைகளும் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதிகாச - புராணக் கதைகள்: புராண, இதிகாச, காவியக் கதைகளைத் தழுவின வாய்மொழிக் கதைகளும் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றுவந்துள்ளன. கண்ணகி பற்றிய கதைகள், பாரதம், இராமாயணம் தொடர்பான கதைகள் என்பன இவற்றில் முக்கியமானவை. இத்தகைய கதைகள் பிரதேச மக்களின் ரசனைக்கு ஏற்ப வடிவம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாதிரி வினாக்கள் (Sample Questions)

1. I. தாலாட்டு, கவி ஆகிய நாட்டார் பாடல்களின் அமைப்பு முறையினை எடுத்துக் கூறுக.
 II. ஒப்பாரிப் பாடல்களில் பெண்களின் உணர்வுகள் வெளிப்படுத்தப் படுமாற்றை விபரிக்குக.
 III. விவசாயத் தொழில்சார் நாட்டார் பாடல்களின் பயில்நிலை முக்கியத்துவம் யாது?
2. I. பழமொழிகளின் அமைப்புமுறை பற்றி விளக்குக.
 II. 'பழமொழிகள் சமூக இயக்கப்பாட்டிற்குத் துணை புரிவன' மதிப்பீடு செய்க.
3. விடுகதைகளின் அடிப்படைத் தன்மைகளை எடுத்துக்காட்டி, அவற்றின் சமூகப் பயன்பாடு குறித்துக் கருத்துரை செய்க.
4. சமூக, வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்களின் முக்கியத்துவங்கள் பற்றி உதாரணங்களின் துணையுடன் விபரிக்குக.
5. வாய்மொழிக் கதைகளின் சமூகப் பெறுமானம் பற்றிக் கருத்துரை செய்க.

நாட்டார் கலைகள்

நோக்கங்கள் (Objectives)

1. நாட்டார் கலைகள் என்றால் என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தல்.
2. நாட்டார் கூத்துக்களின் பொருள், உருவாக்கம், அளிக்கை தொடர்பான மரபுகளை எடுத்து விளக்குதல்.
3. நாட்டார் கூத்துக்களின் சமூகப் பயன்பாடு பற்றிக் கலந்துரையாடல்.
4. கூத்துத் தவிர்ந்த நாட்டார் நடன வகைகளின் கலை, அழகியல் அம்சங்களை அடையாளம் காணுதல்.
5. நாட்டார் கைவினைக் கலைகளின் வகைப்பாடுகள், அவற்றின் பண்புகள் பற்றி எடுத்துரைத்தல்.

கற்றல் விளைவுகள் (Learning Outcomes)

1. நாட்டார் கலைகள் என்றால் என்ன என்பதை விபரிப்பர்.
2. நாட்டார் கூத்துக்களின் பொருள், உருவாக்கப் படிமுறைகள், அழகியல் அம்சங்கள், அளிக்கை முதலானவை பற்றிய தெளிவை விருத்தி செய்வர்.
3. நாட்டார் கூத்துக்களின் சாதக, பாதகத் தன்மைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவர்.
4. கரகம், காவடி, சூம்மி ஆகிய நாட்டார் நடன நிகழ்த்துகைகளின் கலை, அழகியல் கூறுகளை எடுத்துரைப்பர்.
5. நாட்டார் கைவினைக் கலைகளை வகைப்படுத்துவதோடு அவற்றின் அழகியல் பற்றியும் விவாதிப்பர்.

அறிமுகம்

இயல்பாகத் தோன்றி இயற்கையோடியெந்து உணர்ச்சிகளின் உறைவிடமாய் மக்களைக் களிப்படையச் செய்யும் கலைகளை நாட்டுப்புறக் கலைகள் எனலாம். இவை நாட்டுப்புற மக்களின் ஜீவ ஊற்றாகும். அவை நாட்டுப்புற மக்களது வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்திருக்கின்றன. இயற்கையறிவும் ஆழ்ந்த உணர்ச்சியும் எளிமையும் நேரடித் தன்மையும் இக்கலைகளில் மறைந்திருக்கின்றன¹.

நாட்டுப்புற மக்களின் அழகியல் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக அமையும் நாட்டார் கலைகளை நிகழ்த்து கலைகள், கைவினைக் கலைகள் என இருவகைப்படுத்தலாம்.

நிகழ்த்துகைக் கலைகள்

ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் நிகழ்த்தப்படும் பருண்மையானதொரு சம்பவம் நிகழ்த்துதலாகும். அதாவது நிகழ்த்துதல் என்பது ஒரு கருத்துப் புலப்படுத்தச் சம்பவமாகும். நாட்டார் நிகழ்த்து கலைகளுள் தனிமனித நிகழ்த்துதல்களும் கூட்டு நிகழ்த்துதல்களும் அடங்கும்². அந்தவகையில் இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் வழங்கி வருகின்ற நிகழ்த்து கலைகளாக வடமோடிக் கூத்து, தென்மோடிக் கூத்து, விலாசம், வடபாங்கு, தென்பாங்கு முதலான வளர்ச்சிபெற்ற கூத்துக்களையும் பறைமேளக் கூத்து, மகுடிக் கூத்து, காமன் கூத்து, வசந்தன் கூத்து, பள்ளுக் கூத்து, குறவஞ்சி நாடகம், திண்ணைக் கூத்து முதலான வளர்ச்சி பெறாத கூத்துக்களையும், இவற்றோடு கரகாட்டம், காவடியாட்டம், சும்மி, கோலாட்டம், பொய்க்கால் குதிரையாட்டம் போன்ற நடன வகைகளையும் கூறலாம்.

வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்கள்

இலங்கையின் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களே அதிகம் ஆடப்பட்டுவந்துள்ளன. மோடி என்பது வகை, பாணி என்ற அர்த்தத்தில் வருகின்றது. அந்தவகையில் வடநாட்டுப் புராண, இதிகாசக் கதைகளைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டது வடமோடி, தமிழ்நாட்டுக் கதைகளைக்கொண்டு ஆக்கப்பட்டது தென்மோடி என்ற கருத்து உண்டு.

1 சக்திவேல்,சு.,1983: 147

2 லூர்து.தே., 2000: 28³ Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கூத்தைப் பழக்குபவர் அண்ணாவியார் எனப்படுவார். இவர் மத்தளம், சல்லரி இசைக்க வல்லவராகவும், பல கூத்துக்களைப் பழக்கிய, ஆடிய அனுபவம் உள்ளவராகவும் கூத்துக்களை எழுதும் ஆற்றல் உள்ளவராகவும் இருப்பார். இவருக்குத் துணையாக ஏடுபடிப்பதற்கும் பக்கப்பாட்டுப் பாடுவதற்கும் நால்வர் சேர்ந்த 'சபையோர்' எனப்படுபவர்கள் இருப்பர். கூத்து ஆடும்போது சபையோர் களரியின் மத்தியிலே நிற்பர்.

வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களின் கதைப்பொருள்

- இதிகாசக் கதைகள், புராணக் கதைகள்
- தமிழ் இலக்கியக் கதைகள்
- சமயச் சார்பான நாட்டார் கதைகள்
- சரித்திரக் கதைகள்
- கிறிஸ்தவக் கதைகள்
- கற்பனைக் கதைகள்

முதலானவற்றைக் கதைக் கருவாகக்கொண்டு இக்கூத்துக்கள் எழுதப்பட்டன. இவற்றிலே வடமோடிக் கூத்துக்கள் பெரும்பாலும் போர், வீரம் தொடர்பானவையாகவும், தென்மோடிக் கூத்துக்கள் பெரும்பாலும் காதலை உணர்த்துவனவாகவும் உள்ளன. வடமோடிக் கூத்துக்கள் போரில் முடிவடைவதால் துன்பத்தையும், தென்மோடிக் கூத்துக்கள் திருமணத்தில் முடிவடைவதால் இன்பத்தையும் இறுதியில் காட்டி நிற்கின்றன என்று பொதுவாகக் கூறப்படுகின்றது³. எவ்வாறாயினும் பாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இதிகாசக் கதைகளைக் கூத்தின் பொருளாகக் கொள்வதில் அதிக ஆர்வம் காட்டப்பட்டு வந்துள்ளமை தெரிகின்றது. இக்கதைகளை முழுமையாகவும் பகுதியாகவும் கூத்தாக ஆடியதோடு அவற்றில் வருகின்ற கிளைக்கதைகளையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டு ஆடினர்.

அந்தவகையில் வடமோடிக் கூத்துக்களாக இராம நாடகம், ஏணிஏற்றம் நாடகம், அரிச்சந்திரன் நாடகம், அல்லி நாடகம், அசுவமேதயாக நாடகம், ஆரவல்லி நாடகம், இராவணேசன் நாடகம், இடும்பன் நாடகம், தருமபுத்திர நாடகம், கஞ்சன் போர் நாடகம், வனவாசம் நாடகம், வள்ளியம்மன் நாடகம், வாளமீன் நாடகம், விராடபர்வ நாடகம், வைகுந்தம் நாடகம், மாயாவதி நாடகம், பப்புரவாகம் நாடகம் முதலானவற்றையும், தென்மோடிக் கூத்துக்களாக அலங்காரரூபன் நாடகம், அல்லி நாடகம்,

அனுருத்திரன் நாடகம், கண்டி நாடகம், வாளபீமன் நாடகம், மதனரூபன் நாடகம், மயில் இராவணன் நாடகம், சத்தியவான் சாவித்திரி நாடகம், இந்திரகுமாரன் நாடகம் முதலானவற்றையும் கூறலாம்.

கூத்து உருவாக்கப் படிநிலைகள்

- ஊருக்குச் சொல்லுதல்
- சட்டம் கொடுத்தல்
- தினக்கூத்து
- சதங்கை அணிதல்
- கிழமைக் கூத்து
- அடுக்குப்பார்த்தல்
- அரங்கேற்றம்
- வீட்டுக்கு வீடு ஆடுதல்

ஆகியன கூத்தைப் பழக்கத் தொடங்குவதில் இருந்து அதனை அரங்கேற்றுவது வரையான படிநிலைகளாக அமைகின்றன. வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்கள் விவசாயிகள், தொழிலாளிகளின் ஓய்வு நேரங்களில் பழக்கப்பட்டு அரங்கேற்றம் செய்யப்படுகின்றன. முதலில் கூத்தாடுவதில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து சட்டம் கொடுக்கும் நிகழ்வு இடம்பெறும். இந்நிகழ்வு சமயச் சடங்காக நடைபெறும். அமைக்கப்பட்ட வட்டக் களரியில் இறை வழிபாட்டின் பின் பாத்திரங்களின் தேர்வு இடம்பெறுவதோடு அவர்களுக்குரிய பாடல்களும் எழுதிக் கொடுக்கப்படும். இதுவே சட்டம் கொடுத்தலாகும். அன்றிலிருந்து மாலை தொடக்கம் மறுநாள் காலை வரை கூத்துப் பயிற்றுவிக்கும் செயற்பாடு இடம்பெறும்.

கூத்தை நன்றாகப் பழக்கிய பின்னர் சலங்கை கட்டுதல் நிகழ்வு இடம் பெறும். இதன்போது ஒவ்வொருவரது காலிலும் சலங்கை கட்டப்படும். உறவினர் நண்பர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்துக் கொண்டாடும் நிகழ்வாக இது நடைபெறும்.

அடுத்து இரண்டு, மூன்று களரிகள் பழக்கிய பின்னர் அடுக்குப் பார்த்தல் (ஒத்திகை) நிகழ்ச்சி நடைபெறும். பின்னர் ஒரு நல்ல நாளில் கோயில் முன்றலில் அல்லது பொது இடத்தில் அரங்கேற்றம் இடம்பெறும்

கூத்துக்களரி வட்ட வடிவமாக அமைக்கப்பட்டு சுற்றிவரத் தூண்கள் நடப்பட்டு கட்டாடிமூலம் வர்ணச் சேலைகள் கட்டியும் வர்ணக் கடதாசி,

சருகைகள் கொண்டும் அலங்கரிப்பர். தூண்கள்தோறும் எண்ணெய் விளக்குகள் எரிக்கப்படும். இதனை வட்டக்களரி என்பர். அரங்கேற்றம் மாலையில் தொடங்கி மறுநாட் காலை முடிவடைந்த பின்னர் கிராமத்தில் வீடுவீடாகச் சென்று ஆடுவர்.

பாத்திரங்கள்

மனித ஆற்றலுக்கு மேலான பாத்திரங்கள்: கடவுளர், தேவர், முனிவர் உயர்நிலை மனிதப் பாத்திரங்கள்: அரசர், அரசரைச் சார்ந்தோர், பிராமணர் முதலான சமூகத்தில் உயர் அந்தஸ்தில் உள்ளோர்.

தாழ்நிலை மனிதப் பாத்திரங்கள்: வேடர், வேடுவிச்சி, பறையர், வண்ணார், வண்ணாத்தி.

அரக்கர்கள்: அரச வம்ச அரக்கர், சாதாரண அரக்கர்.

அஃறிணைப் பொருட்கள்: குரங்கு, குதிரை, சேவல், பாம்பு, சக்கரம்

முதலானோர் கூத்தில் பாத்திரங்களாக வருவர். இவர்களில் அரசன், அரசி, நிலப்பிரபு, வணிகர், பிராமணர், இதிகாசத் தலைவர், தலைவியர் ஆகியோரே கூத்தின் பிரதான பாத்திரங்களாக வருவர். அவர்களின் வீரச் செயல்களும் சுகதுக்கங்களும் அவற்றை எதிர்கொள்வதுமே கூத்தின் கருப்பொருளாக அமையும். சாதாரண மக்களான பறையர், வண்ணார், வேடன், குறவன், குறத்தி, வேலையாள் போன்றோர் நகைச்சுவைப் பாத்திரங்களாகவும் சிறுமைக் குணம் கொண்டவர்களாகவும் படைக்கப் பட்டுள்ளனர்.

ஆடலும் தாளமும்

கூத்தில் ஆட்டமே முக்கியம் பெறும். பாட்டின் ஓசைக்கும் மத்தளம், சல்லரி ஆகியவற்றின் தாளத்துக்கும் ஏற்ப கூத்தர்கள் ஆடுவர். வடமோடி ஆட்டத்தைவிடத் தென்மோடி ஆட்டம் நுணுக்கமானதும் கடினம் மிக்கதுமாகும். ஆட்ட முடிவில் இடம்பெறும் தாளம் தீர்த்தல் என்ற ஆட்டத்தில் வடமோடியில் 'தாம் தானும் தருகிடத் தெய், ததிங்கிணத் தோம்' என்று நீளமாகவும், தென்மோடியில் 'தோம் தளங்கு திங்கிண தெய்' எனச் சுருக்கமாகவும் ஆட்டம் அமையும். மட்டக்களப்பு வட மோடியில் கூத்தர் வலதுபுறமாகச் சுற்றியாடுவதும் தென்மோடியில் இடதுபுறமாகச் சுற்றியாடுவதும் வழக்கமாகும். ஆனால், வடபுலத் தென்மோடியில் பெரும்பாலும் வலதுபுறம் சுற்றியாடுவது வழக்கமாக உள்ளது.

கூத்தில் தாளக் கட்டுக்கள் முக்கியமானவை. பாட்டு இன்றித் தாளக்கட்டுக்கு ஏற்ப அமையும் ஆட்டங்கள் இடம்பெறுவது சிறப்பானது. தாளக்கட்டுக்கள் மத்தளத்திலேயே அடிக்கப்படும். ஆட்டத்தில் கொலுவரவு ஆட்டமும் சிறப்பானது. இரு மோடிக் கூத்துகளுக்கும் வெவ்வேறு வகையான தாளக்கட்டுக்கள் உள்ளன. கூத்தர்களின் தன்மைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறுபட்ட தாளக்கட்டுக்கள் அமையும். ஆண்களுக்குரிய ஆட்டத்திலும் தாளக்கட்டிலும் இருந்து பெண்களின் ஆட்டமும் தாளக்கட்டும் வேறுபட்டதாக அமையும். அவ்வாறே அரசர், வீரர், முனிவர், பறையர் என்னும் பாத்திரங்களின் தன்மைக்கேற்ப தாளக்கட்டுக்கள் அமையும். உயர்நிலைப் பாத்திரங்களுக்குரிய தாளக்கட்டிலும், ஆட்டத்திலுமிருந்து தாழ்நிலைப் பாத்திரங்களின் ஆட்டமும் தாளக்கட்டும் வேறுபட்டதாக அமையும். பாத்திரங்களுக்கு ஏற்பத் தாளமும் வேறுபடும். எடுத்துக்காட்டாக எட்டடித் தாளம், நான்கடி, வீசாணம், குத்தி மிதித்தல் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். வீரர்களுக்குத் துரிதமான ஆட்டங்கள், பிரட்டி மிதித்தல், துள்ளி மிதித்தல், குந்தி மிதித்தல் முதலான கடினமான ஆட்டங்கள் இருக்கும்.

பாடல்

வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களின் பாடல்கள் இலக்கியச் சுவை மிகுந்தவையாகும். இரு கூத்துக்களதும் பாடல்களின் மெட்டுக்கள் வேறுபட்டவை. பாடல்களைப் பாடும்போது வடமோடியில் சாதாரண மாகவும் தென்மோடியில் இழுத்துப் பாடுவதும் மரபாகும். வசனங்களும் அவ்வாறே அமையும். வடமோடியில் விருத்தங்களை அதிகம் நீட்டி இசைக்காது படிப்பதும் தென்மோடியில் விருத்தத்தை நீட்டிப் பாடுவதும் மரபாகும். ஆடும்போது கூத்தர்கள் பாடும் பாட்டுக்களை சபையோர் திரும்பப் பாடுவர். இது பிற்பாட்டு எனப்படும். அவ்வாறு பாடுமிடத்து வடமோடியில் பாடலை முழுமையாகத் திரும்பிப் பாடுவதும் தென்மோடியில் முதல் பாட்டின் இறுதியைப் பாடி அப்பாடலுக்குரிய முழுத் தருவையும் (பாடும் முறையை அமைத்துக் காட்டும் சொற்கோப்பு) பாடுவர். தரு தென்மோடிக்கு மட்டுமே உரியது. தென்மோடியில் தருப்பாடிய பின்பே பாடலைப் பாடுவர். வடமோடியில் வரவுப் பாடல்களைக் கூத்தர்கள் தாமே பாடிக்கொண்டு களரியில் வர, தென்மோடியில் சபையோர் வரவுப் பாடலைப் பாடுவர்.

உடையலங்காரம்

இரு கூத்துக்களது உடை அலங்காரத்திலும் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகள் உள்ளன. இரு கூத்துக்களிலும் வீரர்களின் உடை கத்தாக்கு என்ற உடையுடன் கூடியதாகவும், முனிவர்களின் உடை மரவுரியுடன் கூடியதாகவும், பறையரின் உடை பறை, கொடுக்குடன் கூடியதாகவும் அமையும்.

மன்னரின் உடையலங்காரத்தைப் பொறுத்து வடமோடியில் கெருடம் என்ற பாரம் மிக்க பெரிய முடியும், தென்மோடியில் பாரம் குறைந்த பூ முடியும் அணிவர். வடமோடியில் அரசருக்குரிய உடுப்பு கரப்பு உடுப்பாகும். இவ்வுடை கண்ணாடி, சருகை, மணிகள் பதிக்கப்பட்டு கவர்ச்சியாக இருக்கும். எனினும், சிலபோது தென்மோடியிலும் இவ்வுடை அணியப்படுவதுண்டு. தென்மோடியில் உடைகள் பாரம் குறைந்ததாகவும் மணிகள், மாலைகள், பூக்கள் முதலியவற்றால் செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்கும்.

வடமோடியில் இரு கையிலும் கட்டாரி, அம்பு, வில், வாள், கதாயுதம் ஆகிய ஆயுதங்களை ஏந்தியவாறு குதிரை, தேர் வாகனங்களில் கூத்தர்கள் வந்து ஆடுவர். தென்மோடிக்கு வாள், வில் ஆகியன பிரதான ஆயுதங்களாகும். இருந்தபோதும் இத்தகைய பாரம்பரியத் தன்மைகள் தற்காலத்தே கைவிடப்படுவதோடு கலப்புத் தன்மையும் இடம்பெற்று வருவதைக் காணலாம்.

விலாசங்கள்

19 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாடகத்தில் புகுந்த ஒரு புதிய கூத்து வடிவமாக விலாசம் அமைந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டிலே இருந்து ஈழத்துக்கு வந்த விலாச நாடகங்களின் தாக்கம் காரணமாக இங்கு ஆடப்பட்டுவந்த வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களே ஆரம்பத்தில் விலாசங்களாக மாற்றமடைந்தன. இவ்வகைக் கூத்துக்கள் இலங்கையின் வடபுலத்திலும், மட்டக்களப்பிலும் ஆடப்பட்டு வந்தன. அந்தவகையில் பூதத்தம்பி விலாசம், அரிச்சந்திர விலாசம், கண்டிராசன் விலாசம், பதிவிரதை விலாசம், எஸ்தாக்கியார் விலாசம் முதலான கூத்துக்கள் இங்கு ஆடப்பட்டன.

விலாசங்கள் வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களைச் சில பகுதிகளில் சார்ந்தும், சில துறைகளில் புதிய மாற்றங்களைக் கொண்டனவாகவும்

இருக்கின்றன. இது டிறாமா மோடி நாடகத்துக்கும் கூத்து என்று தமிழில் சொல்லப்படும் நாடகத்துக்கும் இடைப்பட்ட ஆட்ட அமைப்பை உடையதாக இருக்கின்றது என்பார் வி.சீ.கந்தையா⁴.

வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களைப் போல வட்டக்களரியிலேயே ஆடப்பட்ட இக்கூத்துக்கள் இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாக அமைந்தன. இதனாலேயே கூத்துக்களாக ஆடப்பெற்ற ஆட்டம் சிறிது குறைந்து இசைப்பகுதி மேலிட அவை விலாசம் எனப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பர்⁵. விலாச நாடகங்களைப் பார்க்கும்போது சாஸ்திரிய நாடக இசை முக்கியத்துவம் பெறுவதைக் காணலாம் என்பார் கா.சிவத்தம்பி⁶.

கூத்து விலாசமாக மாறுகையில் அது தனக்குரிய ஆட்டங்களை விடவேண்டி இருந்தது. ஆட்டத்துக்குரிய பழைய இசை விடப்பட்டு பாடலுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் கர்நாடக இசை புகுத்தப்பட்டதும் ஆடல் கைவிடப்படுதல் நியதி என்று விலாசத்தில் ஆடல் முக்கியமிழந்த விதம் குறித்துக் குறிப்பிடுவர்⁷.

வசந்தன் கூத்து

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் ஆடப்பட்டுவருகின்ற வசந்தன் கூத்து கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டுடன் உறவுடைய கலைவடிவமாக உள்ளது. வசந்தன் ஆடல் எட்டுப்பேர் அல்லது பன்னிருவர் வட்டமாக நின்று கோல்கொண்டு தாள அமைதி பிசகாது பாடலுக்கு ஏற்றவாறு ஆடப்படும். பெரும்பாலும் வசந்தன் ஆடுபவர்கள் 15 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களாகவே இருப்பர். இதற்குத் தனியானதொரு கதையமைப்பு இல்லை. பாடல்களை அவ்வவற்றுக்குரிய சந்தங்களில் பாடியபடி கோல்களை ஒன்றோடொன்று தட்டி ஆடுவர். வசந்தன் கூத்துப் பாடல்கள் வெவ்வேறு சந்தங்களைக் கொண்டவை. முதலில் 'தான தன்னாதன தான தன்னாதன/ தான தன்னாத தானதன்னா' முதலான சொற்கட்டுக்களை உச்சரித்த பின்னரே பொருளுள்ள பாடல்களைப் பாட ஆரம்பிப்பர். இவ்வாட்டத்துக்கு மத்தளம், சல்லரி என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. முன்பு சவணிக்கையும் பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

4 கந்தையா,வி.சீ., 2002:48,50.

5 சுந்தரம்பிள்ளை,காரை,2000: 147.

6 மேற்கோள்: சுந்தரம்பிள்ளை,காரை,2000: 147.

7 மௌனகுரு,சி.,1992:40.

ஆடப்படும் சந்தர்ப்பங்கள்

முக்கியமாக கண்ணகியம்மன் கோயில் சடங்கின்போது கோயில் முன்றலிலே ஆடுவதும், கண்ணகியம்மனுடன் தொடர்புடைய கொம்புமுறிச் சடங்கின்போது கொம்பை முறித்து அதனை ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்லும்போது சந்திகளில் நின்று ஆடுவதும் மரபாகும். இதையிட வயல்வேலைகள் முடிந்து ஓய்வாக இருக்கும் காலங்களில் கிராமத்தில் வசந்தன் கூத்தைப் பழக்கி ஊரிலே களரி போட்டுப் பொழுதுபோக்காக ஆடுவதுமுண்டு. அந்தவகையில் ஓய்வாக இருக்கும் மக்களின் மன மகிழ்ச்சிக்குரிய கூத்தாகவும் அது அமைந்தது.

வேளாண்மைத் தொழில் முடிந்து ஓய்வாக இருக்கும் காலங்களில் பாடி ஆடப்படுவதனாலும், உப்பட்டி கட்டு வசந்தன், சூட்டு வசந்தன், சூடுபோடல் வசந்தன், பொலி காவுகிற வசந்தன் எனத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு வசந்தன் பாடல்களின் வகைகள் பல அமைவதனாலும் வசந்தன் பாடல்களின் ஊற்று ஏர்க்களமாகவே இருத்தல் வேண்டும் என்பர்⁸.

கூத்தின் பிரதான கருப்பொருள்

சடங்குநிலைப்பட்டதொரு கூத்தாக வசந்தன் அமைவதனால் இறை வணக்கம் முக்கிய கருப்பொருளாக அமைகின்றது. குறிப்பாக கண்ணகியம்மனுடன் தொடர்புபட்ட இக்கூத்தில் கண்ணகி வணக்கப் பாடல்களை அதிகம் காணலாம். அத்துடன் தொழில் சம்பந்தமான பாடல்கள் அதிகம் இடம்பெறுகின்றன. குறிப்பாக விவசாயச் செய்கை தொடர்பான பல வசந்தன்கள் இடம்பெறுகின்றன. மழை பெய்யாவிட்டால் வசந்தன் கூத்தாடினால் மழை பெய்யும் என்ற நம்பிக்கையின் பேரிலும் இக்கூத்து ஆடப்படுவதனால் தொழிலோடு தொடர்புடைய கூத்தாக இருக்கின்றது. அந்தவகையில் உழுதல், விதைத்தல், அறுவடை, உப்பட்டி கட்டல், சூடுவைத்தல் என்பவற்றைக் கூத்து ஆடுபவர்கள் அபிநயித்து ஆடுவர். அத்துடன் புராண இதிகாசக் கதைகள், தெய்வங்களுக்குரிய கதைகள் ஆகியவற்றையும் பாடி ஆடுவர்.

8 மெளனகுரு, சி., 1998:234.

மேடையமைப்பு

வசந்தன் கூத்தை கோயிலின் (கண்ணகி) முன்றலில் மக்கள் சுற்றியிருக்க ஆடுவர். அதேவேளை, வட்டக்களரி அமைத்து ஆடும் மரபும் உள்ளது. இந்த மரபு பிற்காலத்தில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் ஊர்களில் வட்டக்களரியிலேயே ஆடப்பட்டன.

வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களைப் போல சபையோர் களரியின் நடுவே நிற்க அவர்களைச் சுற்றி வசந்தனாட்டம் இடம்பெறும். பாடல்களைப் பெரும்பாலும் அண்ணாவி யாரும் பிற்பாட்டுக்காரரும் பாடுவர். இடையிடையே கூத்து ஆடுபவர்களும் பாடுவர்.

வசந்தன் கூத்தின் அமைப்பு

கூத்தின் முதல் நிகழ்வாக அண்ணாவி யார் ஆடிப்பாடி தாளம் தீர்த்த பின் 'கட்டியகாரன்' வருவான். அவன் வரவு விருத்தம், வரவுத் தரு பாடி வசந்தராசனின் புகழ், அவனது பவனியின் சிறப்பு என்பவற்றைக் கூறி மக்களை அறிவுறுத்திச் செல்வான்.

அடுத்து, வசந்தராசன் கொலு வருவார். வரவு விருத்தம் பாடி ஆடிய பின் சபையோரின் சபைத் தருவுக்கு ஆடுவார். பின்னர் வசந்தனாடும் பிள்ளைகளை அழைத்துவரும்படி கட்டியகாரனைப் பணித்துச் செல்வார்.

பின்னர் வசந்தன் பிள்ளைகள் கைகளில் இரு கோல்களுடன் கால்களில் சதங்கை கட்டிக்கொண்டும், கொடுக்கும் தலைப்பாகையும் அணிந்து கொண்டும் வருவர். வரவு விருத்தத்தைத் தொடர்ந்து வசந்தன் ஆட்டம் தொடங்கும். கூத்தாட்டம் நடைபெறுகையில் வீசாணம் போட்டு ஆடுதலும், பெருவட்டம் போட்டு ஆடுதலும், எட்டுப்போட்டு ஆடும் முறையும், மாறியாடும் முறையும் இடம்பெறும்.

முதலில் பிள்ளையார் வசந்தன் பாடப்படும். கடவுள் வணக்கப் பாடல்களைத் தொடர்ந்து பல்வேறு வசந்தன் கூத்துக்கள் ஆடப்படும். அரசர் முதலான தனி மனிதர்கள் பற்றிய வசந்தன்கள், புராண, இதிகாச பாத்திரங்களை மையப்படுத்திய வசந்தன்கள், தொழில் சம்பந்தமான வசந்தன்கள், வேடர், குறவர், குறத்தி பற்றிய வசந்தன்கள் என்பவற்றோடு வேடிக்கை தொடர்பான வசந்தன்களும் ஆடப்படும்.

நொண்டி நாடகம்

நொண்டி ஒருவனின் கதையை நகைச்சுவையுடனும் எள்ளலுடனும் கூறுகின்ற கூத்து நொண்டிநாடகமாகும். இக்கூத்துக்கள் வட இலங்கையில் அதிகம் ஆடப்பட்டன. இக்கூத்து 17 ஆம் நூற்றாண்டளவில் தென்னகத்தில் இருந்து வட இலங்கைக்கு வந்ததாகக் கூறுவர். நகைச்சுவையும் எள்ளலும் விரவிய இக்கூத்து மக்களுக்கு அறப்போதனை செய்வதை முதன்மை நோக்காகக் கொண்டது. முக்கியமாக இந்து சமயத்தவரும் கத்தோலிக்க சமயத்தவரும் தத்தமது சமயப் பிரசாரத்துக்கும் அறப்போதனைகளுக்கும் இக்கூத்தைப் பயன்படுத்தினர். ஆரம்பத்திலே கத்தோலிக்க குருமார் நொண்டி நாடகங்களை தமது சமயப்பிரசாரங்களுக்குப் பயன்படுத்தினர்⁹.

கூத்தின் அமைப்பு

நொண்டி நாடகங்கள் காப்பு, கடவுள் வாழ்த்து, கட்டியகாரன் வரவு, இராசா வரவு, இராணி வரவு, மந்திரி வரவு, செட்டி வரவு, நொண்டி வரவு ஆகிய அமைப்புக்களை உடையது. இது நாட்டார் கூத்துக்களின் அமைப்பைத் தழுவியதாக உள்ளது.

கதையமைப்பு

நொண்டி ஒருவன் செட்டி ஒருவனின் மனைவியைத் தந்திரமாக அடைய முனைவதும், இறுதியில் அவன் தண்டனை பெறுவதுமே ஈழத்து நொண்டி நாடகங்களின் கதையாகும்.

ஊதாரியாகவும் பிறருக்கு இன்னல் தரும் முறையிலும் வாழ்ந்த ஒருவன் தன்னுடைய காலொன்றை இழந்தவனாக வருதலும், வந்து அத்தகைய செய்கைகளைச் சொல்வதும், பின்னர் கடவுளை மனமுருகி வேண்டுவதன்மூலம் இழந்த காலைப் பெறுவதும் இந்த நாடகத்தின் அமைவுநெறி (Motif) யாகும் என்பார் கா. சிவத்தம்பி¹⁰.

இலங்கை நொண்டி நாடகங்கள் நொண்டிச் சிந்துகளுடன் நாட்டார் கூத்துகளுக்கிரிய பாவினங்களையும் கொண்டுள்ளன.

பறைமேளக் கூத்து

பறைமேளக் கூத்து மட்டக்களப்பில் பறையர் சமூகத்தவரால் ஆடப்பட்டு வருகின்றது. இடுப்பிலே பறையைக் கட்டிக்கொண்டு இருவரோ அல்லது

9 சுந்தரம்பிள்ளை,காரை,2000: 149.

10 மேற்கோள்: சுந்தரம்பிள்ளை,காரை,2000: 148.

அதற்கு மேற்பட்டவர்களோ பறையில் ஒலியெழுப்பி தாளத்துக்கு ஏற்ப ஆடும் ஆட்டமே பறைமேளக் கூத்தாகும். இக்கூத்து பெரும்பாலும் கோயில் வெளியில் சமதரையில் மக்கள் வளைத்துச் சூழ்ந்திருக்க ஆடப்படும். வேடம் அணிந்து பல்வேறு தாளங்களுக்கு ஏற்ப உடலை அசைத்து ஆடுவர். இக்கூத்திலே ஆட்டமே பிரதான அம்சமாகும். தாளத்துக்கு ஏற்ப உடலை வளைத்தும், நெளித்தும், குனிந்தும், எழுந்தும், வீசாணம் போட்டும் மேடையை வளைத்து ஆடுவர்.

இக்கூத்தில் கதையம்சம் இல்லை. இராசா வரவு, மந்திரி வரவு, கோணங்கி வரவு என அவரவருக்குரிய வரவுத் தாளங்களுக்கு ஏற்ப பறையில் அடித்துக்கொண்டு ஆடுவர்.

ஆடும் முறை

பறைமேளக் கூத்தின் முதல் நிகழ்வாக கூத்து ஆரம்பிக்க முன்னர் கோயில் வெளி வீதியில் நின்று மத்தளத்தில் குறித்த தாளத்தை அடிப்பர். இது மக்களை அழைப்பதற்கான ஆரம்பத் தாளமாக அமையும். மக்கள் வந்து கூடியதும் இறை வணக்கத்தைக் குறிக்கும் பூசைத்தாளம் எழுப்பப்படும். அதன்பின் ஆட்டங்களுக்குரிய தாளங்கள் எழுப்பப்படும். அந்தவகையில் முதலில் கோணங்கித் தாளம் எழுப்பப்படும். கோணங்கியாகத் தம்மைப் பாவனை பண்ணி அத்தாளத்துக்கு ஏற்ப ஆடுவர். அவ்வாறே அடுத்துவரும் இராசாவுக்குரிய தாளத்துக்கு அவர்கள் தம்மை இராசாவாகப் பாவனை பண்ணி ஆடுவர்.

இவ்விதம் கோணங்கி, அரசர் முதலான சில பாத்திரங்களைக் கற்பனை செய்து அதன் வரவைத் தம் தலிலில் அடித்து ஆடுதலே இக்கூத்துக்களின் தன்மையாகும். இதில் கதை, பாடல்களைவிடத் தாளமே முக்கியம் பெறுகின்றது. ஆனால் கூத்தில் வருவது போல இவற்றிற்கெனத் தாளக்கட்டுக்கள் இல்லை¹¹.

மகுடிக் கூத்து

மகுடிக் கூத்து வடஇலங்கையிலும் மட்டக்களப்பிலும் ஆடப்பட்டு வருகின்ற கூத்தாகும். வடஇலங்கையில் ஆடப்படும் மகுடிக் கூத்தை இரு வகையாகப் பிரிப்பர். அவை பின்வருமாறு:

1. பிராமணருக்கும் முஸ்லிம் வியாபாரிகளுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட தகராற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

11. மெளனகுரு, சி., 1998:177

2. பிராமணருக்கும் கத்தோலிக்கருக்கும் ஏற்பட்ட தகராற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

அத்தோடு முதலாவது வகைக் கூத்தினை அது ஆடப்படும் முறையின் அடிப்படையில் மேலும் மூன்று வகைப்படுத்துவர்.

1. கதையமைப்புக் குறைந்த கேளிக்கைக் கூத்து
2. கதை தழுவிய கூத்து
3. முழுமையான கதையை உடையதும், கூத்து வடிவை உடையதுமான கூத்து.

இக்கூத்தில் பல்வேறுவகைப் பாத்திரங்கள் இடம்பெறும். இது பல்சுவை நிரம்பிய கூத்தாகும்¹².

இக்கூத்துக்கள் பெரும்பாலும் கேளிக்கைக் கூத்துகளாகவே அமைந்துள்ளன. எனினும் கத்தோலிக்க மகுடிக்கூத்துக்கள் அக்காலத்தில் சமயப் பிரசாரத்துக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை அவற்றில் இடம்பெறுகின்ற சமயக் கருத்துக்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

மட்டக்களப்பிலே ஆடப்படுகின்ற மகுடக் கூத்துக்களை நான்கு வகைப்படுத்தலாம். அவை:

1. மட்டக்களப்பாரை மலையாள மாந்திரிகர்கள் வென்றதாக வரும் கூத்து.
2. மந்திர தந்திர விளையாட்டுக்கள் நிறைந்ததும் வெள்ளைக்காரன், வெள்ளைக்காரி, வேடுவன், வேடுவிச்சி ஆகிய பாத்திரங்களைக் கொண்டதுமான கூத்து.
3. கதை தழுவியதும் பிரதியை உடையதுமான நாட்டார் கூத்துத் தன்மை வாய்ந்ததுமான கூத்து¹³
4. பிராமணப் பிள்ளைகளையும் முனிமாரையும் காவலாக உடைய மந்திரக் கம்பத்தைக் குறவர்கள் அழிப்பதைப் பொருளாகக் கொண்ட கூத்து¹⁴.

12 சுந்தரம்பிள்ளை,காரை,2000: 80.

13 மெளனகுரு,சி.,1998:179-180

14 சிவரெத்தினம்,ச.,2008:38

அந்தவகையில் வடஇலங்கை மகுடிக் கூத்துக்கும் கிழக்கிலங்கை மகுடிக் கூத்துக்குமிடையே பல்வேறு ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும் காணப்படுகின்றன.

ஒட்டுமொத்தத்தில் இக்கூத்துக்களில் மந்திரதந்திரங்கள் பிரதான இடத்தைப் பெறுவதும், நாடகம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது பார்வையாளர் - கூத்தர்களுக்கிடையில் உரையாடல்கள் இடம்பெறுவதும், விரசமான சொற்பிரயோகங்களும் வேடிக்கையினையும் சிரிப்பையும் ஏற்படுத்தும் அம்சங்கள் நிறைந்திருப்பதும் இவற்றின் பொது இயல்புகளாகும்.

இந்த மகுடிக் கூத்துக்களெல்லாம் குழும வரவு பற்றியனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பிரதேசத்தின் நிலையான குழுமமும் அவ்வப் பிரதேச வந்தேறு குழுமமும் சம்பந்தப்பட்டதாக இக்கதைகள் அமைந்துள்ளன¹⁵.

காமன் கூத்து

காமனை சிவன் எரித்த புராணக்கதையைக் கூறுவதே காமன் கூத்தாகும். இலங்கையின் மலையகப் பகுதிகளில் ஆடப்பட்டு வருகின்ற காமன் கூத்து கோயில் சார்ந்த சடங்கு நிகழ்வாகவே நடைபெற்று வருகின்றது. இக்கூத்தை காமன் - ரதியாட்டம் என்றும், சோடியாட்டம் என்றும் அழைப்பர். மலையக மக்களின் வழிபாட்டு மரபில் காமன் வழிபாடு முக்கியமானது. இந்த வழிபாட்டின் முதன்மையானதொரு வெளிப்பாடாகவே காமன் கூத்தை அவர்கள் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடி வருகின்றனர். காமன் கூத்தை வருடந்தோறும் நடத்தினால் தோட்ட மக்களின் வாழ்வு சிறக்கும், இளைஞர்களும் கன்னிகளும் தாம் விரும்பியவரை அடையலாம், பிள்ளைப் பேறு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இந்த மக்கள் மத்தியில் உண்டு.

நிகழ்ச்சி ஒழுங்கு

காமன் கூத்து காப்புக் கட்டுதல் என்ற நிகழ்வோடு தொடங்கும். தொடர்ந்து காமன் கூத்திற்கான கம்பம் ஊன்றுதல், விநாயகர் துதி, ரதி - காமன் திருமணம், பெண்கள் காமனுக்கு நேர்த்தி செய்தல், காமன் பொட்டலில் காமன் - ரதி ஆட்டம், அவர்களின் கல்யாண ஊர்வலம் முதலான நிகழ்வுகளோடு நகர்ந்து இறுதியில் தவநிலையில் இருக்கும் சிவன் மீது

காமன் மலர்க்கணைகளைத் தொடுக்கவும் சிவன் கோபம் கொண்டு நெற்றிக் கண்ணைத் திறக்கவும் காமன் எரிந்து சாம்பலாகுவதும், பின் உயிர்ப்பிப்பதும் ஆகிய நிகழ்வுகளோடு முடிகின்றது.

களரியமைப்பு

களம் திறந்த வெளியாக அமையும். களத்தைச் சுற்றிக் குலை வாழைகள் நாட்டப்படும். களத்தின் ஒருபுறம் சிவனது தியானத்துக்கான தவச் சாலையும், இறுதித் தினத்தில் ஏனைய தேவர்களின் இருப்பிடத்தைக் குறிக்க சிறியதொரு மண்டபமும் அங்கு அமைக்கப்படும்.

பாத்திரங்களும் அலங்காரங்களும்

காமன், ரதி, தூதன் ஆகியோர் முதன்மைப் பாத்திரங்களாகவும், சிவன், ஈஸ்வரி, சுப்பிரமணியன், நந்திதேவர், குறத்தி, வெட்டியான், வெட்டிச்சி முதலியோர் சிறுபாத்திரங்களாகவும் இடம்பெறுவர். இப்பாத்திரங்களைப் பெரும்பாலும் ஆண்களே ஏற்று ஆடுவர். இப்பாத்திரங்களுக்கு ஆட்களைத் தேர்வுசெய்யும்போது அவர்களது சமூக மதிப்பும் கருத்திற் கொள்ளப் படுகின்றது.

ரதிக்கு ஒவ்வொரு தினமும் ஒவ்வொருவகை நிறத்திலான மினுமினுப்புச் சேலை அணிவிக்கப்படும். காமனை எரிக்கும் இறுதித் தினத்தில் பச்சை நிறச் சேலை அணிவிக்கப்படும். காலில் சலங்கையும் கையில் வளையல்களும், கழுத்தில் மல்லிகை அல்லது அலரிப் பூ மாலையும் அணிந்து கையில் வில்லுடன் ரதி தோன்றுவார். காமனுக்கு வேட்டியே அணிவிப்பதுண்டு. வேட்டியை மடித்து பஞ்சகச்சம்போல் அணிவிப்பதுண்டு. சில இடங்களில் கரையிடப்பட்ட சேலையைக் கரைகள் தெரியும்படி அணிவிப்பதுண்டு. காலில் சலங்கையும், மார்பில் கவசமும், தலையில் கிரீடமும், கழுத்தில் அலரிப்பூ மாலையும் அணிந்து கையில் கரும்பால் செய்யப்பட்ட வில்லுடன் காமன் தோன்றுவார்¹⁶.

தூதன் முதுகிலும் இரு கைகளிலும் எரியும் தீப்பந்தங்களைக் கட்டிக்கொண்டு கறுப்பு உடை, சிவப்புநிற முகப்பூச்சு, தலையில் கிரீடம் என்பவற்றுடன் நாக்கு வெளியே தொங்கியவாறு காட்சியளிப்பது அச்சம் தரும் வகையில் அமையும்.

ரதி, மதன், சிவன் ஆகியோருக்கான கிரீடங்கள் பாரமற்ற மரத்தால் செய்யப்பட்டவையாக இருக்கும்.

ஆட்டமுறை

ரதி, மதன், வெட்டியான், வெட்டிச்சி ஆகியோரின் ஆட்டங்கள் முதலில் காமன் திடலில் நடக்கும். காமன் வாத்தியார் என்பவரே முதலில் பாடுவார். அவருக்குத் துணையாக அமைந்த குழுவினர் பின்பாட்டுப் பாடுவர். இந்த ஆட்டத்துக்குத் தப்பு என்ற கருவியும் அதனுடன் ஜல், டோலக், கஞ்ஜிரா முதலிய கருவிகளும் பயன்படுத்தப்படும். பாடலுக்கும் பின்னணி இசைக்கும் ஏற்ப ஆட்டம் அமையும்.

இவ்வாட்டத்தின்போது பாடப்படும் லாவணி, ஒப்பாரி ஆகிய பாடல்கள் காமனின் வரலாற்றை விளக்குவனவாகும். லாவணி பாடும்போது அதன் தாள வயத்துக்கு ஏற்ப ரதியும் மதனும் வட்டமாகக் கையை வீசிவீசி ஆடிஆடி பக்கம்மாறிச் செல்வதுமுண்டு. ஒப்பாரிப் பாடலில் லாவணியைப்போல தாள இசை அதிகமாக இல்லை. ஒப்பாரிப் பாடல்களில் பெரும்பாலும் ரதி மதன் வாக்குவாதம் என்பனவே காணப்படுகின்றன. இதனால் ஒப்பாரி பாடும் வேளையில் ரதி, மதன் இருவரும் முன்னும் பின்னும் கால்களை எடுத்து வைத்துப் பின் வேகமாக ஆடும் லாவணி ஆட்டத்துக்காக தயாரான நிலையில் இருப்பர். காமன் வரலாற்றை விவாதமாக, இலாவணியாக இசைப்பாடலில் பாடும்போது ரதி, மதன் ஆட்டம் விறுவிறுப்படையும். முதன்முதல் ரதியைப் பிரிந்து செல்ல நினைத்துப் பாடும் லாவணிப் பாடல் வினாவிடை, தர்க்கம் என்பவற்றுடன் ஆடுவதற்கேற்றதாகவும் அமைந்துள்ளது¹⁷.

வெட்டியான், வெட்டிச்சி, தூதுவன் ஆகியோரின் ஆட்டங்களும் விருப்பத்துக்குரியதாகவும் கவர்ச்சியானதாகவும் அமைவனவாகும்.

கூத்தின் சமூகப் பயன்பாடு

நாட்டார் கூத்துக்கள் முக்கியமாக கிராம மக்களின் பொழுதுபோக்குச் சாதனமாக அமைந்தன. கிராம மக்கள் தொழில் இன்றி ஓய்வாக இருந்த காலங்களில் கூத்துக்கள் பழகி ஆடப்பட்டன. ஆகவே அவர்களுக்கு ஓய்வை மகிழ்ச்சியாகப் போக்குவதற்கு கூத்துக்கள் பயன்பட்டன.

கல்வி, பண்பாட்டு விடயங்களை ஊட்டுகின்ற சாதனங்களாகவும் அவை விளங்கின. அதாவது, கிராம மக்களுக்குக் கூத்துக் கதைகள் பல்வேறு ஒழுக்க விழுமியங்களையும், நியதிகளையும் போதித்தன.

சமூக அமைப்பையும், அதிகாரக் கட்டமைப்பையும் அவை பேணின. கூத்துக்கள் அதன் உள்ளடக்கத்தினாலும் உருவத்தினாலும் வர்க்க நிலைகளையும், சாதிய அதிகாரத்துவ ஒழுங்கமைப்பையும் பேணின.

சமூக ஒற்றுமையையும் அவை வளர்த்தன. கூத்துக்கள் கிராம மக்களின் கூட்டுணர்வுச் செயற்பாட்டின் மூலமே ஆடப்பட்டன. கூத்துக் கலைச் செயற்பாட்டில் கிராம மக்கள் அனைவரும் பங்குகொண்டனர். இது கிராமத்தில் ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தியது. அவர்களுக்கிடையிலான வேற்றுமைகளைக் குறைத்தது.

கூத்து உறவுமுறைகளைப் பேணியதோடு சமூக மதிப்பையும் ஈட்டிக் கொடுத்தது. பாத்திரங்களைத் திறமையாக ஆடியவர்கள் புகழ்ப்பட்டனர்; கௌரவிக்கப்பட்டனர். பின்னர் சமூகத்தில் அந்தப் பாத்திரத்தின் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டனர். கூத்தில் காட்டிய திறமை காரணமாக அத்தகையோருக்குத் திருமண வாய்ப்புகள் கைகூடின.

கூத்து மக்களின் அழகியல், உளவியல் திறமைகளை நிறைவேற்றியது. கூத்தின் ஆடல், பாடல், இசை, களரி அமைப்பு, அலங்காரம், கூத்தரின் முடி, உடை, வாள், வில், ஆபரணங்கள் என்பன கிராமிய மக்களின் அழகியல் உணர்வின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்தன. கூத்து அவர்களின் ரசனை உணர்வை வளர்த்தது. அதற்கும் மேலாக, அவர்கள் எதிர்நோக்கிய சிக்கல்களில் இருந்து விடுபடவும் உதவியது. கூத்தில் வரும் பாத்திரத்தின் துயரங்களோடு மக்கள் ஒன்றிவிடுகின்றனர். அவை தீரும்போது மக்கள் தம் மனதில் ஏற்படும் துயரங்கள், நெருக்கடிகள் போவது போன்ற உணர்வினை அடைகின்றனர். இத்தகைய உளவியல் திருப்தி ஏற்படுவதனாலேயே மக்கள் கூத்தின்பால் அதிகம் ஈர்க்கப்படுகின்றனர்¹⁸.

ஏனைய நாட்டார் நடன வகைகள்

காவடியாட்டம்

முருகவழிபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலையாட்டம் காவடியாட்டமாகும். முருகனுக்குக் காவடி எடுத்து வருவதாக நேர்த்தி வைத்து திருவிழாக் காலத்திலே காவடி எடுத்துச் செல்வது மரபாக உள்ளது. குறிப்பாகத் தமது கிராமக் கோயிலில் இருந்து மற்றொரு முருகன் கோயிலுக்குக் காவடி எடுத்துச் செல்வர். காவடி ஆட்டங்களில் பல்வேறு வகைகள் இருப்பினும் இலங்கைக் கிராமங்களைப் பொறுத்தவரை

பாற்காவடி, முள்ளூக் காவடி, பறவைக் காவடி ஆகியனவே எடுக்கப் படுகின்றன. அதிலும் முள்ளூக் காவடியே பிரபலமாக இருக்கின்றது. காவடி எடுப்பவர் (ஆண்கள்) முதுகிலே காவடி முள்ளினைப் பாய்ச்சியும், வாயில் அலகு வேல் பாய்ச்சியும் தோளில் அலங்கரிக்கப்பட்ட காவடியைச் சுமந்தவாறும் ஆடிச் செல்ல பின்னால் காவடி முள்ளோடு தொடுக்கப்பட்ட கயிற்றை (செடிக்கயிறு) மற்றொருவர் இழுத்துப்பிடித்தவாறு செல்வர். செல்லும் வழிகளில் வழிபாட்டு இடங்களில், சந்திகளில் நிறுத்தி செடி பிடித்து வருபவர் வலுவாக இழுத்துப்பிடிக்க வேகமான ஆட்டங்கள் இடம்பெறும்.

இவ்வாறு காவடி எடுத்துச் செல்கின்றபோது பின்னால் வருபவர்கள் காவடிச்சிந்துப் பாடல்களைப் பாடிச் செல்வர். அதற்குப் பக்க இசையாக மத்தளம், சல்லரி ஆகியன இசைக்கப்படும். காவடிப்பாடல்களில் 'கமுகுமலைப் பத்து' என்ற பாடலும், 'செந்தில் வடி வேற்குமரா காவடித் தாரா.....' என்ற பாடலும் பெரும்பாலும் பாடப்படும். அத்தோடு இந்த அமைப்புகளிலே பிரதேசக் கோயில்கள் மீது கிராமியப் புலவர்கள் பாடிய காவடிச்சிந்துப் பாடல்களும் பாடப்படுவது வழக்கமாகும். இக்காவடிச் சிந்துப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் முருகனைப் போற்றியும், வேண்டியும் பாடுவனவாகும். வேகமாக இழுத்து ஆடுகின்ற சந்தர்ப்பங்களிலே வேகத்தையும் உற்சாகத்தையும் அதிகரிக்கும் வகையில் பாடல் வேகத்தையும் ஓசையையும் கூட்டிப் பாடுவர். அதற்கு ஏற்றாற்போல் மத்தள, சல்லரி ஓசைகளும் அமையும்.

ஒரு கிராமத்திலிருந்து காவடி எடுத்துச்செல்கின்றபோது காவடி எடுக்கும் சிலர் சேர்ந்து குழுவாக எடுத்துச் செல்வது வழக்கமாகும். அப்போது ஊரிலுள்ள பலரும் அவர்களுடன் சேர்ந்து செல்வர். அவர்கள் பாடுவதிலும் மத்தளம், சல்லரி இசைப்பதிலும் சேர்ந்துகொள்வர்.

குறித்த முருகன் கோயிலை அடைந்ததும் வீதிவலமாக ஆடிச்சென்று இறுதியில் தேங்காய் உடைத்து வழிபட்ட பின் முதுகிலே பாய்ச்சப்பட்ட முள்ளைக் கழற்றி காயத்துக்கு மருந்தாக முருகனின் திருநீறு போடப்படும்.

சிறுவர்களும், பெண்களும் பாற்காவடி எடுத்துச் செல்வது வழக்கமாகும். முள்ளூக்காவடி எடுத்துச் செல்பவர்களுடன் இவர்களும் இணைந்து ஆடிச் செல்வர்.

கரகாட்டம்

கரகாட்டம் மாரியம்மன் வழிபாட்டுடன் தொடர்பானது. கரகாட்டம் கூத்தாட்டத்துடன் தொடர்புள்ளதொரு கலைவடிவமாகவே கிராமங்களிலே இருந்துவந்தது. கரகத்தைப் பழக்குவதற்குக் கிராமங்களிலே தனியான அண்ணாவிமார் இருந்தனர். இவர்கள் கரக அண்ணாவியார் எனப்பட்டனர். கரக ஏடுகள்/கொப்பிகள் பல கிராமங்களிலே இருந்தன. அண்ணாவிமார் குறிப்பாகப் பெண் பிள்ளைகளைக் கொண்டு பல நாட்கள் பழக்குவித்துக் கோயில்களிலே ஒரு சடங்கு நிகழ்வாகக் கரகங்களை அரங்கேற்றுவர். கோயில் வீதியில் தரையில் வட்டவடிவமான களரியில் மக்கள் சுற்றிவர இருந்து பார்க்க கரகம் ஆடப்படும்.

குடத்தில் அல்லது செம்பில் வேப்பம் குளைகளை வைத்து அதில் அம்மனை எழுந்தருளப் பண்ணி அக்கரகத்தைத் தலையிலே வைத்தும் கை இரண்டிலும் வேப்பம் தளிர்களைப் பிடித்துக் கொண்டும் கரகம் ஆடுவர். ஆடும்போது தலையில் இருக்கும் குடம் சரிந்து விழாத வண்ணம் அவர்களுக்கு அண்ணாவியார் பயிற்சி கொடுத்திருப்பார். கரகம் ஆடும்போது ஆடுபவர்கள் தலையில் உள்ள கரகம் விழாதபடி வளைந்தும், குனிந்தும், படுத்தும், புரண்டும், விழுந்தும், எழும்பியும், திரும்பியும் சாதூரியமாக ஆடுவர். அப்போது மக்கள் மெய்மறந்த நிலையில் இவற்றை ரசிப்பதைக் காணலாம்.

கரகாட்டப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் அம்மனைப் பற்றியனவாகவே அமையும். அவை துள்ளல் இசையுடன் கூடியவை; கவர்ச்சியும் விறுவிறுப்பும் மிக்கவை. இந்த ஆட்டத்துக்கு கூத்தைப் போல் மத்தளமும் சல்லரியும் பாவிப்பதே கூடுதல் வழக்கமாகும். சில இடங்களில் நாதஸ்வரம், தம்பை, தமுக்கு என்பவற்றையும் பயன்படுத்துவதுண்டு. கரகம் ஆடுபவரின் இரு கால்களிலும் சலங்கை கட்டப்பட்டிருக்கும். கரகம் ஆடும்போது சலங்கையின் ஓசையானது மெருகையும், பக்தியுணர்வையும் தருவதாக அமையும்.

நாட்டார் கூத்துக்களில் இடம்பெறுவது போல் கரகம் ஆடும் பிள்ளைகளுக்கும் அண்ணாவியாருக்கும் பரிசில்கள் வழங்குவது, மாலை அணிவிப்பது ஆகிய கௌரவிப்புகளும் களரியில் இடம்பெறும்.

கும்மி

கும்மி பெண்களுக்குரிய கலை வடிவமாக உள்ளது. கும்மியை ஒரு விளையாட்டாகவும் கருதுவர். திருவிழாக் காலங்களிலும் பண்டிகை நாட்களிலும் பெண்கள் கும்மியடித்துப் பாடும் வழக்கம் இருந்துவந்தது. கும்மியின் ஆடலும் பாடலும் மிக எளிமை மிக்கவை. கிராமிய இசையில் துள்ளல் இசைக்குப் பெயர் பெற்றது கும்மியாகும். அதன் சிறப்புக் காரணமாகவே செந்நெறி இலக்கியத்திலும் அது முக்கியம் பெறலாயிற்று.

குத்துவிளக்கு முதலான ஒன்றை நடுவில் வைத்து அதனைச் சுற்றி இளம் பெண்கள் வட்டமாகக் குனிந்தும், நிமிர்ந்தும் கையால் தாளம் போட்டபடி கும்மிப் பாடலைப் பாடி ஆடுவர்.

கிராமங்களிலே பல கும்மிப் பாடல்கள் இருந்துவருகின்றபோதும் ஒரு விழாவில் கும்மிப் பாடலைப் பாடுவதற்கும் ஆடுவதற்கும் அவ்வப்போது நிகழ்வுக்கு அல்லது சூழலுக்குப் பொருந்தத் தக்கதாக கிராமியப் புலவர்கள் உடனுக்குடன் கும்மிப் பாடல்களைப் பாடுகின்ற ஒரு மரபு இருந்து வருகின்றது. அதேவேளை கிராமியப் புலவர்களால் பாடப்பட்டுள்ள பல கும்மிப் பாடல்கள் மேடையில் பாடி ஆடுவதற்காக அன்றித் தம் பக்தியுணர்வையும் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் வெளிப் படுத்துவதற்காகப் பாடப்பட்டவையாகவும் உள்ளன.

இலங்கையில் கும்மியாடல் ஏனைய பிரதேசங்களைவிட மலையகப் பிரதேசங்களிலே செல்வாக்குடன் இருந்துவருகின்றது.

நாட்டார் கைவினைக் கலைகள்

நாட்டார் கைவினைக் கலைகள் என்பவை மரபுவழிக் கலைகளே. அவற்றின் முதன்மையான பண்புக்கூறு மரபுசார்ந்தது என்பதுதான். பல்வேறு கைவினைக் கலைகளின் பழமையில் மரபின் வலிமையைக் காணலாம்¹⁹. கிராம மக்கள் தங்கள் கலைத்திறனைக் காட்டி, பல பொருட்களைச் செய்கின்றனர். சில பொருட்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகச் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அந்தவகையில் இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் செய்யப்பட்டு வருகின்ற கைவினைக் கலைகளைப் பின்வருமாறு கூறலாம்.

1. மட்பாண்டங்கள்:

கிராமிய மக்களால் செய்யப்படுகின்ற மட்பாண்டப் பொருட்களில் அவர்களது கலையழகியலையும், கைத்திறனையும் காணலாம். அவற்றின் வடிவமைப்புகள், சித்திர வேலைப்பாடுகள், வர்ணப் பாவனைகள் என்பன இவற்றைக் காட்டுகின்றன. அந்தவகைகளில்,

- பாணைகள், சட்டிகள்
- அரிக்கன் சட்டிகள்
- பூச்சாடிகள்
- தண்ணீர்ப் பாத்திரங்கள்
- அடுப்பு
- செங்கல்

முதலானவை பல்வேறு வடிவங்களிலும் அளவுகளிலும் செய்யப் படுகின்றன. சில கோயில்களும் மட்பாண்டத் தொழிலை ஊக்குவித்து வந்துள்ளன. தான்தோன்றீஸ்வரத்தில் கண்டியை ஆண்ட விமலதர்ம சூரியன் காலத்துக்கு முன்னிருந்தே திருக்குடுக்கை கூறல் என்னும் நிகழ்வு நடைபெற்று வந்தது. இதற்கு வேண்டிய களிமண்ணாலான அழகிய சிறு குடுக்கைகளை குயவர் செய்துகொடுத்து வந்தனர்.²⁰ இது கிராமிய மக்களின் கலைத்திறன் வெளிப்பாட்டுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

2. மரப் பொருட்கள்:

மரப்பொருள் சார்ந்த கைவினைக் கலை பெரிதும் தச்சர்களைச் சார்ந்ததாக இருக்கின்றது. இவர்கள் பெரும்பாலும் பரம்பரை பரம்பரையாக தச்சத் தொழில் புரிந்து வருபவர்கள். வேறு கலைப்பயிற்சிகள் எதனையும் பெறாதவர்கள். தச்சத் தொழில் புரியாது குறிப்பிட்ட கைவினைக் கலைகளில் ஆற்றல் மிக்கவர்களும் இவற்றைச் செய்கின்றனர். அந்தவகையில்,

- தேர், சப்பிரம், தெய்வம் ஆகியவற்றுக்கான அலங்காரம்
- கரத்தைகள்
- கதவு, யன்னல், நாற்காலிகள், கட்டில்கள், திருகுவலை முதலான வீட்டுப் பொருட்களின் வடிவமைப்புகள்.
- வீட்டுக் கூரைகளின் வடிவமைப்புகள்

- உரல், உலக்கை
- பாக்கு உரல், இடியப்ப உரல் முதலிய சிறிய உரல் வகைகள்

இத்தகைய மரவேலைப்பாடுகளில் சிலவற்றிற்குச் சித்திர வேலைப்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக மாட்டு வண்டிகளின் நுகம், வண்டில் பெட்டி என்பவற்றுக்கு அழகிய சித்திர வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டு அவற்றுக்கு வர்ணமும் பூசப்படுகின்றது. அத்துடன் சில்லுகளும் அழகிய வடிவத்துடன் அமைக்கப்படுகின்றன.

3. சோடனைக் கலை

கிராமங்களில் சோடனைக் கலையின் சிறப்பை அங்குள்ள கோயில்களில் காணலாம். கோயிற் திருவிழா, சடங்கு காலங்களில் கோயில்களின் முன்னால் அழகிய தோரணங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டு பல வர்ணங்களிலே அலங்கரிக்கப்படுகின்றன. கோயில்களில் பந்தல் அமைப்பதும் அதை அழகாக அலங்கரிப்பதும் மரபாகும். கண்ணகியம்மன் கோயில்களில் குளிர்ந்திப் பந்தல் அமைத்தல், கலியாணக்கால் சோடனை செய்தல் என்பன தனிக்கலையாகும். தேர், சப்பிரம் முதலியவற்றையும் தெய்வத்தையும் பல வகைகளில் அலங்கரிக்கின்றனர். பல வர்ணத்துணிகள், வர்ணச் சேர்க்கைகள், மலர்கள், இலைகள், குருத்தோலைகள், பாளைகள் என்பவற்றைக்கொண்டு அலங்கரிக்கின்றனர். அந்த அலங்காரங்கள் கிராம மக்களின் அழகியல் உணர்வை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

4. ஓலை, புல் வேலைப்பாடுகள்

இலங்கைக் கிராமியக் கைவினைக் கலை வெளிப்பாட்டில் அதிகமாகச் செய்யப்படுபவை ஓலை, புல் சார்ந்த வேலைப்பாடுகளாகும். முக்கியமாகப் பனைப் பொருட்கள், தென்னைப் பொருட்கள், பன், பிரம்பு முதலானவற்றைக்கொண்டு பல்வேறுபட்ட அழகியல், பாவனைப் பொருட்கள் செய்யப்படுகின்றன. சிறப்பாக, யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் பனைப் பொருட்களைக்கொண்டு பல்வேறுபட்ட கைவினைப் பொருட்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஓலை, புல் வேலைப்பாடுகளில் சில பின்வருமாறு:

- கடகம்
- மரைக்கால்
- பெட்டிகள்

- தாய் - மூடிப் பெட்டி
- மடப்பெட்டி (பூசைப் பொருட்கள் கொண்டு செல்வது)
- நாய்க் கடகம் (பனைநாய்)
- குஞ்சுக் கடகம்
- குட்டான்
- சளகு, பாய் (ஓலை, பன்)
- தடுக்கு
- கைப்பட்டை
- பீலிப்பட்டை (கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் அள்ளுவது)
- தட்டுவம்
- பூத்தட்டுக்கள்
- கொட்டப்பெட்டி
- பறி (மீன் பிடிப்பது)
- கரப்பு (மீன் பிடிப்பது)
- கரப்பு (பறவைகளை அடைப்பது. உணவைச் சிறு பிராணிகளிடமிருந்து பாதுகாப்பது)
- பனைமட்டை வரியல்
- உறி
- திருகாணி
- நீற்றுப் பெட்டி
- பன்னாங்கு (மறைத்துக் கட்டுவதற்கானது, பிணத்தை எடுத்துச் செல்வதற்கானது)
- பனையோலை வேய்தல்
- தென்னோலை வேய்தல்
- வைக்கோல் வேய்தல்
- வைக்கோலால் நெல் பட்டறை கட்டுதல்
- களவெட்டியில் அவுரி கட்டுதல் (நெல் தூற்றுவது)
- தும்புத்தடி
- ஈர்க்கில்தடி

விற்பனைக்காகவும், பாவனைக்காகவும் செய்யப்படுகின்ற இத்தகைய கைவினைப் பொருட்களிலே பல்வேறு நுணுக்கங்களையும் அழகியல் அம்சங்களையும் காணலாம். உதாரணமாக, பெட்டிகள், பூத்தட்டுக்கள், பாய், தடுக்கு முதலானவற்றைப் பின்னுகின்றபோது பல்வேறு அழகியற் கோலங்களையும் அமைப்பதோடு அவற்றுக்கு வர்ணங்களையும் பயன்படுத்துகின்றனர். இத்தகைய கைவினைப் பொருட்களைச் செய்வதிலே அதிகம் பெண்கள் ஈடுபடுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

5. உலோக வேலைகள்

- அரிவாள் கத்தி (வேளாண்மை வெட்டுவது)
- கத்தி, கோடரி, பாக்குவெட்டி, பாக்கு உரல்
- கோயில் வழிபடு பொருட்கள்
- குத்துவிளக்குகள்
- வட்டா, சேவரைக்கால்
- தட்டுக்கள்
- சிற்பங்கள்
- முகக்களைகள்
- யன்னல், கதவுகளுக்கான கிறில் அலங்காரங்கள்

இத்தகைய உலோக வேலைப்பாடுகளைப் பெரும்பாலும் குறித்த சமூகக் குழுக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகச் செய்துவந்தனர்.

6. கல்வேலைப்பாடுகள்

- உருவங்கள்
- உரல், அம்மி, ஆட்டுக்கல்
- திருகு கல், மருந்து அரைக்கும் கல்

7. காகிதப் பொருட்கள்

- முகமூடிகள்
- பொம்மைகள்
- பூச்சாடிகள்
- தட்டுக்கள்

- பூக்கள்
- விளையாட்டுப் பொருட்கள்

இத்தகைய கிராமியக் கைவினைப் பொருள் வேலைப்பாடுகளில் தற்போது சில புதிய முறைகளும் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் சில பொருட்கள் பாரம்பரியத் தன்மைகளை இழந்துள்ளன. பாரம்பரியத் தொழில் முயற்சிகள் நவீன முறைகளை உள்வாங்கியமையும், புதிய பொருட்கள் - மின்னியல் பொருட்களின் பாவனையும் பல பாரம்பரியக் கைவினைப் பொருட்களின் தேவையை இல்லாது செய்துள்ளன.

மாதிரி வினாக்கள் (Sample Questions)

1. I. 'நாட்டார் கலைகள்' என்பதனை வரைவிலக்கணப்படுத்துக.
 - II. வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களின் உருவாக்கப் படிமுறைகள் யாவை?
 - III. வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களில் எத்தகைய கதைப் பொருள்கள் சித்திரிக்கப்படுகின்றன.
2. I. நாட்டார் கூத்தின் சமூகப் பயன்பாடு பற்றிக் கருத்துக் கூறுக.
 - II. மகுடிக் கூத்தின் வகைப்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டுக.
 - III. கரகம், காவடி, கும்மி ஆகிய நாட்டார் ஆடல் கலைகளின் கலை, அழகியல் அம்சங்கள் யாவை?
3. I. நாட்டார் கைவினைக் கலைகளை வகைப்படுத்துக.
 - II. நாட்டார் கைவினைக் கலைகளில் கிராமிய மக்களின் கலைத்திறன் வெளிப்படுமாற்றை விளக்குக.
4. நாட்டார் கூத்துக்களின் அழகியல் அம்சங்கள் குறித்து விபரிக்குக.
5. சடங்குநிலைப்பட்ட நாட்டார் நிகழ்த்துகலைகளின் அளிக்கை மரபுகளை எடுத்துக்காட்டுக.

நோக்கங்கள் (Objectives)

1. சடங்கு என்றால் என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தல்.
2. கோயிற் சடங்குகளின் வகைப்பாடு, அவற்றில் பின்பற்றப்படும் மரபுகள் என்பன பற்றி அடையாளம் காணுதல்.
3. சில தெய்வங்களுக்கேற்பவும், பிரதேசங்களுக்கேற்பவும் கோயில் சடங்குகளில் பின்பற்றப்படும் மரபுகளில் தனித்துவங்கள் நிலவுமாற்றை வேறுபடுத்தி அறிதல்.
4. கோயில் சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுவதன் நோக்கங்கள் பற்றி எடுத்துரைத்தல்.
5. வாழ்வியல் சடங்குகள் தொடர்பான வழக்காறுகள், அவற்றின் முக்கியத்துவம் என்பன பற்றிப் பரிசீலித்தல்.

கற்றல் விளைவுகள் (Learning Outcomes)

1. சடங்கு என்றால் என்ன என்பதை வரையறுப்பர்.
2. கோயிற் சடங்குகளின் வகைப்பாடுகளையும் அச்சடங்குகளை நிகழ்த்துகின்றபோது பின்பற்றும் பல்வேறுபட்ட நடைமுறைகளையும் அடையாளம் காண்பர்.
3. கிராமியச் சடங்கு முறை வழிபாட்டில் பிரதேசரீதியாகவும் சில தெய்வங்களுக்கேற்பவும் பின்பற்றப்படும் தனித்துவ மரபுகளை எடுத்துரைப்பர்.
4. கிராமிய மக்களின் தொழில், வாழ்க்கை முறைகள் என்பவற்றோடு பிணைந்ததாக கிராமியத் தெய்வங்களுக்கான சடங்குகள் நிகழ்த்தப் படுவது பற்றிக் கலந்துரையாடுவர்.
5. வாழ்வியல் சடங்குகள் தொடர்பான வழக்காறுகள், அவற்றின் முக்கியத்துவம் என்பன பற்றி மதிப்பீடு செய்வர்.

அறிமுகம்

பாரம்பரியத்தால் நிறுவப்பட்ட மதத்துடனும் நம்பிக்கைகளுடனும் சம்பந்தப்பட்ட கிரியைகளின் தொகுதியே சடங்குகளாகும். ஒரு குழுவினரிருப்போர் முன்னொரு நாள் தம் குழுவினருந்த மூல பிதாக்கள் செய்த செயலை மீண்டும் செய்வதன்மூலம் தாம் இலாபம் பெறலாம் என எண்ணி அதே செயலைத் திருப்பிச் செய்தனர். அவையே சடங்குகளாயின. இச்சடங்குகளுக்கு அடிப்படை நம்பிக்கை ஐதீகமாகும்¹. இச்சடங்குகளை கோயில் சடங்கு, வாழ்வியல் சடங்கு என இருவகைப் படுத்தலாம்.

கோயிற் சடங்குகள்

இலங்கைக் கிராமியத் தமிழ் மக்களின் வழிபாட்டுமுறையில் சடங்கு வழிபாடு முக்கியம் பெற்று விளங்குகின்றது. இதில் புராதன குலக்குழு வணக்கமுறை, ஏனைய கிராமியத் தெய்வங்களுக்கான சடங்குமுறை வழிபாடு ஆகிய இரண்டும் அடங்கும்.

புராதன வணக்கமுறை என்னும் போது குமாரர், மாறா, வதனமார், பணிக்கம், செம்பனாச்சி, கெவுத்தன், காட்டுத்தெய்வம் எனப் பல தெய்வங்களுக்கிரிய வணக்க முறைகளைக் குறிப்பிடலாம். குறிப்பாக இங்குள்ள வேடர்கள் தம் பிரதான தெய்வமான குமார தெய்வத்திற்குச் சடங்கு நிகழ்த்துகின்றனர். ஆண்டுக்கொருமுறை கிராமத்தின் அல்லது காட்டின் மத்தியில் குறிப்பிட்ட மரத்தடியில் பந்தலிட்டு குறிப்பிட்ட தெய்வத்துடன் தொடர்புடைய நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்திக் காட்டிச் சடங்கினைச் செய்வர். இச்சடங்கில் மந்திரங்களின்றி வேட பாசையிலான பாடல்களை இசைப்பதும் அவற்றிற்கேற்ப கொட்டினை அடிப்பதும் முக்கியமானது. இச்சடங்கில் வெளிப்படும் ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமான வேட பாசைப் பாடலும் ஒவ்வொரு விதமான கொட்டு இசைத்தலும் இடம்பெறுகின்றன.

கிராமிய மக்களின் தொழில், வாழ்க்கை முறைகள் என்பவற்றில் கிராமியக் கோயில்களும் கிராமியச் சமயமும் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. குறிப்பிட்டதொரு பொருளாதாரச் சூழலிலேயே எந்தவொரு சடங்கும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. பொதுவாக கிராமத்தின் பொருளாதார வாழ்வில் கோயில்கள் முக்கிய பங்கை வகித்துள்ளன.

1 மெளனகுரு.சி., 1998: 107.

இலங்கையின் விவசாயப் பொருளாதார அமைப்பில் வேளாண்மை விளைவிக்க மழை இன்றியமையாதது. மழையை நம்பியே பயிர் உற்பத்தியில் ஈடுபட்ட இப்பிரதேச மக்கள் மழை பொய்க்கும் காலங்களில் தெய்வக் குறையினாலேயே இவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளது எனவும் கிராமியத் தெய்வங்களுக்கு சடங்கு நிகழ்த்துவதனூடாக மழையைப் பெய்விக்கவும் பயிர் செழிக்கவும் செய்யலாம் எனவும் நம்பினர். இந்த அடிப்படையிலேயே மாரியம்மன் சடங்கு, கண்ணகியம்மன் சடங்கு, கொம்புமுறி ஆகியன இவர்கள் மத்தியில் உருவாயின. அதாவது, வளம் வேண்டுவது என்பது கிராமியச் சடங்கின் முக்கிய அடிப்படையாக அமைந்தது. இதிலும் வளத்தினைத் தருபவள் அம்மனே என்ற நம்பிக்கை காரணமாக கிராமியத் தாய்த் தெய்வ வணக்கம் இவர்களிடம் மிக்க செல்வாக்கினைப் பெற்றுள்ளது. அதோடு தமக்கு வருகின்ற நோய்களுக்கு சில தெய்வங்கள் அல்லது பேய்கள் காரணம் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் நோய்களைத் தீர்க்குமாறும் கெட்ட பேய் பிசாசுகளைத் துரத்துமாறும் வேண்டி இவர்கள் சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். இதேபோல் தம்மையும் தம் கிராமத்தையும் தம் வயலையும் இத்தெய்வங்கள் காவல் செய்யும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலும் சடங்குகளை நிகழ்த்துகின்றனர். பொதுவில் இவ்வணக்க முறைகளும் வேண்டுதல்களும் விவசாயப் பொருளாதார அமைப்பினைச் சார்ந்ததாகவே உள்ளன.

இந்தவகையில் கண்ணகியம்மன், கங்கையம்மன், பேச்சியம்மன், கடனாச்சி, கம்பகாமாச்சி, வடபத்திரகாளி, மாரியம்மன், திரௌபதியம்மன், காளி, வைரவர், வீரபத்திரர், அனுமார், நாகதம்பிரான், பெரியதம்பிரான், நீலாசோதயன், காத்தான் எனப் பல கிராமியத் தெய்வங்கள் நிலமானிய அமைப்பினடியாகத் தோன்றிய தெய்வங்களாக உள்ளன. ஆடுதல், பாடுதல் ஊடாக இத் தெய்வங்களை வசப்படுத்தி/ சாந்தப்படுத்தித் தம் தேவைகளை இவர்கள் நிறைவேற்ற முனைந்தபோது ஒவ்வொரு தெய்வத்துக்குரிய பாடல்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவை புனிதப் பாடல்களாகப் போற்றப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சடங்கு நிகழ்த்துகையிலே மந்திரங்களும் குறிப்பிட்ட தெய்வங்கள் மீதான வணக்கப் பாடல்களுமே முக்கியம் பெறுகின்றன. சும்மி, ஊஞ்சல், தாலாட்டு, காவியம், அகவல், குளிர்ந்தி ஆகிய பாடல் வடிவங்களிலே பாடப்பட்டுள்ள பாடல்கள் சடங்கின் பல்வேறு கட்டங்களிலும் அளிக்கை செய்யப்படுகின்றன. இம்மக்களது வளம் வேண்டல், நோய் தீர்த்தல் முதலான வேண்டுதல்கள் பாடல்கள் வழியாகவே செய்யப்படுகின்றன.

கிராமியத் தெய்வங்களுக்கான சடங்குகள் ஆண்டுக்கொருமுறை நடத்தப்பட்டன. இவ்வழிபாட்டில் விக்ரிகரங்கள் இடம்பெறுவதில்லை. ஆண்டெய்வக் கோயில்களில் கருங்காலிப் பொல், சூலம் என்பவற்றை வைத்தும் பெண்தெய்வக் கோயில்களில் கும்பங்களில் தெய்வத்தை எழுந்தருளப் பண்ணி அதனோடு முகக்களை, வெள்ளிப் பிரம்பு என்பவற்றை வைத்தும் சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

இச்சடங்குகளைச் செய்பவர் 'பூசாரி' எனப்படுவார். கண்ணகியம்மன் சடங்கைச் செய்பவர் 'கட்டாடி' எனப்பட்டார். இந்தச் சடங்குகள் மந்திரங்களையும் சடங்கு வழிபாட்டுப் பாடல்களையும் கொண்டு நிகழ்த்தப்பட்டன. ஒவ்வொரு தெய்வங்களுக்குமான சடங்கை எவ்வாறு நிகழ்த்த வேண்டும், எந்த வேளையில் எந்த மந்திரத்தை உச்சரிக்க வேண்டும் முதலான விதிமுறைகள் பத்தாசிகள் என்ற பெயரிலே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பரிச்சயமுள்ளவர்களாக பூசாரிமார் விளங்குவர்.

சடங்குகள் மண்டபம் அமைத்தல், மண்டபம் காவல் பண்ணுதல், கதவு திறத்தல், சும்பம், மடை வைத்தல், பூசை செய்தல், தேவாதிகள் உருக்கொண்டு ஆடுதல், ஊர்க்காவல் பண்ணுதல், தேவாதிகள் கட்டுச் சொல்லுதல், தீமிதிப்பு, விநாயகப் பாளை பொங்குதல், பலிச்சடங்கு, கன்னிமார் பள்ளயம், வாழிபாடுதல், குளிர்த்தி ஆகிய பொது அம்சங்களைக் உட்கொண்டவையாக அமைந்தபோதும் தெய்வங்களுக்கு ஏற்ப சிற்சில அம்சங்கள் தனித்துவமானவையாக அமையும். எடுத்துக்காட்டாக, கண்ணகியம்மன் சடங்கில் கலியாணக்கால் நடும் சடங்கும், மாரியம்மன் சடங்கில் தவநிலைச் சடங்கும், திரௌபதியம்மன் சடங்கில் மகாபாரதக் கதை நிகழ்த்துகையும் பிரதானமானவையாகும்.

குறிப்பிட்டதொரு தெய்வத்துக்குச் சடங்கு நடைபெறும்போது பல கிராமியத் தெய்வங்களுக்கும் பந்தலமைத்து தனிக்கும்பங்கள் வைத்தும், மடைகள் பரப்பியும் சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படும். அவ்வாறே ஒரு தெய்வத்துக்குச் சடங்கு நடக்கும்போது அத்தெய்வத்தோடு வேறு தெய்வங்களும் உருக்கொண்டு ஆடுவர். சடங்கு நிகழ்வில் தெய்வமாடுதல் விசேட நிகழ்வாகும். உருக்கொண்டு தெய்வமாடுபவர்களைத் தேவாதிகள் என்பர். தேவாதிகளுக்கு உருக்கொடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு தெய்வத்துக்கும் மந்திரங்கள் உள்ளன. குறித்த பூசாரியே பெரும்பாலும் உருக்கொடுப்பார். உருவேறி ஆடும்போது மந்திர வித்தாண்மை பெற்ற சிலர் தேவாதிகளை

ஆடாது மந்திரத்தால் கட்டுவதும் அதனைப் பூசாரி உட்பட்டவர்கள் மந்திரத்தால் வெட்டுவதுமான நிகழ்வும் இடம்பெறும். தேவாதிகள் சடங்கின் குற்றங்குறைகள் பற்றியும் நோயுற்றவர்களது குறைகள், அவற்றுக்கான பரிகாரங்கள் பற்றியும் கட்டுச் சொல்வதும் முக்கிய நிகழ்வாகும். சடங்கின் இறுதி நிகழ்வாக பலி கொடுப்பது அல்லது பள்ளயம் கொடுப்பது அமையும்.

கண்ணகியம்மன் சடங்கு

ஏனைய கிராமியத் தெய்வங்களுக்கான சடங்குகளில் இருந்து கண்ணகியம்மன் சடங்கு சற்று வேறுபட்டதாகும். கண்ணகியம்மனின் கோபத்துக்கு ஆளாகினால் வைசூரி, வெப்பு, சின்னம்மை, பெருஞ்சரம், கண்ணோய் முதலிய நோய்களுக்கு ஆளாகவேண்டி வரும் என்று மக்கள் நம்பினர். எனவே, கண்ணகியைக் குளிரப் பண்ணினால் அவள் இத்தகைய நோய்களைத் தடுப்பதோடு வளத்தையும் தருவாள் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மக்கள் சடங்குகள் செய்தனர். குறிப்பாக மட்டக்களப்புப் பகுதியில் கண்ணகி சடங்கு மிகச் சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றது. கண்ணகியம்மன் சடங்கானது வருடந்தோறும் வைகாசி மாத வளர்பிறை நாட்களில் நடைபெறும். இச்சடங்கு சில ஊர்களில் 9 நாட்களும் சில ஊர்களில் 7 நாட்களும் வேறுசில ஊர்களில் 5 நாட்களும் இடம்பெறுகின்றன. இச்சடங்கு நிகழ்வுகளில் கண்ணகி வழக்குரை பாடப்படுவது விசேட அம்சமாகும். சடங்கின் முதல் நிகழ்வு கதவுதிறத்தலாகும். சடங்கின் இறுதி மூன்று நாட்கள் விசேடமாக அமையும். அந்தவகையில், முதல் நாள் கலியாணக்கால் என்னும் விசேட சடங்கும், கலியாணப்படிப்பும் நடைபெறும். வெட்டிக்கொண்டுவந்த கலியாணக் காலினை (பூவரசம் கம்பு) கோயில் மண்டபத்தினுள் நட்டு ஆடை அணிகளால் அலங்கரித்து அதனை கண்ணகியம்மனாகக் கொண்டு கோவலனுக்கு அவளைக் கலியாணம் செய்விப்பதாக இச்சடங்கு அமையும். அன்றைய தினம் கண்ணகி வழக்குரையின் கலியாணக் காதை பாடப்படும். அன்று பலகார வகைகள் படையல் செய்து பகிரப்படும்.

கலியாணச் சடங்கிற்கு அடுத்த நாள் சடங்கு 'பச்சைகட்டுச்சடங்கு' எனப்படும். அன்று கண்ணகி வழக்குரையின் அடைக்கலக்காதை பாடப்படும். அன்றைய தினம் கறியமுது படையல் செய்து பிரசாதமாக வழங்கப்படும். கண்ணகியம்மன் சடங்கின் இறுதிநாள் 'குளுர்த்தி' என்னும் சடங்கு நடைபெறும். அன்றைய பகலில், கண்ணகி வழக்குரையின்

கொலைக்களக்காதை பாடப்படும். மாலையில் வழக்குரை காதை பாடப்படும். குளுர்த்தி அன்றிரவு பொங்கலிடுதல் நடைபெறும். விநாயகப் பானையினை அடுப்பேற்றுதலோடு இப்பொங்கல் நிகழ்வு தொடங்கும். காலையில் பொங்கலைப் படைத்து இறுதிச் சடங்கை நடாத்துவர். இச் சடங்கைத் தொடர்ந்து 'குளுர்த்தி' ஏடு படிக்கப்படும். கண்ணகி மதுரையை எரித்த கோபமானது தணிந்து குளிர்ச்சி அடைந்து அருளுமாறு வேண்டுகல் செய்வதாக இப்பாடல் அமையும். இதன் பின் வாழி பாடப்படும். இதன் பின் குளுர்த்திப் பாணக்கம் மக்களுக்குப் பகிரப்படும்.

வடபுலத்திலும் கண்ணகி சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இங்கு வைகாசி மாதத்தில் பொங்கல் இடம்பெறும். பொங்கலுக்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னர் கோயில் திறந்து கண்ணகியம்மன் கதை படிப்பர். கடைசித் தினத்தன்று அதனை இரவிரவாகப் படிப்பர். அன்று மக்கள் புதுப்பானையில் பொங்கல் பொங்குவர். பின்னர் பூசை நடைபெறும். கண்ணோயுற்றவர்கள் நேர்த்திக்கடன் பண்ணி வெள்ளியால் கண்மலர் செய்து கொடுப்பதும் இடம்பெறும்.

மாரியம்மன் சடங்கு

மாரியம்மன் மழைக்குரிய தெய்வமாகவும், அம்மை, பொக்குளிப்பான், சின்னமுத்து முதலிய நோய்களைக் கொடுக்கும், தீர்க்கும் தெய்வமாகவும் நம்பப்படுகின்றாள். முக்கியமாக, வெம்மை தணிந்து மாரி பெய்ய வேண்டும், நெல்விளைய வேண்டும் என வளம் வேண்டி நடத்தும் சடங்கே மாரியம்மன் சடங்காகும். எனவே, விவசாயப் பொருளாதார அமைப்புடைய இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களிலே மாரியம்மன் வழிபாடு சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

கிழக்கிலங்கையில் பரவலாக அமைந்துள்ள மாரியம்மன் கோயில்களில் சில சமஸ்கிருத மயமாக்கத்துக்கு உட்பட்டுள்ளபோதும் அதிகமான கோயில்களில் மாரியம்மன் பத்ததியின் அடிப்படையில் சடங்குகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அந்தவகையில் இக்கோயில்களில் ஐந்து அல்லது ஏழு நாட்கள் சடங்கு நடைபெறும். வருடத்துக்கு ஒருமுறை கதவ்திறத்தலுடன் ஆரம்பமாகி கும்பச் சடங்கு, தவநிலைச் சடங்கு, கன்னிமார் சடங்கு, கலியாணச் சடங்கு, தீக்குளிப்பு, விநாயகப்பானை பொங்குதல், குளுர்த்தி ஆகிய நிகழ்வுகளைக் கொண்டதாக இச்சடங்கு அமையும். சில ஆலயங்களில் குளுர்த்தியோடும் சில ஆலயங்களில் பள்ளயத்தோடும் இறுதிச் சடங்கு முடிவுறும்.

சடங்கு காலங்களில் மக்கள் நேர்த்திக்காக கற்பூரச் சட்டி எடுத்தல், தீப்பாய்தல், கலியாணக்கால் சுற்றுதல், பிள்ளை விற்று வாங்குதல் ஆகிய வழிபாடுகளை இயற்றுவர். வடஇலங்கையிலும் மாரியம்மன் வழிபாடு பரவலாக இருந்து வருகின்றது. வன்னி, அல்வாய், தெல்லிப்பளை, விளாங்குளம் முதலான பல இடங்களிலே மாரியம்மன் ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன. இந்தப் பிரதேசத்தில் குறித்த நோய்கள் ஏற்படுமிடத்து குளர்த்தி முதலியன போட்டு வணங்குவதோடு ஆண்டுதோறும் பொங்கல் போட்டுச் சடங்குகள் நடத்துகின்றனர். சடங்கு காலங்களில் கோழி, ஆடு ஆகியவற்றைப் பலிகொடுத்தலுமுண்டு.

சடங்கின்போது பொங்கல் பொங்கி அம்மனுக்குப் படைத்து மடை பரப்புவர். அத்தோடு காத்தவராயன், கழுவேறி, வைரவர் ஆகிய தெய்வங்களுக்கும் மடை பரப்புவர். காத்தவராயன், கழுவேறி ஆகிய தெய்வங்களுக்கு வைக்கும் மடையில் இறைச்சி, முட்டை, மீன், கள், சாராயம் ஆகியவற்றையும் வைப்பது வழக்கமாகும். இச்சடங்கின்போது பறை வாசிக்கப்படும். சடங்குக் காலங்களில் மக்கள் நேர்த்திக்காகக் கரகம், காவடி என்பன எடுத்துவருவது, முக்கிய நிகழ்வுகளாக அமையும்.

மாரியம்மன் கோயிலுக்கு முக்கியமாய் எடுத்து வரப்படுவது கரகம். பிறிதொரு கோயிலிலே கரகங்கட்டி வேப்பிலை, பூ முதலியவற்றால் அதனை அலங்கரித்து மந்திர உச்சாடனத்தோடு ஆசானொருவன் நேர்த்திக் கடன்காரன் தலையில் அதனை ஏற்றி வைக்க உடுக்கடித்துப் பாட வல்லுநர் மாரியம்மன் விருத்தம், மாரியம்மன் தாலாட்டு முதலியவற்றை உடுக்கடித்துப் பாடுவர். மேலும் ஆசான் கரகமெடுப்பவன் காதிலே மந்திரங்களை உச்சாடனம் பண்ணியபடி இருப்பான். அப்பொழுது தேவி கரகமெடுப்போனில் உருக்கொள்வாள். அதனால், அவன் உடுக்கின் தாளத்துக்கேற்ப கால்பெயர்த்து ஆடி வருவான்².

அம்மனுக்கும் ஏனைய தெய்வங்களுக்கும் சடங்கு நடக்கும்போது சடங்குகளுக்கேற்ப பறைமேளம் முழங்குவதும் அவ்வேளைகளில் வைரவர் முதலிய தெய்வங்கள் குறிப்பிட்ட சிலரில் வெளிப்பட்டு அப்பறையொலிக்கு ஏற்ப ஆடுவதும் நிகழும். சில கோயில்களில் பறையொலி ஒலிக்க தெய்வமேறியவர் உரு ஆட, ஆடு, கோழிகள் வெட்டிப் பலி கொடுப்பர். இறுதியாக பூசாரி, தெய்வமாதியோர் முதலானோர் தண்ணீர்ச் செம்பு, கோயிற் பிரம்பு முதலியவற்றுடன்

பறையொலி எழுப்ப நாற்சந்தியை அடைந்து அங்கு பூசை பண்ணி இளநீர் வெட்டிக் கிழக்குத் திசையை நோக்கி எலுமிச்சங்காய் எறிவர். சில கோயில்களில் ஆடு, கோழிகளைப் பலி கொடுப்பர். அப்போது உருக்கொண்டு ஆடியவர்களில் இருந்து தெய்வம் மலையேற அவர்கள் மயங்கி விழுவர். இறுதியில் ஆலயத்தில் மக்களுக்கு விபூதி, சந்தனம், தீர்த்தம் முதலானவை வழங்குவதோடு சடங்கு நிறைவுறும்.

பெரியதம்பிரான் சடங்கு

மட்டக்களப்பில் சாதிய அடிப்படையிலான வணக்க முறையில் இன்றுவரை பின்பற்றப்பட்டு வருகின்ற சடங்காக பெரியதம்பிரான் சடங்கு அமைந்துள்ளது. இங்கு பெரியதம்பிரான் சடங்கு சலவைத் தொழிலாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

பெரியதம்பிரான் ஆலயச் சடங்கு 5 அல்லது 7 நாட்கள் நாடாத்தப்படும். சடங்கின் தொடக்க நிகழ்வாக மண்டபக் காவல் பண்ணி கதவு திறத்தல் நிகழ்வு இடம்பெறும். அன்று குறித்த வீட்டிலிருந்து சடங்குப் பொருட்களைக் கொண்டுவரும் 'மடையெடுப்பு'ச் சடங்கும் இடம்பெறும். அடுத்து அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு மூல மூர்த்தத்திற்கு மடை வைக்கப்படும். பின் ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள பரிவாரத் தெய்வங்களுக்கு மடை வைக்கப்படும். அடுத்து, மூல, பரிவார மூர்த்தங்களுக்குப் பூசை இடம்பெற்றதும் தேவாதிகளைக் கொலுவில் நிறுத்தி அவர்களுக்குப் பூசை இடம்பெறும். முதலில் தலைக்கட்டாடிக்கும் பின் தேவாதிகளுக்கும் உருவேற்றப்படும். பின் பூசாரியார் திரை திறந்து சடங்கை நிகழ்த்துவார். தேவாதிகள் தெய்வமாடி தெய்வத்துக்குப் பூப்போட்டதும் முதலில் பூசாரி தலைக் கட்டாடியை அழைத்துக்கொண்டு ஆலயத்தைச் சுற்றிவந்தபின் தேவாதிகள் கொலுவாக ஆடி ஆலயத்தைச் சுற்றி வருவர். அடுத்து ஒவ்வொரு பரிவாரப் பந்தலிலும் அதற்குரிய தேவாதிகளின் ஆட்டத்துடன் சடங்கு நிகழ்த்தப்படும். ஒருவரே பல தெய்வங்களுக்கும் ஆடுவதுண்டு. ஆடி முடிந்ததும் மலையேறல் (தணிதல்) இடம்பெறும்.

இரண்டாம் நாள் பகலில் மடையெடுப்புச் சடங்கு இடம்பெறும். அன்று தீக்குழிக்கான கம்புவெட்டல் சடங்கும், தீக்குழி இடத்தேர்வுச் சடங்கும் இடம்பெறும். தீக்குழிக்கான இடத்தையும் அளவையும் தேவாதிகள் குறித்துக்காட்டுவர். மூன்றாம் நாள் வாழைக்குலை பழுக்கப்போடுவதற்கான சடங்கு இடம்பெறும். அன்று பிற்பகல் தம்பிரான்

தேவாதிகள் சகிதம் வீதிவலம் வருவது இடம்பெறும். சுவாமி ஆலயத்தை வந்தடைந்ததும் இரவுச் சடங்கு இடம்பெறும்.

நான்காம் நாள் பிற்பகல் விஷேட மடையெடுப்பு ஊர்வலமாக இடம்பெறும். கவுடா வீட்டிலிருந்து பூசைச் சாமான்களோடு விநாயகப் பானையையும் எடுத்துக்கொண்டு தேவாதிகள் ஆடிவரும்போது சந்திக்குச் சந்தி தேங்காய் வெட்டிக்கொடுத்து வருவர். இதனை 'விடங்கு கழித்தல்' என்பர். இந்த ஊர்வலத்தில் மந்திர வித்தாண்மையுள்ளவர்கள் தேவாதிகளை ஆடாது கட்டுவதும் அதனைப் பூசாரிமார் வெட்டுவதுமான நிகழ்வு இடம்பெறும். இறுதியில் கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள சந்தியில் 'இளனிக்குத்தல்' என்ற நிகழ்வு இடம்பெற்றதன் பிற்பாடு கோயில் வளவினுள் புகும்போது வாயிலில் 3 தேங்காய்கள் வெட்டியும் கோழிப்பலி கொடுத்தும் வருவர்.

நள்ளிரவில் கோயிலுக்கு முன் 3 கட்டைகள் நட்பு அதற்குப் பாலாபிஷேகம் செய்து அடுப்பினுள் யந்திரம் வரைந்து அதில் மடைவைத்து காவியம் பாடி அடுப்பை மூட்டுவர். பானைக்குப் பூசனை பண்ணி கோயிலைச் சுற்றி எடுத்துச்சென்று அடுப்பில் வைத்து அதனுள் பாலை ஊற்றுவர். பால் பொங்கி வழியும்படும் காவியம் பாடுவர். பால் பொங்கும்போது தேவாதிகள் தாமாக உருவேறி ஆடுவர். பொங்கி முடிந்ததும் பரிவார மூர்த்தங்களுக்கான பொங்கல் இடம்பெறும்.

அடுத்தநாள் அதிகாலையில் பூசாரியும் தலைக் கட்டாடியும் மூன்று பிடி அரிசியை எடுத்து கோயில் முன் பந்தலுக்கு மேலே எறிவர். இது ஒரு பலியாகக் கருதப்படும். பின் மூல, பரிவார மூர்த்தங்களுக்கான படையல் செய்யப்பட்டு சடங்கு இடம்பெறும். தேவாதிகள் தெய்வமாடிக்கொண்டு தீக்குளியடிக்கு வந்து தீப்பாய்வர். முதலில் தலைக்கட்டாடியும் பின் முறையே ஏனைய கட்டாடிகள், பூசாரி, மக்கள் ஆகியோரும் தீப்பாய்வர்.

இறுதி நாளில் நடக்கும் மற்றொரு சடங்கு 'செவ்வாட்டு' ஆட்டமாகும். தலைக் கட்டாடியும் 30 கன்னிப் பெண்களும் ஆலய மண்டபத்தினுள் ஒரு வகை ஆட்டத்தை ஆடுவர். மற்றொரு இறுதி நிகழ்வு ஒவ்வொரு பரிவாரப் பந்தலிலும் குறித்த தெய்வத்துக்கு ஆடும் தேவாதிக்குச் சாட்டைப் பலியும் மடைப்பலியும் கொடுப்பதாகும். பின்னர் தேவாதிகளின் ஆயுத ஒப்படைப்பு இடம்பெறும். அப்போது படையல் செய்து காவியம் பாடி பூசை செய்வர். காவியம் பாடி முடிந்ததும் 'பூப்போடுவது' இடம்பெறும். பின்னர் பூசாரியார் தம்பிரானின் பிறப்பு, வளர்ப்புப் பாடி

வாழி பாடுவார். இறுதியாக மூல, பரிவாரத் தெய்வங்களுக்கு வைக்கப்பட்ட கும்பங்களை எடுத்து ஆலயத்தை வலம் வந்து ஆலயக் கிணற்றில் சொரிவர். பின் அன்னதானத்துடன் சடங்கு நிறைவுறும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் சில பகுதிகளிலும் பெரியதம்பிரான் வழிபாடு உண்டு. அங்குள்ள பெரியதம்பிரான் கோயில்களில் சூலம் வைத்து வழிபடுகின்றனர். ஆண்டுக்கொருமுறை மடை போடுவர். அந்த மடையில் தாழங்காயினையும் வைப்பர்³.

மலையகத் தமிழரின் சடங்கு வழிபாட்டு முறைகள்

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசத் தமிழர்களின் சடங்கு வழிபாட்டு மரபிலிருந்து சற்று வேறுபட்ட சடங்கு வழிபாட்டை மலையகத் தமிழர் மத்தியிலே காணமுடியும். முக்கியமாக அவர்களது சடங்குகள், மதநம்பிக்கைகளிலே தமிழகப் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியைக் காணலாம். அந்தவகையில், பத்தினியம்மன், காளி, ஏழு கன்னிகைகள், மதுரைவீரன், மாடசாமி, முனியாண்டி, கறுப்புசாமி, வேட்டைக்கறுப்பன், செண்டாக்கட்டி, கவ்வாத்துச் சாமி, மலைசாமி, மின்னிடையான், வைரவர், இடும்பன், வனத்துச் சின்னப்பர் முதலான கிராமியத் தெய்வங்களைக் குல தெய்வங்களாகக் கொண்டு வழிபடுகின்றனர். இக்குலதெய்வ வணக்கங்கள் குலக்குழு முறையுடன் தொடர்புபட்டனவாகும்.

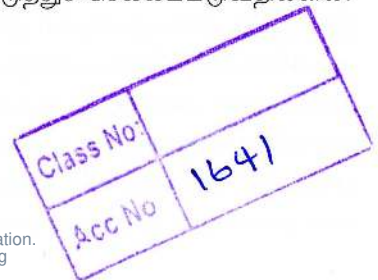
பெரும்பாலும் இத்தெய்வங்களுக்கு சிலைகள் வைத்து வணங்கப் படுவதில்லை. முக்கோணக்கல், வேல், சூலம் என்பவற்றில் ஒன்றை வைத்து வணங்குவதே மரபாகும். ஒரு மரத்தடி தெய்வத்தின் உறை விடமாகக் கொள்ளப்பட்டு வணங்கப்படுகின்றது. இந்தத் தெய்வங்கள் தம் தொழிலையும் தோட்டங்களையும் காவல் செய்வனவாகவும், நோய்களில் இருந்தும் பேய்பிசாசுகள், மிருகங்களில் இருந்து பாதுகாப்பனவாகவும் விளைச்சலைத் தருவனவாகவும் நம்பப்பட்டு வணங்கப்படுகின்றன.

இத்தெய்வங்கள் சாதி அடிப்படையிலும் செய்தொழில் அடிப்படையிலும் வணங்கப்படுகின்றன. குறிப்பிட்டதொரு தொழிலைச் செய்யும், காக்கும் காவல் தெய்வங்களாக விளங்குகின்றன. சில தெய்வங்கள் தோட்டம் முழுவதையும் காக்கும் தெய்வங்களாக இருப்பதால் சாதி வேறுபாடின்றி வணங்கப்படுகின்றன. நோய்களில் இருந்து பாதுகாப்

பதற்கும் நோய்வாய்ப்பட்டோரைச் சுகப்படுத்தவும் பத்தினியம்மன், காளி, ஏழு கன்னிகைகள் ஆகிய தெய்வங்கள் வணங்கப்படுகின்றன. மாடசாமி தோட்டத்துள் பேய், பிசாசுகள் நுழையாது சுடுகாட்டைக் காவல் செய்யும் தெய்வமாக நம்பப்படுகின்றது. கருப்பன்சாமி காட்டுமிருகங்களால் ஆபத்து ஏற்படாதிருக்கவும், வேட்டைக்குச் செல்பவர்களுக்கு ஆபத்தேற்படாதிருக்கவும், வேட்டை கைகூடவும் வேண்டி வணங்கப்படுகின்றது. விளைச்சல் அதிகரித்து வாழ்வு சிறக்கவும், தொழில் ஆபத்து ஏற்படாதிருக்கவும் கவ்வாத்துச் சாமியையும், மலைச்சாமியையும், வனத்துச் சின்னப்பரையும் வணங்குகின்றனர்⁴.

மக்களைத் தொழில் செய்யும் நேரத்தில் காக்கும் காவல் தெய்வங்களாக கேளங்கம், தன்னைமுனி, ரோதைமுனி ஆகியன வணங்கப்படுகின்றன. இவற்றுக்கான சடங்குகளில் குலக்குழு முறை பின்பற்றப்படுவதில்லை. இவற்றுக்குப் படைக்கப்பட்ட பொருட்களை எவரும் உண்ணலாம், எங்கும் எடுத்துச் செல்லலாம்⁵.

இந்தச் சடங்குகளைச் செய்யும் பூசகர் வாயிலே சீலை கட்டிக்கொண்டு படையலைப் படைப்பார். படையல்களாக வழமையான படையல் பொருட்களுடன் மதுபானம் முதலியனவும் சில தெய்வங்களுக்கு சுருட்டும் படைக்கப்படும். காளி, கொம்புமுனி, தன்னைமுனி, மதுரைவீரன், மாடசாமி, கறுப்புசாமி முதலான தெய்வங்களுக்கான சடங்குகளில் பலியும் இடப்பட்டன. மதுரைவீரன், மாடசாமி, கறுப்புசாமி ஆகிய தெய்வங்களுக்குக் கடா, மஞ்சள் நீரால் நீராட்டப்பட்டு பலியிடப்பட்டது. அப்போது கடாவின் இரத்தத்தில் சில துளிகளை தெய்வத்தின் பாதத்தில் சமர்ப்பணம் செய்வர். ரோதைமுனி, மாடன், கறுப்புசாமி முதலான தெய்வங்களுக்குச் செய்யப்படும் சடங்குகள் பயங்கரமானவையாக இருக்கும். மாடசாமி, வேட்டைக் கறுப்பன் ஆகிய தெய்வங்களுக்கு மிருகங்களின் ஈரல் படைக்கப்படுகின்றன. மதுரைவீரனுக்கு கஞ்சாரொட்டி படைக்கப்படும். கொம்புமுனி, நொண்டி முதலான தெய்வங்களுக்குப் படைக்கப்படும் பொருட்கள் வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதில்லை. குழிவெட்டிப் புதைக்கப்படுகின்றன.

4 வேல்முருகு, ந., 1995: 168-173.

5 தேவராஜ், வ., 1980: 209-210. Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாழ்வியல் சடங்குகள்

மனிதன் கருவில் உருவாகியதில் இருந்து இறக்கும் வரையில் பல்வேறு சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவையே வாழ்வியல் சடங்குகளாகும். இந்தச் சடங்குகளும் குறிப்பிட்ட சமூகத்தினுடைய பண்பாட்டை எடுத்துக்காட்டும் முதன்மையான வாழ்வியல் கூறுகளாக அமைந்துள்ளன.

1. பிறப்புடன் தொடர்புடைய சடங்குகள்

நிறைமாதக் கர்ப்பிணிக்கு வயிற்று நோவு ஏற்பட்டதும் முதலில் மருத்து விச்சிக்கு அறிவிக்கப்படும். மட்டக்களப்பில் அவரோடு பூசாரி, பரிகாரி ஆகியோருக்கும் அறிவிக்கப்படும். பூசாரியார் வளவைக் காவல் செய்வதோடு மந்திரவாதிகளாலோ, பேய்பிசாசுகளாலோ பிரசவத்துக்குத் தடைகள் ஏற்படின் காப்பெட்டிக் கழிப்பது முதலான சடங்குகளைச் செய்ய, பரிகாரியார் அடிக்கடி பெண்ணின் நாடி பிடித்துப் பார்த்து உடல்நிலைக்கேற்ப மாத்திரைகளைக் கொடுத்து உடல்நிலையைப் பேணிக்கொண்டிருப்பார்.

அதேவேளை, மருத்துவிச்சி சில கைவைத்தியங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பார். குழந்தை பிறந்ததும் ஆண் குழந்தையாயின் தாய்மாமன் கருங்காலி உலக்கையை எடுத்து கூரையில் தட்டி பின் முன்பக்கமிருந்து பின்பக்கமாக வீட்டிற்கு மேலாக எறிவார். பெண் குழந்தையாயின் மாமியார் விளக்குமாற்றை வீட்டின் மேலாக முன்பக்கமிருந்து பின்பக்கமாக எறிவார். குழந்தை பிறந்ததும் தாயையும் பிள்ளையையும் வாழ்த்தி மருத்துவிச்சி பாடும் மரபு யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே இருந்தது. பிள்ளை பெற்ற தாய்க்கு சர்க்குகளை அவித்து/அரைத்துத் தயாரிக்கப்பட்ட 'காயம்' கொடுக்கப்படும்.

தாய்க்கு வெந்நீர் வார்த்தல் என்ற நிகழ்வும் இடம்பெறும். யாழ்ப்பாணத்தில் இதனைக் குழைந்த தண்ணீர், பட்டைத் தண்ணீர் என்ற இரு வகையில் வார்ப்பர். மட்டக்களப்பில் வேது வார்த்தல் என்று கூறுவர். இது ஐந்து அல்லது ஏழாம் நாள் வாரக்கப்படும். நொச்சி, ஆமணக்கு, ஆடாதோடை, தொடாச்சுருங்கி, பருத்தி, வேம்பு முதலானவற்றின் இலைகளை அல்லது வேப்பம் பட்டையைப் போட்டு அவித்து அத் தண்ணீரை வார்ப்பர். மட்டக்களப்பில் குழந்தை பிறந்து 12 ஆம் நாளில் தாய்க்குப் பச்சத்தண்ணீர் வார்ப்பர். வடபிராந்தியத்தில் பதினோராவது நாள் தாயையும் பிள்ளையையும் வெந்நீரில் முழுகுவார்ப்பார்கள்.

31ஆம் நாள் பல சடங்குகள் இடம்பெறும். இந்நாள் துடக்குக் கழிக்கும் நாளாக அமையும். இந்நாளை மட்டக்களப்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் மருங்கை என்று குறிப்பிடுவர். இந்நாளில் குழந்தைக்கு முதன்முதல் முடி எடுத்தல், தொட்டிலில் போடுதல், காது குத்துதல், நகை அணிவித்தல், தாயம் போடுதல் முதலான சடங்குகள் இடம்பெறும். துடக்குக் கழிவு நிகழ்ந்த பின்னர் உறவினர்களுக்கெல்லாம் விருந்தளிப்பதும் முக்கிய நிகழ்வாக அமையும்.

நாற்பத்தோராம் நாள் குழந்தையைத் தமது குலதெய்வக் கோயிலுக்குக் கொண்டு சென்று விசேட வழிபாடு செய்வது அல்லது பொங்கல், மடை, படையல் செய்வது பெரும்பாலும் வடபகுதியில் வழக்காறாக உள்ளது. குழந்தையைக் கோயிலுக்குக் கொண்டுசென்று அதனை விற்று வாங்கும் நேர்த்தி வழக்கம் இருந்து வருகின்றது. நாற்பத்தொன்றுக்குப் பின்னர் குழந்தைக்குச் சோறு ஊட்டும் சடங்கும் இடம்பெறும். குழந்தைக்கு பல்லுத் தோன்றியதும் நல்லநாள் பார்த்து பல்லுக்கொழுக்கட்டை அவிப்பார்கள். பாயில் வெள்ளைத் துணி போட்டு அதில் குழந்தையை இருத்தி அதன் தலையிலும் வெள்ளைத் துணியொன்று போட்டு அவித்த கொழுக்கட்டையைத் தாய்மாமன் குழந்தையின் தலையில் சொரிவார். இந்தச் சடங்கிலும் உற்றார் உறவினர் பங்குபெறுவர்.

2. பூப்புநீராட்டுச் சடங்கு

ஒரு பெண்ணுக்கு முதல் தீட்டு வெளிவந்த நாள் பருவமெய்திய நாளாகும். இதனைப் பெரியபிள்ளையாதல், சமைதல், புத்தியறிதல், சாமத்தியப்படல் முதலான பெயர்களாலும் வழங்குவர். பெண் பருவமெய்தியதும் சோதிடரிடம் தண்ணீர் வார்ப்பதற்குரிய சுபநேரம் கணிக்கப்படும். பின் நெருங்கிய உறவுப் பெண்களுக்கும் சலவைத் தொழிலாளிக்கும் அறிவிக்கப்படும். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பெண்கள் குரவை ஒலி எழுப்ப தண்ணீர் வார்த்தப்படும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வளவுக்குள் குப்பை போட்டிருக்கும் இடத்தில் பிள்ளையை நிற்கவைத்து முழுகுவார்க்கும் நிகழ்வு இடம்பெறும். இதனைக் 'குப்பைத் தண்ணீர் வார்த்தல்' என்பர். பெரும்பாலும் மாமியே குப்பைத் தண்ணீரை வார்ப்பார். குப்பைத் தண்ணீர் வார்ப்பவர் பூப்படைந்த பிள்ளையைப் பலவாறாக வாழ்த்தியே தண்ணீரை வார்ப்பார். குப்பைத் தண்ணீர் வார்த்த பின்னர் பிள்ளைக்குச் சூடான பானத்தை (கோப்பி)க் கொடுப்பர்⁶.

பருவமெய்திய தீட்டுக் காலம் முப்பது நாளாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் பிள்ளைக்குப் பத்தியச் சாப்பாடு கொடுக்கப்படும் (இது பற்றி உணவு வழக்காறுகள் பற்றிய பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது).

தண்ணீர் வார்த்த பின் பூப்படைந்த பெண்ணை வீட்டினுள் ஒரு ஒதுக்குப்புறமான இடத்தில் பாய்போட்டு தங்கவைப்பர். அவளது தலைமாட்டில் இரும்புப் பொருளொன்றையும் வைப்பர். உடம்பில் ஒவ்வொரு நாளும் மஞ்சள் அரைத்துப் பூசப்படும்.

முப்பத்தோரம் நாள் பூப்புநீராட்டுச் சடங்கு கொண்டாடப்படும். இந்நாள் தீட்டுத் துடக்குகளின் கடைசி நாளாக அமையும். இச்சடங்கில் பூப்படைந்த பெண்ணுக்கு அரப்பு வைத்தல், தண்ணீர் வார்த்தல் என்பன முக்கியமானவையாக அமைந்தன. பாட்டன், பாட்டிமார் அரப்பு வைக்க மாமி நீராட்டுவது வழக்கமாக இருந்தது. அதன் பின்னர் பிள்ளையை மணக்கோலத்தில் அலங்கரித்து ஆலாத்தி எடுக்கப்படும். பின்னர் வட்டா மடை, நிறை செம்பு, வட்டி, பிட்டு, களி, பலகாரம், அரிசி, மரக்கறி முதலானவை தனித்தனியே வைக்கப்பட்ட பெட்டிகள், நெற்கடகம் முதலானவற்றைச் சாமர்த்தியமான பெண்ணின் தலையைச் சுற்றிவிட்டு சலவைத்தொழிலாளியிடம் கொடுப்பர். அவ்வாறு செய்தால் பெண்ணின் தோசங்களெல்லாம் நீங்கிவிடும் என்பது நம்பிக்கையாகும்.

வடபிராந்தியத்தில் பூப்புநீராட்டுச் சடங்கு பெண் பூப்படைந்த நாளிலிருந்து 9, 11, 15, 19, 21 என ஒற்றைப்பட்ட நாளில் ஒரு நல்ல நாளில் நடைபெறும். பூப்படைந்த பெண்ணை காலையில் வெளியே அழைத்து வந்து ஒரு பலகையில் இருத்தி பாலறுகு வைப்பார்கள். தட்டத்தில் பாலும் அறுகும் இருக்கும். முதலில் தாய்மாமனும் பின் தாய், தகப்பன் எனத் தொடங்கி பாலறுகு வைப்பார்கள். பின்னர் கிணற்றில் தண்ணீரை அள்ளி தாய்மாமன் மூன்றுவாளித் தண்ணீரை ஊற்றுவார். தொடர்ந்து உறவினர்கள் ஊற்றுவர். அடுத்து பிள்ளையை வீட்டினுள் இருத்தி குருக்கள் புண்ணியதானம் செய்து துடக்குக் கழிப்பார். பின்னர் பெண்ணை அலங்கரித்து பூப்புச் சடங்கு மண்டபத்துக்கு அழைத்துச் செல்வர்⁷.

அதன் பின்னர் ஆலாத்தி எடுத்தல், பிள்ளையின் கையிலிருந்து தாய்மாமன் நிறைநாளியைப் பெற்றுக்கொள்ளல், மூதாட்டி கண்ணாறு

7 சிவலிங்கராசா, எஸ்., 2014: 161-162.

கழித்தல் ஆகிய நிகழ்வுகள் இடம்பெறும். பூப்புநீராட்டுச் சடங்கைப் பொறுத்தவரையில் மலையகத் தமிழ் மக்களின் வழக்காறுகளில் சில தனித்தன்மைகளையும் காணமுடிகின்றது. அந்தவகையில் தாய்மாமன் வீட்டில் முதலில் சமைத்து மருமகளுக்குக் கொடுப்பது, பருவமடைந்த பதினாறாம் நாள் கழிந்த பின்னர் வண்ணாத்தி 'வண்ணாத்திச் சடங்கைச்' செய்தல், பருவமடைந்த பிள்ளைக்கு முடக்கொத்தான் மாலை அணிவித்தல், நீராட்டிய பெண்ணை குத்துவிளக்கு அல்லது இலட்சுமி விளக்கில் விழிக்கச் செய்தல், சடங்குகள் முடிந்த பின் வீட்டைச் சுத்திகரிக்கும் வகையில் புண்ணியதானம் செய்வது, சீர்வரிசை வழங்குதல் முதலான வழக்காறுகளையும் அச்சடங்கிலே காணலாம்.

3. திருமணச் சடங்கு

வாழ்வியல் சடங்குகளிலே மிகச் சிறப்பாக நடத்தப்படுவது திருமணச் சடங்காகும். மட்டக்களப்பில் பூருதல் என்ற ஒரு முறை முன்னர் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. எனினும், பேச்சுத் திருமணங்களே அதிகம் இடம்பெற்றன. இந்தத் திருமணங்கள் பெரும்பாலும் உறவினர்களுக்குள்ளும் ஊருக்குள்ளுமே நடந்தேறின. திருமணப் பேச்சு தொடங்கப்பட்டதும் முதலில் பெண்ணின் தந்தை, மாமன் முதலான நெருக்கமான உறவினர்கள் மாப்பிள்ளை கேட்டுப் போவது வழக்கமாக இருந்தது. அப்போது நடக்கின்ற பேச்சுவார்த்தைகளில் உடன்பாடு ஏற்படுமிடத்து பெண்வீட்டார் கொழுக்கட்டைப் பெட்டி கொண்டு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குச் செல்வர். அதன் பிறகு மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண்பார்க்கச் செல்வர். அப்போது கொழுக்கட்டைப் பெட்டிக்குப் பதில் பெட்டி கொண்டு செல்வர். இதனையடுத்து பெண்வீட்டார் பலகாரப்பெட்டி கொண்டு மாப்பிள்ளை கேட்டுச் செல்லும் நிகழ்வு இடம்பெறும். இந்த ஏற்பாட்டு நிகழ்வுகளை அடுத்து சுப முகூர்த்தம் பார்க்கப்பட்டு நன்னாளில் திருமண நிகழ்வுகள் இடம்பெறும். திருமணத்துக்கு முன்னர் மோதிரம் மாற்றுகின்ற நிகழ்வு தனிச் சடங்காக நடாத்தப்படும். அன்றைய தினம் திருமணப் பதிவு, சீதனம் எழுதுவது முதலான நிகழ்வுகளும் இடம்பெறும். பெரும்பாலும் திருமணமும் மோதிரம் மாற்றுவதும் ஒன்றாகவே நடத்தப்பட்டன.

திருமணச் சடங்கில் முதல் நிகழ்வாக மாப்பிள்ளையை ஊர்வலமாக மணமகளின் வீட்டுக்குக் கூட்டிசெல்வது இடம்பெறும். பெண் வீட்டாரின் வளவுக்குள் நுழையும்போது கடப்படியில் கூறை, தாலிப்பெட்டியைப்

பெண்வீட்டார் பறித்தலும், பெட்டிகள் கைமாறுதலும் இடம்பெறும். அடுத்து வாசலில் போடப்பட்ட பலகையில் மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் சேர்ந்து நிற்க பெண்ணின் தந்தை மணமகளை மாப்பிள்ளைக்குக் கைபிடித்துக் கொடுப்பார். அடுத்து தாலியைச் சபையோர் ஆசீர்வதித்த பின்னர் மாப்பிள்ளை பெண்ணுக்குக் கட்டுவதும் ஆலாத்தி எடுத்துக் கண்ணூறு கழித்தலும், மணமகளின் தங்கை அல்லது தம்பி மணமக்களின் கால் கழுவுதலும் இடம்பெறும். பின் மணமக்கள் வீட்டினுள் புகுந்ததும் தாய், தந்தையரின், பெரியோரின் ஆசீர்வாதம் பெறுதல், கலத்தில் போடுதல், தாம்பூலம் மாறிக்கொள்ளுதல் ஆகிய நிகழ்வுகள் இடம்பெறும். திருமணமாகி மூன்றாம் நாள் மணமக்கள் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குக் கால்மாறிப் போகும் நிகழ்வும் இடம்பெறும்.

வடபிராந்திய நாட்டார் திருமணச் சடங்கிலே 'சோறு கொடுப்பித்தல்' சடங்கு முக்கியமானது. பேச்சுத் திருமணங்களில் இரு பிரதான போக்குகள் இருந்தன. மூத்தவர்கள் திருமணத்தைப் பேசி முடிவு செய்ததும் 'சோறு கொடுப்பித்தல்' என்ற சடங்கு நடைபெறும். இச்சடங்கே திருமணச் சடங்காகக் கருதப்படும். சோறு கொடுப்பிப்பதற்கு முன் பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் சென்று உண்டு, உறவாடி மாப்பிள்ளையைக் குளிப்பாட்டிப் புது வேட்டி, சேட் அணிவித்து பெண்வீட்டிற்கு அழைத்து வருவர். அவ்வாறே பெண்வீட்டில் பெண்ணைக் குளிப்பாட்டி புதுச் சேலையைக் கட்டுவித்துத் தயாராக வைத்திருப்பர். மணமகன் பெண் வீட்டிற்கு வந்ததும் இரு வீட்டாரும் உணவு உண்பர். மணமகனுக்கு மணமகள் பூதாக்கலம் (மணமகளின் தாயார், மாமி முதலியோர் சுவையாகச் சமைத்த உணவு) பரிமாறுவார். பின் இருவரும் பள்ளியறையில் ஒன்றாகத் தங்குவர். இந்த மணமுறைக்கு வேறுபட்ட வகையில் பிள்ளையார் பூசை வைத்து பிராமணர் அல்லாத ஊர் அல்லது உறவுப் பெரியவர் ஒருவர் குடும்ப நட்பு உறவினர் சூழ மணமக்களை ஆசீர்வதித்துத் தாலியை எடுத்து மணமகளின் கையிலே கொடுத்து பெண்ணின் கழுத்தில் கட்டுவிப்பார். இவ்வளவோடு பூதாக்கலம் உண்ணல் இடம்பெறும். இவ்விரண்டு முறைகளிலும் உடனடியாகப் பதிவுத் திருமணம் செய்வதில்லை⁸.

4. மரணச் சடங்கு

கிழக்கிலங்கையைப் பொறுத்தவரை பிரேதத்தை மண்ணினுள் புதைக்கும் வழக்கமே முன்பு இருந்து வந்தது. ஒரு மரணம் ஏற்பட்டால் முதலில் உற்றார் உறவினர்களுக்கும் சலவைத் தொழிலாளர், நாவிதர், பறையர் ஆகியோருக்கும் அறிவிக்கப்படும். மரணச்சடங்கில் சலவைத் தொழிலாளர், நாவிதர், பறையர் ஆகியோருக்குச் சில கடமைகள் மரபுரீதியாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில், சலவைத் தொழிலாளர் வெள்ளை கட்டுதல், கூரைமுடி வைத்தல், பிரேத ஊர்வலத்தில் நிலபாவாடை விரித்தல், மாத்துக் கொடுத்தல் முதலிய ஊழியங்களையும், நாவிதர் வாய்க்கரிசிக்கு நெல் குற்றுதல், நெல்லுப் பொரித்தல், பிரண்டை நாட்டுதல், அடியழித்தல் ஆகிய கடமைகளையும், பறையர் பறையடித்தல், பாடை கட்டுதல், புதைப்பதற்கான நிலத்தை விலை கூறி விற்றல் முதலிய ஊழியங்களையும் செய்ய வேண்டும் என்று வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மரண வீட்டில் பிரேதக் கட்டிலில் விரிக்கப்படும் பாய்கள், அதனைச் சுற்றிக் கட்டப்படும் சேலைகள் வண்ணாருக்குக் கொடுக்கப்படும்.

தந்தை இறந்தால் மூத்த மகனும், தாய் இறந்தால் இளைய மகனும் கொள்ளிக்குடம் கொண்டு உடைக்கும் கடமைகளைச் செய்யவேண்டும் என்பது சம்பிரதாயமாகும். வீட்டில் வைத்து இறந்தவருக்குப் பெண்கள் கால் கழுவுவதும் வாய்க்கரிசி போடுவதும் வழக்கமாகும்.

பிரேதத்தை பாடையில் வைத்து கடப்படியால் கொண்டு செல்லும் போது மூன்றுமுறை பாடையைப் பின்னே இழுத்து, முன்னே தள்ளிவிட்டுச் செல்வர். சவச்சாலை நோக்கிச் செல்லும்போது கொள்ளிக் குடம் கொண்டு செல்பவர் வாய்ச்சீலை கட்டி பிரேதத்துக்கு முன்னே செல்ல, நாவிதர் நெல்லுப் பொரி எறிந்து செல்வார். பறையர் சந்திகளிலே வைத்துப் பிரேதத்தை மறித்துப் பறையடிப்பர். இதனைச் சந்தி மறித்தல் என்பர்.

சவச்சாலையில் வைத்து ஆண்கள் வாய்க்கரிசி, வாய்மண் போடுவதும் பின் கொள்ளிக்குடம் வைத்திருப்பவர் மூன்றுமுறை புதையலைச் சுற்றி வந்து முட்டி உடைப்பதும் இடம்பெறும். இறுதியில் இறை வணக்கமும், பிரண்டை நடுதலும் இடம்பெறும்.

பிரேத நல்லடக்கத்தைத் தொடர்ந்து பல சடங்குகள் செய்யப்படும். முதல் நாளிலிருந்து 31 ஆம் நாள் வரையும் வைகுந்த அம்மாளை பாடப்படும். முதலாம் நாளிலிருந்து எட்டாம் நாள்வரை பிரேதம் இருந்த இடத்தில் வெள்ளை விரித்து அதன் மேல் குத்துவிளக்கும் தண்ணீர்ச்

செம்பும் வைக்கப்படும். முதல் மூன்று நாட்களும் மாலை வேளையில் கடப்படியில் இளநீர் வெட்டி வைக்கப்படும்.

மூன்றாம் நாள் புகை வைத்தல் என்ற சடங்கும், எட்டாம் நாள் கல்லை வைத்தல் என்ற சடங்கும், முப்பத்தோராம் நாள் அமுது/ கல்லை வைத்தல் சடங்கும் செய்யப்படும். முப்பத்தோராம் நாள் சடங்கில் மாலையில் சோறும் பல வகையான கறிகளும் தீன் பண்டங்களும் படையல் செய்யப்படும். அன்று வைகுந்த அம்மாளை பாடி இறுதியில் வாழியும் பாடப்படும்.

வடஇலங்கை மரணச்சடங்கிலே சில வேறுபாடுகளை அவதானிக்கலாம். மரணம் ஏற்பட்டபின் குடும்பத்தினர் அழத் தொடங்கும் முன் மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்கள் கூடி வட்டமாக நின்று உரத்த குரலில் அழுகையைத் தொடங்கி வைப்பர். இதனைச் 'சேமங்கொள்ளுதல்' என்பர்⁹. மரண வீட்டில் பெண்கள் ஒப்பாரி பாடுவதும் அங்கு பிரதான வழக்கமாகும்.

மரணச் செய்தியை மற்றவருக்குச் சொல்லுவதை அங்கு 'இழவு சொல்லுதல்' என்பர். முன்பு மரணச் செய்தி பறையடித்தல் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது. பிரேதத்திற்கு அரப்பெண்ணெய் வைத்துக் குளிப்பாட்டுதல், சுண்ணாமிடித்தல் ஆகிய கிரியைகள் முடிந்த பின்னர் பிரேதத்தைப் படையினுள் வைப்பர். படையைத் தூக்க முன்னர் பெண்கள் படையைச் சுற்றி மாரடிப்பர். கொள்ளி வைத்தல் என்பது அங்கு முக்கிய வழக்காகும். தந்தையிறந்தால் மூத்த மகனும், தாய் இறந்தால் இளைய மகனும் கொள்ளி வைப்பது மரபாகும். கொள்ளி வைத்து சுடலையாலே திரும்பி வருபவர் வளவு வாசலில் கால் கழுவி, உலக்கையைக் கடந்து வருவது வழக்கமாகும்.

வடபுலத்தில் அந்தியேட்டிச் சடங்கு சாதியடிப்படையில் வேறுபட்ட வகையில் செய்யப்படுகின்றது. சுத்த சைவ போசனகாரர்களான சூத்திரர் சிலருக்கும் பிராமணர்களுக்கும் சுவத்தின்மேல் அந்தியேட்டி செய்வர். பின் 11 ஆம் அல்லது 16 ஆம் அல்லது 31 ஆம் நாள் சபிண்டகரணம் என்ற சடங்கைச் செய்வர். சூத்திரர்களுக்கு அல்லது பிராமணர் அல்லாத சாதியினருக்குப் பெரும்பாலும் 31ஆம் நாள் அந்தியேட்டி, சபிண்ட முதலியன நிகழும். சில சாதியினருக்கு 16 ஆம் நாள் இக்கிரியைகள், சடங்குகள் நடைபெறுவதும் உண்டு¹⁰. அந்தியேட்டிக் கிரியையில் படையல் முடிந்ததும் 'சரமகவி' பாடுவதும் சிறப்பான அம்சமாகும்.

9 சிவலிங்கராசா, எஸ்., 2014: 180

10 மேலது, 183.

மலையகத் தமிழரின் மரணச்சடங்கிலே பொதுமைகளோடு சில வேறுபாடுகளையும் அவதானிக்கலாம். சேட்டுமை கட்டியிருத்தல், தப்படித்து மரணச் செய்தியை அறிவித்தல், கட்டை மொய் எழுதுதல், நீர்மாலை எடுத்தல், அரப்பு வைத்தல், கோடியோடுதல், நெய்ப்பந்தம் பிடித்தல், நீதேவி வாங்குதல், வாய்க்கரிசி போடல், மரணித்தவருக்கு ஆசி கூறுதல், முச்சந்தியில் கொள்ளிக்குடம் உடைத்தல், பங்காளி கலந்துரையாடல், சலிப்புச் சோறு பரிமாறுதல், மூன்றாம் குழி மூடல், எட்டுக் காரியம் செய்தல், அந்தியேட்டி செய்தல், தாலி கழட்டுதல், திவசம், மோட்ச விளக்கிடல் முதலான சடங்குகளை அவர்கள் செய்வர்.

மாதிரி வினாக்கள் (Sample Questions)

1. I. சடங்கு என்பதனால் நீர் விளங்கிக்கொள்வது யாது?
 - II. கோயிற் சடங்குகளின் வகைப்பாடுகளைச் சுருக்கமாக விளக்குக.
 - III. கோயிற் சடங்கு நிகழ்த்துகை தொடர்பாகப் பின்பற்றப்படும் பொதுவான நடைமுறைகளைகள் யாவை?
2. I. பெரியதம்பிரான் அல்லது கண்ணகி அம்மன் சடங்கின்போது பின்பற்றப்படும் பத்தி நடைமுறைகள் யாவை?
 - II. கண்ணகி, மாரி ஆகிய பெண்தெய்வச் சடங்குகளின் சிறப்புகளை எடுத்துக் காட்டுக.
 - III. 'கிராமியச் சடங்கு வழிபாட்டு முறைகள் கிராமிய மக்களின் தொழில், வாழ்க்கை முறைகள் என்பவற்றோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளவையாகும்' விபரிக்குக.
3. I. பாரம்பரிய மரணச்சடங்குகள் தொடர்பான படிமுறைச் சடங்குச் செயற்பாடுகளை வரிசைப்படுத்துக.
 - II. மரணச் சடங்குகள் தொடர்பாக நாட்டார் மத்தியில் நிலவும் நம்பிக்கைகள் பற்றிக் கருத்துக் கூறுக.
 - III. வாழ்வியல் சடங்குகளில் சாதிய, பால்நிலை நடைமுறைகள் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளமை பற்றி மதிப்பிடுக.
4. மலையகத் தமிழர்களின் கிராமியச் சடங்கு வழிபாட்டு மரபுகளின் தனித்துவ அம்சங்களை எடுத்துக் காட்டுக.
5. பிறப்புடன் தொடர்புடைய சடங்குகள், பூப்பு நீராட்டுச் சடங்கு ஆகியவை தொடர்பான நாட்டார் வழக்காறுகளையும் அவற்றின் சமூக அவசியப்பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டுக.

நோக்கங்கள் (Objectives)

1. நாட்டார் அறிவியல் புலங்கள் பற்றித் தெளிவுபடுத்துதல்.
2. மந்திர சமய மருத்துவ முறைகளையும் அவை தொடர்பான வழக்காறுகளையும் கண்டறிதல்.
3. இயற்கை மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மூலிகைகள், மருந்துகள், தாதுப் பொருட்கள் பற்றியும் அவை பயன்படுத்தப்படும் விதம் பற்றியும் அறியப்படுத்தல்.
4. இயற்கை மருத்துவ முறைகளை அடையாளப்படுத்துதல்.
5. இலங்கைத் தமிழ் கிராமிய மக்களின் பாரம்பரிய உணவு வழக்காறுகளுக்கும் அறிவியலுக்கும் இடையிலான தொடர்பை எடுத்துரைத்தல்.

கற்றல் விளைவுகள் (Learning Outcomes)

1. நாட்டார் அறிவியல் புலங்கள் பற்றி மீள்ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வர்.
2. மந்திர சமய மருத்துவ முறைகளையும் அவை தொடர்பான வழக்காறுகளையும் பற்றி விவாதிப்பர்.
3. இயற்கை மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மூலிகைகள், மருந்துகள், தாதுப் பொருட்கள் பற்றியும் அவை பயன்படுத்தப்படும் விதம் பற்றியும் கவந்துரையாடுவர்.
4. கைவைத்தியம், முறிவு வைத்தியம், மருத்துவிச்சி வைத்தியம் முதலான இயற்கை மருத்துவ முறைகள் பற்றி மதிப்பீடு செய்வர்.
5. இலங்கைத் தமிழ் கிராமிய மக்களின் பாரம்பரிய உணவு வகைகள், உணவு தொடர்பான சில வழக்காறுகள் என்பன அறிவியலோடு தொடர்புபட்டிருப்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்வர்.

அறிமுகம்

நாட்டுப்புற மக்கள் தம் வாழ்வில் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பின்பற்றி வருகின்ற அறிவியல் சார்ந்த வழக்காறுகளை நாட்டார் அறிவியல் எனலாம். அந்தவகையில், நோய் நீக்கத்துக்காக அவர்கள் கையாண்ட வழிமுறைகள் மற்றும் சில மந்திர சமயச் சடங்குகள், உணவு வழக்காறுகள் என்பனவெல்லாம் அவர்களது அறிவியல் நோக்கைக் காட்டுகின்றன. இவற்றிலே நாட்டார் மருத்துவம் இந்த மக்களின் முதன்மையான அறிவியற் புலமாக அமைந்துள்ளது.

நாட்டுப்புற மருத்துவம்

நாட்டுப்புற மக்கள் மரபுவழியாகக் கையாண்டுவரும் மருத்துவ முறைகளை நாட்டுப்புற மருத்துவம் எனலாம். இதனை இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்கள் கைவைத்தியம், கிராமிய வைத்தியம், மூலிகை வைத்தியம் முதலான பெயர்களால் வழங்குவர். கிராமப்புறங்களில் நாட்டுப்புற வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த வைத்தியர்களைப் 'பரிகாரியார்' என்று கூறுவர். இவர்களைவிட மந்திரவாதிகள், பூசாரிகள், குறித்த மந்திரங்களில் பரிச்சயமானவர்கள், சுளுக்குப் பார்ப்பவர்கள், மருத்துவிச்சிமார் முதலானோரும் நாட்டுப்புற மருத்துவர்களாக விளங்குகின்றனர். அதேவேளை, சாதாரணமாக ஏற்படும் நோய்களுக்கும் காயங்களுக்கும் செவிவழியாக தாம் அறிந்த கைவைத்தியங்களைச் செய்வதில் சாதாரண கிராமிய மக்கள் கைதேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர்.

நாட்டுப்புற மருத்துவ வகைகள்

டான் யோடர் (Don Yoder) என்பவர் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தைப் பின்வருமாறு இருவகைப்படுத்துவார்.

1. மந்திர சமய மருத்துவம்
2. இயற்கை மருத்துவம்¹

மந்திர சமய மருத்துவம் (Magio – Religious Medicine)

மக்களது நோயினைத் தீர்ப்பதற்கு மத மந்திரத்தைத் தழுவி நிற்பதனை மந்திர சமய மருத்துவம் எனலாம். இந்த வைத்தியம் நாட்டுப்புற மக்களின் நம்பிக்கையோடு தொடர்புபட்டதாகும். நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வில்

1 சக்திவேல்.சு., 1983: 255.

மந்திரமும் சமயமும் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இவை இரண்டும் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவை. அவர்களின் வழிபாடு பெரும்பாலும் மந்திரநிலைப்பட்டதாகும். நாட்டுப்புற மக்கள் தண்ணீர் ஓதிக்கொடுத்தல், இளநீர் ஓதிக்கொடுத்தல், திருநீறு ஓதிக்கொடுத்தல், பேயோட்டல், மந்திரித்தல், கழிப்புச் செய்தல், தெய்வமாடிக் கட்டுச் சொல்லுதல், பார்வை பார்த்தல், சூனியமெடுத்தல் என்ற பெயர்களில் மந்திர சமயச் சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். தெய்வத்தின் கோபம், பேய் பிசாசுகளின் பார்வை, மந்திரவாதிகளின் செயல், கண்படுதல் முதலானவையே தமக்கு ஏற்படும் சில நோய்களுக்குக் காரணம் என்ற நம்பிக்கையின் பேரிலேயே இத்தகைய மந்திர சமயச் சடங்குகளைச் செய்கின்றனர்.

அம்மன் நோய் ஏற்பட்டால் வேப்பம் இலையையும் மஞ்சளையும் சேர்த்து அரைத்து உடலில் பூசுகின்றனர். வேப்பம் பத்திரத்திலே தனிமையில் நோயாளியைப் படுக்கச் செய்து குணமாகும்படும் முத்துமாரியம்மன் தாலாட்டுப் பாடுகின்றனர். நோய் தீர்ந்ததும் நோயாளிக்குத் தீர்த்தம் வார்க்கின்றனர்.

காய்ச்சல், பயப்பீதி என்பன ஏற்பட்டால் மந்திரித்துத் திருநீறு போடுதல், தண்ணீர் ஓதிக்கொடுத்தல் ஆகிய சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். நெடுநாள் நோய்கள் ஏற்பட்டு வாட்டினால் செய்வினை செய்யப் பட்டுள்ளதாகக் கருதி மந்திரவாதிகளை அல்லது பூசாரிகளைக் கொண்டு வந்து கழிப்புச் செய்தல், சூனியமெடுத்தல், வளவு காவல் பண்ணுதல், மந்திரித்துத் தாயத்துக் கட்டுதல், பேயோட்டுதல் முதலான சடங்குகளைச் செய்கின்றனர்.

மற்றும் கண்ணகியம்மன், வைரவர், காளி, நாகதம்பிரான், பெரியதம்பிரான் முதலான தெய்வங்களுக்குச் சடங்கு நடக்கின்ற காலங்களில் தெய்வமாடுபவர்கள் நோயாளிகளைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு சாட்டையடித்தல், திருநீறு போடுதல், பத்திரத்தால் தடவுதல், பத்திரத்தை உண்ணக்கொடுத்தல், தீர்த்தம் கொடுத்தல், முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்தல், கட்டுச் சொல்லுதல் ஆகியவற்றைச் செய்கின்றனர். இத்தகைய நோய்நீக்கச் சடங்குகள் நோயாளியின் உளச்சிகிச்சையோடு தொடர்புடையவையாகும்.

விசக்கடி வைத்தியத்துடனும் மந்திரத்துக்கு நெருங்கிய தொடர்புண்டு. நாட்டுப்புற மக்கள் விசஜ்ஜந்துக்கள் தீண்டுவதால் அதிகம் பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர். அவ்வேளைகளில் விச வைத்தியர்கள் அவர்களுக்குத்

துணையாக இருக்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக பாம்பு கடித்த ஒருவருக்கு மேற்கொள்ளும் வைத்தியம் பல கட்டங்களில் நிகழும். முதலில் உண்மையில் பாம்புதான் கடித்ததா என்பதையும், பின் என்ன பாம்பு கடித்தது என்பதையும் அறிவர். இதனைக் கண்டறிய அவர்களிடமுள்ள மாந்திரிக ஏட்டறிவு அவர்களுக்கு உதவும். மாந்திரிக ஏடு பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

“மிளகினை பாம்பு கடித்தோன் வாயில் இட அங்கே கைக்கின் விஷம் இல்லை. அமிர்தமாகில் மூர்கனுமாம். பொங்கிப் புளிக்கின் வளலையதாம் புளித்துக் காரில் விரியனாம். செங்கண் சிவக்கில் இலந்தியதாம். துவர்த்திருந்தால் புடையனாம். இனித்தால் நல்லபாம்பு”².

இதன்படி பாம்பின் வகையை அறிந்த பின் விஷம் உடலின் ஏனைய பகுதிகளுக்குப் பரவாதபடி ‘தவணைபோடுதல்’ என்ற செயற்பாடு மந்திர உச்சாடனத்துடன் இடம்பெறும். அதன்பின் கடிவாயில் விசக்கல்லை வைத்து விஷத்துக்கேற்றபடி மாந்திரிக, முகிலி வைத்தியச் செயற்பாடுகள் இடம்பெறும். விஷவைத்தியர்கள் விஷக்கல், மரக்குற்றி, வேர் ஆகிய விஷநீக்கிகளை வைத்திருப்பர். இவை விஷத்தை உறிஞ்சும் ஆற்றல் கொண்டவை. இவற்றில் ஒன்றைக் கடிவாயில் வைத்ததும் அது காயத்தில் பற்றிக்கொள்ளும். விஷம் முற்றிலும் உறிஞ்சப்பட்டதும் விஷநீக்கி தானாகவே கழன்றுவிடும். பின் அதனைப் பாலால் கழுவி அதிலுள்ள விஷத்தைப் போக்குவர்.

குடிமருந்து, சூரணம், லேகியம், நசியம், பூச்சமருந்து, ஒற்றடம், கண்களில் கலிங்கமிடுதல், கண்களில் அஞ்சனமிடுதல், தலையில் புடம் (குடோரி) வைத்தல் போன்ற மருந்துகளின் பாவனைகளாலும் விஷம் நீக்கப்படும்³.

இயற்கை நாட்டுப்புற மருத்துவம்

தம் சூழலில் கிடைக்கும் மூலிகைகள், மருந்துகள், தாதுப் பொருட்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு மருத்துவம் செய்வதை இயற்கை மருத்துவம் எனலாம். இந்த மருத்துவம் மதம், மந்திரம் ஆகியவற்றை முதன்மைப் படுத்தாதது. இந்த மருத்துவத்தைத் தொழில் முறையாகச் செய்பவர் ‘பரிகாரியார்’ என்பவராவார். எனினும், முன்னர் கூறியதுபோல் சாதாரண நோய்களுக்குப் பெரும்பாலும் சாதாரண மக்கள் தாமே வைத்தியம்

2 மேற்கோள்: இன்பமோகன்,வ.,2020:149.

3 தில்லைநாதன்,சா.,2017:71

செய்துகொள்கின்றனர். இந்த மருத்துவத்திலே உட்கொள்ளும் மருந்து, வெளிப்பூச்சு மருந்து என இருவகை மருந்துகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மருந்துகளை ஒழுங்குமுறைப்படி எடுப்பதும், பத்தியம் காத்தலும் இந்த மருத்துவத்தில் முக்கியமானவை. இந்த மருத்துவத்தை மனிதர்களுக்கு மட்டுமன்றி மிருகங்களுக்கும் பயன்படுத்துவர்.

இயற்கை மருத்துவத்தில் பல்வேறு மூலிகைகளும் தாவரப் பாகங்களும், மிருகங்களில் இருந்து பெறப்படும் சில மருந்துப் பொருட்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அந்தவகையில் அகத்தி, வேலிப்பருத்தி, முசுமுசுக்கை, எரிக்கிலை, குப்பைமேனி, ஆடாதோடை, ஆமணக்கு, வேப்பிலை, தூதுவளை, கற்பூரவள்ளி, வெற்றிலை, முருங்கையிலை, மான்பாஞ்சான், ஒடுவடக்கி, தவசிமுருங்கை, முடக்கொத்தான் முதலான இலைவகைகளும், பாகல், நெல்லி, வெங்காயம், முள்ளங்கி, பூண்டு, ஏலம், அவரை, கடுக்காய், தேசிக்காய் முதலான காய்வகைகளும், வேம்பு, மாவிலங்கை, பிரண்டை, மாதுளை, நாவல், முதலானவற்றின் பட்டைகளும், வேம்பு, இலுப்பை, கொத்தமல்லி, மாதுளை. புளி முதலியவற்றின் விதைகளும், முருங்கை, அகத்தி, விளாத்தி, மாதுளை, நொச்சி, வாழை, வேம்பு. தும்பை, பூவரசு, கொத்தமல்லி, அல்லி, அகத்தி, மந்தாரை முதலான பூக்களும் நாயுருவி, திப்பிலி, அதிமதுரம், வசம்பு முதலான வேர்களும், மாதுளை, தோடை, பனை, தேசி, அகத்தி, நெல்லி, நாவல், விளாத்தி, வேம்பு, வில்வம் முதலானவற்றின் பழங்களும் மருந்துகளாகத் தனித்தனியாகவோ சேர்த்தோ பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அந்தவகையில் ஒருசில நோய்களுக்கான மருந்துகள் பின்வருமாறு:

1. **தலைவலி:** கற்பூரவள்ளி இலைச் சாற்றுடன் நல்லெண்ணெய், சர்க்கரை என்பவற்றைக் கலந்து நெற்றியில் பூசுதல்.
மஞ்சள் வெள்ளைப்பூடு இரண்டையும் தாய்ப்பாலில் இட்டு அரைத்து தலையில் பூசுதல்.
2. **நெஞ்சுவலி:** அறுகம்புல்லை அரைத்து அதன் சாற்றைக் குடித்தல்.
இஞ்சிச் சாற்றுடன் எலுமிச்சைச் சாற்றைக் கலந்து நன்றாகக் கலக்கி அதனைத் தேனுடன் கலந்து உண்ணுதல்.
3. **பல்வலி:** இஞ்சியை இடித்து அதன் சாற்றுடன் தேன் கலந்து குடித்தல்.
கராம்பு, கொட்டைப்பாக்கு ஆகியவற்றை அரைத்து பல் துலக்குதல்.
துளசியைக் கல்லில் வைத்து மிளகுடன் தட்டி பல்லின் இடையே வைத்தல்.

4. **கண்வலி:** துளசி இலைச் சாற்றை கண்மேல் தினமும் தடவுதல்.
வில்வ மரத்தின் இளந்தளிரை வதக்கி இளஞ்சூட்டில் கண்ணில்
ஓத்தடம் கொடுத்தல்.
5. **மூட்டுவலி:** மருதாணி இலைகளை அரைத்து மூட்டுவலி ஏற்பட்ட
இடத்தில் தடவுதல்.
மஞ்சள், சாம்பிராணி, கடுகு என்பவற்றை தண்ணீர் இட்டு அரைத்து
இளஞ்சூட்டில் கற்பூரம் கலந்து வலி உள்ள இடத்தில் பூசுதல்.
6. **வயிற்றுப் பூச்சி:** பாகையிலைச் சாற்றைப் பிழிந்து குடித்தல்.
7. **வயிற்றுப் போக்கு:** அதிக சாயம் கொண்ட தேநீரில் எலுமிச்சம் சாறு
மற்றும் தேனைக் கலந்து குடித்தல்.
8. **சுளுக்கு:** ஆமணக்கு எண்ணெய்யைச் சுளுக்கு ஏற்பட்ட இடத்தில்
தடவி அதன்மேல் புளிய இலையை ஓட்டவைத்துப் பின்னர் வெந்
நீரால் கழுவுதல்.
வெள்ளைப்பூண்டையும் உப்பையும் அரைத்து சுளுக்கு ஏற்பட்ட
இடத்தில் தடவுதல்.
9. **நீரிழிவு:** நாவற பழப் பருப்பைக் காயவைத்து அரைத்து உண்ணுதல்.
நெல்லிக்காய் சாப்பிடுதல்.
10. **பித்தம்:** இஞ்சிச் சாறு, இலுமிச்சஞ்சாறு என்பவற்றுடன் தேன் கலந்து
உண்ணுதல்.
11. **பித்த வெடிப்பு:** மரமுந்திரிகைப் பருப்பை வறுத்து அதன்
எண்ணெய்யைப் பித்தவெடிப்பு உள்ள இடத்தில் தடவுதல் மற்றும்
ஆமணக்கு எண்ணெய்யைத் தடவுதல்.
12. **வீக்கம்:** வெற்றிலையில் வேப்பெண்ணெய்யைத் தடவி சூடாக்கி
வீக்கம் உள்ள இடத்தில் வைத்தல்.
சுரை இலைச் சாற்றைப் பூசுதல்.
13. **கண்கட்டி:** சங்கை அரைத்துப் பூசுதல்.
சோற்றுக் கற்றாளையின் தோலைச் சீவி அதன் சளியத்தை தண்ணீரில்
கழுவி கண் இமைகளுக்கு மேலே வைத்தல்.
14. **நாயக்கடி:** ஊமத்தை இலைகளை எடுத்து அரைத்து நல்வெண்ணெய்
இட்டு வதக்கி கடித்த இடத்தில் வைத்துக் கட்டுதல்.
எருக்கிலைப் பாலை நாய் கடித்த இடத்தில் வைத்தல்.

15. **வயிற்றுவலி/வயிற்றுக்கடுப்பு:** வில்வம் பிஞ்சை நன்றாக அரைத்து எருமைத் தயிரில் கலந்து கொடுத்தல்.
முடிதும்பையைத் தட்டிப் பிழிந்து குடித்தல்.
16. **வாய்ப்புண்:** கருவேல மரத்தின் பட்டையை இடித்து அதன் சாற்றால் வாயைச் சுத்தம் செய்தல்.
17. **ஜீரணம்:** கடுக்காய் உணவு உண்ணுதல்.
18. **மூலநோய்:** ஆமை இறைச்சி மற்றும் வெந்தயம் உண்ணுதல்.
வாழைக்குருத்தை நறுக்கி துவரைப் பருப்பைச் சேர்த்து சமைத்து உண்ணுதல்.
பப்பாசிப்பழம், மாம்பழம் என்பவற்றை துண்டுகளாக வெட்டி தேனில் ஊறவைத்து உண்ணுதல்.
19. **சளி:** தூதுவளைச் சாறு, துளசி இலைச் சாறு ஆகியவற்றைக் கலந்து குடித்தல். ஆடாதோடை இலையுடன் சிறிது உப்பும சேர்த்துத் தட்டிப் பிழிந்து சாற்றைக் குடித்தல்.
20. **காதுக்குத்து:** பனைமட்டையைத் தீயில்வாட்டி அதன் சாற்றைப் பிழிந்து ஊற்றுதல்.
21. **இருமல்:** துளசிச்சாறு, பசுநெய், கருஞ்சீரகம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிக் குடித்தல்.
புளிய இலைச் சாற்றைக் குடித்தல்.
22. **வாயு:** முடக்கொத்தான் இலையை அவித்து அதன் சாற்றைக் குடித்தல்.
பூண்டு உண்ணுதல்.
23. **நீர்க்கடுப்பு:** சீனியையும் சின்ன வெங்காயத்தையும் நீரில் கலந்து பருகுதல்.
24. **உடன் ஏற்படும் காயம்:** கையாந்தகரை இலையைக் கசக்கி அதன் சாறைக் காயத்தில் விடுதல் அல்லது வைத்துக் கட்டுதல்.
25. **நாள்பட்ட காயம்:** தீக்குறிஞ்சா, மஞ்சள் ஆகியவற்றை வறுத்துக் காயத்தில் இளஞ்சூட்டில் வைத்துக் கட்டுதல்.
26. **கட்டு:** பச்சை அரிசியையும் பழம்பாசி (மூலிகை) யையும் அரைத்துப் பூசுதல்.
27. **குதிவாதம்:** எருக்கிலை இலையை அடுப்புக் கல்லில் வாட்டித் தடவுதல்.

28. **சிரங்கு:** தொட்டாச்சுருங்கி, வேப்பம் பட்டை ஆகியவற்றை அவித்து அத் தண்ணீரால் கழுவுதல்.

எந்த நோய்க்கு எந்தெந்தப் பொருட்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும், மருந்தை எவ்வாறு தயாரிக்க வேண்டும், எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் முதலான நுணுக்கங்களை பரிகாரியார் முதலியோர் அறிந்து வைத்திருக்கின்றனர்.

முறிவு வைத்தியம்:

முறிவு வைத்தியத்தில் மூலிகை எண்ணெய் வகைகளுக்கு முக்கிய இடமுண்டு. இந்த எண்ணெய் வகைகள் பல்வேறு மூலிகைகளைக்கொண்டு காய்ச்சப்படுகின்றன. முக்கியமாக நோவை/ வலியைப் போக்குவதற்கு இவை பூசப்படுகின்றன. எலும்பு முறிவுக்கு முதலில் எலும்பு உடைவின் தன்மைகள் பரிசோதிக்கப்பட்டு அதனை நேர்பண்ணுவது இடம்பெறும். இதன்பின் மட்டை அல்லது மருந்துப் பட்டை வைத்துக் கட்டுவது, மூலிகைகளை இடித்துக் கட்டுவது முதலான செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படும். முறிவு வைத்தியத்தின் இறுதிச் செயற்பாடாக பற்றுப் (பத்து) போடுவது இடம்பெறும். இத்தகைய மூலிகை வைத்தியத்தின் மூலம் உடைந்த எலும்பு ஒட்டவைக்கப்படுகின்றது.

மருத்துவிச்சி வைத்தியம்:

நாட்டுப்புற வைத்தியத்தில் பிரசவ வைத்தியம் என்பதும் முக்கியமானதாகும். இப்பிரசவ வைத்தியத்தைச் செய்பவரை 'மருத்துவிச்சி' என்பர். குறித்த பெண்ணுக்கு வயிற்று நோவு ஏற்பட்டதும் மருத்துவிச்சி வந்து அவரது கைநாடி பிடித்துப் பார்த்து குழந்தை பிறக்கத் தயாரான நிலை பற்றி அறிந்துகொள்வார். பிரசவ நேரத்தில் வயிறு கீழ் இறங்கியிருக்கும் நிலையை அறிந்து வயிற்றை மெதுவாகக் குலுக்கிவிடுவதன்மூலம் குழந்தையை இலகுவில் பிறக்கச் செய்வார். குழந்தை பிறந்தவுடன் வயிற்றை மீண்டும் குலுக்கி மாக்கொடியை வெளியே எடுப்பார்.

சிலபோது தாய்க்கு உரிய நேரத்தில் நோவு (நோக்காடு) ஏற்படவில்லையாயின் கோடைக் கிழங்கை அரைத்துத் தொப்புளில் பூசுதல், முருங்கைப்பூ, தேங்காய்ப் பால், காசிச்சதம் என்பவற்றைச் சேர்த்து அரைத்துக் குடிக்கக் கொடுத்தல் என்பவற்றைச் செய்வர். குழந்தை பிறக்கத் தாமதிக்குமிடத்து சித்தவைத்தியர் மந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்து வீட்டின் வாசல் கூரையில் தண்ணீர் ஓதிச் சொரிவதுமுண்டு⁴.

மாக்கொடி விழுவதற்குத் தாமதமாகும் சந்தர்ப்பங்களில் மருத்துவிச்சிமார் தமது கைகளினால் நுணுக்கமாக அதனை வெளியே எடுப்பதுமுண்டு.

குழந்தை பிறந்ததும் அதனைக் கழுவித் துப்பரவாக்கிய பின்னர் மருத்துவிச்சி மிளகு, வெள்ளவெங்காயம், வெற்றிலை என்பவற்றை ஒன்றாகச் சுருட்டி தாயின் வாய்க்குள் வைப்பார். இதனைத் தலமுளகு என்பர். பின் சித்த வைத்தியரினால் பத்து நாட்களுக்கு குலவாயுக் குளிசை கொடுக்கப்படும். உடலில் குளிர்ந்தன்மை இருப்பின் 'ஆடாதோடைக்' குளிசையைக் கொடுப்பார்.

உணவு வழக்காறுகளும் அறிவியலும்

இலங்கைத் தமிழ் கிராமிய மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகளில் பல அறிவியல் அம்சங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. இதில் அவர்களின் உணவுசார்ந்த வழக்குகள் முக்கியமானவை. இவர்கள் காலை உணவாக 'தண்ணிச்சோறு' எனப்படும் பழஞ்சோற்றையே விரும்பி உண்ணும் வழக்கத்தை உடையவர்கள். வயல் வேலைக்குச் செல்பவர்கள் தண்ணீர்ச் சோற்றையே பெரிதும் விரும்பி உண்பார்கள். தண்ணீர்ச்சோறு உடலுக்குக் குளிர்ச்சியையும் ஆரோக்கியத்தையும் தருவதோடு பசியை நீண்ட நேரம் தாக்குப் பிடிக்கும் என்பதும் அவர்களது கருத்தாகும். தண்ணீர் ஊற்றிவைக்கும் பழஞ்சோறு காலையில் மிகவும் குளிர்ச்சித் தன்மையாகவும் மென்மையானதாகவும் இருக்கும்.

காய்ச்சல், சத்தி முதலிய நோய்கள் எற்பட்டவர்களுக்கு குறுணல் அரிசியை நன்கு வறுத்து அதனுள் தேங்காய்ப்பால் சேர்க்காது தண்ணீரும் உப்பும் இட்டு தண்ணீர்த் தன்மையாக 'உப்புக் கஞ்சி' காய்ச்சிக் காலையில் கொடுப்பர். அவர்கள் இரவுச் சாப்பாட்டின் இறுதியில் தயிரோடு சோறு சாப்பிடுவது வழக்கமாகும். எருமைத் தயிரிலே அதிக வெண்ணெய் இருப்பதனால் அது மந்தத் தன்மையை ஏற்படுத்தும் என்று கருதுவதால் அதனைத் தொடர்ந்து சாப்பிடுவதைத் தவிர்ப்பர். அவ்வாறே எருமைப் பாலை குடிப்பதைத் தவிர்த்து பசுப்பாலையே குடிப்பதற்கும் சோற்றுடன் சேர்த்துச் சாப்பிடுவதற்கும் அதிகம் பயன்படுத்துவர். தண்ணீரில் நின்று வயல் வேலை செய்யும் நாட்களில் எருமைத் தயிரை முற்றிலும் தவிர்ப்பர்.

மரக்கறி வகைகளிலே இயற்கையாகக் கிடைக்கும் இலை குழைகளை இவர்கள் கறிக்கு அதிகம் பயன்படுத்தினர். திராய், குறிஞ்சா, லெச்ச

கெட்டை, தவசிமுருங்கை, தகரை, முடக்கொத்தான், நத்தச்சூரி முதலிய இலை வகைகளை சுண்டல் செய்வார்கள். முருங்கையிலை, பொன்னாங்கண்ணி ஆகியவற்றை சுண்டலுக்கும் சொதிக்கும் பயன்படுத்துவர். முல்லை, முசிட்டை, காரை, கானாந்தி என்பவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்துச் சொதி வைப்பர். முல்லை, அகத்தி, கானாந்தி, மொசுமொசுக்கை, தூதுவளை முதலியவற்றைத் தனித்தனியாகவும் சொதி வைப்பர். கீரை, குப்பக்கீரை, குமிட்டி ஆகியவற்றை சுண்டலுக்கு மட்டுமன்றி கடையலுக்கும் பயன்படுத்துவர். கீரைச் சுண்டல் அல்லது கீரைக் கடையல் இவர்களின் கறிகளிலே பிரதானமானது. மான்பாஞ்சான், குறிஞ்சா, வல்லாரை முதலியவற்றைப் பச்சடி செய்வார்கள். முருங்கைத் துளிர், கறிவேப்பிலைத் துளிர், முசிட்டை, வல்லாரை, தூதுவளை, வாழைக்காய்த் தோல் முதலியவற்றைச் சம்பல் செய்யப் பயன்படுத்துவர். முசிட்டை இலையைப் பொரித்தும் உண்பார்கள். இந்த இலை, குழைகளில் அதிகமானவை உடல் நோய்களைக் குணப்படுத்தும் தன்மையானவையாகும். குளிர் காலங்களில் வேளாண்மை வயல்களில் தண்ணீரில் நின்று வேலைசெய்யும் காலங்களில் சுரக்காய், நாடங்காய், கீரை, தயிர் முதலான குளிரான உணவுகளைத் தவிர்த்துக்கொள்வர்.

மீன் கறியில் 'உப்பவியல்' என்று விசேடமானதொரு கறியையும் சமைப்பர். புளிமாங்காய், பச்சமிளகாய், உப்பு என்பவற்றைச் சட்டியில் போட்டு அவித்து அதனை நன்கு கடைந்த பின்னர் அதனுள் மீன் துண்டுகளைப் போட்டு தேங்காய்ப் பாலுக்குப் பதிலாக தண்ணீர் ஊற்றி 'உப்பவியல்' சமைப்பர். இவ்வாறே 'புளிக்கறி' என்ற மீன் கறி வகையும் அமையும். இக்கறிகள் எண்ணெய்த் தன்மையைக் குறைப்பதற்கான வழிமுறைகளாக அமைந்தன.

உணவைப் பாதுகாப்பதற்கான சில வழிமுறைகளையும் அவர்கள் பின்பற்றினர். விவசாயத் தொழிலுக்குச் சற்றுத் தொலைவுக்குச் செல்பவர்கள் 'கட்டுச்சோறு' கொண்டு செல்வது வழக்கம். சுத்தமான நீரை உறிஞ்சுத்தக்க வெள்ளைச் சீலை மீது சுடுசோற்றையும் தண்ணீர்த் தன்மை குறைந்த கறிவகைகளையும் வைத்து முடிச்சாக இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டு செல்வர். இவ்வாறு கட்டும்போது சோற்றின் தண்ணீர்த் தன்மையைச் சீலை உறிஞ்சிக் கொள்வதோடு சூட்டுத் தன்மையும் பேணப்படுகின்றது. இதனால் சோறு பழுதுபடாது நீண்ட நேரம் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. இறைச்சிக் கறியில் 'கருக்குதல்' என்னும்

ஒருவகைக் கறி சமைப்பர். வரட்டல் தன்மையில் சமைக்கப்படும் இக்கறி சில நாட்களுக்குப் பழுதுபடாமல் இருக்கத்தக்கது.

தேவைக்கு அதிகமாகத் தயிரை சுத்தமான வெள்ளைத் துணியினுள் வைத்து முடிச்சாகக் கட்டி வீட்டினுள் கூரையில் தொங்கவிடுவார்கள். இந்தத் தயிரிலே இருக்கும் தண்ணீரெல்லாம் வடிந்து சில நாட்களில் கட்டியாகியதும் தயிர் கிடைக்காத சந்தர்ப்பங்களிலே அதனைச் சோற்றுடன் சேர்த்து தேங்காய்ப் பாலும் இட்டுச் சாப்பிடுவர். இந்த முறை தயிரை நீண்டநாள் பாதுகாப்பதுடன் பிராணிகள், பூச்சி புழுக்களில் இருந்தும் பாதுகாக்கின்றது. மேலும் தேங்காயினுள் தயிர் உறைய வைத்துச் சாப்பிடும் வழக்கமும் உண்டு. இதனை 'மோர்த் தேங்காய்' என்று கூறுவார்கள். முற்றிய தேங்காயின் ஒரு கண்ணைத் துளைத்து இளநீரை வெளியேற்றிவிட்டு அதனுள் காய்ச்சிய பாலை நிரப்பி உறையும் இட்டுப் பின் அடைத்துவிடுவர். பின் பல நாட்கள் கழிந்த பின்னர் தேங்காயை உடைத்து தயிரைச் சாப்பிடுவர். இது விசேடமான சுவை கொண்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. இதுவும் உணவைப் பழுதுபடாது பாதுகாக்கும் பாரம்பரிய முறையேயாகும்.

மேலும், உணவை உண்ணும்போது சில ஒழுக்கலாறுகளை அவர்கள் கடைப்பிடித்தார்கள். முக்கியமாக சோற்றை உண்ணும்போது கதைத்தல், சிரித்தல், அங்குமிங்கும் பராக்குப் பார்த்தல், இடையில் தண்ணீர் பருகுதல், பாத்திரத்தை அரைகுறையாக விட்டுவிட்டுச் செல்லுதல், சோற்றைப் போட்டவுடன் சாப்பிடாமையே முதலிய செயல்களை ஒழுக்கமற்ற செயல்களாகக் கருதினார்கள். நம்பிக்கையின் பேரிலே கடைப்பிடிக்கப்படும் இந்த நடத்தைகள் பல உள்ளார்ந்த சுகாதார மற்றும் அறிவியல்சார் உட்பொருள்களைக் கொண்டவை.

நாளாந்த உணவு முறைகளைவிட பிள்ளை பெற்ற தாய்க்கும் சாமத்தியம் அடைந்த பெண்ணுக்கும் கொடுக்கின்ற உணவுகளும் உணவு முறைகளும் பாரம்பரிய வைத்திய முறைகளாகவே உள்ளன. கொடுக்கின்ற உணவுகள், சமைக்கப்படும் முறை, உணவுகளைத் திட்டமிட்ட கால அட்டவணைக்கு அமைவாக வழங்குதல், தவிர்க்கப்படுகின்ற உணவுகள் என்பனவெல்லாம் பெண்ணின் உடல் வருத்தத்தையும் போசாக்கையும் மையப்படுத்தியதாக அமைந்துள்ளன.

பிள்ளை பிறந்த அன்று தாய்க்கு அசமதாகம் சேர்த்த கோப்பி மட்டும் கொடுக்கப்படும். தாய்க்கு சரக்குகளை வறுத்து அவித்துக் குடிக்கக் கொடுப்பார்கள். சில சரக்குகளை அம்மியில் அரைத்துப் பச்சையாகவும் பின் காய்ச்சியும் உண்ணக் கொடுப்பார்கள். இதனைக் 'காயம் குடித்தல்' என்று கூறுவர். பின் ஐந்தாம் நாள் வரை மிளகுதண்ணிக் கறியுடன் ஒரு நேரச் சாப்பாடு கொடுக்கப்படும். மிளகு, வெள்ளைப்பூடு, கொறுக்காய், உரலில் குற்றிய செத்தல் மிளகாய், நெருப்பில் சுட்ட கொட்டைத் தேங்காய்க் கட்டி என்பவற்றைச் சேர்த்து அரைத்து அக்கூட்டை கிரந்தி, எண்ணெய் அற்ற குறித்த வகை மீனோடு சேர்த்து மிளகுதண்ணிக் கறி சமைக்கப்படும்.

ஐந்தாம் நாள் முதல் பன்னிரண்டாம் நாள் வரை இருநேர உணவும் பின் மூன்றுநேர உணவும் சிறுசிறு மாற்றங்களுடனான மிளகுதண்ணிக் கறியோடு கொடுக்கப்படும். இக்காலத்தில் கிரந்தி, எண்ணெய், குளிர்ந்த தன்மையான சாப்பாடுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்வர்.

சாமத்தியம் அடைந்த பெண்ணுக்கு முதல்நாள் கோப்பி, அரைத்த வேம்பு இலைத் தளிர் அல்லது வேப்பெண்ணெய் என்பவற்றைக் குடிக்கக் கொடுப்பர். அன்றிரவு தண்ணீர் வார்த்த பின்னர் கோழிமுட்டை, நல்லெண்ணெய், மஞ்சள் தூள் என்பவற்றைச் சேர்த்து அடித்துக் கொடுப்பர். இவ்வாறு நான்கு நாட்கள் கொடுப்பர். சீனட்டி அரிசி மாவில் செய்த பிட்டையும் நல்லெண்ணெய்யையும் சேர்த்து சுத்தமான வெள்ளைத் துணியினுள் வைத்து முடிச்சாகக் கட்டி பெண்ணின் உடம்பெல்லாம் ஒற்று இடுவர். பின் அந்தப் பிட்டைச் சாப்பிடக் கொடுப்பர். ஐந்தாம் நாள்வரை உணவில் உப்புச் சேர்க்கமாட்டார்கள். ஐந்தாம் நாள் முருங்கை இலையை வறுத்து செத்தல் மிளகாயைச் சேர்த்துச் சுண்டிக் கொடுப்பர்.

ஆறாம் நாளில் இருந்து முப்பத்தியோராம் நாள் வரை பிஞ்சு அவரை, பிஞ்சுக் கத்தரிக்காய் என்பவற்றில் மிளகுதண்ணிக் கறி தேங்காய்ப்பால் இன்றிச் சமைத்துக் கொடுக்கப்படும். கோழி முட்டையை நல்லெண்ணெய்யில் பொரித்தும் கொடுப்பர். பத்தாம் அல்லது பதினைந்தாம் நாளிற்குப் பின்னர் துவைத்த எள், வறுத்துக் குற்றிய உழுந்து என்பவற்றை இடைச் சாப்பாடாகக் கொடுப்பர்.

எனவே சாமத்தியம், பிரசவம் என்பவற்றால் ஏற்பட்ட உடல்நிலையைச் சீர்செய்வதற்காகத் திட்டமிட்டு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட உணவு முறைகளாகவே இவை அமைகின்றன. இந்த உணவைப் 'பத்தியச் சாப்பாடு' என்பர். பத்தியம் என்பதற்கு 'மருந்திற்கு இசைந்த உணவு' என அகராதி விளக்கம்

தரும். இந்த உணவில் மிளகுதண்ணிக் கறி பிரதானமானது. அதனை அனுபவம் மிக்கதொரு பெண்ணே சமைப்பார். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற அசமதாகம், கோப்பி, வேம்பு இலைத் தளிர், வேப்பெண்ணெய், நல்லெண்ணெய், சீனட்டி அரிசி என்பனவெல்லாம் மருத்துவக் குணம் கொண்டவை.

மாதிரி வினாக்கள் (Sample Questions)

1. I. இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் அறிவியல் புலங்களை அடையாளம் காண்க.
 - II. மந்திர சமய மருத்துவ முறைகளை எடுத்துக்காட்டுக.
 - III. இயற்கை மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மூலிகைகளை வரிசைப்படுத்துக.
2. I. இலங்கைத் தமிழ் கிராமிய மக்களின் அன்றாட உணவு வகைகளின் அறிவியல் தன்மைகள் பற்றி எடுத்துரைக்க.
 - II. கிராமிய மக்களின் உணவுப் பேணுகை தொடர்பான அறிவியல் நோக்குப் பற்றிக் கருத்துரை வழங்குக.
3. முறிவு வைத்தியம், மருத்துவிச்சி வைத்தியம் முதலான இயற்கை மருத்துவ முறைகள் பற்றி ஆராய்க.
4. பல்வேறு கைவைத்திய முறைகளில் மூலிகைகள், மருந்துகள், தாதுப் பொருட்கள் என்பன பயன்படுத்தப்படும் விதம் குறித்து விபரிக்க.
5. பிள்ளை பெற்ற தாய்க்கும் சாமர்த்தியம் அடைந்த பெண்ணுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்ற பாரம்பரிய உணவுகள், மருந்துகள் பற்றி மதிப்பீடு செய்க.

நோக்கங்கள் (Objectives)

1. கள ஆய்வின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டல்.
2. களஆய்விற்கு முன்னும் களஆய்வின்போதும் செய்யவேண்டிய ஆயத்தப் பணிகளைத் தெளிவுபடுத்துதல்.
3. சேகரிப்புத் திட்டங்களை விளக்குதல்.
4. தகவல் சேகரிப்பு முறைகளை எடுத்துரைத்தல்.
5. தகவல் சேகரிப்புச் சூழல் பற்றிய தெளிவை வழங்குதல்.

கற்றல் விளைவுகள் (Learning Outcomes)

1. கள ஆய்வின் முக்கியத்துவத்தை மீள்பரிசீலனைப்படுத்திக்கொள்வர்.
2. களஆய்வாளன் களஆய்விற்கு முன் செய்யவேண்டியவை, களஆய்வின்போது கள ஆய்வாளன் நடந்துகொள்ளவேண்டிய விதம் முதலானவை பற்றிய அறிவை வளர்த்துக்கொள்வர்.
3. சேகரிப்புத் திட்டங்களை பரிசீலித்துப் பார்ப்பர்.
4. தகவல் சேகரிப்பு முறைகள், நுணுக்கங்களைக் களஆய்வில் பிரயோகிப்பர்.
5. தகவல் சேகரிப்புச் சூழல்கள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவர்.

களஆய்வு - அறிமுகம்

களஆய்வு என்பது ஆய்வாளன் தனது ஆய்வுக்குத் தேவையான தரவுகளை அத்தரவுகள் வழங்குகின்ற களத்துக்குச் சென்று தகவலாளிகளிடம் உரையாடி அல்லது அவதானித்துச் சேகரிக்கின்ற செயற்பாடாகும். கள ஆய்வு என்பதற்கு மக்களோடு செயல்முறைத் தொடர்பு கொள்ளுதல் என்பது பொருளாகும் என்பார் தே.லூர்து¹. நாட்டாரியல், மானிடவியல், சமூகவியல் முதலான துறைகள் களஆய்வு சார்ந்த துறைகளாக உள்ளன.

களஆய்வு - முக்கியத்துவம்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகளுக்கு களஆய்வு அடிப்படையானது. நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் முதலான நாட்டார் வழக்காற்றியல் கூறுகள் கிராமிய மக்களின் வாழ்வோடு பிணைந்தவை; அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை; அவர்கள் மத்தியில் தலைமுறை தலைமுறையாக வழிவழியாகக் கடத்தப்பட்டு வருபவை. எனவே, அவை பயிலப்பட்டு வருகின்ற கிராமிய மக்களிடம் சென்று கள ஆய்வுகளைச் செய்வதன் மூலமே சரியான வழக்காறுகளையும் அவற்றின் உண்மையான பயில்வுகளையும், அவை சார்ந்த மரபுகளையும், பண்புகளையும் அறிந்துகொள்ளவும், தொகுக்கவும் முடியும்.

எனவே, நாட்டார் வழக்காற்றியலில் வழக்காறுகளின் தொகுப்பு, ஆய்வு என்ற ஒன்றுடனொன்று தொடர்புபட்ட இரு முயற்சிகளுக்கும் களஆய்வு அடிப்படையாக அமைகின்றது. களஆய்வு இன்றிச் செய்யப் படுகின்ற நாட்டாரியல் தொகுப்புகள், ஆய்வுகள் எவ்வாறு ஆய்வுப் பண்புகளுக்குப் புறம்பாகவும், உண்மைக்குப் புறம்பாகவும் அமையும் என்பதற்கு ஆரம்பகால ஈழத்து நாட்டாரியல் தொகுப்புக்கள் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாகும். இத்தகைய தொகுப்புக்களிலே பயில்நிலை பற்றிய கற்பனையான சித்திரிப்புக்கள், பேச்சுவழக்கு எழுத்து வழக்கிற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளமை, தகவலாளிகள் பற்றிய குறிப்புக்கள் இன்மை என அறிவியலற்ற - உண்மைக்குப் புறம்பான தன்மைகளைக் காணலாம். இத்தகைய குறைபாடுகளுடன் கூடிய தொகுப்புக்களை வைத்துச் செய்யப்படுகின்ற ஆய்வுகளும் தடம்மாறிப் போய்விடும். எனவே, இத்தகைய குறைபாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு களஆய்வு இன்றியமையாததாகும்.

1 லூர்து, தே., 2000: 357

களஆய்வுக்கு முன் செய்யவேண்டியவை

குறித்த ஆய்வு தொடர்பாக களஆய்வினைச் செய்வதற்கு முன்னர் அவ்வாய்வு தொடர்பான அடிப்படைகள் பற்றி அறிந்திருத்தல் அவசியம். ஆதலால் அந்த ஆய்வு விடயம் தொடர்பாக வெளிவந்த ஆய்வுகளையும், நூல்களையும் வாசித்தல் வேண்டும்.

களஆய்வைத் தொடங்க முன்னர் களஆய்வு நடாத்தப்படவுள்ள பிரதேசம்/ கிராமம் பற்றி முழுமையாக அறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். அந்த மக்களின் சமூக, பண்பாட்டு மரபுகள், வழக்காறுகள், வரலாறு என்பன பற்றி எழுதப்பட்ட நூல்கள் மூலமாகவோ கட்டுரைகள், அறிக்கைகள் மூலமாகவோ அல்லது அச்சமூகம் பற்றி அறிந்தவர்கள் ஊடாகவோ அறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். அத்தோடு அப்பிரதேசம் பற்றியும், அப்பிரதேச மக்கள் பற்றியும் ஏவவே யாராயினும் ஆய்வு செய்திருந்தால் அவர்களைத் தொடர்புகொண்டும் விபரங்களை அறிந்துகொள்ளலாம்.

இவற்றைவிட களஆய்வுக்குச் செல்ல முன் களஆய்வு தொடர்பான முறையியல்களையும், நுணுக்கங்களையும் நன்கு கற்றறிந்துகொள்ள வேண்டும். மேலும், களஆய்வு மேற்கொள்வதற்குத் தேவையான ஒலிப்பதிவுக் கருவிகள், புகைப்பட, வீடியோக் கருவிகள், கருவிகளுக்குத் தேவையான பற்றிகள், குறிப்புப் புத்தகம், எழுது கருவிகள் முதலான கருவிகளை எடுத்துச் செல்வதோடு கருவிகளை இயக்குவதற்கும் பழுதுபார்ப்பதற்குமான அறிவினையும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

தகவல் சேகரிப்பில் ஈடுபட முன்னர் ஆய்வுச் சிக்கலை வரையறுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆய்வுச் சிக்கலை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் களஆய்வு அமையும். ஆய்வுச் சிக்கலை அடிப்படையாகக்கொண்டு கருதுகோள் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆய்வுச் சிக்கலை கருதுகோள் வடிவில் அமையும். எந்தச் சிக்கல் தீர்க்கப்படவேண்டியது என்பதை உருவாக்குதலானது களஆய்வின் போக்கை வடிவமைக்கும். அவ்வாறன்றிச் செய்யப்படும் களப்பணி ஒழுங்கற்றதாகவும் மனம்போன போக்கிலும் அமையும்.

ஆய்வுச் சிக்கலைத் தீர்மானித்த பின் அதனைத் தீர்க்கப் பொருத்தமான தரவுகளையும் வழக்காறுகளையும் வரையறுக்கவேண்டும். எந்தப் பிரதேசத்தில் களஆய்வை மேற்கொள்ள வேண்டும், அதனைச் செய்து முடிப்பதற்குத் தேவையான காலம், களஆய்வைச் செய்ய வேண்டிய

காலம், இந்தத் தரவுகள், வழக்காறுகளை எத்தகைய அணுகுமுறைகளைத் துணைகொண்டு திரட்டலாம், இத்தகைய பணிகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய சக்தி தன்னிடம் உள்ளதா என்பவற்றையும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

கள ஆய்வாளரின் நடத்தைகள்

களஆய்வாளன் தான் கள ஆய்வு செய்யவுள்ள பிரதேசத்துக்கும் மக்களுக்கும் ஏற்பத் தன்னை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த மக்களோடு நல்லுறவை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும். அவர்களது பண்பாட்டுக்கும் பழக்கவழக்கங்களுக்கும் ஏற்பத் தன்னை மாற்றியமைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். மக்களுடன் மக்களாகப் பழகுதல் வேண்டும். அவர்களது விழாக்களிலும் சடங்குகளிலும் பங்குகொள்ளுதல் வேண்டும். அவர்களது உணர்வுகளை மதித்து - அனுசரித்து நடக்கப் பழகிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். மொத்தத்தில் களஆய்வாளன் மீது நம்பிக்கை ஏற்படும் விதத்தில் அவர்களோடு பழகிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் தம் மனதிலுள்ள வழக்காறுகளையும் தகவல்களையும் தயக்கமின்றி வெளிப்படுத்துவர்.

இடத்துக்கும் தகவலாளியின் தன்மைக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்பத் தன்னை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு இணக்கப்பாடான அணுகு முறையை அவர் கடைப்பிடித்தல் நலம் பயக்கும். களஆய்வாளன் ஒருவன் மக்களுடன் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய உறவின் வரையறைகள் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுவர்:

களத்தைச் சார்ந்த மக்களின் வாழ்வில் பட்டும் படாமலும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். சிக்கலில் போய் மாட்டிக்கொள்ளக் கூடாது. தகவலாளியின் தனிமை நிலைகளில் (Privacy) தலையிடக்கூடாது. ஊரிலுள்ள குழுவினரிடையே காணப்படும் பிரச்சினைகளில், சாதிச் சண்டைகளில் சிக்கிக்கொள்ளக் கூடாது. எக்காரணம் கொண்டும் இவன் இச்சாதியாருக்குச் சார்பாக இருக்கிறான் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது. தன் தகவலாளிகளிடம் வரம்புமீறிப் பழகிவிட்டால் அவனுடைய அறிவியல் பூர்வமான மதிப்பீடும் உற்றுநோக்கலும், ஆய்வும் தடைப்படும்².

அதேவேளை, ஆய்வாளன் தான் தங்கியிருக்கின்ற இடத்தையும் கவனமாகத் தேர்வுசெய்துகொள்ள வேண்டும். அவர் தங்கும் வீட்டார்

அப்பிரதேச மக்களின் நன்மதிப்புக்குரிய அல்லது வெறுப்புக்கு உள்ளாகாதவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் தான் வந்ததின் நோக்கத்தை அப்பிரதேச மக்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையிலும், விரும்பும் வகையிலும் எடுத்துரைத்தல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட வழக்காறுகள் பற்றி ஆய்வு செய்ய, அவற்றைச் சேகரிக்க வந்துள்ளதாகச் சொன்னால் அவர்களிடத்தில் அச்சநிலை ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. எனவே, அந்தப் பிரதேசத்தில் மறைந்து கிடக்கின்ற வழக்காறுகளின் பெருமைகளை வெளிப்படுத்துவதற்காக, அது பற்றி நூல் எழுதவுள்ளேன் என்றோ, அவை அழிந்துபோய்விடாமல் வருங்காலச் சந்ததியினருக்குப் பயன்படுவதற்காகத் தொகுக்கப்போகின்றேன் என்றோ கூறுகின்றபோது அவர்கள் தமது வழக்காறுகள் பற்றிய பெருமிதத்தையும் ஆர்வத்தையும் அடைவர். எனவே, களஆய்வின் நோக்கத்தை எளிமையான வகையில் அவர்களுக்குப் புரியவைக்க வேண்டும்.

சேகரிப்புத் திட்டங்கள்

தகவல் பல்வேறு திட்டங்களின் அடிப்படையில் சேகரிக்கப்படலாம். இத்தகைய திட்டங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்துவர்:

1. பகுப்பாய்வுத் திட்டம் (Survey Project)
2. ஆழ்ந்த ஆய்வுத் திட்டம் (Depth Project)
3. உள்ளூர்த் திட்டம் அல்லது சுற்றுப்புறத் திட்டம் (Local Project)
4. எதிர்பாராச் சேகரிப்பு³

தேர்ந்தெடுத்த பகுதிகளில் கிடைக்கும் தரவுகளைத் தனித்தனியாக வகைப்படுத்திச் சேகரிக்கும் முறை பகுப்பாய்வுத் திட்டமாகும். ஆழ்ந்த திட்டம் எனப்படுவது பலர் சேர்ந்து குழுவாகச் செய்யும் நீண்டகாலத் திட்டமாகும். ஓர் இனத்தாரிடம் இருந்து அல்லது பிரதேசக் குழுவிடமிருந்து நிலவும் அனைத்து வழக்காறுகளையும் தொகுக்கும் முயற்சியாக இது அமையும்.

உள்ளூர்த் திட்டம் என்பது களஆய்வாளன் ஒரு குடும்பத்தில், உறவினரிடத்தில் அல்லது ஒரு கிராமத்தில் வழங்கும் வழக்காறுகளைச் சேகரிப்பதைக் குறிக்கின்றது. அதாவது, உள்ளூரை, சுற்றுப்புறத்தை மையப்படுத்திய சேகரிப்பாக இது அமையும். ஆய்வாளர் எதிர்பாரா

3 லார்து, தே., 1986:94-97

வாய்ப்பு நிலையில் நாட்டார் வழக்காறுகளைத் திரட்டுவது எதிர்பாராச் சேகரிப்பாகும். மேலே கூறிய சேகரிப்புத் திட்டங்களில் செயற்படும் போது எதிர்பாரா வாய்ப்புகள் பல ஏற்படும். இத்தகைய முன்னாயத்தங்களையும் திட்டங்களையும் வகுத்துக் கொள்வதோடு களஆய்வுக்குச் செல்ல முன்னர் பின்வரும் விடயங்களையும் தேர்வுசெய்துகொள்ளல் வேண்டும்.

தகவலாளியைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தவுள்ள நாட்டார் வழக்காறுகளில் பரிச்சயமுள்ளவர்களை முறையாக அடையாளம் கண்டுகொண்டாலேயே உரிய தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அப்பிரதேசத்தில் களஆய்வாளருடன் ஏலவே தொடர்புள்ளவர்கள், முன்னர் அங்கு களஆய்வில் ஈடுபட்டவர்கள், அப்பிரதேச சமூக நலன் விரும்பிகள் மூலமாக நாட்டாரியலில் பரிச்சயமானவர்களை ஓரளவு அடையாளம் காணலாம். அதைவிட சமூகத்தோடு பழகும்போது - அவர்களது சடங்குகள், கலை நிகழ்வுகள் முதலான சமூக நிகழ்வுகளிலே கலந்துகொள்ளும்போதும் இத்தகையோரை நேரடியாகவே கண்டுபிடிக்க முடியும். அத்தோடு ஆரம்பத்தில் அடையாளம் காணப்பட்ட தகவலாளிகளுடன் கலந்துரையாடுகின்றபோது அவர்கள் மூலமாகவும் வேறு தகவலாளிகளை அடையாளம் காணமுடியும்.

ஒரு சமூகத்தில் பல்வேறு சமூகப் பிரிவுகள் காணப்படும். அச்சமூகப் பிரிவுகள் அனைத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தத் தக்க வகையில் தகவலாளிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். தகவலாளிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறைக்கு மாதிரித் தேர்ந்தெடுப்பு (sampling) என்று பெயர். களஆய்வு ஒன்றுக்கு ஆண் - பெண் (பால்), முதுமை - இளமை (வயது), உயர்கல்வி - இடைநிலைக் கல்வி - தொடக்கக்கல்வி (கல்விநிலை), உயர் வருவாய் - கீழ் வருவாய் (பொருளாதாரம்), அலுவலக வேலை - பிற வேலை (தொழில்), மேல்சாதி - கீழ் சாதி (சாதி) முதலான பல்வேறு வகைப்பட்ட சமுதாய மாறிகள் தேவைப்படுகின்றன. மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையும் மாதிரித் தேர்ந்தெடுப்பில் முக்கியத்துவம் பெறும்⁴.

சில வழக்காறுகள் சில சமூகப்பிரிவுகளுக்கு உரியதாக அல்லது அவர்களிடம் அதிகம் பயிலப்படுவதாக இருக்கும். அப்போது அச்சமூகப் பிரிவை களஆய்வில் கூடுதலாக உட்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக,

தாலாட்டு, ஒப்பாரி என்பன பெண்களுக்குரிய பாடல் வகைகளாக உள்ளன. சில பிரதேசங்களில் ஒப்பாரி குறித்த சமூகம்/ சாதியினரிடம் அதிகம் வழக்கிலிருக்கும். சில வழிபாடுகள் சில சாதிக் குழுமங்கள் மத்தியில் காணப்படலாம். இவ்வாறு சமுதாயச் சமநிலைப் பேணுகையின் அடிப்படையில் தகவல்கள் திரட்டும்போது குறித்த வழக்காறு பற்றிய சரியான கணிப்பீட்டைப் பெற முடிவதோடு அவர்களைத் திருப்திப் படுத்தவும் முடியும்.

காலமும் பொழுதும்

களஆய்வாளன் களஆய்வு செய்ய முன்னர் தகவல் சேகரிக்கப்படும் காலத்தையும் பொழுதையும் முன்கூட்டியே திட்டமிடுதல் வேண்டும். தகவலாளிகள் ஓய்வாக இருக்கும் காலங்கள்/ நேரங்களே களஆய்வுக்குச் சிறந்தனவாகும். பெரும்பாலான தொழில் புரியும் சந்தர்ப்பங்கள் கள ஆய்வுக்குப் பொருத்தமற்றவை. தொழில் புரியும் சில சந்தர்ப்பங்களில் வழக்காறுகளைத் தொகுக்க முடிந்தாலும் அவை பற்றிய தகவல்களைப் பெற முடியாது. பல்வேறு நிகழ்த்துகை வழக்காறுகளுக்கும் இது பொருந்தும்.

ஒரு விவசாயக் கிராமத்தில் விதைப்பு, அறுவடைக் காலங்களில் களஆய்வினைச் செய்வது பலன் தராது. ஏனெனில் அவர்கள் தொழிலிலும், களைப்பிலும் இருப்பர். எனவே, விதைப்பு அல்லது அறுவடை முடிந்து அவர்கள் ஓய்வாக இருக்கும் காலங்களைக் களஆய்வுக்குத் தேர்வு செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறான காலங்களில் கிராமங்களில் கோயில் அல்லது பொது இடங்களில் பெரியவர்கள் ஒன்றுகூடி இருப்பது வழக்கம். அவ்வாறான இடங்களில் களஆய்வை நடத்தினால் அதிக தகவல்களைப் பெறவும், பலரது கருத்துக்கள், அபிப்பிராயங்களைக் கேட்கவும், ஐயங்களைத் தீர்க்கவும் வாய்ப்பாக இருக்கும்.

பகலிலா, இரவிலா களஆய்வை நடாத்துவது என்பதைத் தகவலாளிகளின் விருப்பத்தை அறிந்து தீர்மானித்துக்கொள்ள முடியும். கூத்து, கரகம் முதலான சில கலை நிகழ்த்துகைகள் இரவிலேயே நிகழ்த்தப்படுவதனால் இரவில் சென்று உற்றுநோக்கி தகவல்களைப் பெறுதல் வேண்டும். இவ்வாறான வேளைகளில் பார்வையாளர்களுடன் உரையாடல்களை நடாத்தவும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கலாம்.

தனிநபரிடமோ, குழுவிடமோ களஆய்வைத் தொடர்ந்தேர்ச்சியாக நடத்துகின்றபோது சலிப்பு ஏற்படுவது வழக்கமாகும். இந்நிலை முழுமையான தகவல்கள் கிடைக்கத் தடையாக அமையும். எனவே,

அவர்களின் விருப்பத்துக்கமைய இடைவேளைக்குப் பின்னரோ, மற்றொரு நாளையிலோ பேட்டியை நடாத்துவது சிறந்தது.

தகவல் சேகரிப்பு முறைகள்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் சார்ந்த தகவல்களைத் திரட்டுவதற்காக முக்கியமாக பின்வரும் மூன்று முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

1. வினாநிரல் (Questionnaire), வினாப்பட்டியல் முறைகள் (Schedule)
2. உற்றுநோக்கல் முறை (Observation Method)
3. பேட்டி முறை (Interview Method)

வினாநிரல், வினாப்பட்டியல் முறை

களஆய்வில் வினாநிரல், வினாப்பட்டியல் ஆகிய இரு முறைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வினாநிரல், வினாப்பட்டியல் என்பது மொத்தத்தில் சேகரிக்கவேண்டிய செய்திகளின் கருத்தை அறிய உதவும் சாதனமாகும் என்பர்⁵.

வினாநிரல் என்பது தகவலாளியிடமிருந்து செய்தி பெறுவதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட வினாக்களின் தொகுப்பாகும். எழுத்தறிவு இல்லாதவர்களிடமிருந்து வாய்மொழியாகவும், எழுத்தறிவு உடையவரிடமிருந்து எழுதியும் இவற்றுக்குரிய விடயங்களைப் பெறக்கூடும். பட்டியல் என்பது தகவலாளி நிரப்புவதன்று. நேர்காண்பவர் தகவலாளியை நேரில் கண்டு அவரோடமர்ந்து உரையாடி வினாக்களைக் கேட்டுப் பதிவு செய்துகொள்ளும் முறை பட்டியலுக்குரியதாகும். வினாநிரல் அஞ்சலில் அனுப்பி விடை பெறலாம். பட்டியல் நேரில் கண்டே விடைபெறக் கூடியது என்பார் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன்⁶.

வினாப்பட்டியலை மூன்றாகப் பிரிப்பர்.

1. உற்றுநோக்கி நிரப்பும் வினாப்பட்டியல்
2. ஆவண வினாப்பட்டியல்
3. மதிப்பீட்டு வினாப்பட்டியல்⁷

வழக்காறுகளின் தன்மைக்கு ஏற்ப இந்த முறைகளைப் பயன்படுத்தலாம். எடுத்துக்காட்டாக நாட்டார் கலைகள், பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள்,

5 சக்திவேல்,ச.,1983:337.

6 மேற்கோள்: விசாகருபன்,கி.,2004:32

7 சக்திவேல்,ச.,1983:339.

பாடல் நிகழ்த்துகைகள் முதலானவற்றை உற்றுநோக்கல் முறையில் தொகுக்கலாம். ஏடுகள் முதலான ஆவணங்கள், வரலாறு முதலானவை ஆய்வு மூலங்களாக அமையுமிடத்து ஆவண வினாப்பட்டியல் மூலம் தகவல்களைத் திரட்டலாம். மதிப்பீட்டு வினாப்பட்டியல்மூலம் மக்கள் தொகைக் கணிப்பு, கருத்துக் கணிப்பு போன்றவற்றைச் சேகரிக்கலாம்.

வினாப்பட்டியல்மூலம் சந்தேகங்களையும் மேலதிக தகவல்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். வினாப்பட்டியலின் முதல் பகுதி தகவலாளி பற்றிய அடிப்படைத் தகவல்களையும், இரண்டாம் பகுதி குறித்த வழக்காறு தொடர்பான தகவல்களையும் பெறத்தக்க வகையில் வடிவமைக்கப் படுகின்றன. வழக்காறுகளின் தன்மைக்கேற்ப உபபகுதிகளைக் கொண்டதாகவும் இரண்டாம் பகுதி அமைக்கப்படும். வினாப்பட்டியல் முறையில் சூழலுக்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப மாற்றங்களையும் செய்ய முடியும். இது பற்றி எம்.வி. பிரிகர், எச்.ஆர்.டியுவா, ராஜஸ்ரி சுப்பையா (Freedhar.M.V., Dua.H.R. & Rajashree Subbaya) ஆகியோர் பின்வருமாறு கூறுவர்:

வினாப்பட்டியலை விநியோகித்துக் களஆய்வில் ஈடுபடும் சூழ்நிலையில் தேவைக்கு ஏற்ப வினாக்களைச் சுருக்குதல், அதிகரித்தல், நீக்குதல் முதலான பல்வேறு மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டி ஏற்படலாம். இவ்வாறான மாற்றங்களைச் செய்யும்போது களஆய்வாளன் அதுபற்றிய போதுமான குறிப்புகளை இறுதிசெய்யப்பட்ட வினாப்பட்டியலில் குறிப்பிட வேண்டும்⁶.

வினாப்பட்டியலோடு மேலதிக விளக்கங்கள், மாதிரி வினாவிடைகள் முதலியவற்றையும் இணைத்து அனுப்புவதன் ஊடாக நிறைவான தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

வினாப்பட்டியல் வகைமாதிரி

தகவலாளி பற்றிய விபரங்கள்:

1. தகவலாளியின் பெயர்:
2. வயது:
3. பால்:
4. இனம்:
5. சாதி:
6. கல்வி:

7. திருமணமானவரா:
8. ஊர்:
9. தொழில்:
10. வேறு ஈடுபாடுகள்:

நாட்டார் கதை பற்றிய மாதிரி வினா நிரல்

1. உங்கள் கிராமத்தில், வீட்டில் நாட்டார் கதைகள் சொல்லப் படுகின்றனவா?
2. எப்படிப்பட்ட கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன?
3. இக்கதைகளை அதிகம் பெண்களா, ஆண்களா சொல்கின்றார்கள்?
4. எந்த வயது மட்டத்தினர் அதிகம் சொல்கின்றார்கள்?
5. கதை சொல்வோர் எந்த நேரங்களில் சொல்கின்றார்கள்?
6. இக்கதைகளை அதிகம் யார் விரும்பிக் கேட்கின்றனர்?
7. இக்கதைகள் யாருக்குப் பயன்படுகின்றன?
8. கதை சொல்வோர் கதைகளை எப்படிச் சொல்கின்றார்கள்?
9. இக்கதைகளின் முக்கியத்துவம் யாது?
10. இக்கதைகளின் கால அளவு யாது?
11. அக்கதைகள் என்ன விடயங்கள் பற்றிச் சொல்கின்றன?
12. இக்கதைகள் வாழ்க்கைக்குப் படிப்பினைகளாக அமைகின்றனவா?
13. நாட்டார் கதைகளின் வகைகளைக் கூறுவீர்களா?
14. நாட்டார் கதைகளின் இப்போதைய நிலை என்ன?
15. நாட்டார் கதைகளில் ஆர்வம் காட்டாமைக்குக் காரணம் என்ன?

உற்றுநோக்கல் முறை

நாட்டார் வழக்கியலில் அனுபவம்சார் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்ற ஒரு முறையாக உற்றுநோக்கல் முறை அமைந்துள்ளது. அதாவது, ஒரு வழக்காற்றுப் பயில்வை நுணுக்கமாக அவதானித்துத் தகவல்கள் திரட்டப்படுகின்றன. முக்கியமாக நாட்டார் கலைகள், சடங்குகள் மட்டுமன்றி பழக்கவழக்கங்களையும் ஆய்வு செய்வோர் இந்த முறையைப் பெரிதும் பயன்படுத்துவர்.

நாட்டுப்புறக் கலைகள், கைப்பணிகள் முதலானவற்றின் நுணுக்கங்களையும், முறையியல்களையும் பற்றிந்து கொள்வதற்கு அவை

உருவாக்கப்படும் அல்லது நிகழ்த்தப்படும் சூழல்களில் பார்வையாளனாக அல்லது பங்குபெறுபவராக இருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். இந்த அனுபவம் களஆய்வாளனுக்குக் கலைப் பயிற்சியைக்கூட அளித்துவிடுகின்றது. எவ்வாறாயினும் பங்குபெறல் முறையினைவிட பார்வையாளர்களோடு பார்வையாளராக இருந்து உற்றுநோக்கித் தகவல்களையும் அழகியல் அனுபவங்களையும் பெற அதிக வாய்ப்புண்டு. இத்தகைய முறைகளினூடாக கள ஆய்வாளன் குறித்த வழக்காற்றை அனுபவரீதியாகப் புரிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது.

நாட்டார் வழக்காறுகள் சாதாரணமாக நிகழ்த்தப்பட்டுப் பரப்பப்படும் சூழல்களின் உள்ளார்ந்த செயற்பாட்டைப் புறவயமாகவும் அனுபவ ரீதியாகவும் சேகரிக்கும் ஒரே அணுகுமுறை இதுவாகும் என்பர்⁹.

பேட்டி முறை

பேட்டி முறை என்பது களஆய்வாளன் தகவலாளியை நேரே சந்தித்து உரையாடித் தகவல் பெறுவதாகும். கிராமப்புற மக்களின் வழக்காறுகளைச் சேகரிப்பதற்கு மட்டுமன்றி அந்த மக்களின் எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும் அறிந்துகொள்ளப் பேட்டிமுறை வாய்ப்பளிக்கின்றது. நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் முதலான வழக்காறுகள் பற்றி நாட்டுப்புற மக்களின் கருத்துக்கள், அவர்களது உணர்வுகள், அபிப்பிராயங்கள் என்பவற்றையெல்லாம் அறிந்துகொள்ள இந்த முறை சிறந்ததாகும்.

மேலும், நாட்டுப்புற வழக்காறுகளின் உருவாக்கம், பரவல், பயில்வு என்பன பற்றி நேருக்கு நேர் விளக்கங்களைக் கேட்டு அறிந்துகொள்ளவும், தெளிவு பெறவும் முடிகின்றது. ஒரே விடயம் பற்றிப் பலரிடமும் உரையாட முடிவதனால் ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடிவதோடு உண்மைத் தன்மைகளை ஒப்பிட்டு உணர்ந்துகொள்ளவும், நுட்பமான தகவல்களைப் பெறவும் முடிகின்றது.

களஆய்வில் ஈடுபடும் ஆய்வாளன் பேட்டியைப் பல்வேறு வகை களிலே நடாத்த முடியும். ஆய்வாளர் பேட்டி முறையைப் பின்வருமாறு ஐந்து வகையாகப் பிரிப்பர்.

1. கட்டமைப்புப் பேட்டி (Structured Interview)
2. கட்டமைப்பில்லாப் பேட்டி (UnStructured Interview)

3. ஒருமுகப்படுத்தும் பேட்டி (Focussed Interview)
4. பன்முறை நிகழும் பேட்டி (Repeated Interview)
5. ஆழ்ந்த பேட்டி (Depth Interview)

ஆய்வுக்குரிய வினாக்களை முன்னரே சிந்தித்து முறையாகத் திட்டமிட்டுக்கொண்டு தகவலாளியிடமிருந்து தகவல்களைச் சேகரிக்கும் முறையாக கட்டமைப்புப் பேட்டிமுறை அமைகின்றது. இப்பேட்டி ஒரு இயல்புநிலைப்பட்ட உரையாடலாகவன்றி இறுக்கம் மிக்கதாக அமையும்.

ஆனால், களஆய்வாளனும் தகவலாளியும் சாதாரணமாக உரையாடுவதாக கட்டமைப்பில்லாப் பேட்டி அமையும். அதாவது, தகவலாளியிடம் நேரடியாகவன்றி மறைமுகமாக விடயங்களைக் கேட்டு அறிகின்ற முறையாக இதைக் கொள்ளலாம். குறிப்பாக நாட்டுப்புறக் கலைகளை ஆராய்கின்ற ஆய்வாளர் இப்பேட்டிமுறையைப் பயன்படுத்தி கலைஞர்களிடமிருந்து தகவல்களைச் சேகரிப்பர். தகவலாளியைப் பல விசயங்களைப் பற்றிப் பேசி, தனது ஆய்வுத் தலைப்புக்கு ஈர்த்துச் சென்று, அதன்மூலம் ஆர்வத்தைத் தூண்டி, ஐயங்களை எழுப்பி, வினாவுக்கு விடைகாண முற்படுவர்¹⁰. இந்த முறையில் தகவலாளி தன்னையறியாமலேயே வழக்காறுகள் தொடர்பான பல்வேறு தகவல்களையும் வெளிப்படுத்தச் சந்தர்ப்பமுண்டு. களஆய்வாளனுக்கும் தகவலாளிக்கும் இடையே சிறந்த உறவுமுறையினையும் இப்பேட்டிமுறை பேணுகின்றது.

ஒருமுகப்படுத்தும் பேட்டி சுற்றிவளைக்காது நேரடியாகவே ஆய்வு தொடர்பான விடயங்களை அறிய முனையும் முறையாக உள்ளது. அதாவது, நேரடியாக ஆய்வு தொடர்பான விடயத்தின்மீது தகவலாளியின் கவனத்தைக் குவிப்பதாக அமையும். பேட்டிகள்மூலம் தகவல்களைத் திரட்டிய பின் சிலபோது அவ்விடயங்கள் தொடர்பாக மேலும் சில விடயங்களைத் திரட்டவேண்டி அல்லது அவை தொடர்பான சந்தேகங்கள் ஏற்படுமிடத்து அதே தகவலாளியிடம் மீண்டும்மீண்டும் பேட்டிகள் நடாத்தப்படுவது அவசியமாகும். இது பன்முறை நிகழும் பேட்டி எனப்படும்.

10 சக்திவேல்,ச.,1983:340-341.

பேட்டிக்கான உத்திகள்

பேட்டி ஒன்றை நேர்த்தியாக நடாத்த வேண்டுமாயின் பல்வேறு நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும். இத்தகைய நடைமுறைகளை கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் பின்வருமாறு நிரல்படுத்துவார்:

1. செவ்விகளைச் செய்பவரிடம் அதற்கான இசைவு, இடம், நேரம் ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளல்.
2. செவ்வி காணச் செல்பவருடன் வருவோர், அவர் பங்கு குறித்துத் திட்டமிட்டுக் கொள்தல்.
3. என்ன தேவை என்பதனைத் தெளிவாகத் தீர்மானித்துக் கொள்தல்.
4. வினாக்களுக்கு முன்பதாகச் செவ்வி காணப்படவேண்டிய விடயங்கள் குறித்து முடிந்த அளவு போதுமான விபரங்களைத் திரட்டிக் கொள்தல்.
5. ஏலவே திரட்டிய விபரங்களின் பின்னணியில் மேற்கிளம்புகின்ற சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்குச் செவ்வியைப் பொருத்தமுறப் பயன்படுத்துதல்.
6. செவ்வியின்போது ஏலவே தீர்மானித்துள்ள நீண்ட வினாக்களுடன் முக்கிய விடயம் தொடர்பான சிறுசிறு வினாக்களையும் எழுப்புதல்.
7. வினாக்கள், ஐயங்கள் தொடர்பான சுருக்கக் குறிப்புக்களை அல்லது சொற்களை (Key words) தயாராக வைத்துக்கொள்தல்.
8. வினாக்களில் செவ்வி காண்பவரின் சொந்த அறிவு, ஞானம், அபிப்பிராயம் என்பன வெளிப்படாதபடி பார்த்துக் கொள்தல்.
9. செவ்வி காணும்போது உடல் அசைவுகளின்மூலமும் செவ்வி காண்பவருடனான தொடர்பை வைத்திருத்தல்.
10. செவ்வி தருபவரின் கருத்துக்களைக் கவனமாகச் செவிமடுத்தல்.
11. செவ்வி தருபவர் பதிலளிப்பதற்கான போதிய காலஅவகாசத்தை வழங்குதல்.
12. தேவை அடிப்படையில் இடமறிந்து வினாக்களைத் தொடுத்தல்.
13. செவ்வி காணும் முறையைச் செவ்வி தருபவரின் விருப்புக்கேற்ப மாற்றிக்கொள்தல்.
14. செவ்வி தருபவரையும் வினாக்கள் தொடுக்கத் தூண்டுதல்.
15. அதிகாரம் நிறைந்த தொனியில் உடையாடுவதைத் தவிர்த்தல்.

16. இணக்கமான மனப்பாங்கை (Cordial admosphere) செவ்வி முழுவதும் கடைப்பிடித்தல்.¹¹

இவற்றோடு மேலும் சில உத்திகளையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அவை பின்வருமாறு:

1. சாதாரண மொழிவழக்கில் உரையாடல் அமைதல் வேண்டும். முக்கியமாக, குறித்த கிராம மக்களின் மொழி வழக்கை அறிந்து அதற்கேற்ப அவர்களுடன் உரையாட வேண்டும்.
2. செவ்வி தருபவரின் பின்னணியைத் தெளிவாக அறிந்து வைத்திருத்தல் வேண்டும்.
3. பேட்டி காண்பவர் முதலில் நேர்காண்பவருக்குத் தன்னை அறிமுகப் படுத்துவதும் தன்னைப்பற்றிய மனப்பதிவை ஏற்படுத்துவதும் நல்லது.
4. பேட்டி காண்பவர் நேர்காண்பவரை அணுகும்போது முதலில் தனது நோக்கைத் தெளிவாக விளக்க வேண்டும்.
5. ஆரம்பக் கேள்விகள் குறித்த நபரின் பின்னணி, அனுபவம், பணி முதலானவற்றை வெளிக்கொணரத்தக்கதாக அமைய வேண்டும்.
6. கேள்வியின் இறுதியில் பேட்டியாளனைப் பேச அழைக்கின்ற விதமாகச் சில வினாக்களைக் கேட்டு விடயங்களைத் தூண்டிவிடுதல் வேண்டும். அதாவது, தூண்டும் விதமான கேள்விகளைக் கேட்பது சிறந்தது.
7. செவ்வி தருபவருக்கு அலுப்பு ஏற்படாதவண்ணம் நேர அளவு, பேட்டியை நடத்தும் விதம் என்பவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
8. சடுதியாக உணர்ச்சிபேதங்களைக் காட்டுவதைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

சேகரிப்புச் சூழல்கள்

நாட்டுப்புற வழக்காறுகளைச் சேகரிக்கச் செல்லும் களஆய்வாளன் எத்தகைய சூழல்களில் தகவல்களைச் சேகரிக்கலாம் என்பதை அறியவேண்டும். ஒரு வழக்காற்றை எந்தச் சூழலில், எந்த முறையில் சேகரிக்கலாம் என்று முடிவுசெய்ய வேண்டும். வழக்காறுகளுக்கு ஏற்ப இந்தச் சூழல்கள் மாறுபடும். அந்தவகையில் நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர்கள் மூன்றுவகைச் சூழல்களைக் குறிப்பிடுவர்:

11 பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ., 2001: 142-143
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

1. இயற்கைச் சூழல்
2. செயற்கைச் சூழல்
3. தோற்றுவிக்கப்பட்ட இயற்கைச் சூழல்

என்றும், இயற்கைச் சூழலை மேலும் நெகிழ்வற்ற, அரைநெகிழ்வற்ற, நெகிழ்வுச் சூழல் என மூன்று வகையாகவும் பிரிப்பர்¹².

நாட்டுப்புற வழக்காறுகளை அவை பயிலப்படுகின்ற இயற்கைச் சூழலில் சேகரிப்பது மிகவும் இயற்கையாக இருக்கும். ஏனெனில் தன்போக்கில் இயல்பாகவே வழக்காறுகளை நிகழ்த்துவதற்கான வாய்ப்பு இங்கு உள்ளது. நாட்டார் கலை நிகழ்த்துகை, சடங்குகள் முதலியவை தொடர்பான தகவல்களை இந்த முறையின்மூலம் திரட்டுவது மிகவும் பயன்மிக்கதாக அமையும்.

ஆயினும், சில தொழிற்பாடல்கள், ஒப்பாரிப் பாடல்கள் முதலானவற்றை இயற்கைச் சூழலில் சேகரிப்பது சாத்தியமற்றதாகும். இத்தகைய வழக்காறுகளை இயற்கைச் சூழலில் அவதானிக்க முடிந்தாலும் தொகுக்க முடியாது. எனவே, நாட்டார் வழக்காறுகள் பலவற்றைச் செயற்கைச் சூழலில் தொகுப்பதற்கான வாய்ப்புக்களே அதிகமுண்டு. ஒப்பாரி முதலான வழக்காறுகளை செயற்கைச் சூழலில் மட்டுமே சேகரிக்க முடியும். ஆனால் செயற்கைச் சூழலில் தகவல் திரட்டும்போது முடியுமான வரை இயற்கையாகவும் இயல்பானதாகவும் இருக்கத்தக்கதாகப் பார்த்துக் கொள்வது அவசியமாகும்.

சில வழக்காறுகளை செயற்கைச் சூழலில் தகவலாளிக்குச் செய்து காட்டுவதற்கு இயலாமல் இருக்கும். அவ்வாறு செய்துகாட்டினாலும் இயல்பான வகையில் வெளிப்படுத்தமாட்டார்கள். இயற்கைச் சூழலிலேயே அவர்களுக்குப் பாட, வெளிப்படுத்த வரும். இத்தகைய நிலையில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இயற்கைச் சூழல்கள்மூலம் அவற்றைச் சேகரிக்கலாம். பலரும் நாட்டார் கதைகளைப் பிள்ளைகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இரவில் உற்சாகத்தோடும் இனிமையாகவும் சொல்வதுபோல் செயற்கைச் சூழலில் சொல்லமாட்டார்கள். விடுகதை சொல்லுதல், தாலாட்டுப் பாடுதல் என்பவற்றுக்கும் இது பொருந்தும். இவ்வாறான வழக்காறுகளைச் சேகரிப்பதற்குத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இயற்கைச் சூழல்கள் மிகவும் பயன்மிக்கதாக அமையும். ஆனால், பங்குபற்றுவோருக்குத் தெரியாத

12 சக்திவேல்,ச.,1983:340-342

வண்ணம் இயற்கைச் சூழல்களைத் தோற்றுவித்தல் சிறந்தது. இச்சூழலில் களஆய்வாளன் பார்வையாளர்களுள் ஒருவராக இருந்து வழக்காறுகளைத் தொகுப்பது நல்லது.

இறுதியாக. சேகரித்த தகவல்களை வகைப்படுத்த வேண்டும். அதாவது, ஒரேமாதிரியாக இருப்பவற்றை இனங்கண்டு ஒன்றாக்குதல் வேண்டும். இதன்பின் குறித்த ஆய்வு முறைகளைப் பின்பற்றி ஆய்வினை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

மாதிரி வினாக்கள் (Sample Questions)

1. I. நாட்டார் வழக்காற்றியலில் களஆய்வின் முக்கியத்துவம் யாது?
II. களஆய்வாளன் ஒருவன் களஆய்விற்கு முன் ஆற்றவேண்டிய பணிகள் யாவை?
2. I. பேட்டி முறையின் அனுகூலங்கள் யாவை?
II. பேட்டி முறையின் வகைப்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டுக.
III. பேட்டி ஒன்றை நேர்த்தியாக நடாத்த வேண்டுமாயின் எத்தகைய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்?
3. நாட்டார் வழக்காற்றியல் கள ஆய்வாளன் ஒருவனின் தகுதிகள், நடத்தைகள் தொடர்பாக கருத்துரைக்குக.
4. நாட்டார் வழக்காற்றியல் சேகரிப்புத் திட்டங்கள் குறித்துப் பரிசீலிக்குக.
5. வினாப்பட்டியல் முறையின் வகைப்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டி, நாட்டார் தொழிற் பாடல் தகவல் சேகரிப்புத் தொடர்பான வினாப்பட்டியலொன்றைத் தயாரிக்குக.
6. “நாட்டார் வழக்காற்றியல் தகவல் சேகரிப்பில் ஈடுபடும் களஆய்வாளன் ‘தகவல் சேகரிப்புச் சூழல்களில்’ கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியமாகும்” ஆராய்க.

சமூக மாற்றமும் ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டாரியலும்

நோக்கங்கள் (Objectives)

1. இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஏற்பட்ட மாற்றத்துக்கான சமூக, அரசியல், பொருளாதாரப் பின்னணிகளை எடுத்துக்காட்டுதல்.
2. இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் இலக்கியங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை எடுத்துரைத்தல்.
3. கிராமியக் கலைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் பற்றி அடையாளம் காணுதல்.
4. கிராமியச் சடங்கு மரபில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைத் தெளிவுபடுத்தல்.
5. நாட்டார் அறிவியல், கிராமிய விளையாட்டுக்கள் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தொடர்பாகக் கலந்துரையாடல்.

கற்றல் விளைவுகள் (Learning Outcomes)

1. இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கான அடிப்படைக் காரணிகள் பற்றி விவாதிப்பர்.
2. இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் இலக்கியங்களின் அளிக்கை மரபுகள் அருகிப்போனமை, சில இலக்கியங்கள் புதிய மாற்றங்களை உள்வாங்கி வளர்ச்சியடைந்துள்ளமை என்பன பற்றி விவாதிப்பர்.
3. கிராமியக் கலைகள் நலிவுற்றுள்ளமை, சில கலைகள் புதிய சூழலுக்கேற்ப வளர்ச்சி கண்டுள்ளமை ஆகியவை தொடர்பாக மதிப்பீடு செய்வர்.
4. கிராமியச் சடங்கு வழிபாட்டு மரபிலும், வாழ்வியல் சடங்குகளிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றி விபரிப்பர்.
5. கிராமிய விளையாட்டுக்கள், நாட்டார் அறிவியல் சார்ந்த வழக்காறுகள் என்பன அருகிக்கொண்டு செல்வது பற்றி உரையாடுவர்.

சமூக மாற்றம் - அறிமுகம்

ஒரு சமுதாயம் காலப்போக்கில் வளர்ந்தும் அழிந்தும் புதுப்பிக்கப்பட்டும் சூழ்நிலைக்கேற்ப மாறியும் வருகின்றது. சமூக மாற்றம் அனைத்துச் சமுதாயங்களுக்கும் பொது நியதிதான். மானிடவியல் அறிஞர்கள் சமூக மாற்றத்தை பண்பாட்டு மாற்றமாகக் கருதுகிறார்கள். இந்த சமூக - பண்பாட்டு மாற்றத்தைப் பொருளாதாரம், கல்வி, அரசியல் சூழல், கருத்துக்கள், கொள்கைகள் முதலானவை ஏற்படுத்துவதாக அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள்.

சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மாற்றங்கள்

ஒரு சமூகத்தினுடைய பொருளாதாரச் சூழலே அந்தச் சமூகத்தினுடைய பிரதான கலை வடிவங்களையும் வன்மைப்பாட்டையும் தீர்மானிக்கின்றது. அந்தவகையில் இலங்கையில் தமிழர் பிரதேசங்களின் பாரம்பரிய விவசாயப் பொருளாதார அமைப்பு இப்பிரதேசங்களின் நாட்டார் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் செழுமைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. அதேவேளை, இப்பாரம்பரிய சமூக அமைப்பிலே ஏற்பட்ட சிதைவுகள் நாட்டாரியலிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. முக்கியமாக 1970 களின் பிற்கூற்றிலே இருந்து ஏற்பட்ட பாரிய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மாற்றங்கள் நாட்டார் வழக்காறுகளில் கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.

இதில் பிரதானமானது 1978 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தால் கொண்டுவரப்பட்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையாகும். இக்கொள்கை காரணமாக இலங்கையின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி தொடர்பாக இருந்த பல கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டன. மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு அதிகளவானோர் பணியாட்களாகச் சென்றனர். இவற்றால் தொழில்நுட்ப மற்றும் பல்வேறுபட்ட ஆடம்பரப் பொருட்கள் மக்களின் பாவனைக்கு வந்தன. முக்கியமாக, கசட்ரேடியோ, தொலைக்காட்சி, வானொலி, வீடியோ கசட் ரெக்கோடர் முதலிய தொடர்புச் சாதனங்கள் மக்களின் பாவனைக்கு வந்தன. தொலைக்காட்சி, வானொலி முதலிய ஊடக சேவைகளில் வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. இவற்றை மையப்படுத்தியதாகவே மின்சார விநியோகம் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த அம்சங்கள் பாரம்பரிய கலை, இலக்கியங்களில் பாரிய தாக்கத்தைச் செலுத்தின. இவை நாட்டார் கலை இலக்கியங்களின் மீதிருந்த மக்களின் ஈடுபாட்டை அழிப்பனவாக அமைந்தன; மக்களின் கலை ரசனையை அதிகம் சளரஞ்சுகப்படுத்தின; அவர்களின் ரசனையை வேறொரு திசைக்குத் திருப்பிவிட்டன. வாய்மொழிப் பாடல்களைப் பாடியும் கதை கூறியும்

பாரம்பரியக் கலைகளை நிகழ்த்தியும் பொழுதையும் அலுப்பையும் போக்கிய பண்பாட்டுச் சூழலில் சினிமாப் பாடல்களும், சினிமாக்கதைகளும் ஆதிக்கம் செலுத்தின.

சடங்குகள்

இலங்கைத் தமிழர்களின் பாரம்பரியமான சடங்கு வழிபாட்டு மரபிலே பிராமணிய முறைகள் அதிக செல்வாக்குப் பெற்று வருகின்றன. இந்த நிலையில் ஆகம வழிபாட்டுமுறை உயர்ந்தது, சடங்கு வழிபாட்டுமுறை தாழ்ந்தது என்ற மனநிலை மக்கள் மத்தியில் ஊட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கருத்தியல் காரணமாக பல சடங்குக் கோயில்கள் ஆகமக் கோயில்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. சில கோயில்களில் சடங்கு முறையும் ஆகமமுறையும் பின்பற்றப்படுகின்றன. இக்கோயில்கள் ஆகம முறைக்கிணங்க அமைக்கப்பட்டு அவற்றிலே ஆகம முறையிலமைந்த பூசைகள் இடம்பெறுகின்றன. அத்தோடு சடங்குப் பூசாரிகள் தீட்சை பெறுதல், பூணூல் அணிதல், உருத்திராக்கமணிதல், காவியுடை தரித்தல் முதலான நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். இந்த நடைமுறைகள் பாரம்பரியமாகச் சடங்குக் கோயில்களிலே தெய்வமாடுதல், சடங்குப் பாடல்களை இசைத்தல், மந்திர உச்சாடனம், உடுக்கிசை முதலான பாரம்பரிய இசையளிக்கை, பாரம்பரிய அலங்காரங்கள் முதலான மரபுகளை மட்டுமன்றி சடங்கை மையப்படுத்தி அக்கோயில்களிலே அளிக்கை செய்யப்பட்டுவந்த, கூத்து, கரகம் முதலான கலைகளையும் இல்லாமல் செய்துள்ளன அல்லது பலவீனப்படுத்தியுள்ளன. பாரம்பரியமான கிராமியத் தெய்வங்களைச் சிறுதெய்வங்கள் என்று கருதுகின்ற நிலையையும் இந்த ஆகம வழிபாடு பற்றிய உயர் கருத்தியல்களே உருவாக்கியுள்ளன.

ஆயினும், சடங்குக் கோயில்களில் வழிபாட்டை மையப்படுத்திய ஆடல், பாடல், இசை மரபொன்று இன்றுவரை பயிலப்பட்டு வருகின்றது. அண்மைக்காலமாக இந்தப் பாடல்களுக்கு இசை அமைத்துப் பாடி இறுவட்டுக்களில் அல்லது ஒலிப்பதிவு நாடாக்களில் பதிவுசெய்யும் மரபு வளர்ந்துள்ளது. இவற்றுக்கு இசையமைக்கின்றபோது பாரம்பரிய இசையோடு புதிய இசைகளையும் சிலர் இணைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வாழ்வியல் சடங்குகளிலும் பிராமணிய முறைகளின் செல்வாக்கு வெகுவாக ஏற்பட்டுள்ளது. ஓமம் வளர்த்துத் தாலி கட்டுவது உள்ளிட்ட பிராமணிய திருமணச் சடங்கு முறைகளும், ஆகமநிலைப்பட்ட

முறைமையில் நடைபெறும் மரணச்சடங்குகளும் மெல்லமெல்ல அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றன. வீட்டில் பல்வேறு மரபுகளுடன் கூடியதாக நடைபெற்ற திருமணச் சடங்கு, பூப்பு நீராட்டுச் சடங்கு ஆகியன இன்று பெரும்பாலும் திருமண மண்டபங்களிலேயே நடைபெறுகின்றன. இச்சடங்குகள் வீடியோ, சினிமா கலாசாரத்தினால் ஆடம்பர நிகழ்வுகளாக மாறியுள்ளன. வைத்திய வசதிகளின் வளர்ச்சியினால் பிரசவம் சார்ந்த சடங்குகள் பெரும்பாலும் மறைந்துவிட்டன.

கிராமியக் கலைகள்

நாட்டார் வழக்காறுகளில் ஏற்பட்ட நலிவுக்கும் மாற்றத்துக்கும் இங்கு நிலவிய பாரம்பரியக் கல்வி முறையும், பின்னர் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட புதிய கல்வி முறையும் ஒரு காரணமாகும். பாரம்பரியக் கல்வி நாட்டார் வழக்காற்றை உள்ளடக்கியிருக்கவில்லை. பின்னர் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட பாடசாலைக் கல்வியும் கூட காலனித்துவ சிந்தனையினூடாக வந்த கல்வியாகவே இருந்ததால் அது பாரம்பரியக் கலைகளைத் தாழ்வானது என்ற சிந்தனையையே ஊட்டியது. இங்கு 1970கள், 80 களிலிருந்து கிராம மட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்க கல்வி வளர்ச்சியொன்று ஏற்பட்டது. இதனூடாக உருவான படித்த வர்க்கத்தினர் பெரும்பாலும் பாரம்பரியக் கலை இலக்கியங்கள் பற்றி அக்கறை அற்றவர்களாகவே இருந்தனர்.

மேற்படி பாடசாலைக் கல்விமுறைக்கூடாக படித்து மேற்கிளம்பிய சிலர் குறிப்பாக நாட்டார் கலைகளை கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப நவீனப்படுத்த 1960 களிலிருந்து முனைந்தனர். பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நாட்டுக்கூத்தை நவீனப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு, தாசிசியஸ் முதலானோர் இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஆனால், அந்த முயற்சிகள் பாடசாலைகளையும் நகர்ப்புற மத்தியதர மக்களையும் மையப்படுத்தியதாகவே அமைந்தன.

ஆயினும், கிராமங்களில் 1970 களின் பிற்கூற்றிலிருந்து கலைகளின் உள்ளடக்கத்தைச் சமூகச் சார்புடையதாக மாற்றுகின்ற ஒருசில பரிட்சார்த்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் மரபு பேணும் தன்மை காரணமாக அந்த முயற்சிகளுக்குப் போதிய வரவேற்பு இருக்கவில்லை. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக பழகாமத்தைச் சேர்ந்த வே. சின்னத்தம்பி என்பவர் சூறாவளியைக் கருவாகக்கொண்டு 1979ஆம் ஆண்டு எழுதிய “வடசூரன் தென்சூரன்” என்ற கூத்தையும், மண்டூரைச்

சேர்ந்த வீரசிங்கம் என்பவர் எழுதிய "ஏர்முனைவேலன்" என்ற சமூகக் கூத்தையும் குறிப்பிடலாம்.

எவ்வாறாயினும் சில கிராமங்களில் கூத்து, கரகம், கும்மி முதலிய கலைகள் அதிகம் சமூகத் தன்மைக்கு உட்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. முக்கியமாக ஆட்ட முறைகளிலும், பாடலமைப்பிலும் இசையிலும் இசைக் கருவிகளிலும் மாற்றங்களை அவர்கள் விரும்பாதபோதும் சமூக மாற்றத்திற்கு ஏற்ப பொருள் மாற்றங்களைச் செய்துள்ளார்கள். இதைவிட மக்களின் ரசனைக்கு ஏற்ப நேரத்தைச் சுருக்கி படச்சட்ட மேடையிலே ஆடுகிறார்கள். வரலாறு, சமூகப் பிரச்சினைகள், அரசியல் சூழல் அல்லது அரசியல் பிரச்சினைகள் முதலான சமகால விடயங்கள் இங்கு கூத்துக்களின் பேசுபொருளாக அமைந்துள்ளன. பருத்திச்சேனை அருளம்பலம் எழுதிய மங்கிகட்டு மகிமை, மாமாங்கேஸ்வரம், திமிலைதீவுத் திருமணம் ஆகிய கூத்துக்கள் சமூக, வரலாற்றுக் கூத்துக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காறுகளில் தாக்கத்தைச் செலுத்திய மற்றுமொரு முக்கிய காரணி 1980 களில் இருந்து முனைப்புப் பெற்று வந்த போராட்டச் சூழலாகும். குறிப்பாக அச்சம் நிறைந்த ஒரு சூழலில் கிராமியக் கலைகளைப் பயிற்றுவிப்பதோ, அளிக்கை செய்வதோ சாத்தியமற்றதொன்றாக இருந்தது. முக்கியமாக மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருந்த மனநிலை மாற்றம் என்பது கலை நிகழ்த்துகையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அமைதியானதும் இன்பகரமானதுமான பொழுதுபோக்கிற்கு உரிய சூழலை அவர்கள் இழந்தார்கள்.

அச்சம் மிக்கதொரு சூழலில் இரவு வேளைகளில் கூத்து, கரகம் ஆகியவற்றை மாதக்கணக்கில் பழக்குவதும் அரங்கேற்றுவதும் மக்கள் சுதந்திரமாகச் சென்று கண்டுகளிப்பதும் சாத்தியமற்றதாக அமைந்தன. சில கிராமங்களிலே கூத்து, கரகம் ஆகியவற்றைப் பழக்கிய வேளைகளில் கலைஞர்களும் மக்களும் இராணுவத் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளானார்கள்.

அதேவேளை, சமகால அரசியலைக் கருவாகக் கொண்ட பல கூத்துக்கள் இங்கு ஆடப்பட்டன. 1990 களில் ஆடப்பட்ட 'தோல்வி நிச்சயம்' என்ற கூத்து இதற்கு உதாரணமாகும். 1990களில் இருந்து கூத்தையும் சினிமாப் பாணியையும் இணைத்து "டிஸ்கோ கூத்து" என்ற பெயரிலே கன்னன்குடாப் பிரதேசத்திலே ஆடிவருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சினிமா ஆட்ட முறை கூத்து ஆட்டத்துடன் அதிகம் கலக்கப்பட்டிருந்தது. இக்கூத்துக்கள் கேலிப்பண்புடன் சமகாலச் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் அரசியல் உணர்வுகளையும் பற்றிப் பேசுவதாக இருந்தன. தமது சமூகத்திலே உள்ள குறைபாடுகளை மக்கள் மூன்றே கேலிசெய்து காட்டி அவர்களைச்

சிரிப்புக்குட்படுத்துவதே தமது முக்கிய நோக்கம் என இவர்கள் கூறுகின்றனர். இதனால் அளிக்கையில் நகைச்சுவையை ஏற்படுத்துவதிலே கூடிய கவனத்தைச் செலுத்துகின்றனர்.

இந்த நகைச்சுவைக் கூத்துக்களில் இராகம், தாளம், ஆட்டம் எனப் பல கலைக் கூறுகளிலும் பாரம்பரிய கூத்துத் தன்மைகளும் நவீன தன்மைகளும் இணைந்துள்ளன. 'வட்டிநாச்சி பொட்டகப்போடி', 'மருந்து போட்ட மாமியார்', 'உனக்குமில்ல எனக்குமில்ல', 'கட்டார் போன கலா', 'குமரப்போடி கொலை' ஆகிய கூத்துக்களை நகைச்சுவைக் கூத்துக்களுக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இந்தக் கூத்துக்கள் சமகாலச் சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பேசியபோதும் அவற்றின் கலைத்துவம் குறித்து விமர்சனங்கள் உள்ளன. ஆட்டம், பாடல், இசை என்பவற்றிலே ஜனரஞ்சகத் தன்மையின் இணைவும் முறையான நியமங்கள் கடைப்பிடிக்கப்படாமையும் இதற்குக் காரணங்களாகும். இதனால் அவற்றைச் சமூகத்திலிருந்த பலர் விமர்சிப்பவர்களாகவே உள்ளனர்.

நாட்டார் இலக்கியம்

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை விவசாயத்தை மையப்படுத்திய புதிய உற்பத்திக் கருவிகளின் வருகைக்கு வழிசமைத்ததால் பாரம்பரிய விவசாய மரபுகளிலே மாற்றங்கள் வெகுவாக ஏற்பட்டன. முக்கியமாக உழவு இயந்திரங்களதும் வேளாண்மை வெட்டும் இயந்திரங்களதும் வருகை, சூட்டிப்பு விரிப்புகளின் அறிமுகம், இரசாயன மருந்து வகைகளை பரவல் என்பன பாரம்பரிய விவசாயச் செய்கையிலே மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. உழவு, சேற்று மிதிப்பு, ஏற்றிறைப்பு, அருவிவெட்டு, சூட்டிப்பு, வண்டில் பயணம் முதலான விவசாயச் செயற்பாடுகள் இயந்திர மயப்பாடு அடைந்தமையின் காரணமாக அச்செயற்பாடுகளிலே பாடல்கள் அளிக்கை செய்யப்பட்டுவந்த மரபு இல்லாமல் போனது. கிராம மக்களின் அழகியல் உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டுக்கான வாயில்கள் அடைபட்டன.

இந்தப் புதிய சாதனங்களின் வருகையால் வயலில் சூடு போடும் 'களவெட்டி' என்ற அடையாளமே இல்லாமல் போனது. பொலிப்பாடல் அளிக்கை, மதச் சடங்குகள் உள்ளிட்ட பாரம்பரிய விவசாயச் செய்கையின் முதன்மையான வழக்காறுகள் களவெட்டியிலேயே வாழ்ந்தன. களவெட்டியின் சிதைவு கிராமிய விவசாயப் பண்பாட்டின் முதன்மையானதொரு பகுதியின் இழப்பாக அமைந்தது.

நாட்டார் பாடல் அளிக்கைகள் அருகிக்கொண்டு வந்த அதேவேளை சமாந்தரமாக நாட்டார் பாடல் மரபில் முக்கியமானதொரு மாற்றமும் ஏற்பட்டது. கிராம மட்டங்களில் பல கிராமியப் புலவர்கள் உருவாகி சமகால விடயங்களை உடனுக்குடன் பாடுகின்ற ஒரு மரபு முனைப்புற்றது. இவர்கள் வாய்மொழிப் பாடல் தளத்திலே நின்றுகொண்டு சமகால விடயங்களைப் பாடினார்கள். கிராமங்களிலும் பாடசாலைக் கல்வியின் பரவலாக்கம் இடம்பெற்றமையால் இந்தப் புலவர்களில் அதிகமானவர்கள் சற்று எழுத்தறிவுள்ளவர்களாக இருந்தனர். எனவே அவர்கள் தமது பாடல்களை எழுத்திலே உருவாக்கினர். பலர் தமது பாடல்களை சிறு பிரசுரங்களாக அச்சிட்டு விற்பனை செய்யும் வழக்கமும் உருவானது.

இப்பாடல்கள் அவ்வப்போது நிகழ்கின்ற உள்ளூர்ச் சம்பவங்கள், அனர்ந்தங்கள், சமூகப் பிரச்சினைகள் பற்றியவையாகவும் ஆலயங்கள் மீது பாடப்பட்டவையாகவும் அமைந்தன. இவற்றில் பல கதைப்பாடல்களாக அமைந்தன. யுத்தச் சூழலில் இந்தப் பாடல் மரபு மேலும் முனைப்புற்றிருந்தது. இக்காலத்தில் பாடப்பட்ட பாடல்களில் யுத்தத்தின் கொடுமையும் அதனால் ஏற்பட்ட வேதனைகளும் அதிகம் பாடுபொருளாயுள்ளன. ஆலயங்கள் மீது பாடப்பட்ட பாடல்கள்கூட யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மனநிலையின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதன் ஒரு அங்கமாக முஸ்லிம்கள் மத்தியில் வாய்மொழிக் கவி வடிவத்தைக் கையாண்டு பல்வேறுபட்ட வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை எழுதுகின்ற வழக்கம் நிலவியது. முஸ்லிம் கிராமப் பெண்கள் இத்தகைய தொடர் கவிகளை அதிகம் எழுதியுள்ளார்கள். மருதமுனை நஹ்மத்தும்மா, இறக்காமம் றசியா, அக்கரைப்பற்று மீராஉம்மா ஆகியோர் பல கவித் தொடர்களைப் பாடியுள்ளனர். நாட்டார் பாடல்களின் வளர்ச்சியாக அமையும் இந்த மரபு சமூக வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஆகவே சமுதாய மாற்றத்தின் காரணமாக இப்பிரதேச நாட்டார் கலை, இலக்கியங்களிலே சமூகப் பெறுமானத்தை முற்றிலும் இழக்காமல் உயிர்வாழ்தல், அருகிப் போதல், புதிய சமூகப் பெறுமானங்களோடு வாழ்தல் என்ற மூன்று மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இது எந்தவொரு இயங்கியல் சமூகத்துக்குமான பொது நியதியாகும்.

கிராமிய விளையாட்டுக்கள்

கிரிக்கட் முதலான புதிய/நகரை மையப்படுத்திய விளையாட்டுக்கள் கிராமங்களிலும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. தொலைக்காட்சி முதலான ஊடகங்களின் வழியாக அவ்விளையாட்டுக்கள் மீதான ஆர்வம் ஏற்படுத்தப்

பட்டதோடு பாடசாலைகளிலும் ஊக்கமளிக்கப்பட்டன. இந்நிலையில் கிராமப் பிள்ளைகளும் கிராமிய விளையாட்டுக்களை விடுத்து அவற்றில் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். தற்போது கிராமிய விளையாட்டுக்களில் அதிகமானவை மறைந்துவிட்டன. அவற்றில் பாடப்படுகின்ற பாடல்கள் பயில்வற்றுள்ளன. தொலைக்காட்சி, சினிமா, வானொலி, கைத்தொலைபேசி என்பவற்றின் வரவு கிராமியப் பிள்ளைகளின் ஓய்வுநேர விளையாட்டுக்களைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளன.

நாட்டார் அறிவியல்

நவீன வைத்திய முறைகளும், புதிய தொழில்நுட்பச் சாதனங்களும் பெருகியுள்ள சூழலில் நாட்டார் அறிவியல் செயற்பாடுகள் பெரிதும் வலுவிழந்த நிலையிலேயே உள்ளன. அரச இலவச வைத்தியசாலை வசதிகள் கிராம மட்டங்களிலும் பரவலாக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் மக்கள் பெரிதும் வைத்தியசாலைகளை நாடுவதையே விரும்புகின்றனர்.

நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் மந்திர சமய வைத்திய முறைகள் பெரிதும் வலுவிழந்துள்ளன. அந்தவகையில் தண்ணீர் ஓதிக்கொடுத்தல், இளநீர் ஓதிக்கொடுத்தல், திருநீறு ஓதிக்கொடுத்தல், பேயோட்டல், மந்திரித்தல், கழிப்புச் செய்தல், பார்வை பார்த்தல், சூனியமெடுத்தல் என்ற பெயர்களில் மந்திர சமயச் சடங்குகளைச் செய்வது குறைந்துகொண்டு வருகின்றது. விசக்கடிக்கான நவீன வைத்தியம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளதால் பாரம்பரிய விசக்கடி வைத்தியம் அருகிவிட்டதென்றே கூறலாம். இந்த மாற்றங்களுக்கு நவீன வைத்திய வசதிகள் மட்டுமன்றி நவீன சிந்தனைத் தாக்கமும் காரணமாகும்.

எனினும், கிராமியத் தெய்வங்களுக்கான சடங்குகளில் இடம்பெறும் நோய் குணமாக்கல் சடங்குகள் (திருநீறு போடுதல், பத்திரத்தால் தடவுதல், பத்திரத்தை உண்ணக்கொடுத்தல், தீர்த்தம் கொடுத்தல், முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்தல், கட்டுச் சொல்லுதல்) தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அம்மன் நோய் ஏற்பட்டால் முத்துமாரியம்மன் தாலாட்டுப் பாடும் வழக்கம் அருகிவிட்டாலும் வேப்பம் இலையையும் மஞ்சளையும் சேர்த்து அரைத்து உடலில் பூசுதல், வேப்பம் பத்திரத்திலே நோயாளியைப் படுக்கச் செய்வது, நோய் தீர்ந்ததும் தீர்த்தம் வார்ப்பது ஆகிய நடைமுறைகள் தற்போதும் பின்பற்றப்படுகின்றன.

இயற்கை நாட்டுப்புற மருத்துவ முறைகள் பல அறவே இல்லாது போயுள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக மருத்துவிச்சி வைத்தியத்தைக் கூறலாம். இவர்களின் இடத்தை இன்று குடும்ப சுகாதார தாதியர்கள் நிரப்பியுள்ளனர்.

ஆனால், முறிவு வைத்தியம் இன்றும் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். எனும்பு, நரம்பு நோவு - கடுப்பு, வீக்கம், எனும்பு முறிவு முதலானவற்றுக்கு மக்கள் முறிவு வைத்தியத்தைப் பெரிதும் நாடுகின்றனர்.

பிள்ளை பிரசவித்த தாய்க்குச் செய்கின்ற பாரம்பரிய வைத்திய முறைகள் பெரிதும் இல்லாமல் போயுள்ளபோதும் பத்தியச் சாப்பாட்டு முறைகள் இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சாமத்தியம் அடைந்த பெண்ணுக்கான உணவு முறைகள் இன்றுவரை பெரிதும் பின்பற்றப்பட்டுவருவது அந்த உணவு முறைகளின் அறிவியல் தன்மையின் வலிமையை உணர்த்துவதாகவே உள்ளது.

மாதிரி வினாக்கள் (Sample Questions)

1. I. இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் இலக்கியங்களின் பயில்நிலைச் சூழல் பற்றிக் கருத்துரை வழங்குக.
 - II. தற்கால நவீன சூழலில் புதிய மாற்றங்களை உள்வாங்கியுள்ள நாட்டார் இலக்கியங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுக.
2. I. கிராமியச் சடங்கு வழிபாட்டு மரபில் சமஸ்கிருதமயமாக்கம் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம் பற்றி விபரிக்குக.
 - II. வாழ்வியல் சடங்குகளில் ஏற்பட்ட புதிய மாற்றங்களைக் குறிப்பிடுக.
3. இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கான சமூக, பொருளாதார, அரசியல் காரணிகள் பற்றி மதிப்பீடு செய்க.
4. நாட்டுக்கூத்துக்களின் சமகாலப் பயில்நிலை பற்றிக் குறிப்பிட்டு, பாரம்பரிய நாட்டுக்கூத்துக்களில் ஏற்பட்டுவந்த பல்வேறுபட்ட மாற்றங்கள் குறித்து விபரிக்குக.
5. நாட்டார் அறிவியல் சார்ந்த வழக்காறுகளின் இன்றைய நிலை பற்றி மதிப்பீடு செய்க.

உசாத்துணை

அப்துல்லாஹ், ரமீஸ், 2001, *கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம்*, கொழும்பு: மல்லிகைப் பந்தல்.

அம்மன்கிளி, மு., (தொகு), 2007, *இலங்கைத் தமிழரிடையே வாய்மொழி இலக்கியம்*, கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்.

அருணாசலம், சு., 1994, *மலையகத் தமிழ் இலக்கியம்*, ராஜகிரிய: தமிழ் மன்றம்.

அனந்தராஜ், ந., 2002, *வடபுல நாட்டார் வழக்கு*, வல்வெட்டித்துறை: நந்தி பதிப்பகம்.

இன்பமோகன், வ., 2020, *மட்டக்களப்பில் மாந்திரிகத்தின் பயில்வு*, வெல்லவூர்க் கோபால் (பதி), மட்டக்களப்பு: தமிழ்ச்சங்கம்.

கணபதிப்பிள்ளை, சி., (பதி.), 1971, *மகாமாரித்தேவி திவ்விய கரணி*, யாழ்ப்பாணம்: விவேகானந்தா அச்சகம்.

கந்தையா, வி.சீ., 2002, *மட்டக்களப்புத் தமிழகம்*, யாழ்ப்பாணம்: ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம்.

கமலநாதன், சா.இ., (பதி), 2002, *பாரத அம்மாளை*, கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

கமலநாதன், சா.இ., 2003, "மட்டக்களப்புத் தமிழகத்து இந்துமத இலக்கியங்கள் - இராமர் அம்மாளை", மௌனகுரு, சி., (தொகு), *மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் இந்துப் பண்பாடு*, மட்டக்களப்பு: 2ஆம் உலக இந்து மாநாடு, மட்டக்களப்புப் பிரதேசக்கிளை.

கோதண்டராமன், மா., 1985, *வடஆர்க்காடு மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்*, சென்னை.

கைலாசபதி, சு., 1980, "இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வுகள்: வந்தவையும் வரவேண்டியவையும்", சிவத்தம்பி, கா., (பதி.), *இலங்கைத்தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல்*, யாழ்ப்பாணம்: தமிழ்த் துறை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சக்திவேல், சு., 1983, *நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு*, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

சண்முகசுந்தரம், சு., 1996, *நாட்டுப்புற இயல்*, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
சரவணகுமார் பெருமாள், 2010, *எதிர்ப்பும் எதிர்ப்பு இலக்கியமும்*, ஹட்டன்: தமிழ்ச்சங்கம்.

சாரல் நாடன், 1993, *மலையக வாய்மொழி இலக்கியம்*, சென்னை: தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையுடன் இணைந்து சவுத் ஏசியன் பக்ஸ்.

சாரல் நாடன், 1995, "மலையக நாட்டார் பாடல்கள்", சண்முகலிங்கம்,க., (பதி), *தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்*, கொழும்பு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

சித்திரலேகா,மெள., 1980, "நாட்டார் வழக்கியலும் கரணங்களும் - மட்டக்களப்பு நாட்டார் வழக்கியலின் கரண அடிப்படைகளும் அவற்றின் சமூக பொருளாதார முக்கியத்துவமும்", சிவத்தம்பி,கா.,(பதி.), *இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல்*, யாழ்ப்பாணம்: தமிழ்த் துறை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சித்திரலேகா, மெள., 2004, "மட்டக்களப்பின் பண்பாட்டு வரலாற்று உருவாக்கத்திற்கு நாட்டார் கதைகளை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தல்", சித்திரலேகா, மெள., (பதி.), *வாய்மொழி மரபுகள் வரலாற்று மூலங்களாக.....*, இலங்கை: மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

சிவசுப்பிரமணியம், ஆ., 1995, "அடித்தள மக்கள் மீதான பாலியல் வன்முறையும் நாட்டார் வழக்காறும்", சண்முகலிங்கம்,க., (பதி), *தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்*, கொழும்பு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

சிவசுப்பிரமணியம்,வ.,2004, *மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல்*, கொழும்பு: வக்மி பதிப்பகம்.

சிவரெத்தினம், சு., 2008, *சடங்குகளினூடாக மட்டக்களப்பு*, மட்டக்களப்பு: விபுலம்.

சிவலிங்கராசா, எஸ்., 2014, *யாழ்ப்பாணப் பண்பாடு: மறந்தவையும் மறைத்தவையும்*, கொழும்பு - சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.

சிவனேசச் செல்வன், ஆ., 1980, "சிந்தனைத் திறனையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் தெரிவிக்கும் பழமொழிகளும் விடுகதைகளும்- வரலாறும் பண்பாடும்", சிவத்தம்பி,கா., (பதி.), *இலங்கைத்தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல்*, யாழ்ப்பாணம்: தமிழ்த் துறை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சுகந்தி,சு., 2006, *மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துக் கிராமிய வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் அவை தொடர்பான பாடல்களும்*, இலண்டன்: தமிழ் இந்து மன்றம்.

- சுந்தரம்பிள்ளை, செ., 2000, *வடஇலங்கை நாட்டார் அரங்கு*, கொழும்பு - சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம்.
- சுப்பிரமணியம், நா., 1980, “சமூக ஒழுங்கமைப்பும் நாட்டார் வழக்கியலும் - வன்னிப்பிரதேச நாட்டார் வழக்குகள் தொடர்பான பயன்பாட்டுநிலை ஆய்வு”, சிவத்தம்பி, கா., (பதி.), *இலங்கைத்தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல்*, யாழ்ப்பாணம்: தமிழ்த் துறை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
- செல்வராசா, என்., 2006, *வாய்மொழி மரபில் விடுகதைகள்*, ஐக்கிய இராச்சியம்: அயோத்தி நூலக சேவைகள்.
- சோதிமலர், ர., 2004, *காமன் கூத்தும் மலையகப் பாரம்பரியமும்*, சன் பிரின்ஸ் பதிப்பகம்.
- தயாநிதி, முருகு (தொகு), 2019, *கண்டிராஜன் ஒப்பாரி*, மட்டக்களப்பு: கலைப்பூக்கள் கலைக்கழகம்.
- திருச்சந்திரன், செல்வி, 2001, *பெண்களின் வாய்மொழி இலக்கியம்: தாலாட்டு ஒப்பாரி பற்றிய ஒரு சமூகவியல் நோக்கு*, கொழும்பு: பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்.
- தில்லைநாதன், சா., 2017, “மட்டக்களப்பில் விசக்கடி வைத்தியப் பாரம்பரிய மேன்மையும் அதன் போக்கும்”, *உலக ஆராய்ச்சி மாநாடு - 2017 கட்டுரைத் தொகுப்பு*, இலங்கை: சுவாமி விபுலானந்தர் அழகியற் கற்கைகள் நிறுவனம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.
- தேவர், எஸ்.ஆர்., 2017, “மலையகத் தமிழரின் நாட்டார் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும்”, பிரசாந்தன், ஸ்ரீ., ஜெயசீலன், எம்.எம்., (தொகு), *தண்புதம்*, பேராதனை: தமிழ்த் துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
- தேவராஜ், வ., 1980, “தேயிலைத் தோட்டமொன்றின் சமயமும் சமூகமும்”, சிவத்தம்பி, கா., (பதி.), *இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல்*, யாழ்ப்பாணம்: தமிழ்த் துறை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
- நடராசா, எவ்.எக்ஸ்.சி., 2005, *ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள்*, தமிழ்நாடு: மித்ர ஆர்ட்ஸ் கிரியேசன்ஸ்.
- நுஃமான், எம்.ஏ., 1980, “கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறையும் நாட்டார் வழக்குகளும்- ஒரு பயன்நிலை ஆய்வு”, சிவத்தம்பி, கா., (பதி.), *இலங்கைத்தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல்*, யாழ்ப்பாணம்: தமிழ்த் துறை வெளியீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

- நுஃமான், எம்.ஏ., 1995, “நாட்டார் இலக்கியத்தில் காதல் பாடல்கள்”, சண்முகலிங்கம்,க., (பதி), *தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்*, கொழும்பு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
- பாண்டிரங்கன், அ., 1995, “நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள்”, சண்முகலிங்கம்,க. (தொகு.), *தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்*, கொழும்பு: இந்துசமய கலா சார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
- பாலசுந்தரம், இ., 2005, *ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள்- ஆய்வும் மதிப்பீடும்*, சென்னை: மணிமேகலைப் பிரசுரம்.
- பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ., 2001, *ஆய்வியல் நெறிகள்*, தஞ்சாவூர்: உமா நூல் வெளியீட்டகம்.
- மகேஸ்வரலிங்கம், க., 2008, *மட்டக்களப்பு வாழ்வும் வழிபாடும்*, கொழும்பு: தமிழ்ச்சங்கம்.
- முத்துமீரான், எஸ்., 1997, *கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள்*, நிந்தலூர்: மீராஉம்மா நூல் வெளியீட்டகம்.
- முத்துமீரான், எஸ்., 2005, *இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் பழமொழிகள்*, சென்னை: நேசனல் பப்பிளிஷர்ஸ்.
- முத்துமீரான், எஸ்., 2011, *இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் வாய்மொழிக்கதைகள்*, சென்னை: தணல் பதிப்பகம்.
- மேகராசா, த., 2017, “பாரம்பரிய வைத்தியத் துறையில் மருத்துவிச்சி வைத்தியமும் அதன் இன்றைய நிலையும்”, *உலக ஆராய்ச்சி மாநாடு - 2017 கட்டுரைத் தொகுப்பு*, இலங்கை: சுவாமி விபுலானந்தர் அழகியற்கற்கைகள் நிறுவகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.
- மௌனகுரு, சி., 1992, *பழையதும் புதியதும்*, மட்டக்களப்பு: விபுலம்.
- மௌனகுரு, சி., 1998, *மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள்*, மட்டக்களப்பு: விபுலம்.
- யோகராசா, செ., 2003, “மட்டக்களப்புத் தமிழகத்து இந்து இலக்கியங்கள்”, மௌனகுரு, சி., (தொகு), *மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் இந்துப் பண்பாடு*, மட்டக்களப்பு: 2ஆம் உலக இந்து மாநாடு, மட்டக்களப்புப் பிரதேசக்கிளை.
- யோகராசா, செ., 2009, “கிழக்கிலங்கை நாட்டாரிலக்கிய ஆய்வுகள்- ஒரு மதிப்பீடு”, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் (தொகு), *கிழக்கிலங்கைத் தமிழ்பேசும் மக்களின் நாட்டார் வழக்காறுகள்*, திருகோணமலை: பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கல்வியமைச்சு, கிழக்குமாகாணம்.

- ராஜநாராயணன், கி., (பதி.), 1991, *நாட்டுப்புறக் கதைகள்: ஓர் பன்முகப் பார்வை*, மதுரை: அன்னம் பிரைவேட் லிட்.
- லூர்து, தே., 1988, *நாட்டார் வழக்காறுகள்*, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- லூர்து, தே., 2000, *நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள்*, பாளையங்கோட்டை: நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம்.
- வடிவேலன், பெ., 1995, “காமன் கூத்து- மலையக மக்களின் சமூக வாழ்க்கையில் அதன் பண்பு”, சண்முகலிங்கம், க., (பதி), *தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்*, கொழும்பு: இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
- வானமாமலை, நா., 1974, *ஐவர் ராசாக்கள் கதை*, மதுரை: மதுரைப் பல்கலைக்கழகம்.
- விசாகரூபன், கி., 2004, *நாட்டார் வழக்காற்றியல்: ஓர் அறிமுகம்*, யாழ்ப்பாணம்: மலர் பதிப்பகம்.
- விசாகரூபன், கி., 2009, *ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள்*, யாழ்ப்பாணம்: மலர் பதிப்பகம்.
- விசாகரூபன், கி., 2017, “ஈழத்தமிழர் நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றிய ஆய்வு மற்றும் தொகுப்பு முயற்சிகள்”, பிரசாந்தன், புரீ., ஜெயசீலன், எம்.எம்., (தொகு), *தண்டதம்*, பேராதனை: தமிழ்த் துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
- வேல்முருகு.ந., 1995, “மலையக மக்களும் சிறுதெய்வ வழிபாடும்”, சண்முகலிங்கம், க., (பதி), *தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்*, கொழும்பு, இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
- ஜெமீல், எஸ்.எச்.எம்., 2008, *கிராமத்து இதயம்*, இலங்கை: முஸ்லிம் பெண்கள் ஆராய்ச்சி செயல் முன்னணி.
- ஜெயசீலன், எம்.எம்., 2019, “நாட்டார் வழக்காறும் மாற்று வரலாறும்: மலையகத் தமிழ்நாட்டார் வழக்காறுகளை முன்வைத்து”, *மொழிதல் ஆய்விதழ்*, மட்டக்களப்பு: சுதந்திர ஆய்வு வட்டம்.

சுட்டி

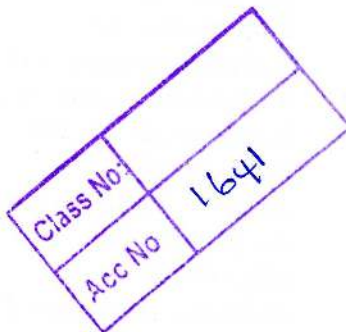
- அங்கம் விடுவது 74
 அடுக்குப் பார்த்தல் 83
 அடையாளம் 20, 61, 80, 105, 136,
 142, 153
 அண்ணாவியார் 82, 89, 98
 அந்தியேட்டிச் சடங்கு 122
 அம்பாப் பாடல்கள் 29, 32
 அரங்கேற்றம் 83, 84
 அரப்பு வைத்தல் 118, 123
 அரியாத்தை 68
 அருவிவெட்டுப் பாடல் 28
 அரைவாய்மொழிப்பாடல்கள் 14,
 அவுரி கட்டுதல் 102
 அழகியல் 17, 80, 81, 96, 101, 103,
 104, 147, 158
 அழகியல் அனுபவம் 17
 அளிக்கை 11, 18, 20, 64, 66, 80,
 104, 107, 153, 155, 157, 158
 அறியாநிலைக்கிலிகள் 3
 ஆர்ச்சர் ரெய்லர் 3
 ஆலப்பிள்ளை 70
 ஆலன் டண்டிஸ் 45, 46, 48
 ஆழ்ந்த ஆய்வுத் திட்டம் 141
 இசை வாய்பாடு 24
 இசையமைப்புத் தொடர்கள் 34
 இயற்கை மருத்துவம் 125, 127
 இராமர் அம்மாளை 65, 67, 162
 இழவுப்பாட்டு 39
 இளங்கோவடிகள் 44
 இளநீர் ஒதிக்கொடுத்தல் 126, 160,
 இனக்குழுமங்கள் 74
 இனமில் இளம் பெண் ஓலம் 43
 ஈரடிக்கண்ணி 35
 உப்பவியல் 133
 உரைக்கூற்று 45
 உலகநாச்சிகுடி 74
 உழவுப் பாடல்கள் 28
 உளப்பாங்கு 60
 உறவுக் குழுக்கள் 3
 உற்றுநோக்கல் முறை 144, 146
 ஊர்க்காவல் பண்ணுதல் 108
 எடுத்துரைப்பு முறை 67
 ஏர்ப்பாடல்கள் 28
 ஏற்றப் பாடல்கள் 28
 ஏற்றம் 30, 31
 ஐதீகங்கள் 2, 3
 ஒப்பாரி 10, 13, 15, 38, 39, 40, 41,
 61, 68, 69, 95, 122, 143, 151,
 164
 ஒளரலியோ எம். எஸ்.பினோசா 3
 கஞ்சன் அம்மாளை 65, 67
 கட்டமைப்புப் பேட்டி 147, 148
 கட்டமைப்பில்லாப் பேட்டி 147, 148
 கட்டாடி 83, 108
 கட்டுச் சொல்லுதல் 108, 126, 160
 கட்டுப் பாடல்கள் 14, 18
 கட்டை மொய் எழுதுதல் 123
 கண்களில் அஞ்சனமிடுதல் 127
 கண்டிராசன் ஒப்பாரி 69
 கண்ணகி வழக்குரை 109
 கண்ணூறு கழித்தல் 118
 கதாசிந்தாமணி 71
 கதார்சில் 17
 கதைக் கூறுகள் 66
 கதைப்பாடல்கள் 17, 21, 61, 62, 63,
 64, 65, 68, 69, 165
 கருவளம் 38
 கலியாணக்கால் நடும் சடங்கு 101,
 109, 111
 கலைக் கூறுகள் 17
 கல்லை வைத்தல் 122

- கவிகள் 10, 13, 14, 16, 31, 35, 36,
 37
 கழிப்புச் செய்தல் 126, 160
 களரிகள் 83
 களவெட்டி 158
 கற்புநிலை 54
 கன்னிமார் சடங்கு 110
 காமன் கூத்து 81, 93, 166
 காயம் குடித்தல் 135
 காய்வெட்டிக் கழிப்பது 116
 காவியம் 37, 38, 39, 64, 65, 107,
 113
 கிராமியக் கதைகள் 71
 கிளார்க். டபிள்யு. எச்
 கிளைமொழிகள் 11
 குடி 3, 53, 55, 74
 குப்பைத் தண்ணீர் வார்த்தல் 170
 கும்பச் சடங்கு 110
 குழுமாடு கட்டுதல் 64
 குழைந்த தண்ணீர் 116
 குளிர்த்திப் பந்தல் 101
 கூத்தர் 84
 கைம்பெண் 43
 கையறுநிலை 39
 கைவினைக் கலைகள் 81, 99
 கைவைத்தியம் 124, 125
 சங்கர்சென் குப்தா 4
 சடங்கு 17, 23, 37, 64, 65, 88, 93,
 98, 101, 104, 105, 106, 107,
 108, 109, 110, 111, 112, 113,
 114, 117, 118, 119, 120, 121,
 122, 123, 126, 153, 155, 156,
 161
 சடங்குப் பாடல்கள் 14, 37, 38, 39,
 61, 65
 சடங்குமுறை வழிபாடு 106
 சட்டம் கொடுத்தல் 83
 சந்தி மறித்தல் 121
 சபையோர் 82, 85, 89, 120
 சமயச் சடங்குகள் 72, 125
 சரமகவி 122
 சாட்டைப் பலியும் மடைப்பலியும் 113
 சாதி 49, 54, 55, 74, 114, 142, 145
 சாமத்தியப்படல் 117
 சிறுதெய்வங்கள் 155
 சீர்பாதர் 77
 சுற்றுப்புறத் திட்டம் 141
 சூட்டுக்களம் 29
 சூனியமெடுத்தல் 126, 160
 செவ்வாட்டு 113
 சேமங்கொள்ளுதல் 122
 சைமன் காசிச்செட்டி 8
 சொலவடை 44
 சோறு கொடுப்பித்தல் 120
 தடைக்கூறு 57
 தண்ணீர் ஓதிக்கொடுத்தல் 126, 160
 தண்ணீர் வார்த்தல் 117, 118
 தண்ணீர்ச்சோறு 132
 தவநிலைச் சடங்கு 110
 தற்சார்பற்றது 46, 62
 தாம்பூலம் மாறிக்கொள்ளுதல் 120
 தாளம் தீர்த்தல் 84
 திண்ணைக் கூத்து 81
 திருக்குடுக்கை 100
 தீட்சை பெறுதல் 155
 துடக்குக் கழிவு 117
 துர்கா பகவத் 44
 தெம்மாங்குப் பாடல்கள் 29
 தென்மோடிக் கூத்து 9, 81
 தேவாதிகள் 108, 109, 112, 113
 தொல்காப்பியர் 44, 45, 56
 தோற்றுவிக்கப்பட்ட இயற்கைச் சூழல்
 150
 நடைப்பிணமான 42
 நலம்புனைந்துரைத்தல் 35
 நாடோடி 2
 நாட்டார் இசை 3, 14

- நாட்டாரியல் 2, 8, 11, 12, 13, 14,
 15, 16, 72, 138, 163
 நாட்டார் அரங்கு 11, 12, 164
 நாட்டார் அறிவியல் 17, 51, 124,
 125, 136, 153, 160, 161
 நாட்டார் வழக்காற்றியல் 1, 2, 3, 4,
 6, 7, 11, 13, 16, 17, 19, 138,
 144, 152, 163, 165, 166
 நாட்டார் வழக்கு 3, 162
 நாட்டுக்கூத்துக்கள் 9, 10, 17
 நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் 7, 147
 நாட்டுப்புறக் கதைகள் 6, 7, 15, 71,
 73, 166
 நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள் 62, 165
 நாட்டுப்புற நிகழ்த்து கலைகள் 6
 நாட்டுப்புற மருத்துவம் 7, 125, 127
 நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டியல் 4
 நாட்டுப்புறவியல் 2, 150
 நிகழ்த்து கலைஞர்கள்
 நிலபாவாடை விரித்தல் 121
 நிலைத்த தொடர் 45, 57
 நீர்மாலை எடுத்தல் 123, 113
 நொண்டி நாடகம் 167
 நோய்நீக்கச் சடங்குகள் 126
 பகுப்பாய்வுத் திட்டம் 141
 பங்கு அளத்தல் 31
 பச்சைகட்டுச்சடங்கு 109
 பட்டைத் தண்ணீர் 116
 பண்பாட்டின் எச்சம் 4
 பண்பாட்டு மரபுகள் 139
 பத்தாசிகள் 108
 பத்தியச் சாப்பாடு 118, 135
 பயில்நிலை 13, 20, 36, 79, 138,
 161
 பரிகாரியார் 116, 125, 127, 131
 பலி கொடுப்பது 109
 பலிச்சடங்கு 108
 பழங்கதைகள் 71
 பழங்குடி மக்கள் 3
 பழஞ்சொல் 44
 பழமொழிகள் 2, 3, 6, 7, 8, 15, 17,
 21, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49,
 50, 51, 52, 53, 54, 55, 79, 138,
 165
 பள்ளயம் கொடுப்பது 109
 பள்ளுப்பாடல்கள் 61
 பறைமேளக் கூத்து 81, 90
 பன்றிப் பள்ளு 28, 69
 பாடுகளம் 63
 பாரத அம்மாளை 65, 66, 67, 162
 பார்வை பார்த்தல் 126, 160
 பாலியல் கதை 15
 பாலுணர்ச்சி 76
 பிணக்கானம் 39
 பிரண்டை நாட்டுதல் 121
 பிரான்சிஸ் லீ உடலி 7
 பிருண் வார்ட் 6
 பீற்றர் பேர்சிவல் வாசரஸ் 8
 புகை வைத்தல் 122
 புண்ணியதானம் 118, 119, 174
 புராதன ஒழுக்கலாறுகள் 3
 புராதன குலக்குழு வணக்கமுறை 106
 பூசணியாள் 69, 70
 பூசாரி 51, 108, 109, 111, 112, 113,
 116
 பூசைத்தாளம் 91
 பூதாக்கலம் 120
 பூப்புநீராட்டுச் சடங்கு 117, 118
 பூமாதேவி 29
 பெண்ணடிமை 54
 பெரியபிள்ளையாதல் 117
 பொருள்சார் பண்பாடு 6, 19
 பொலிப்பாடல் 28, 158
 போடிமார் 50
 மகுடி, 81, 91, 92, 93, 104
 மடி இழுத்தல் 29
 மதியாணி 30
 மந்திர சமய மருத்துவம் 125

மந்திர தந்திரக் கதைகள் 73
 மந்திரவாதிகள் 74, 125
 மரபுச் செய்தித் தொகுதி 2
 மரபுவழி நாடகங்கள் 12, 165
 மரபுவழிக் கதைகள் 71
 மருத்துவக் குணகம் 136
 மருத்துவிச்சி 116, 124, 131, 132,
 136, 160, 165
 மரைக்கால் 101
 மலடி 23
 மழைக்காவியப் பாடல்கள் 38
 மாக் எட்வாட் லீச்
 மாத்துக் கொடுத்தல் 121
 மாஸ்கம் லாஸ் 62
 மிளகுதண்ணிக் கறி 135
 முகக்களை 108
 முச்சந்தி இலக்கியம் 18
 முரணற்ற பழமொழிகள் 48
 முறைசாராக் கல்வி 72
 மூலிகை வைத்தியம் 125
 மூலிகைகள் 52, 124, 127, 136
 மோர்த்தேங்காய் 134
 ரிச்சார்டு டார்சன் 44
 வசந்தன் 8, 16, 81, 87, 88, 89
 வசியம் செய்தல் 74
 வடபாங்குக் கூத்து 9
 வடமோடிக் கூத்து 81
 வட்டக்களரி 84, 89
 வதனமார் 37, 39, 64, 65, 106

வாய்மொழி சாராக் கலை 6
 வாய்மொழி மரபுகள் 17, 163
 வாய்மொழி வழக்காறுகள் 5, 6
 வாய்மொழிக் கலை 6
 வாய்மொழிப் பரவல் 6
 வாய்மொழிப் புலவன் 5
 வாழிபாடுதல் 108
 வாழ்வியல் சடங்கு 106
 விக்கிரமராசசிங்கன் 69, 76
 விடங்கு கழித்தல் 113
 விடுகதை 56, 57, 58, 60, 61, 151
 விடுகதை போடுவது 58
 விதவை 42
 விநாயகப் பானை 108
 வில்லியம் பாஸ்கம் 6
 வில்லியம் ஜோன் தோமஸ் 2
 விளக்கக் கூறுகள் 47
 விளித்தொடர் 24
 விஸ்வநாத முதலியார். என் 8
 வீரபுகப் பாடல்கள் 21
 வெடியரசன் 75
 வெந்நீர் வார்த்தல் 116
 வெப்புசார உணர்வு 43
 வேடர்கள் 68, 74, 106
 வேது வார்த்தல் 116
 வேலப்பணிக்கன் ஒப்பாரி 13, 68
 ஜான் லாசரஸ் 44
 ஜோன் ஹென்ரி 8
 ஸ்டீபன் ஃபியூக்ஸ் 3

Arasady Public Library
 Municipal Council
 Batticaloa.

Ambedkar Public Library
Mumbai Central
Mumbai

	Class No:
11/21	Acc No

Arasady Public Library
Municipal Council
Betticafoz.

Class No:	
Acc No	1641

Arasady Public Library
Municipal Council
Batticaloa

Class No:	
Acc No	1641

ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்

கலாநிதி சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம்

நாட்டாரியல் இன்று சர்வதேச அளவில் வளர்ச்சியற்று வருகின்ற ஒரு துறையாக விளங்குகின்றது. குறிப்பாக சமூகவியல், மானிடவியல், கலை, இலக்கியம், வரலாறு, சமயம் முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் நாட்டாரியல் முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்நிலையில் ஓர் ஆரம்ப முயற்சியாக இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு, மலையகப் பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய வகையில் ஈழத்துத் தமிழர்களின் நாட்டார் வழக்காற்றியலைப் பொதுநிலையில் அறிமுகம் செய்யும் ஒரு நூலாக இந்நூல் அமைகின்றது.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சிறப்புக் கற்கை நெறியில் உள்ளடங்கும் "இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல்" (Sri lankan Tamil Folklore - TJS 2233) என்ற பாடத்தின் பாடவிதானத்துக்கு அமைவாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள இந்நூல் வெளிக் கொண்டுவரும் விடயங்கள் முக்கியமானவை. குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழர்களின் நாட்டார் வழக்கியலின் பல்வேறுபட்ட மரபுகளையும், தனித்துவங்களையும் இது அடையாளப்படுத்தியிருக்கின்றது. இந்த நூல் தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது கலை மற்றும் ஏனைய புலங்களில் கற்கும் மாணவர்களுக்கும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் மிகவும் பயன்மிக்கதாக அமையும் என்றே கருதுகின்றேன். ஏனெனில், இந்நூல் கலை, இலக்கியம், சமூகவியல், மானிடவியல், வரலாறு, சமயம், அறிவியல், ஆய்வு முறையியல் முதலான பல்வேறு புலங்களையும் தன்னுள் உட்கொண்டுள்ளது.

கலாநிதி ஜீ. கென்னடி,

பீடாதிபதி, கலை கண்காணிப்பு,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம்: இவர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறையின் தலைவராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். **மட்டக்களப்பு வாய்மொழிப் பாடல்கள்: கட்டுப் பாடல்களின் ஆக்கமும் பயில்நிலையும், கிழக்கிலங்கை மரபுவழித் தமிழ் இலக்கியங்கள்** ஆகிய ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளதுடன் பல நூல்களையும் பதிப்பித்துள்ள இவர் 'மொழிதல்' ஆய்விதழின் ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவும் விளங்குகின்றார்.

நூலர் புத்தக இல்லம்

விடயம்: நாட்டாரியல்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaham.org

ISBN 955659679-8

9 789556 596793 >

விலை ரூபா 700.00